

ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ
ΣΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ
Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΑΥΛΟΣ

Κα5
ΕΛΤΑε
3187
€6

ΕΤΟΣ 26° ♦ ΜΑΪΟΣ 2007 ♦ ΑΡ. 302

Αὐτοψυχογραφικὲς
καὶ αὐτοβιογραφικὲς
ἐπιστολὲς τῆς στὸν «Δ»

ΠΡΟΜΗΘΕΑ: «Αὐτὴ εἶμαι»

«ΠΡΟΤΙΜΩ
ΝΑ ΕΙΜΑΙ
ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΡΙΑ
ΠΑΡΑ ΠΡΟΒΑΤΟ»

ISSN 1105-9486

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΝ
ΥΠΕΡ-ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΣΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ!

Ίδρυτής - ιδιοκτήτης,
εκδότης - διευθυντής
ΔΗΜ. Ι. ΛΑΜΠΡΟΥ

Κυδαθηναίων 29, Πλάκα,
105 58 Αθήνα.
Τηλέφωνα: 2103223957,
2103314986, 2109841655
Τηλομοιότυπος: 2103314997

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:
<http://www.davlos.gr>
Ηλεκτρονική αλληλογραφία:
davlos@davlos.gr

Τα Γραφεία του «Δ» λειτουργούν
πρωινές ώρες 9:30-14:30
καθημερινά (και Σάββατο).

Διευθυντής Συντάξεως
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΖΑΡΗΣ
Τεχνική Επιμέλεια
ΝΑΣΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΥΡΗΣ
Γλωσσική Επιμέλεια
ΑΡΤΕΜΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

- Τιμή αντίτυπου: € 6.
  - 12μηνη συνδρομή: € 53.
  - Όργανισμών κ.λπ.: € 80.
    - Φοιτητών: € 43.
    - Εξωτερικού: € 80.
  - Η συνδρομή καταβάλλεται
κατά την έγγραφη.
  - Η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματως
μετά τη λήξη του 12μήνου.
- Διακοπή της συνδρομής γίνεται μόνον
κατόπιν τηλεφωνήματος
του ενδιαφερομένου.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ.

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Για εξοικονόμηση χώρου το Περιοδικό
διατηρεί το δικαίωμα σύμπτυξης ή δημοσί-
ευσης σε συνέχειες των προσφερομένων
συνεργασιών.

- Παραγγελίες μέσω Διαδικτύου
βιβλίων, τόμων, παλαιών τευχών «Δ»
και έγγραφες συνδρομητών:
στην ιστοσελίδα μας www.davlos.gr
- Επίσης έγγραφες συνδρομητών με
ένα απλό τηλεφώνημα στα
τηλέφωνα του «Δ».

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει
αναδημοσίευση ή αναμετάδοση καθ'
οιονδήποτε τρόπον δημοσιευμάτων
του «Δαυλού» χωρίς τη γραπτή άδεια
του εκδότη.

ΔΑΥΛΟΣ

Μηνιαίο Περιοδικό Πρωτοποριακής Έρευνας

Έτος 26^ο, Μάιος 2007, Αριθ. 302

ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το φῶς ἀπὸ τὰ γλαυκὰ βάθη... τῆς θάλασσας
τῶν Ἀντικυθέρων 20894

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Εὐβοία: Τεράστια καταστροφή ἀρχαίων
γιά ἀνέγερση ἐκκλησιῶν 20897

ΕΡΕΥΝΕΣ

Ἡ ἐξέλιξη τῆς ἀρχαίας
Τεχνολογίας 20902
Ἀρχαία Ὑπερτεχνολογία στὰ
Ὀμηρικὰ ἔπη 20912
Ἡ βία τῶν νέων 20921
Ο Π.Π. Γερμανὸς καὶ
τὰ τσεβαϊρικά τῶν Τούρκων 20954
Δὲν πέθανε στὸ σταυρὸ ὁ Ἰησοῦς... 20974
Οἱ ἄγνωστες ἐπιρροές
τῆς Σελήνης στὴ ζωὴ μας 20980

ΓΕΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

Αἰσιμα καὶ ἀδριπτα 20931
Τὰ μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνα στοὺς γύρω
ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη χριστιανικοὺς ναοὺς 20950
Ἡ κρίση στὴν Παιδεία 20957
ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ 20969
Νὰ ἐξαφανισθοῦν οἱ ὕβρεις τῶν χριστιανῶν
κατὰ τῶν Ἑλλήνων 20971
Βιβλία Ἱστορίας: Ναι στὴν ἀλήθεια 20990
Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ 20992
Ὁ θεῖσμός, ὁ Πολιτισμὸς καὶ ἡ Ἑλλάδα 20992

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τεράστιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Προμηθεά 20934
Καταφύγιο ὑποκόσμου ὁ ἀρχ. χώρος
τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς 20951
Μεσαιωνικοὶ νόμοι γιὰ τὸ Ὀλοκαύτωμα 20978

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Μάρω Παπαθανασίου 20903
Στέφανος Παϊπέτης 20912
Νικόλαος Μαρκάτος 20957

Ὁ «Δ» ἔχει τὴν εὐθύνη τῶν κειμένων ποὺ δημοσιεύει στὶς
σελίδες του. Γιὰ τὶς δραστηριότητες, δημοσιεύσεις, διατυ-
πώσεις θέσεων κ.λπ. ἐκτὸς «Δαυλοῦ», ἀπὸ πρόσωπα ποὺ
γράφουν ἢ ἔγραψαν στὸ Περιοδικό, ὁ «Δ» δὲν εὐθύνεται.

ΤΟ ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΛΑΥΚΑ ΒΑΘΗ...

ρα λοιπόν ο Έλληνισμός του 350 μ.Χ., πού οι ιστορικοί του δολοφόνοι έχουν χαρακτηρίσει ως άταφο ιστορικό πτώμα, τὸ ὁποῖο ἀπλῶς ἐνταφίασαν, ἦταν σὲ φάση ἐπιστημονικῆς προόδου τέτοιας, πού ἡ Ἐπιστήμη του εἶχε τὶς γνώσεις πού χρειάζονται γιὰ διαστημικὰ ταξίδια! Ἀσύλληπτη καὶ ἀπίστευτη πράγματι ἱστορικὴ ἀνακάλυψη, πού, ἂν δὲν τὴν ὑποστήριζαν μέσα πληροφόρησης ὅπως ἡ παγκόσμια ἐπιστημονικὴ ἐπιθεώρηση Φυσικῶν Ἐπιστημῶν «Nature» καὶ τὰ ἐγκυρότερα στὸν Κόσμο ἔντυπα ὅπως οἱ «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης», ἡ «Οὐάσινγκτον Πόστ», ἡ «Λὸς Ἄντζελες Τάιμς» καὶ ἑκατοντάδες ἄλλα, θὰ ἐθεωρεῖτο ἀποκύημα φαντασίας ἢ ἐθνικιστικὴ παρακρούση. Ὁ ἐκπληκτικὸς τίτλος τῆς τελευταίας ἐφημερίδας «**Greeks owned the skies**» («Οἱ Ἕλληνες κατεῖχαν τοὺς οὐρανοὺς»), πού ἔσπευε τὸ μεγάλο δημοσίευσμά της γιὰ τὰ ἀπίθανα ἐπιστημονικὰ μυστικὰ πού ἀπεκάλυψε ἡ ἔρευνα τοῦ Ὑπολογιστῆ τῶν Ἀντικυθέρων ἀπὸ μίᾶ κατάπληκτη ὁμάδα πανεπιστημιακῶν, εἶναι ἡ ἀναντίρρητη, ἀπλὴ καὶ λιτὴ ἐπαλήθευση τῆς ἱστορικῆς πορείας, στὴν ὁποία εἶχε φθάσει ἡ Ἑλληνικὴ Σκέψη, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς πού ὁ ἀσιατικὸς θεοκρατικὸς σκοταδισμὸς εἶχε ἤδη εἰσβάλλει στὴν ἐλληνίζουσα Μεσόγειο καὶ Ἑγγὺς Ἀνατολὴ καὶ ἐτοιμαζόταν νὰ καταφέρει τὸ θανάσιμο πλήγμα κατὰ τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν παγκόσμιον ζόφο, πού κράτησε 1.000 χρόνια – καὶ ἐν μέρει οἱ συνέπειές του στὴν πνευματικὴ νόθευση καὶ νοητικὴ στρέβλωση τοῦ ἔλλογου ἀνθρώπου ἐπιβαρύνουν ἕως σήμερα τὴν πορεία τῆς ἐξέλιξης καὶ τὴν ἱστορικὴν πρόοδο. Τὸ τεῦχος Φεβρουαρίου τοῦ «Δαυλοῦ», ὅπου περιγράφονται αὐθεντικὰ ἀπὸ εἰδικοὺς μηχανολόγους τὰ ἐπιστημονικὰ ἄλματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης ἀκόμη καὶ στὰ χρόνια τῆς Ρωμαϊκῆς κατάκτησης, ὅπως καταφαίνονται στὴν κατασκευή τοῦ Ὑπολογιστῆ, ἀποτελεῖ τὸ πανόραμα τῶν γνώσεων ἐνδὸς Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποῖου οἱ κατακτήσεις σὲ τομεῖς ὅπως ἡ Ἀστροφυσικὴ, ἡ Οὐράνια Μηχανικὴ, ἡ Ἀστρονομία, τὰ Ἀνώτερα Μαθηματικὰ ἀλλὰ κυρίως ἡ ἀπλὴ στὴ σύλληψη ἀλλὰ ἐκπληκτικὴ στὴν τελειότητά της Τεχνολογία παρέμεναν ἐσκεμμένα ἄγνωστες, ὑποτιμημένες, ἀνάξιες λόγου χάρις στὸ μῖσος, τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀπέχθεια πρὸς τὴν πρόοδο –τὰ κύρια σκοταδιστικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀσιατικοῦ θεοκρατικοῦ δόγματος, πού ἐπεβλήθη χά-

ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ρις στο ρωμαϊκό ξίφος και έκτοτε ως βασική του μέριμνα έχει την εξύβριση, την σατανοποίηση και την με όλους τους τρόπους κατασυκοφάντηση και απαξίωση του Πολιτισμού- του παγκόσμιου Έλληνικού Πολιτισμού- και της έλλογης προσέγγισης της ζωής και του κόσμου αλλά και την αντικατάστασή της με την δεισιδαιμονία, τον δογματισμό και την παρανοϊκή μεταφυσική της Θεοκρατίας.

* * *

τὰ 26 χρόνια πού κυκλοφορεῖ ὁ «Δανλός» ἔχουμε πλειστάκις ἀσχοληθῇ στὴ στήλη αὐτὴ μετὰ τὸ ἱστορικὸ παράδοξο, ὅτι ἓνα ἔθνος, ὁ Ἑλληνισμός, τὸ ὁποῖο παρήγε ἐπὶ αἰῶνες **τὸ σύνολο τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ** (Λογικὴ, Φιλοσοφία, Μαθηματικά, Ἱατρικὴ, ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους τῶν Ἐπιστημῶν, ὅλα τὰ πολιτικὰ συστήματα, τὴ Θεωρία, ὅλα τὰ εἶδη τῆς Ποίησης, τὴν Τραγωδίαν, τὴν Κωμωδίαν, τὴν Ἀπόδειξιν, τὸν Διάλογο κ.λπ., κ.λπ.), ξαφνικά, ἀπροσδόκητα καὶ «ἀνεξήγητα» στέρεψε δημιουργικὰ καὶ ἀποξηράνθηκε πνευματικά, ἔπαθε ἐθνικὴ ἀφασία -καὶ ἀπὸ μία συγκεκριμένη ἱστορικὴ στιγμή καὶ πέρα ἕως σήμερα δὲν παρήγαγε **πιά τίποτε ἀπολύτως**, πού νὰ ἀποτελέσῃ στοιχεῖο τοῦ Παγκόσμιου Πολιτισμοῦ. Καὶ ἐπισημαίναμε πάντοτε ὅτι ἡ Στιγμὴ αὐτὴ χρονικὰ ἐντοπίζεται ἐπακριβῶς κατὰ τρόπο μὴ ἐπιδεχόμενο ἐξαιρέσεις, ἐνστάσεις ἢ ἀμφιβολίες: εἶναι ἡ Στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία ὁ Ρωμαϊκὸς ἐξουσιασμοὺς υἱοθέτησε τὴν ἀσιατικὴν θεοκρατικὴν παράνοια καί, γιὰ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ, ἐξαπέλυσε τὸν ἄγριο κατατρεγμὸ τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης, ἓναν κατατρεγμὸ πολυαίμακτο, ἀνθρωποβόρο, χωρὶς ὅρια, πού κράτησε αἰῶνες γεμάτους δράματα καὶ ὀδύνη, ἓναν κατατρεγμὸ πού ἡ ἱστορία τῶν νικητῶν μόνο ψήγματα ἀπὸ τὴν μεγάλη αὐτὴ «Ἑλληνικὴ Τραγωδία» ἄφησε νὰ φθάσουν ἕως ἐμᾶς. Αὐτὸς ὁ τερατώδης «ἱερὸς πόλεμος» κατὰ τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ Λόγου συνεχίστηκε ἀμείωτος, μέχρι νὰ βυθιστῇ ἡ ἀνθρωπότητα στὸν χιλιόχρονο ζόφο τοῦ Μεσαίωνα· ἀλλὰ αὐτὸ πού δὲν εἶναι συνειδητοποιημένο στὸν σύγχρονο Ἕλληνα εἶναι, ὅτι ὁ χριστιανικὸς ἀνθελληνισμὸς συνεχίζεται ἕως σήμερα μετὰ πολὺ πρὸ ὑπουργοὺς τρόπους, ἀλλὰ ἐξίσου ἀποτελεσματικούς, τὸν ὑφιστάμεθα

όλοι, χωρὶς νὰ τὸν καταλαβαίνουμε, σὰν νὰ εἴμαστε βυθισμένοι πολι-
 τικὰ σὲ ἱστορικὸ κῶμα καὶ διχασμένοι ὑποκειμενικὰ μὲ τὴν σχιζοφρέ-
 νεια τοῦ ἰδεολογήματος «Ἑλληνοχριστιανισμός», ποὺ σὰν κακὸς βρα-
 χνᾶς μᾶς πλακώνει πνευματικά, μᾶς παραλύει νοητικά καὶ μᾶς στερῶ-
 νει πολιτισμικά. Τὸ πρόσφατα ἐκδοθὲν βιβλίο μας «**Τὰ ὑβριστικὰ κατὰ
 τῶν Ἑλλήνων ἐπίσημα κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας. -Ὅσα χρησιμοποιεῖ
 καὶ ἐγκρίνει σήμερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος**» μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ
 ὅσους γνωρίζουν πῶς λειτουργεῖ τὸ ὁμαδικὸ ἀσυνείδητο νὰ καταλά-
 βουν, ποιά εἶναι ἡ βαθύτερη αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία οἱ σημερινοὶ κάτοι-
 κοι τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου εἴμαστε οἱ παγκόσμιοι πρωταθλητὲς τῆς δι-
 αφθορᾶς, τῆς δεισιδαιμονίας, τοῦ μεσαιωνισμοῦ καὶ τῆς ἀναξιολογί-
 ας, ἀλλὰ καὶ οἱ παγκόσμιοι οὐραγοὶ τῆς ἔρευνας-καινοτομίας, τῆς δι-
 οίκησης, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἴσως καὶ τῆς Παιδείας.

* * *

πορεῖ κανεὶς νὰ ἐκτιμῇσῃ βάσιμα σὲ ποιοῦ σημεῖο προό-
 δου θὰ βρισκόταν σήμερα ἡ ἀνθρωπότητα, ἂν γύρω στὸ
 300 μ.Χ. περίπου ἡ Ρώμη δὲν ἐλάμβανε τὴν ἀποφράδα
 ἀπόφαση νὰ νομιμοποιήσῃ τὸν Σκοταδισμό καὶ νὰ τὸν
 ἐξαπολύσῃ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Καὶ δὲν ἐν-
 νοοῦμε μόνο τὴν πρόοδο τῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα τὴν πρόο-
 δο τοῦ ἀνθρώπου ὡς βιολογικοῦ, λογικοῦ καὶ πνευματικοῦ ὄντος, τὸ
 ὁποῖο ἀπὸ τὴ μία μέρα στὴν ἄλλη βυθίστηκε ἀπὸ ἐλευθερὸς σὲ κατα-
 πτοημένο ἀπὸ τὸν «φόβου Θεοῦ» πλάσμα, παραδόθηκε ἀπὸ ὑγιὲς χά-
 ρη στὴν Ἱατρικὴ καὶ γυμνασμένο ἄτομο ὡς ἔρμαιο στὶς ἐπιδημίες καὶ
 τὴ λέπρα (ὑπολογίζεται ὅτι ἐπὶ Μεσαίωνα τὸ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς
 Εὐρώπης ἦταν λεπροί), ἀπὸ ἰσορροπημένο καὶ χαιρόμενο τὴ ζωὴ πρό-
 σωπο σὲ φυλακισμένο μέσα στὴν τερατώδη καὶ ἀφύσικη «χριστιανι-
 κὴ ἠθικὴ» ἀνώμαλο καὶ διαταραγμένο ψυχικὰ ζῶο-γελοιογραφία τῶν
 φυσικῶν νόμων... Ἄς εἶναι μακάρια ἐσαεὶ ἡ γλαυκὴ Θάλασσα τῶν Ἀν-
 τικυθήρων, ποὺ μὲ τόση στοργὴ ἔκρυψε ἀπὸ τὰ μάτια τῶν βανδάλων
 στοὺς οἴνοπες κόλπους τῆς ἐπὶ 20 αἰῶνες αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο, **τὸ μι-
 κρό-τὸ μέγα**, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Ἑλύτης, γιὰ νὰ διαλύσῃ τὰ νέφη τοῦ ψεύ-
 δους, μὲ τὰ ὁποῖα σκέπαζε τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Με-
 γαλείου ὁ Σκοταδισμὸς καὶ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ συνειδητοποιήσουμε,
 ποῦ ἤμασταν, ποῦ φθάσαμε καὶ ποῦ μᾶς καταντήσαν.

Δ.Ι.Α.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ὁ ἀσφυκτικὸς ἐναγκαλισμὸς τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία

Κύριε διευθυντά,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συζήτησης στὴν Βουλὴ γιὰ τὴν τροποποίηση τοῦ Συντάγματος, θὰ ἔλεγα, ὅτι εὐκαιρία εἶναι νὰ συζητηθῇ καὶ νὰ ληφθῇ μάλιστα ἀπόφαση διαχωρισμοῦ Πολιτείας-Ἐκκλησίας.

Δὲν μπορεῖ τὸν 21ο αἰῶνα νὰ ἐξακολουθῇ νὰ παραμένῃ αὐτὸ τὸ σφιχταγκάλισμα δύο δυνάμεων μὲ διαφορετικὸ στόχο-πλεύση. Ἡ Πολιτεία ἀσχολεῖται μὲ τὴν διακυβέρνηση τῆς χώρας. Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὰ μυστήριά της καὶ τὸ ποίμνιό της. Δύο ξεχωριστοὶ δρόμοι. Ἡ Ἐκκλησία κόλλησε σὰν στρεῖδι στὸ Κράτος καὶ τὸ ἀπομυζᾷ, ὑποχρεώνοντάς το νὰ πληρῶνῃ μισθοὺς καὶ συντάξεις στὸ ἱερατεῖο ἀπὸ ἀρχιεπίσκοπο μέχρι διάκονο, ἐνῶ ὅλοι αὐτοὶ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν προσφέρουν στὸ Κράτος. Ἡ Ἐκκλησία ἄλλωστε εἶναι τόσο πλούσια (ἡ μισὴ σχεδὸν Ἑλλάδα εἶναι τοιφλίκι της) ἀπὸ δωρεές καὶ ἐμπόριο κεραιοῦ, λιβανιοῦ, περιφερόμενων δίσκων, ἀγιασμῶν, προσκυνημάτων,

περιφερόμενες ἐν εἴδει λαϊκοῦ πανηγυριοῦ θαυματουργές εἰκόνες, κάρτες καὶ λείψανα καὶ λοιπὲς προσόδους, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς.

Ἀκόμα, γιὰ νὰ σὲ βαπτίσουν-παντρέψουν-θάψουν-μνημονεύσουν, ποὺ ὑποτίθεται εἶναι στὶς ὑποχρεώσεις τους ἐναντὶ τῶν πιστῶν, ζητοῦν καὶ παίρνουν πρόσθετη ἀμοιβὴ ὅχι μόνον γιὰ τὸν ἑαυτὸν τους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, τὸν νεωκόρο, τοὺς ψάλτες ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν πολυέλαιο ποὺ ἀνάβουν (ἀν θέλῃς καὶ τὴν παρουσία δεσπότη, τότε σοῦ κοστίζει «ὁ κοῦκος ἀηδόνι»).

Ἔχει λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τὴν δυνατότητα νὰ πληρώσῃ τὸ ἱερατεῖο της καὶ μάλιστα μὲ πολλὴ ὑψηλότερες ἀμοιβές. Ἐξ ἄλλου τί δουλειὰ ἔχει στὶς ἐκδηλώσεις τῆς Πολιτείας, ὅπως ὁρκωμοσίες, παρελάσεις Στρατοῦ (πότε ὁ Χριστὸς εὐλόγησε τὰ μέσα σκοτωμοῦ;) δικαστήρια κ.λπ., ἡ παρουσία τοῦ χρυσοστόλιστου Κλήρου καὶ προπαντὸς ὁ ὄρκος ἐπάνω σὲ ἓνα ἐβραϊκὸ βιβλίο-μυθιστόρημα, ποὺ οὐ-

ΕΥΒΟΙΑ: ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΡΧΑΙΩΝ ΓΙΑ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Κύριε διευθυντά,

Σὰς ἀποστέλλω σὲ φωτογραφίες κάποιες ἀπὸ τὶς πολλὲς περιπτώσεις ποὺ ἀποδεικνύουν, ὅτι καὶ στὴν Χαλκίδα-Εὐβοία ἔχει συμβῇ ὅ,τι συνέβη καὶ ὅπουδήποτε ἄλλου ὑπῆρχε Ἑλληνισμός. Καταστροφὴ καὶ εὐλογημένη ἀνοικοδόμησις [μὲ ἄδεια τῆς «Ναοδομείας» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς (βλ. γιὰ τὴν περίεργη αὐτὴ ὑπηρεσία, ποὺ λειτουργεῖ ὡς κράτος ἐν κράτει, στὸ «Δ», τ. 257 καὶ 287) καὶ ὅχι τῆς Πολεοδομίας -οὔτε καὶ μὲ στοιχειώδη ἔλεγχο τῆς νομιμότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ τὸ Κράτος].

❶ Στὴν Χαλκίδα, στὸν χώρο τῆς μεσαιωνικῆς πόλης (Κάστρο), διατηρεῖται τὸ τζαμί Εὐμὶρ Ζαδέ. Ἡ ὑπαρξὴ ἀρχαίου ὑλικοῦ, ἐντοιχισμένου ἀλλὰ καὶ διάσπαρτον στὸν προαύλιο χώρο, ἐρμηνεύεται, μόνον ἂν ὑποθέσουμε ὅτι τὸ ὑλικὸ αὐτὸ ἔχει ὑποστῇ καὶ ἰσλαμικὴ «τρίτη χρῆσις» μετὰ τὴν χριστιανικὴ «δεύτερη χρῆσις». Στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων ἡ τακτικὴ παραμένει ἴδια, ὁ νέος ἐξουσιαστής γκρεμίζει

τε οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι ἀναγνωρίζουν; Μπορ-
στὰ στὶς ἀνώτατες φιλοσοφικὲς σκέψεις καὶ
ἀρχές, ποὺ εἶπαν καὶ ἔγραψαν οἱ πρόγονοί
μας 500 χρόνια πρὶν, τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλί-
ου αὐτοῦ μοιάζει ἀστείον καὶ παιδαριώδες, μὲ
περιγραφὰς ἀντικρουόμενες μεταξύ τους καὶ
θαύματα ὅμοια τῶν φακίρηδων τῆς Ἰνδίας.

Δὲν ξέρω, ἀν ὑπάρχη στὸν κόσμον ἄλλη χώ-
ρα, ποὺ νὰ πληρώνη τὸ ἱερατεῖο τῆς ὑπάρχου-
σας θρησκείας τῆς ἀπὸ τὸν δημόσιο κορβα-
νᾶ. Εἶμαι ὅμως βέβαιος, ὅτι κανεὶς πολιτικὸς
εἶτε σὰν ἄτομο εἶτε σὰν παράταξη θὰ τολμή-
σῃ νὰ θίξῃ αὐτὸ τὸ θέμα, φοβούμενοι τὸ πολι-
τικὸ κόστος καὶ τὴν ἐπιρροή τῆς Ἐκκλησίας,
ἢ ὅποια βέβαια διαρκῶς ἐξασθενεῖ. Αὐτὸς εἶ-
ναι ὁ λόγος, ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἀμβλύνουν
τὸ καλλιεργημένο μῖσος τῶν πάμπολλων με-
ταξὺ τους αἰρέσεων, ὥστε ἐν τῇ ἐνώσει νὰ ἀν-
τισταθοῦν στὴν τάση αὐτῇ, πρᾶγμα πολὺ δύ-
σκολο λόγῳ ἀφ' ἐνὸς τῶν ὑπέρμετρων φιλοδο-

ξιῶν τῶν ἡγεσιῶν τους (φανερὸ παράδειγμα
ἡ ἔρις μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Ἑλληνικῆς
Ἐκκλησίας –ἐμφύλιος σπαραγμός) καὶ ἀφετέ-
ρου λόγῳ τῆς ἐπιταχυνόμενης διαρροῆς ὅπα-
δῶν τῆς. Ὅλοι πλέον οἱ ἄνθρωποι, στὶς προηγ-
μένες τοῦλάχιστον χώρες, ἀντιλαμβάνονται,
ὅτι μυστήρια (ὅλες οἱ θρησκείες σὲ μυστήρια
στηρίζονται) δὲν ὑπάρχουν, καὶ ὁ ἄνθρωπος
ἔφθασε νὰ περιφέρεται στὸ διάστημα ξεπερ-
νώντας τοὺς οὐρανούς καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ
βρῇ πουθενὰ τοὺς θρόνους τῶν θεῶν καὶ τοὺς
παράδεισους.

Ἄς γίνῃ ὅμως μία προσπάθεια διαχωρι-
σμοῦ ἀπὸ ἀνοικτὰ μυαλά, καὶ ἂς σταματή-
σῃ ὁ ἐναγκαλισμὸς αὐτός, ποὺ μόνο τὴν μιὰ
πλευρὰ ὠφελεῖ καὶ μάλιστα τὴν κατὰ πολὺ
πλουσιώτερη.

Μὲ τιμὴ
Ἄγγελος Οἰκονομίδης
Κηφισιά

Τὰ ὑβριστικὰ κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας

Ἀξιότιμε κ. διευθυντά,

Πρόσφατα διαβάσαμε στὸν Τύπο, ὅτι πα-
ρουσία τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ.
Παπούλια, μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν
κομμάτων γιορτάσθηκε ἡ «Κυριακὴ τῆς Ὁρ-
θοδοξίας», ὅποτε ἀμέσως μετὰ τὴν δοξολο-
γία ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρέθεσε –

ὅπως κάθε χρόνο– γεῦμα στὸν ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδου-
λο καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρουσία
καὶ τῆς ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμά-
των Μ. Γιαννάκου. Μὲ λαμπρότητα ἐπίσης
γιορτάσθηκε καὶ στὸ Φανάρι ἡ Κυριακὴ τῆς
Ὁρθοδοξίας χοροστατοῦντος τοῦ πατριαρχῆ

καὶ ξαναχτίζει χρησιμοποιώντας τὸ ἴδιο ὑλικό, γιὰ νὰ τὸ «διάσωσῃ» καὶ νὰ τὸ
καθαγιάσῃ».

2 Πολὺν κοντὰ στὸ τζαμί βρίσκεται ὁ μοναδικὸς ναός, ποὺ ἐπέτρεψαν οἱ
Ὀθωμανοὶ νὰ διατηρηθῇ μέσα στὸ «κᾶστρο», ὁ ναὸς τῆς πολιούχου Ἀγίας Παρα-
σκευῆς, κτισμένος πάνω στὰ ἐρεῖπια ναοῦ τῶν Ἀπόλλωνος-Ἀρτέμιδος-Λητοῦς.
Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ναοῦ διασφύζονται δύο κίονες καὶ ἀρκετὰ κιονόκρανα. Ἐντυ-
πωσιακὸ εἶναι, τὸ ὅτι ἔχει διατηρηθῇ ἡ τριπλῇ λατρεία, καθὼς σήμερα ἐντὸς τοῦ
ναοῦ ὑπάρχουν τὰ παρεκκλήσια τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τῆς Ἀγίας Τριάδας.
Παρατηροῦμε ἐπίσης, ὅτι ἔγινε «μετάβαση» ἀπὸ τὴν παρθένα Ἀρτεμὶ στὴν παρ-
θενομάρτυρα Παρασκευή.

3 Κοντὰ στὸν χώρο τοῦ λιμένα τῆς Χαλκίδος τῶν Κλασικῶν Χρόνων (στὰ
ὅρια τῆς σημερινῆς πόλης) ὑπάρχει κλίμακα λαξευμένη στὸν φυσικὸ βράχο,
ποὺν προφανῶς ὁδηγεῖ σὲ βωμὸ (σύμφωνα μὲ σχετικὴ ἐνημερωτικὴ πινακίδα τῆς
ἀρμόδιας Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων). Πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν βράχο-βωμὸ ὑπάρ-
χει πηγάδι μὲ ἡλεκτρικὴ ἀντλία. Πολὺν κοντὰ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Ἀρέθουσας. Λίγα

Μ. Βαρθολομαίου.

Καὶ ἀναρωτιέμαι: ἀλήθεια, πὼς αἰσθάνθη-
καν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ οἱ ἐκ-
πρόσωποι τῆς ἐλληνικῆς Κυβέρνησης, ὅταν
ἀκουσαν τὰ ἐπὶ «τρὶς ἀνάθεμα» ἐνάντια
στὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνες; Πὼς ἀνέχον-
ται στὰ 2007 ν' ἀκούγονται τέτοια ἀναθέμα-
τα καὶ μάλιστα παρουσίᾳ ἀνωτάτων ἐκπρο-
σώπων τῆς πατρίδος μας; Ἡ μήπως ἔχει γίνει

ἄρση τῶν ἀναθεματισμῶν αὐτῶν καὶ δὲν τὸ
γνωρίζω; Ὁ ἀφορισμὸς-ἀφορισμοί- τῆς Ἐπα-
νάστασης τοῦ '21 ἰσχύουν ἀκόμα; Ἐὰν ἰσχύ-
ουν, τότε ζοῦμε μίᾳ κατάστασι τοῦ παραλό-
γου, τῆς σχιζοφρένειας, τοῦ... σφάζε με, ἀγά-
μου, ν' ἀγιάσω.

Μὲ ἐκτίμησι
Σ. Τσαμαντάνης
Ἀδελαΐδα, Αὐστραλία

Σημ. «Δ»: Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἀποκηρύξει ἢ καταδικάσει ἢ ἔστω σιωπηρῶς κα-
ταργήσει κανένα ἀπὸ τὰ ὑβριστικά κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπίσημα κείμενά της, ποὺ δὲν εἶναι μό-
νο ὅσα ἀναφέρει ὁ ἐπιστολογράφος, ἀλλὰ περίπου 500 (βλ. «Τὰ ὑβριστικά κατὰ τῶν Ἑλλή-
νων ἐπίσημα κείμενα τῆς Ὀρθοδοξίας. – Ὅσα χρησιμοποιεῖ καὶ ἐγκρίνει σήμερον ἡ Ἐκκλησία
τῆς Ἑλλάδος», ἐκδ. «Δαυλός» 2007).

Ποιοὶ ἔκαναν περιτομὴ στὴν ἀρχαιότητα

Κύριε διευθυντά,

Μὲ ἀφορμὴ τὸ ἄρθρο τοῦ κ. Κίμ. Ἐλευθερί-
ου γιὰ τὴν περιτομὴ τοῦ Ἰησοῦ («Δ», τ. 298,
Ἰαν. 2007, σ. 20524), ἐπιθυμῶ συμπληρωματι-
κὰ νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ἰουδαῖος ἱστορικὸς Ἰώσηπος στὸ ἔργο
του «Κατ' Ἀπίωνος» γράφει σχετικὰ: «Μᾶς
κατηγορεῖ (ὁ Ἀπίων) λόγου χάρι, πὼς σφά-
ζομε σπιτικά ζῶα καὶ πὼς δὲν τρώμε χοιρινό,
καὶ μᾶς κοροϊδεύει γιὰ τὴν περιτομή, ποὺ κά-
νομε στὰ γεννητικά μας ὄργανα...» Καὶ συνε-
χίζει γιὰ τὸν Ἀπίωνα, ποὺ τὸν θεωρεῖ Αἰγύ-

πτιο: «Αὐτοὶ λοιπὸν ὅλοι (οἱ Αἰγύπτιοι) καὶ
περιτομὴ κάνουν καὶ ἀπὸ χοιρινὰ ἀπέχουνε
φαγητά..., ἀλλὰ καὶ τὴν περιτομὴ αὐτοὶ (οἱ
Αἰγύπτιοι) τὴν δίδαξαν στοὺς ἄλλους, κα-
θὼς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος.» (Φλαβίου Ἰώση-
που, «Κατ' Ἀπίωνος», Λόγος Β', § 137, 141,
142, κεφ. XIII.)

Καὶ προσθέτει: «Λέει λοιπὸν –ὁ Ἡρόδο-
τος– πὼς οἱ Σύριοι τῆς Παλαιστίνης κάνου-
νε περιτομή, καὶ ἀπὸ κείνους, ποὺ κατοικοῦν
στὴν Παλαιστίνη, οἱ μόνοι ποὺ κάνουν αὐτὸ
εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι.» Ὁ δὲ Ἡρόδοτος γράφει:

μέτρα δυτικὰ τοῦ βωμοῦ βρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Συνεπῶς εἶναι
πιθανόν, ὁ χριστιανικὸς ναὸς νὰ ἔχει κτισθῇ ἐπάνω στὸν χώρο λατρείας τῆς Νη-
ρηίδας Ἀρεθουσας.

④ Στὸν λόφο Παλαιοχώρας στὴν Ἀμάρυνθο (30 χιλ. ἀπὸ τὴν Χαλκίδα) ἔχουν
βρεθῇ λείψανα οἰκισμοῦ τῆς Ἐποχῆς τοῦ Χαλκοῦ. Σύμφωνα μὲ τὰ εὐρήματα
ὑπάρχει συνεχὴς κατοίκηση τοῦ λόφου μέχρι τοὺς Βυζαντινοὺς Χρόνους. Σήμερα
ὑπάρχουν δύο ἐκκλησιάκια, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν 12^ο αἰῶνα μ.Χ., καὶ στὰ
ὁποῖα διακρίνεται ἐντοιχισμένο ὑλικὸ τῶν Κλασικῶν ἢ Ἑλληνιστικῶν Χρόνων.
Τὸ ἓνα εἶναι ἀφιερωμένο στὴν Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος καὶ τὸ ἄλλο στὴν
Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Τὸ δεύτερο μάλιστα χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἀνεξήγητο προ-
σανατολισμὸ πρὸς βορρᾶν.

⑤ Στὸ χωριὸ Γυμνὸ τοῦ Δήμου Ἀμαρυνθίων βρίσκεται ὁ μικρὸς ναὸς τοῦ Ἁγί-
ου Γεωργίου τοῦ 13ου αἰῶνα. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ εὐκόλα διαπιστώνει κανεὶς τὴν
χρήση ἀρχαίου ὑλικοῦ, γιατί ἐδῶ οἱ πέτρες μιλάνε : Μιὰ ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ
λευκὸ μάρμαρο μὲ τὴν ἐπιγραφή ΚΑΛΛΙΠΟΣ ΜΕΝΑΛΚΗ εἶναι ἐντοιχισμένη στὴν

«...ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους οἱ Κόλχοι, οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Αἰθίοπες ἀνέκαθεν ἐφαρμόζουν τὸ ἔθιμο τῆς περιτομῆς τῶν αἰδοίων. Καὶ οἱ Φοίνικες δὲ καὶ οἱ Σύριοι τῆς Παλαιστίνης ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι, ὅτι ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἐπῆραν τὴν συνήθειαν αὐτή, οἱ Σύριοι δέ, ποὺ κατοικοῦν πλησίον τοῦ Θερμόδοντος καὶ τοῦ Παρθένιου ποταμοῦ, καὶ οἱ Μάκρωνες, ποὺ κατοικοῦν πλησίον των, λέγουν, ὅτι ἐσχάτως ἐπῆραν τὴν συνήθειαν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς Κόλχους. Διότι μόνον αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐφαρμόζουν τὴν περι-

τομήν καὶ δύναται τις νὰ πιστοποιήσῃ, ὅτι τὴν ἐφαρμόζουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον με τοὺς Αἰγυπτίους. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ σ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Αἰθίοπας, δὲν ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ, ποῖός ἀπὸ τοὺς δύο ἔμαθε τοῦτο ἀπὸ τὸν ἄλλον· γιὰτὶ φαίνεται τὸ ἔθιμον τοῦτο δι' αὐτοὺς πολὺ παλαιόν.» (Ἡροδότου, Ἱστορίαι, Β' («Εὐτέρπη»), 104, μτφρ. Πάπυρος.)

Φιλικὰ
Σωτήρης Φλέκκας
Γαλάτσι

Ὁρθόδοξος ταλιμπανισμὸς στὴν «ἐκπαίδευση»... ἀστφυλάκων

Ἀγαπητέ «Δαυλέ»,
Φοιτῶ στὴ σχολὴ Δοκίμων Ἀστφυλάκων Ξάνθης καὶ γιὰ λόγους αὐτοπροστασίας θὰ ἤθελα νὰ μὴν ἀνακοινώσω τὸ ὄνομά μου, ἐπειδὴ φοβᾶμαι τὴν θεοκρατίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ. Θέλω νὰ ἀναφέρω τὰ ἑξῆς: Κάθε πρωὶ καὶ βράδυ καὶ πρὶν ἀπὸ κάθε γεῦμα γίνονται χριστιανικὲς προσευχὲς, συνολικὰ 5 φορὲς τὴν ἡμέρα. Στοὺς τοίχους τῶν χώρων ἐργασίας καὶ λειτουργίας καθὼς καὶ στοὺς θαλάμους καὶ τοὺς διαδρόμους δεσπόζουν εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλων ἁγίων. Διανέμονται προπαγανδιστικὰ χριστιανικὰ φυλλάδια καὶ ἡμερολόγια με ἀνθελληνικὸ περιεχόμενο καὶ βίους ἁγίων. Ἐπίσης δεχόμαστε ἐπισκέψεις ἀπὸ

τὴν θρησκευτικὴ ὑπηρεσία ἀστυνομίας τοῦ πατ. Νεκτάριου Κιοῦλου, ὁ ὁποῖος τονίζει συνεχῶς, πόσο ἀνώτερη εἶναι ἡ διδασχὴ τοῦ Ἱησοῦ ἔναντι τῶν Βουδῶν, Κομφούκιου καὶ ἄλλων σοφῶν. Ἀναρωτιέμαι, τί ἔχουν νὰ ποῦν οἱ 3 Ἀλβανοὶ τῆς σχολῆς μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀλλόθρησκοι. Πέρυσιν ἕνας Ἑλληνο-φινλανδὸς παραπέμφθηκε στὸν ὑποδιοικητὴ καὶ τοῦ ἀσκήθηκε σφοδρὴ κριτικὴ, ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ κάνῃ προσευχή. Ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος παντοῦ, θυμίζει Ἀσία ἢ Ἑλλάδα καὶ ὄχι εὐρωπαϊκὸ κράτος. Θυμίζει ἱεροδιδασκαλεῖο καὶ ὄχι σχολεῖο ἐλευθέρων καὶ ὑπεύθυνων στελεχῶν τοῦ Κράτους. Ἦδη ἐγὼ ἔχω ἀκούσει δι-
άφορες γνώμες συναδέλφων, ὅτι πῆρα λάθος

ἐξωτερικὴ νότια πλευρὰ τοῦ ναοῦ. Παράξενος πράγματι τρόπος ἐκδήλωσης σεβασμοῦ στοὺς τάφους τῶν προγόνων.

6 Στὸν (ἴδιο) Δῆμο Ἀμαρυνθίων, κοντὰ στὸ χωριὸ Ἄνω Βάθεια, βρίσκεται τὸ ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσας. Εὐδιάκριτο καὶ ἐδῶ τὸ λευκὸ μάρμαρο. Ἄν κάποιος διερωτᾶται γιὰ τὴν χρονολόγησιν τῆς «πρώτης χρήσης» αὐτοῦ τοῦ ὕλικου, ἡ ἀπάντησις ὑπάρχει ἐντοιχισμένη στὸν δυτικὸ ἐξωτερικὸ τοῖχο. Στὴν σπασμένην περίπου στὴν μέση ἐνεπίγραφη πλάκα διαβάζουμε : «Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΕΤ... ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΝΔΗΜ...ΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ... ΤΗΣΕΙΣΑΥΤΟΝ... ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ...»

7 Στὸν Δῆμο Ληλαντίων, κοντὰ στὸ χωριὸ Φύλλα (11 χλμ.), βρίσκεται ἡ μονὴ Ἁγίου Γεωργίου ΑΡΜΑ. Ὁ ναὸς τῆς μονῆς εἶναι κτισμένος στὰ ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ. Ὁ τροῦλλος στηρίζεται σὲ τέσσερις ἀρχαίους κίονες. Στὸ προαύλιο τῆς μονῆς ὑπάρχουν διάσπαρτα γλυπτὰ μάρμαρα προερχόμενα ἀπὸ ἀρχαῖο κτίσμα.

Μὲ ἐκτίμησιν
Εὐστάθιος Μακρυγιάννης
Χαλκίδα

δρόμο, ἐπειδὴ διαβάξω Ἀριστοτέλη, Πλάτωνα καὶ «ψαγμένα» περιοδικά. Δηλαδή τυφλὴ πίστις καὶ ὑπακοή στοὺς Γιαχβέ.

Εὖγε στὴ δουλειά σας.
Ι.Κ.
Ξάνθη

Ὑποπτιή σιωπηρὴ ἀφαίρεση ἀπὸ βιβλίου Γ' Λυκείου

Ὡς ἀναγνώστης σας ἐπὶ σειρά ἐτῶν καὶ ἐκτιμώντας τὴν ὅλην στάση τοῦ «ΔΑΥΛΟΥ», αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς ἀναφέρω, ὅτι στοὺς βιβλίο «Ἐκθεση-Ἐκφραση» Γ' Λυκείου ὑπῆρχε ἀπὸ τὴν Α' ἔκδοση τοῦ βιβλίου ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ κορυφαίου ἑλληνιστῆ Ρ. Λίβινγκστον, «Τὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα καὶ ἡ σημασία του γιὰ μᾶς», μὲ τίτλο «Τὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα: Τὸ γινώρισμα τῆς ἐλευθερίας».

Λόγω τῆς ιδιότητάς μου -διδάσκω ὡς φιλόλογος στοὺς 2ο Λύκειο Λιβαδιᾶς ἐδῶ καὶ 28 χρόνια- πρέπει νὰ σᾶς πληροφορήσω, ὅτι τὸ συγκεκριμένο κείμενο - ἀπόσπασμα ἀπαλείφθη-

κε αἰφνιδίως καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ πρὶν ἓνα περὶ που ἔτος. Θεωρῶ, ὅτι ὅποιαδήποτε ἀναφορὰ στὴν ἀξία καὶ σημασία τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔργου εἶναι περιττή. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ λαθροχειρία αὐτὴ πέρασε ἐντελῶς ἀπαρατήρητη, πρέπει κατὰ νὰ δημοσιεύσετε. Σᾶς ἐπισυνάπτω τὸ συγκεκριμένο ἀπόσπασμα, ποὺ συγκρίνει τὸ Ἑλληνικὸ μὲ τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα.

Μὲ ἐκτίμηση
Κατασῶρας Νικόλαος
Φιλολόγος, Λιβαδειά

Ἐξαναγκασμὸς σὲ παραίτηση στελέχους τοῦ «ΕΑΡ»

Κύριε διευθυντά,

Εἶχα διορισθῇ -σχεδὸν ἀκούσια...- ἀπὸ τὸ νεοϊδρυθέν πολιτικὸν κίνημα ΕΑΡ μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Νομοῦ Βοιωτίας. Δραστηριοποιήθηκα ἄμεσα καὶ συνέταξα τὴ Διακήρυξιν γιὰ τὸ Νομὸ Βοιωτίας μὲ τὸν τίτλο «Ἐγερτήριο Σάλπισμα», ποὺ λογοκρίθηκε ἀπὸ τὸ ΕΑΡ καὶ ἀπετέλεσε τὴ θρυαλίδα γιὰ ἀποκλεισμὸ μελῶν τοῦ Πολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ γιὰ ὀργανωμένους ἀντιδράσεις εἰς βάρος μου ἀπὸ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κόμματος.

Μετὰ ἀπὸ συγκέντρωση στὰ γραφεῖα τοῦ ΕΑΡ, ὅπου διαμοιράσθηκε ὠρισμένος ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῆς διακήρυξίν μου, μέλη τοῦ Πολιτικοῦ Συμβουλίου μὲ «διέταξαν» νὰ ἀποσύρω ἀπὸ τὴν κυκλοφορία τὴ διακήρυξιν αὐτή, λέγοντάς μου, ὅτι, μὲ τὸ κείμενο αὐτὸ προέκυψαν μεγάλα ἐσωκομματικὰ προβλήματα. Κατὰ τὴ συνεδρίαση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς συνέβησαν γεγονότα περιέργως καὶ λυπηρά. Ὅταν κάθησα στὸ βάθος τῆς αἴθουσας, μὲ περικύκλωσαν κάποιοι ἄγνωστοι, ποὺ μὲ ὕβρισαν μὲ τοὺς χαρακτηρισμοὺς «φασίστας», «προβοκάτορας», «καταραγικίωσης» κ.λπ.

Στὴ συνέχεια ὅχι μόνον δὲν μοῦ ἔδωσαν τὸ λόγο στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, ὅπως ζήτησα, ὥστε νὰ ἐκθέσω τὶς ἀπόψεις μου καὶ νὰ δώσω ἐξηγήσεις, ἀλλὰ οὔτε κἀν μὲ ἐνημέρωσαν, ὅτι ἡ διακήρυξίς μου ἦταν ἡ αἰτία τῆς παραίτησης τοῦ Πολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ σύγκλησις νέας ἔκτακτης συνεδρίασης τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐκλογὴν νέου στελέχους στὴ δική μου θέσι. Ἀντὶ αὐτῆς τῆς δημοκρατικῆς μεθόδου προτίμησαν τὴν φασιστικὴν καὶ σταλινικὴν μέθοδο τῆς ἀπ' εὐθείας παραπομπῆς μου στοὺς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον. Αὐτοὶ οἱ ἀκραϊφνεῖς ἑλληνιστὲς δὲν διάβασαν ποτὲ τὸ «μηδενὶ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης»;

Ἐπειδὴ δὲν θὰ γίνω «συνένοχος στὸ φόνον», παραιτοῦμαι ἀπὸ μέλος τοῦ ΕΑΡ γενικά. Τυχὸν προσπάθεια νὰ μὲ μεταπείσουν, θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ ἀποστείλω τὴ διακήρυξίς μου καὶ τὴν παραίτησίς μου στὸν Τύπο.

Μὲ τιμὴ
Ταξιάρχης Κ. Γαλανός
Δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ
Λιβαδειά

Υπολογιστής τῶν Ἀντικυθήρων (β' αἰ. π.Χ.): Ὁ ἀρχαιότερος φορητὸς ἀναλογικὸς ὑπολογιστής, ἀποτέλεσμα τῆς μακραίωνης θεωρητικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἑλληνικῆς ἐπιστημονικῆς παράδοσης καὶ προσόδου (βλ. «Α», τ. 299).

ΜΑΚΡΑ ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΙΧΕ ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

**Ἡ καθηγήτρια Μάρω Παπαθανασίου μιᾷ
γιὰ τὶς φάσεις ἐξέλιξης τῆς ἀρχαίας Τεχνολογίας**

ταν πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες ἀνακοινώθηκαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας τῆς ἐπιστημονικῆς ὁμάδας, ποὺ μελετοῦσε τὸν Μηχανισμό τῶν Ἀντικυθήρων, ὅλοι ἔκαναν λόγο γιὰ ἓνα ἐκπληκτικὸ ἐπίπεδο Τεχνολογίας. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μεγαλοῦργησαν καὶ ἀξιοποίησαν ἐξαιρετικὰ τὶς γνώσεις τους. Μπορεῖ ὁ τρόπος κατασκευῆς τοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Ἀντικυθήρων νὰ ἐντυπωσιάσει, ὅμως τὸ σίγουρο εἶναι, πὼς πίσω ἀπὸ μία τέτοια κατασκευὴ ὑπῆρξε σημαντικὸ ἐπιστημονικὸ ὑπόβαθρο, καθὼς θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ δημιουργηθῇ ἀπευθείας ἓνας τέτοιος μηχανισμός, χωρὶς νὰ προηγηθῇ τεχνολογικὴ πρόοδος.

Ποιά ἦταν ἡ Τεχνολογία ποὺ προηγήθηκε τοῦ μηχανισμοῦ καὶ ὠδήγησε σταδιακὰ στὸν ἐξελιγμένο ὑπολογιστὴ τῶν Ἀντικυθήρων; Ποιές ἦταν οἱ πηγές καὶ οἱ γνώσεις, πάνω στὶς ὁποῖες στηρίχθηκαν οἱ ἀρχαῖοι ἐπιστήμονες καὶ τὶς ἀξιοποίησαν κατασκευάζοντας τέτοια ὄργανα; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες παρήγαγαν πρωτοποριακὸ ἐπιστημονικὸ ὕλικό, ἀνέπτυξαν τὴν Τεχνολογία μὲ συνέπεια, ὑλοποιώντας τὸ διανοητικὸ ἄλμα ποὺ συνέδεσε τὴν τεχνικὴ μὲ τὴν ἐπιστήμη, δίνοντας τὴν ἀπαιτούμενη γνώση γιὰ τὴν ἀνακάλυψη σπουδαίων ἐπιστημονικῶν δρόμων.

Μιλήσαμε μὲ τὴν ἐπίκουρο καθηγήτρια τοῦ Τμήματος Μαθηματικῶν τῆς Σχολῆς

*Ἡ καθηγήτρια Ἱστορίας τῶν Ἐπιστημῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μάρω Παπαθανασίου.*

Θετικών Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μάρω Παπαθανασίου, ἱστορικό τῶν Ἐπιστημῶν γιά τὴν Τεχνολογία, ποὺ ἀναπτύχθηκε πρὶν τὸν Μηχανισμό τῶν Ἀντικυθέρων, καὶ γιὰ τὸν τρόπο ποὺ ἀξιοποιήθηκαν οἱ γνώσεις, ὥστε ἐν ἔτει 2007 νὰ ἐπανεκτιμᾶται τὸ ἐπίπεδο τῆς ἀρχαίας Τεχνολογίας, ταράσσοντας τὶς ἐπιστημονικὲς κοινότητες.

Ἡ αἰνιγματικὴ πᾶροφορία τοῦ Κικέρωνα

«Δ»: Κυρία Παπαθανασίου, οἱ τελευταῖες ἀνακοινώσεις γιὰ τὸν Μηχανισμό τῶν Ἀντικυθέρων ἐξέπληξαν σὲ παγκόσμια κλίμακα τὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο, ὀδηγώντας σὲ ἓνα πολὺ σημαντικό συμπέρασμα, ὅτι ἡ Τεχνολογία ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἦταν περισσότερο ἐξελιγμένη ἀπὸ ὅσο εἶχε ἀρχικὰ ἐκτιμηθῇ. Αὐτὴ ἡ τόσο προηγμένη Τεχνολογία ἐρχεται νὰ γεννήσῃ καὶ ἄλλα ἐρωτηματικά. Τί προὔπηρε τοῦ μηχανισμοῦ; Ποιὲς γνώσεις καὶ κατασκευὲς ἦταν ἡ βάση μιᾶς τόσο ἀνεπτυγμένης Τεχνολογίας;

“ Κανένας δὲν πίστευε ὅτι εἶχαμε τόσο προηγμένη Τεχνολογία, ὅπως φάνηκε ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Ἀντικυθέρων. Ἦταν μία ἐκπληξη, ἀφοῦ θεωροῦσαν μυθεύματα ὅσα ἀναγράφονται στὰ ἀρχαῖα κείμενα.”

Μ.Π.: Τὸ θεωρῶ πολὺ σημαντικό θέμα, διότι κανένας δὲν πίστευε ὅτι εἶχαμε τόσο προηγμένη Τεχνολογία, ὅπως φάνηκε ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Ἀντικυθέρων. Ἦταν μία ἐκπληξη, ἀφοῦ θεωροῦσαν μυθεύματα ὅσα ἀναγράφονται στὰ ἀρχαῖα κείμενα. Ὁ Μηχανισμὸς τῶν Ἀντικυθέρων μπορεῖ νὰ εἶναι μεταγενέστερος, ἀλλὰ ἡ διήγηση ποὺ ἔχουμε ἀπὸ τὸν Κικέρωνα στὸ «De re publica» σὲ μία ἀπλὴ μετάφραση ἀναφέρει, ὅτι «ἡ ἐφεύρεση τοῦ Ἀρχιμήδους ἄξιζε ἓναν εἰδικὸ θαυμασμό, διότι αὐτὸς εἶχε ἐπινοήσῃ τὸν τρόπο νὰ ἀναπαραστήσῃ ἐπακριβῶς μὲ ἓνα μόνο μηχανισμό γιὰ τὴν περιστροφή τῆς σφαῖρας ἐκεῖνες τὶς ἀποκλίνουσες τροχιὰς (ἐννοεῖ τῶν πλανητῶν, τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης) μὲ τὶς διαφορετικὲς ταχύτητές τους. Καὶ ὅταν ὁ Γκάλλος ἔθεσε σὲ κίνηση τὴν σφαῖρα, ἦταν πράγματι ἀληθές, ὅτι στὴ χάλκινη αὐτὴ κατασκευὴ ἡ Σελήνη ὑπολειπόταν τοῦ Ἡλίου σὲ ἀριθμὸ περιφορῶν, καθὼς συμφωνοῦσαν μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὶς ὁποῖες ἔμενε πίσω ἡ Σελήνη στὸν οὐρανό.

Ἔτσι ἡ ἴδια ἐκλειψὴ Ἡλίου συνέβαινε στὴ σφαῖρα, ὅπως ἀκριβῶς θὰ συνέβαινε πραγματικά. Καὶ ἡ Σελήνη ἐρχόταν στὸ σημεῖο, ὅπου ἡ σκιά τῆς Γῆς ἦταν τὴν ἀληθῇ στιγμὴ ὅπου ὁ Ἥλιος ἐμφανιζόταν ἔξω ἀπὸ τὴν περιοχὴ...”

Στὸ σημεῖο αὐτὸ λείπουν οἱ σελίδες τοῦ χειρογράφου μὲ τὸ ἔργο τοῦ Κικέρωνος, καὶ δυστυχῶς δὲν γνωρίζουμε τὴ συνέχεια τῆς περιγραφῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ περιγραφὴ τῆς καταπληκτικῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀρχιμήδους, ἡ ὁποία σφύζει στὴν μεταγενέστερη Γραμματεία. Τί εἶναι αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο γράφει ὁ Κικέρων; Εἶναι ἡ μία ἀπὸ τὶς δύο σφαῖρες, τὶς ὁποῖες εἶχε πάρει ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Μάρκελλος ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Ἀρχιμήδη, ὅταν κατέλαβε τὶς Συρακοῦσες, καὶ φονεύθηκε ὁ Ἀρχιμήδης. «Καὶ τὴ μὲν στερεὰ σφαῖρα ἀφίέρωσε στὸ ἱερὸ τῆς Ἑστίας, τὴν δὲ ἄλλη κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του.»

Ὁ Ἀρχιμήδης ἔκανε πολλές ἀστρονομικὲς παρατηρήσεις καὶ ὑπολόγισε τὶς ἀποστάσεις τῶν πλανητῶν ἀπὸ τὴ Γῆ. Βρῆκε τὸ νόμο τῆς Ἄνωσης, ἔγραψε βιβλίον Ὀπτικῆς, διατύπωσε προβλήματα ἀπροσδιόριστης ἀνάλυσης καὶ δημιούργησε πολλὰ μηχανικὰ ἐπιτεύγματα, ὅπως τὸν κοχλία (ἀντλητικὴ συσκευή), τὸ δρομόμετρο, τὸ ἀραιόμετρο, τὸ πυκνόμετρο, πολεμικὲς κατασκευὲς κ.λπ.. Ὁ Ἀρχιμήδης, ὁ Εὐδόξος ὁ Κνίδιος, ὁ Ἀπολλώνιος ὁ Περγαῖος, ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπιστήμονες δημιούργησαν τὴ μακρὰ ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνολογικὴ παράδοση, ποὺ προηγήθηκε καὶ ὠδήγησε στὸν Ὑπολογιστὴ τῶν Ἀντικυθήρων.

Στὴν εἰκόνα ἀντίγραφο ρωμαϊκοῦ ψηφιδωτοῦ τοῦ γ' αἰ. μ.Χ., ποὺ παριστάνει τὸν Ἀρχιμήδη καὶ τὸν Ρωμαῖο στρατιώτη, ποὺ ἐτοιμάζεται νὰ τὸν σκοτώσῃ. (Φραγκφούρτη, Δημοτικὸ Ἰνστιτοῦτο Τέχνης.)

«Δ»: Μπορούσε ο Αρχιμήδης να κατασκευάσει ανάλογους μηχανισμούς;

Μ.Π.: Βεβαίως! Ήταν ο μεγαλύτερος μαθηματικός και μηχανικός της Αρχαιότητας (287-212 π.Χ.) και είναι αρχαιότερος κατά έναν αιώνα και πλέον από τον Μηχανισμό των Αντικυθήρων. Αυτός δεν έθεσε τις βάσεις της Υδροστατικής; Και δεν είναι μόνο εκείνο το απλό «Εύρηκα! Εύρηκα!», που αναφώνησε, όταν με αφορμή τον έλεγχο της καθαρότητας του χρυσού στέμματος του Ίερωτος (Βιτρούβιος, «Περὶ Ἀρχιτεκτονικῆς») ἀνακάλυψε τὴν βασικὴ ἀρχὴ τῆς Ὑδροστατικῆς, ἀλλὰ ἔκανε καὶ ἄλλες ἐργασίες ἐπάνω σὲ αὐτὴ καὶ γιὰ τὰ κέντρα βάρους τῶν σωμάτων. Δὲν ἦταν αὐτός, ὁ ὁποῖος ἐφηύρε ὅλα ἐκεῖνα τὰ πολεμικὰ μηχανήματα, μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Συρακούσιοι ἀπωθοῦσαν τοὺς Ρωμαίους ἐπὶ τόσον καιρὸ; Αὐτὸς ἐφηύρε τοὺς μοχλοὺς καὶ διατύπωνε τοὺς νόμους ποὺ τοὺς διέπουν. Ἐφηύρε τὴν τροχαλία καὶ τὸ πολὺσπαστο καὶ χρησιμοποιοῦντας το, κινῶντας ἥρεμα τὸ χέρι του, ὅπως λέγεται, ἔσυρε ὁλόκληρο πλοῖο. Ὁ ἴδιος ἔκαιγε μὲ κάτοπτρα τὸν στόλο τῶν Ρωμαίων. Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος διατυπώνει τὶς θεωρητικὲς ἀρχὲς καὶ συγχρόνως τὶς ἐφαρμόζει σὲ τέτοιες κατασκευές, θὰ ἦταν κατὰ τὴν ἄποψή μου ἀπίθανο νὰ μὴν μποροῦσε νὰ κατασκευάσει ἕνα τέτοιο ὄργανο.

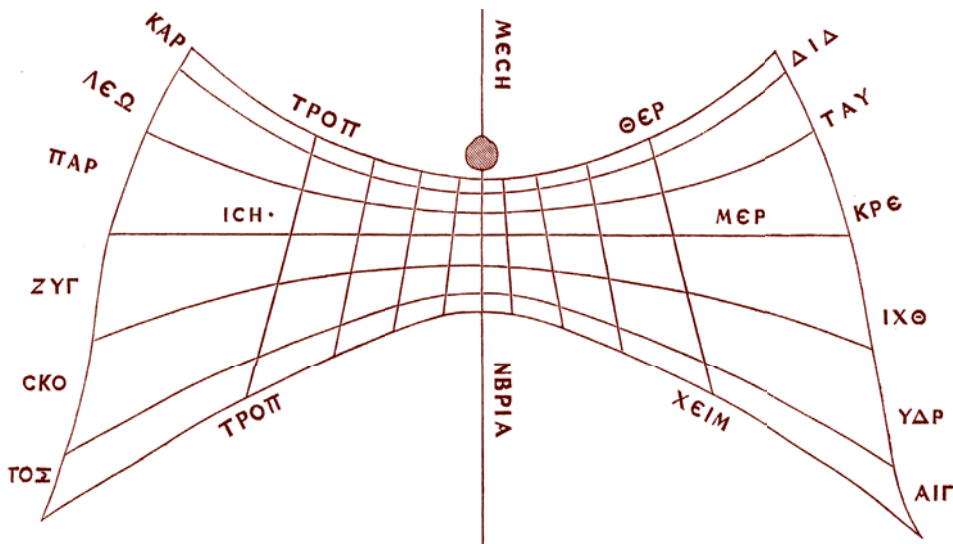
Πάππος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Περγαῖος

«Δ»: Θεωρεῖτε ὅτι ὑπῆρξε ἀνεπτυγμένη Τεχνολογία πρὶν τὸν μηχανισμό;

Μ.Π.: Ασφαλῶς! Πρέπει νὰ ὑπῆρχε ὑψηλοῦ ἐπιπέδου προϊστορία στὴν Τεχνολογία, διότι οὐδέποτε κατασκευάσθηκε ἀπευθείας ἕνα τόσο τέλει ὄργανο! Τώρα, ἂν ἡ προϊστορία ἀρχίζει μὲ τὸν Ἀρχιμήδη ἢ πάη ἀκόμα παλαιότερα, πιθανώτατα καὶ σὲ ἄλλες προσπάθειες γιὰ ἄλλα πράγματα, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουμε ἀκόμη στοιχεῖα, αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο θέμα. Σίγουρα ὅμως οἱ γνώσεις τοῦ Ἀρχιμήδη εἶναι ἕνα πολὺ ἰσχυρὸ στοιχεῖο, ποὺ δείχνει ὅτι τοὐλάχιστον 100 χρόνια πρὶν τὸν μηχανισμό ὑπῆρχε τὸ ὑπόβαθρο γιὰ μία τέτοια κατασκευή. Θὰ πάω ἀρκετὰ μεταγενέστερα, στὴ «Μαθηματικὴ Συναγωγὴ» τοῦ Πάππου τοῦ Ἀλεξανδρέως (4ος αἰ. μ.Χ.), ἡ ὁποία εἶναι ἕνα ἐξαίρετο ἔργο, τὸ ὁποῖο διασφύζει πολὺτιμες λύσεις γιὰ προβλήματα Μαθηματικῶν.

Τὸ τελευταῖο βιβλίο τῆς ἀναφέρεται στὴ Μηχανικὴ καὶ μπορεῖ γιὰ τοὺς σημερινοὺς μαθηματικοὺς νὰ μὴν δείχνῃ τόσο σπουδαῖο, ὅμως, ὅσα διατυπώνονται ἐκεῖ, εἶναι κάτι τὸ καταπληκτικό. Διότι ἀναφέρεται σὲ τεχνικὲς πάνω σὲ πολεμικὰ θέματα. «Ἄλλοι δὲ μὲ τὰ κινούμενα μὲ νερὸ σώματα, ὅπως ὁ Ἀρχιμήδης στὰ “Ὀχούμενα”, ἢ μὲ τὴν βοήθεια τῶν ὑδρολογείων, ὅπως ὁ Ἡρώων στὰ “Ὑδρεῖα”». Καὶ τί ἄλλο λέει: «Ὅλων δὲ αὐτῶν τὴν θεωρίαν, μερικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἐπινόησε ὁ Ἀρχιμήδης ὁ Συρακούσιος. Μόνο αὐτὸς μέχρι τὴν ἐποχὴ μας ἐπινόησε ποικίλα πρακτικὰ καὶ θεωρητικὰ πράγματα, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ὁ μαθηματικὸς Γεμῖνος στὸ ἔργο του “Περὶ τῆς Μαθηματικῶν τάξεως”».

Στὴν «Συναγωγὴ» ὁ Πάππος συγκεντρώνει στοιχεῖα ἀπὸ τοὺς παλαιότερους μαθηματικοὺς καὶ μηχανικοὺς, συμπεριλαμβάνοντας ἀκόμη καὶ προτάσεις γιὰ τὸ πῶς νὰ κατασκευάσῃς ὁλόκληρη σειρὰ ὀδοντωτῶν τροχῶν, γιὰ νὰ κινοῦνται βάρη! Παράλληλα διατυπώνει τὸ πῶς νὰ ὑπολογίσῃς τὶς διαμέτρους τῶν κύκλων ἐκείνων ποὺ ἔχουν «δοντάκια», δηλαδὴ πῶς νὰ κατασκευάσῃς κυκλικοὺς ὀδοντωτοὺς τροχοὺς

Ἑλληνικὸ ἡλιακὸ ρολοὶ (α' αἰ., Νεάπολη Ἰταλίας).

μὲ συγκεκριμένο ἀριθμὸ ὁδόντων, ὑπολογίζοντας διάμετρο καὶ ἄλλες παραμέτρους. Ἔχω τονίσει πολλὰς φορὰς ὅτι μίᾳ ἐπίσκεψι στὰ μουσεῖα μας ἀρκεῖ, γιὰ νὰ διαπιστώσουμε τὴν ἐξαιρετικὴ μεταλλοτεχνία τῶν ἀρχαίων μὲ τὶς ἀπίστευτης λεπτότητος παραστάσεις ἐπάνω σὲ ξίφη, σὲ σφραγιδόλιθους καὶ σὲ κοσμήματα. Τὸ ἐρώτημα ὅμως ποὺ μπαίνει εἶναι τὸ ἐξῆς: Ἡ κατασκευὴ ἦταν τὸ ἀπλὸ μέρος. Ποιό εἶναι ὅμως ἐκεῖνο τὸ μυαλό, τὸ ὁποῖο ὑπολογίζει καὶ σχεδιάζει, πόσο μέγεθος πρέπει νὰ ἔχη ἓνας ὁδοντωτὸς τροχὸς καὶ πόσα δοντάκια, γιὰ νὰ δώσῃ τὴν κίνησι ποὺ ἀπαιτεῖται σὲ συνδυασμὸ μὲ ἓναν ἄλλο τροχό; Αὐτὴ ἡ διαδικασία ἀπαιτεῖ μεγάλο μαθηματικὸ καὶ μηχανικὸ μυαλό. Τὸ σχέδιο εἶχε βάση ὑπολογιστικὴ. Πρῶτα γινόντουσαν οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ στὴ συνέχεια ἡ ἀποτύπωση τοῦ σχεδίου. Ὑπῆρχε τὸ ὑπόβαθρο τῶν γνώσεων, ποὺ τὸ ἐπέτρεπε αὐτό.

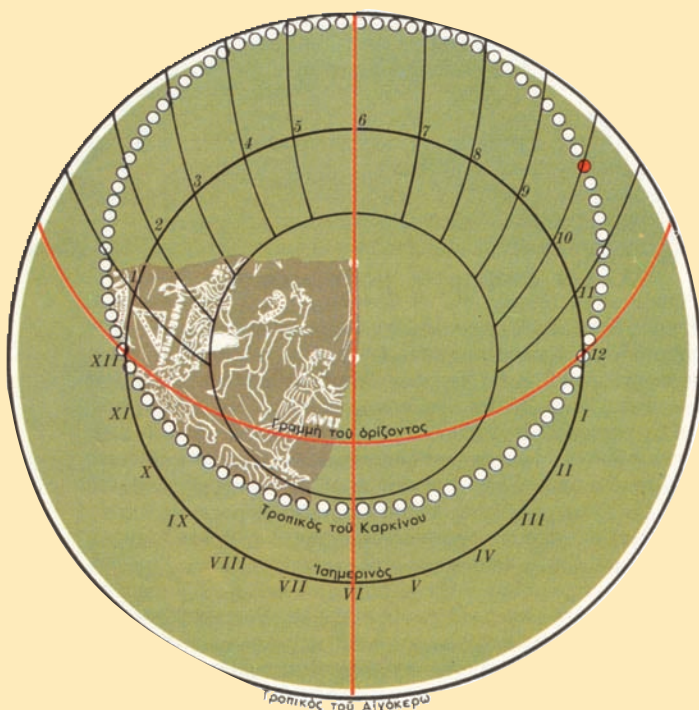
Κοινοποιούσαν τὶς γνώσεις τους σὲ ὄλους

«Δ»: *Ἡ γνώση λοιπὸν ὑπῆρχε. Πῶς αξιοποιήθηκε;*

Μ.Π.: Ἄν δῆτε τὰ ἔργα τοῦ Ἀρχιμήδους καὶ ἄλλων ἀρχαίων μαθηματικῶν, ὅπως ὁ Ἀπολλώνιος ὁ Περγαῖος, θὰ διαπιστώσετε, ὅτι, ὅταν ἔκαναν κάτι σπουδαῖο, ἔστελναν τὰ ἔργα τους σὲ ἄλλους μαθηματικούς, σὲ συναδέλφους τους σὲ ἄλλα μέρη. Ὁ Ἀρχιμήδης ἀπὸ τὶς Συρακοῦσες ἔστελνε τὰ προβλήματα του στὸν Ἐρατοσθένη στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τὸν ἐβάζε καὶ ἐκείνον νὰ σκεφτῇ. Ἀργότερα ὁ Ἀπολλώνιος τὰ ἔστελνε ἀλλοῦ. Ξέρετε τί σημαίνει αὐτό, ἂν λάβουμε ὑπόψη, τί ἦταν ἡ Ἀλεξάνδρεια τότε; Ὅλη αὐτὴ ἡ διαδικασία προσομοιάζει μὲ μίᾳ δημοσίευσι σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ἐγκυρότερα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς μας.

Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι τίποτα δὲν ἦταν κρυφό, καὶ ἐδῶ θέλω νὰ ἐπιμείνω. Ἡ μαθηματικὴ καὶ τεχνικὴ γνώσι ἦταν γνώσι ἐλεύθερων ἀνθρώπων. Οἱ μεταλλουργοὶ

Αναπαράσταση της ἐπιφάνειας ἑνὸς ὑδραυλικοῦ ρολοιοῦ. Ἡ καμπύλη κόκκινη γραμμὴ δηλώνει τὴ γραμμὴ τοῦ ὁρίζοντος, ποὺ χωρίζει τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὴ νύκτα, ἐνῶ ἡ ἀντίστοιχη κάθετη ὁρίζει στὸ ἐπάνω μέρος τὰ μεσάνυχτα καὶ στὸ κάτω τὴ μεσημβρία. Ἡ θέση τοῦ περιστρεφόμενου μικροῦ σφαιριδίου (σύμβολο τοῦ Ἥλιου) πίσω ἀπὸ τὸ δικτυωτὸ καθώριζε τὴν ὥρα. Ἡ ὥρα εἶναι 4 μ.μ. (μὲ τὴ σημερινὴ διαίρεση τοῦ 24ωρου). (Πηγή: «Ἱστορία Ἑλληνικοῦ ἔθνους, Ἐκδοτικὴ Ἀθηνῶν».)

Τμήμα τοῦ ὀρειχάλκινου δίσκου τοῦ ἀνωτέρω ὑδραυλικοῦ ρολοιοῦ, τὸ ὁποῖο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὥρα ἔδειχνε καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Ὁ δίσκος βρέθηκε στὸ Σάλτσμπουργκ τῆς Αὐστρίας καὶ χρονολογεῖται στὸν 2ο αἰ. μ.Χ. Παριστάνονται προσωποποιήσεις τῶν ἀστερισμῶν -ἡ Ἀνδρομέδα, ὁ Περσεύς, ὁ Ἡνίοχος- καὶ τὰ ζῳδιακὰ σύμβολα: Ἰχθύες, Κριός, Ταῦρος καὶ Λίδνμοι (Σάλτσμπουργκ, Μουσεῖο Καρόλου Αὐγούστου).

δούλευαν ἐλεύθερα, καὶ οἱ μαθηματικοὶ δὲν εἰσχωροῦσαν σὲ κάποια μαθηματικὴ ἔταιρεία, γιὰ νὰ τὰ λένε κρυφὰ μεταξύ τους. Θὰ σᾶς πῶ ἓνα ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο. Ὅταν ὁ Ἀριστοφάνης διακωμῶδῃ τοὺς μαθηματικούς καὶ λέει «Ἔλα νὰ σοῦ δείξω, πῶς νὰ τετραγωνίσῃς τὸν κύκλο», καὶ γέλαγε ὅλη ἡ ἀρχαία Ἀθήνα, αὐτὸ δείχνει ὅτι καταλάβαιναν ὅλοι τί ἀφοροῦσε στὴν Ἐπιστὴμὴ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἡ ὅταν διακωμῶδῃ τὸν Μέτωνα γιὰ ἀστρονομικὰ θέματα, ἐπειδὴ αὐτὸς εἰσηγήθηκε ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, καὶ παρουσιάξῃ τοὺς θεοὺς νὰ παραπονοῦνται μέσφ τῆς Σελήνης (ἐπειδὴ χρησιμοποιοῦσαν σεληνιακοὺς μῆνες), ὅτι δὲν γνωρίζουν πιά πότε νὰ περιμένουν τὶς τσίχνες τῶν θυσιῶν.

Διαπιστώνουμε λοιπόν, ὅτι ἀστρονομικὰ καὶ σπουδαιότατα μαθηματικὰ προβλήματα, ὅπως ἦταν ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου ἢ ὁ διπλασιασμὸς τοῦ κύβου, ἦταν γνώσεις ποὺ κυκλοφοροῦσαν ἐλεύθερα ὡς ιδέες καὶ γνώμες. Δὲν ὑπῆρχε τίποτα κρυφὸ. Ὅποιος εἶχε μυαλὸ ἀξιοποιοῦσε αὐτὲς τὶς γνώσεις.

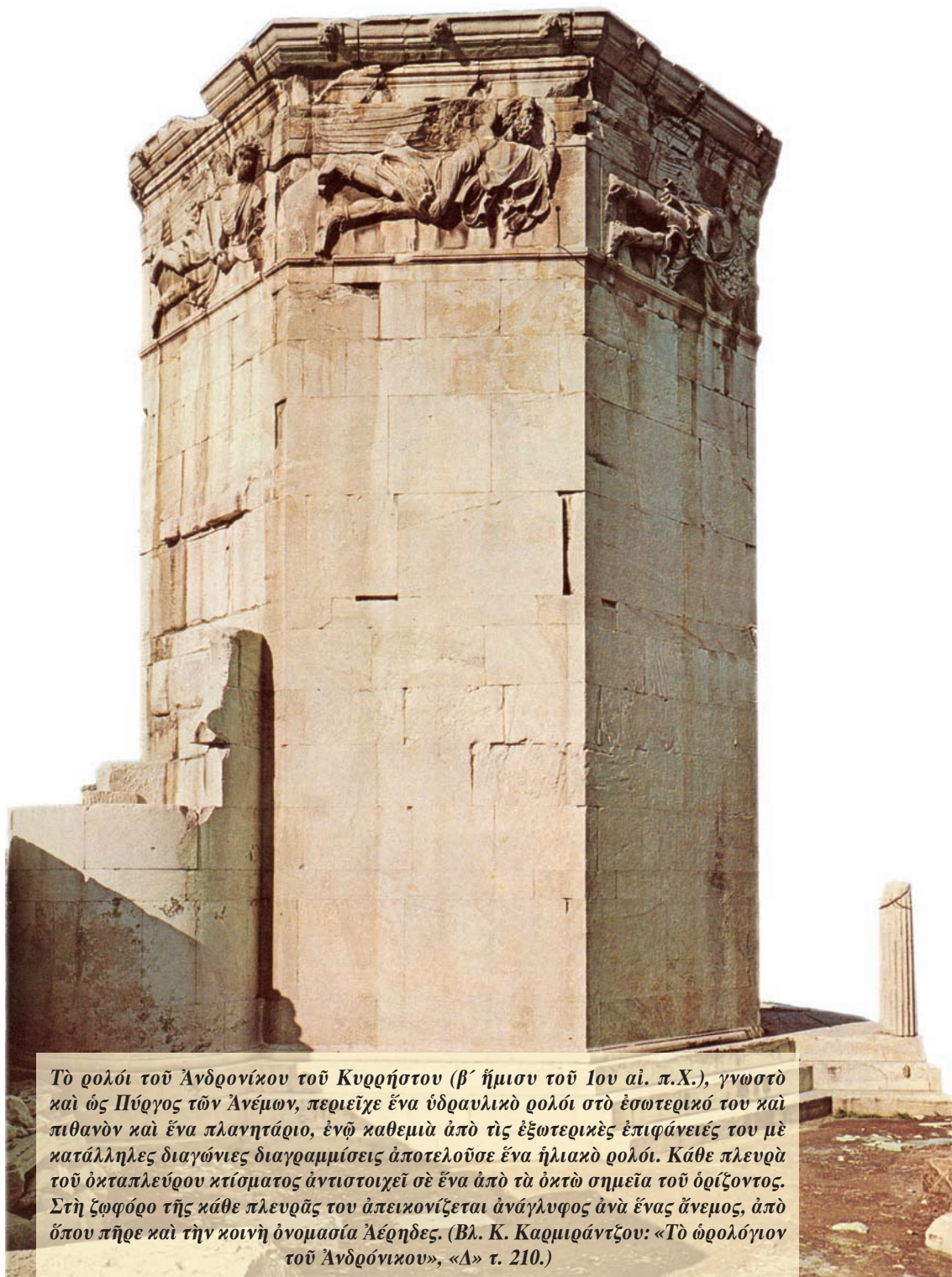
Σίγουρα ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι ὑποδογιστὲς

«Δ»: *Γιατί ὁμως δὲν βρέθηκαν –τοῦλάχιστον μέχρι σήμερα– ἀνάλογοι μηχανισμοὶ μὲ ἐκεῖνον τῶν Ἀντικυθέρων; Τί μπορεῖ νὰ συνέβῃ;*

Μ.Π.: Τὸ ὅτι δὲν διασώθηκαν περισσότεροι μηχανισμοὶ παρὰ μόνον ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ ναυάγιο, μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ πολλὴ κοινὸν λόγους. Ἐνα μηχανάκι, τὸ ὁποῖο σκουριάζει, τὸ πετᾷς ἢ τὸ λειώνεις. Τὸ πιὸ ἀπλὸ πρᾶγμα. Ὁ χαλκὸς ὀξειδώνεται. Ἴσως νὰ γινόταν ἀνακύκλωση, διότι δὲν εἶχαν τὴν εὐχέρεια νὰ βροῖσουν συνέχεια καινούργια ὑλικά. Ἐπιπλέον, ὅπως πολλὴ σωστὰ ἀναφέρθηκε καὶ ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴ καθηγητὴ Ξενοφῶντα Μουσᾶ, ἓνα τέτοιο μηχανήμα μπορεῖ νὰ θεωροῦσαν ὅτι εἶναι δαιμονικό! Τὸ φοβόντουσαν, ποὺ μπορούσε νὰ κάνῃ τόσα πράγματα! Ἀπὸ τὴ μία λοιπὸν εἶναι οἱ δεισιδαιμονίες τῶν ἀνθρώπων γιὰ κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ σοῦ δώσῃ τόσα θαυμαστὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ οἱ πολλὴ ἀπλὲς ἀνάγκες. Ἄλλωστε καὶ τώρα δὲν γίνεται ἀνακύκλωση; Πόσο μάλιστα ἐκείνῃ τὴν ἐποχῇ. Σίγουρα ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι μηχανισμοὶ ποὺ προηγήθηκαν.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἔφτασαν σὲ αὐτὸν τὸν συγκεκριμένον μηχανισμό ἅμεσα. Σίγουρα ὑπῆρξε μία σειρὰ πάρα πολλῶν τέτοιων κατασκευῶν. Καὶ μόνον τὸ ὅτι στὸν Μηχανισμό τῶν Ἀντικυθέρων ὑπάρχουν ὁδηγίες χρήσεως, ἀποδεικνύει σαφῶς, ὅτι αὐτὸς δὲν προωριζόταν γιὰ τὸν κατασκευαστὴ του! Ἔχει ἀνάγκη ὁ κατασκευαστὴς νὰ γράψῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸν του ὁδηγίες, πῶς νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ὄργανο ποὺ ἔχει ὁ ἴδιος κατασκευάσει; Ἐπομένως μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἦταν ἓνα μηχανήμα μιᾶς σειρᾶς παραγωγῆς ἢ μία εἰδικὴ παραγγελία. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὑπῆρχε ἤδη μία προϊστορία σὲ αὐτὰ τὰ πράγματα.

“Ὅπως ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὸν ἀναπληρωτὴ καθηγητὴ Ξενοφῶντα Μουσᾶ, ἓνα τέτοιο μηχανήμα μπορεῖ νὰ θεωροῦσαν ὅτι εἶναι δαιμονικό! Τὸ φοβόντουσαν, ποὺ μπορούσε νὰ κάνῃ τόσα πράγματα.”

Τὸ ρολοὶ τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου (β' ἡμισυν τοῦ 1ου αἰ. π.Χ.), γνωστὸ καὶ ὡς Πύργος τῶν Ἀνέμων, περιεῖχε ἓνα ὑδραυλικὸ ρολοὶ στὸ ἐσωτερικὸ του καὶ πιθανὸν καὶ ἓνα πλανητάριο, ἐνῶ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὰς ἐπιφάνειάς του μὲ κατάλληλες διαγώνιες διαγραμμίσεις ἀποτελοῦσε ἓνα ἡλιακὸ ρολοὶ. Κάθε πλευρὰ τοῦ ὀκταπλεύρου κτίσματος ἀντιστοιχεῖ σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ ὀκτὼ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος. Στὴ ζωφόρο τῆς κάθε πλευρᾶς του ἀπεικονίζεται ἀνάγλυφος ἀνὰ ἓνα ἀνεμος, ἀπὸ ὅπου πῆρε καὶ τὴν κοινὴ ὀνομασίαν Ἀέριδες. (Βλ. Κ. Καρμιράντζου: «Τὸ ὥρολόγιον τοῦ Ἀνδρόνικου», «Δ» τ. 210.)

Τὰ «ἀναφορικά» ρολόγια τύπου Κυρρήστου

«Δ»: *Εἶναι μόνο ὁ Μηχανισμὸς τῶν Ἀντικυθῆρων ποὺ «ἀποκαλύπτει» τὸ μεγα-
λεῖο τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς Τεχνολογίας;*

Μ.Π.: Μπορῶ νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ λεγόμενα «ἀναφορικά ρολόγια», ὅπως ἦταν ἐκεῖνο μέσα στὸ «Ὁρολόγιό τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρήστου» (τὸν γνωστό μας «Πύργο τῶν Ἀνέμων»). Ἐνα ἀναφορικὸ ρολοὶ ἐδειχνε τὶς ὥρες τῆς ἡμέρας στὶς διάφορες ἐποχὲς τοῦ ἔτους καὶ τοὺς ἀστερισμοὺς ποὺ ἀνέτελλαν, μεσουρανοῦσαν καὶ ἔδυαν. Τὰ ἀναφορικά ρολόγια μπορεῖ νὰ εἶναι μεταγενέστερα τοῦ μηχανισμοῦ, ὅμως, ὅταν ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἓνα ὁλόκληρο κτίσμα, οἰκοδομημένο γιὰ νὰ στεγάσῃ μία τέτοια Τεχνολογία, ἀναφερόμαστε σὲ Τεχνολογία ποὺ ἀναπτύχθηκε πολλὰ χρόνια νωρίτερα καὶ ποὺ χρειάστηκε ἓνα εὐλόγο διάστημα, γιὰ νὰ μετεξελιχθῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄψογα στὴ συνέχεια. Γιὰ νὰ χαραχθοῦν οἱ σχετικὲς εὐθεῖες καὶ καμπύλες στὰ ἀναφορικά ρολόγια, ὥστε αὐτὰ νὰ μποροῦν ἀνὰ πᾶσα στιγμὴ μέσα στὸ ἔτος νὰ δίνουν τὶς προαναφερθεῖσες πληροφορίες, ἔπρεπε νὰ γίνουν σὲ πρώτη φάση ὑπολογισμοί, καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Ἀστροφυσικὴ, ἡ Ἀστρονομία, ἡ Γεωμετρία.

Ἐπίσης στὸ 1ο κεφάλαιο τοῦ 5ου βιβλίου τῆς «Μαθηματικῆς Συντάξεως» τοῦ Πτολεμαίου περιγράφεται, πῶς νὰ κατασκευασθῇ μία οὐράνια σφαῖρα γιὰ διδακτικούς σκοποὺς μὲ ἀκριβῆ καταγραφή τῶν ἀστέρων καὶ φυσικὰ τῶν κύκλων τοῦ οὐρανοῦ. Βέβαια δὲν πρόκειται γιὰ κινητικὸ μοντέλλο ἀπὸ μόνο του. Κινῶντας τὴν ὅμως ὁ ἴδιος μπορεῖς ὄχι μόνο νὰ διδάξῃς, ἀλλὰ καὶ νὰ λύσῃς κάποια προβλήματα πολὺ πιὸ γρήγορα. Βέβαια οἱ ἀναφορὲς τοῦ Πτολεμαίου ἔπονται τοῦ Μηχανισμοῦ τῶν Ἀντικυθῆρων. Ὅμως θὰ πρέπει νὰ λάβῃ κανεὶς ὑπόψη ἀντιστοίχως τὴν στερεὰ σφαῖρα τοῦ Ἀρχιμήδη, ποὺ τὴν ἀφιέρωσαν στὸν Ναὸ τῆς Ἑστίας.

“Ὅταν ἔχουμε νὰ
κάνουμε μὲ ἓνα
ὁλόκληρο κτίσμα,
οἰκοδομημένο γιὰ
νὰ στεγάσῃ μία
τέτοια Τεχνολογία,
ἀναφερόμαστε σὲ
Τεχνολογία ποὺ
ἀναπτύχθηκε πολλὰ
χρόνια νωρίτερα.
Σὲ πρώτη φάση
ἔπρεπε νὰ γίνουν
ὑπολογισμοί, καὶ
νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ
Ἀστροφυσικὴ, ἡ
Ἀστρονομία, ἡ
Γεωμετρία.”

* * *

ἐ τὴν εὐκαιρία θέλω νὰ ἐπισημάνω τὸ ἐξῆς: Προτρέπω ὅλους τοὺς Ἕλληνες, ποὺ θέλουν νὰ μάθουν Ἱστορία Ἐπιστημῶν, νὰ διαβάζουν τὰ πρωτότυπα ἔργα καὶ ὄχι τὶς μεταφράσεις. Σὲ μία μετάφραση ὁ μεταφραστὴς ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ ἐπακριβῶς τὸ νόημα καὶ ὅ,τι ἀποδίδει, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὁ ἴδιος ἔχει καταλάβει. Καὶ μὲ τὴν πρόοδο ποὺ ἔχουμε κάθε φορὰ, ἡ ἀνάγνωση μπορεῖ νὰ προσφέρῃ πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι σὲ προηγούμενους χρόνους, λόγῳ δικῶν μας νέων γνώσεων καὶ καλυτέρας κατανόησης.

Ταξιαρχοῦλα Λαδᾶ

ΗΤΑΝ ΓΝΩΣΤΗ ΣΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΤΕΧΝΟΓΝΩΣΙΑ ΓΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ;

Πορίσματα έρευνας του καθηγητῆ Μηχανικῆς
του Πανεπιστημίου Πατρῶν Στέφ. Παϊπέτη

διερεύνηση τοῦ περιεχομένου τῶν δύο σπουδαιότερων ἀρχαίων ἐπικῶν ποιημάτων, τῆς Ὀδύσσειας καὶ τῆς Ἰλιάδας, ἔχει ἀπασχολήσει τοὺς ἐπιστήμονες ἀνὰ τὸν κόσμον ἐπὶ σειρά αἰῶνων. Παρ' ὅλα αὐτὰ μόλις τὸν τελευταῖο καιρὸ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν πειραματικὴ ἀναπαραγωγή τῶν περιγραφῶν τοῦ Ὀμήρου ἔχουν ὀδηγηθῆ σὲ ἀσφαλῆ συμπεράσματα. Πρόσφατα τὸ Πανεπιστήμιο Πατρῶν, κατασκευάζοντας ἀντίγραφα τῶν ἀσπίδων τοῦ Ἀχιλλέα καὶ τοῦ Αἴαντα, ἀπέδειξε, ὅτι οἱ περιγραφὲς τῆς κατασκευῆς τους καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τους στὴ μάχη ἦταν ἀπόλυτα ἀκριβεῖς καὶ ἐπιστημονικὰ ὀρθές, γεγονὸς ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὑπῆρχε γνώση τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῆς Μηχανικῆς τῶν Ὑλικῶν. Ἡ ἄγνωστη Τεχνολογία στὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς πολύχρονης μελέτης τοῦ καθηγητῆ τῆς Μηχανικῆς τοῦ Τμήματος Μηχανολόγων καὶ Αεροναυπηγῶν Μηχανικῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν Στέφανου Παϊπέτη καὶ τῶν συνεργατῶν του. Τὰ συμπεράσματα μάλιστα παρουσιάστηκαν σὲ Διεθνὲς Διεπιστημονικὸ Συμπόσιο μὲ ἀντικείμενο τὴν Ἐπιστῆμὴ καὶ Τεχνολογία στὰ Ὀμηρικὰ Ἔπη.

«Πές μου τὴ γῆ σου, τὸ δῆμο καὶ τὴν πόλη, ὥστε ἐκεῖ νὰ σὲ πᾶνε μὲ τὸ νοῦ τους τὰ σκάφη, γιατί στοὺς Φαιᾶκες κυβερνήτες δὲν ὑπάρχουν, οὔτε κάποιο πηδάλιο ὑπάρχει, ποὺ τ' ἄλλα σκάφη ἔχουν, ἀλλὰ γνωρίζουν μόνον τοὺς τὴ σκέψη τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλες τὶς πόλεις, τοὺς εὐφοροὺς ἀγροὺς καὶ γοργοτάξιδα περνοῦν τῆς θάλασσας τὰ βάθη, κρυμμένα μεσ' τὴν καταχνιά καὶ τὴν πυκνὴ θολούρα· κι οὔτε φοβοῦνται μὴ καθοῦν μήτε κακὸ νὰ πάθουν» (Ὀδύσεια, θ' 555-556).

Τὰ πλοῖα τῶν Φαιάκων, σύμφωνα μὲ τὶς περιγραφές τοῦ Ὀμήρου, εἶχαν ἀνάλογη τεχνολογία μὲ τὰ ὑπερσύγχρονα ἀεροσκάφη UAVs;

Μιλώντας στὸ «Δαυλό» ὁ Στέφανος Παϊπέτης ἀναφέρει χαρακτηριστικά, πὼς ἡ ἐκπληξη ἦταν μεγάλη, ὅταν, μὲ βάρση τὰ στοιχεῖα ποὺ δίνουν οἱ περιγραφές τοῦ Ὀμήρου καὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴ σύγχρονων ἐρευνητικῶν μεθόδων, ἐπιβεβαιώνεται ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὑπῆρχε προηγμένη Τεχνολογία μὲ τὴν σύγχρονη ἔννοια τοῦ ὅρου. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται γιὰ ποιητικὴ σύλληψη, ἀναφέρει ὁ Στέφανος Παϊπέτης, δὲν παύει νὰ εἶναι ἐκπληκτικὴ ἡ συναισθησιὶς τῆς ἀναγκαιότητος τέτοιας Τεχνολογίας, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ τὸν καταλύτῃ τῆς τεχνολογικῆς ἐξέλιξης.

«Δ»: *Κύριε Παϊπέτη, στὴν ἐρευνά σας στὶς ἀναφορὲς τοῦ Ὀμήρου ἀναφέρεστε σὲ μία ὑψηλόβαθμη ἄγνωστη Τεχνολογία, ποὺ μᾶς ἀφήνει ἐκπληκτοὺς. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ σημαίνει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχαν σημαντικὲς γνώσεις πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸν Ὀμηρο;*

Σ.Π.: Ἐκφράζοντας μία βασίμια ὑπερβολικὴ τοποθέτηση λέω, πὼς, ἂν δὲν εἶχε καταρρεύσει ὁ Μυκηναϊκὸς Πολιτισμὸς, θὰ εἶχαμε τὴν Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση στὰ 1000 π.Χ. ἀντὶ γὰρ τὸν 18ο αἰῶνα μ.Χ. Ἡ Ἰλιάδα καὶ ἡ Ὀδύσεια ἀποτελοῦν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ὅμως εἶναι ἀπαλλαγμένο ἀπὸ δόγματα καὶ δεισιδαιμονίες, καὶ δίδαξαν στοὺς Ἕλληνες γλῶσσα, ἱστορία, συμπεριφορὲς καὶ ὑπερηφάνεια. Τὰ ἔπη τοῦ Ὀμήρου κρύβουν μέσα τοὺς προηγμένους γνώσεις ἐπιστημῶν, ὅπως π.χ. Ἱατρικῆς, Μαθηματικῶν, Φυσικῆς, Ἀστρονομίας, Μηχανικῆς κ.ο.κ. Τὸ βάθος τῆς γνώσεως αὐτῆς οἱ ἐπιστήμονες θὰ προσεγγίζουν γιὰ πολλὰ χρόνια ἀκόμη, ἀκολουθώντας τὴν ἐξέλιξη τῆς σύγχρονης Ἐπιστήμης.

Μια διαφορετική τεχνολογική προσέγγιση για τὰ ὅπλα στὰ Ὅμηρικὰ ἔπη ἔκανε ὁ εἰκονιζόμενος καθηγητὴς τῆς Μηχανικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν κ. Παϊπέτης· κατασκεύασε πρότυπα στὸν Η/Υ καὶ πειραματίσθηκε στὶς ιδιότητες τῶν σχετικῶν ὑλικῶν.

«Δούρειος Ἴππος»: Μὴ γιγάντια κατασκευή;

«Δ»: *Μιλήστε μας ἀρχικὰ γιὰ τὸν Δούρειο Ἴππο, αὐτὴ τὴν ὑπερμεγέθη κατασκευή, ποὺ στάθηκε μοιραία γιὰ τοὺς Τρῶες. Πῶς ἦταν ἐνδεχομένως τὸ ἐσωτερικό του, καὶ μὲ τί σύγχρονο τὸ παρομοιάζετε;*

Σ.Π.: Δὲν ἔχουμε κάποια λεπτομερῆ περιγραφὴ γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Δούρειου Ἴππου. Ἡ δική μου ἀνάλυση ἔγινε μὲ τὴν προϋπόθεση, ὅτι μέσα στὸ Δούρειο Ἴππο τοποθετήθηκαν 100 ὀπλίτες, ποὺ παρέμειναν ἐκεῖ γιὰ τοὐλάχιστον 5 ἡμέρες μὲ ἀνεκτὲς συνθῆκες διαβίωσης, ὑγιεινῆς καὶ σίτισης καὶ ποὺ ἔδρασαν σὰν πέμπτη φάλαγγα. Μία τέτοια κατασκευὴ ἦταν ἀπόλυτα ἐφικτή. Ὅμως σὲ μεταγενέστερα κείμενα, ὅπως εἶναι ἡ μικρὴ Ἰλιάδα, ἀναφέρεται ὅτι μεταφέρθηκαν 30.000 στρατιῶτες. Πῶς ἔγινε λοιπὸν αὐτό; Τριάντα χιλιάδες ἄντρες μὲ ἓνα ἀπλὸ ὄχημα ξηρᾶς δὲν μεταφέρονται.

Σὲ μία σχετικὴ ἐργασία, ποὺ παρουσιάστηκε στὸ Διεθνὲς Διεπιστημονικὸ Συμπόσιο γιὰ τὴν Ἐπιστῆμη καὶ τὴν Τεχνολογία στὰ Ὅμηρικὰ Ἔπη, ὁ στρατηγὸς κ. Μάλφας ὑποστήριξε, ὅτι στὴν πραγματικότητα ἐπρόκειτο γιὰ πλοῖο, τὸ ὁποῖο μπῆκε μέσα στὸν κόλπο τῆς Τροίας καὶ μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμο. Δηλαδή μπορεῖ νὰ εἶχε τὴν μορφὴ ἀλόγου, ἀλλὰ ἦταν μία γιγάντια κατασκευή, ποὺ εἶχε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἴσως χιλιάδες στρατιῶτες ἢ τοὐλάχιστον ἓναν ἱκανὸ ἀριθμὸ, ποὺ ἐπαρκοῦσε γιὰ νὰ καταλάβῃ τὴν πόλη ἀπὸ μέσα. Ἡ μελέτη τοῦ Δούρειου Ἴππου παρουσιάζει μεγάλو ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς διοικητικῆς μέριμνας.

Ἡ ἀντιδιατηρητικὴ συμπεριφορὰ τῆς ἀσπίδας τοῦ Ἀχιλλεῦ ἀποδείχθηκε πειραματικὰ σύμφωνα μὲ τὸ πρότυπο, ποὺ κατασκεύασε στὸν Η/Υ ὁ καθηγητὴς Παϊπέτης, κι ἀποδεικνύει τὴ γνώση τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων στὴν Μηχανικὴ τῶν ὑλικῶν. (Ἡ εἰκονιζόμενη ἀσπίδα ἀπὸ χρυσό, ποὺ φιλοτέχνησε τὸν 10^ο αἰ. ὁ Τζῶν Φλάξμαν βρίσκεται στὴ συλλογὴ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογένειας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου.)

Πῶς ἦταν διαμορφωμένο τὸ ἐσωτερικό, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἐπιβιώνουν γιὰ μέρες οἱ ὀπλίτες καὶ νὰ παραμένουν ἐτοιμοπόλεμοι, πῶς λειτουργοῦσε ὁ ἐσωτερικὸς ἐξοπλισμὸς του, πῶς εἶχαν ἀποθηκευθῇ οἱ ἀπαιτούμενες ποσότητες νεροῦ, τροφῆς, εἰδῶν καθαριότητος ἢ καὶ φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ κ.λπ., ὥστε νὰ καλύπτονται ἐπαρκῶς οἱ ἀνάγκες τῶν ὀπλιτῶν; Ἦταν μία εὐφρέστατη κατασκευὴ, διότι τίποτα στὴν ἐξωτερικὴ του ὄψη δὲν προδίδε ὅτι μέσα «παραμόνευε» μία ἄρτια ἐξοπλισμένη κινητὴ μονάδα κρούσεως, ποὺ εἶχε διεισδύσει μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Τροίας. Μία ἀνάλογη σημερινὴ κατασκευὴ θὰ ἦταν ἓνα διώροφο ποῦλλιμαν χωρητικότητος 100 ἀτόμων, κατάλληλα διαμορφωμένο, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ ὀχυρωθῇ μία ὁμάδα ἐντὸς του, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτή, καὶ ταυτόχρονα νὰ καλύπτονται οἱ ἀνάγκες διαβίωσης καὶ κυρίως ὑγιεινῆς τῶν ἐγκλειστών.

Δίχτυ τοῦ Ἡφαίστου καὶ «ἀσπίδες»

«Α»: *Τὸ ἀόρατο δίχτυ τοῦ Ἡφαίστου, τοῦ ὁποῖου τὰ ὑλικά εἶναι πρόσφατα ἐπιτεύγματα τῆς Τεχνολογίας μας, πῶς τὸ ἐξηγεῖτε;*

Σ.Π.: Τὸ νὰ φτιάξῃς ἓνα αὐτόματο σύστημα, ποὺ μὲ τὸ βάρος δύο ἀτόμων πάνω σὲ ἓνα κρεβάτι ἐνεργοποιεῖται καὶ ἐκτοξεύει ἓνα δίχτυ πολὺ ἰσχυρό, δὲν εἶναι στὴν βάση του πολὺ δύσκολο. Τὸ δύσκολο σαφῶς εἶναι νὰ ἔχῃς αὐτὲς τὶς ἀόρατες Ἴνες. Τέτοιες Ἴνες διαθέτει ἡ σύγχρονη Τεχνολογία τῶν σύνθετων ὑλικῶν, ὅπως οἱ Ἴνες ἢ τὰ ἀνθρακονήματα, ποὺ διαθέτουν ἰσχυρὴ ἀντοχή, καὶ ἄλλες ὀργανικὲς Ἴνες. Σκέπτομαι,

ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ὑπάρχουν ἀνάλογα ὑλικά τόσο ἀνθεκτικά, τόσο λεπτὰ ἐκείνη τὴν ἐποχή. Εἶναι τόσο προηγμένη ἡ Τεχνολογία μέσα σὲ αὐτὲς τὶς ἀφηγήσεις, ποὺ ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ποιητικὴ σύλληψη, τὸ σπουδαιότερο ὅλων εἶναι ὅτι ὑπῆρχαν στὸ μυαλὸ τοῦ Ὀμήρου οἱ κατάλληλες γνώσεις, τὶς ὁποῖες ἐφήρμοσαν στὴ συνέχεια.

«Δ»: *Οἱ ἀσπίδες τῶν Ἑλλήνων ἐκτὸς ἀπὸ ἀμυντικὰ ὄπλα ἦταν καὶ θαύματα Τεχνολογίας. Ποιά εἶναι ἡ ἐρμηνεία σας;*

Σ.Π.: Οἱ ἀσπίδες ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπῆρχε σπουδαία γνώση. Ὅταν τὸ 1981 ἔγινε στὴν Πάτρα τὸ πρῶτο Συμπόσιο Ποίησης, μαζί μὲ τὸν καθηγητὴ τοῦ Πολυτεχνείου Θεοδόσιο Τάσιο καὶ τὸν ποιητὴ Ἑκτορα Κακναβᾶτο, ἀναπτύξαμε τὸ θέμα «Ποίηση καὶ Τεχνολογία». Ψάχνοντας στὸ σῶμα τῆς Ποίησης, γιὰ νὰ ἐντοπίσω ποιήματα μὲ τεχνολογικὴ διάσταση, ἔπessa πάνω στὶς περιγραφὲς τῆς Ἰλιάδας γιὰ τὶς ἀσπίδες τοῦ Αἴαντα καὶ τοῦ Ἀχιλλέα.

Μὲ τὸ μάτι τοῦ εἰδικοῦ καὶ πρὸς μεγάλη μου ἐκπληξὴ ἀναγνώρισα προηγμένες κατασκευές, ποὺ τὶς χρησιμοποιοῦμε σήμερα στὴν ἀεροδιαστημικὴ Τεχνολογία, καὶ ἔτσι ἀρχίσαμε τὴν μελέτη τους. Οἱ παρεχόμενες στὴν Ἰλιάδα πληροφορίες, μὲ βάση κάποιες ρεαλιστικὲς παραδοχὲς ἐπαρκοῦσαν γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τους τόσο τὴν ἀριθμητικὴ, μὲ βάση προηγμένους κώδικες ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, ὅσο καὶ τὴν πειραματικὴ. Τὸ ἐκπληκτικὸ ἀποτέλεσμα ἦταν, πὼς ἐπιβεβαιώθηκαν μέχρι κεραίας οἱ περαιτέρω περιγραφὲς γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τους στὴ μάχη.

Σημειώνεται, πὼς πρόκειται γιὰ δύο τελείως διαφορετικὲς κατασκευές, ποὺ λειτουργοῦν μὲ βάση διαφορετικὲς φυσικὲς ἀρχές. Ἡ ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέα εἶχε δύο ἐξωτερικὲς στρώσεις ἀπὸ σκληρὸ μπρούντζο, δύο στρώσεις κασσίτερου ἀπὸ μέσα καὶ μία κεντρικὴ στρώση ἀπὸ καθαρὸ χρυσό, δηλ. ἓνα πολὺ μαλακὸ μέταλλο. Ἀντίθετα ἡ ἀσπίδα τοῦ Αἴαντα εἶχε ἓνα ἐξωτερικὸ ἔλασμα ἀπὸ σκληρὸ μπρούντζο καὶ ἐπὶ συνολικὰ στρώσεις ἀπὸ βόειο δέρμα. Ἡ δεύτερη ἀσπίδα μελετήθηκε καὶ πειραματικὰ μὲ τὴν χρῆση ἐνὸς ἀεροβόλου ὅπλου, ποὺ ἐκτόξευε ἓνα μπρούντζινο βλήμα μὲ μᾶζα καὶ ταχύτητα τέτοια, ὥστε ἡ κινητικὴ του ἐνέργεια νὰ ἀντιστοιχῇ σὲ αὐτὴν τοῦ ἀκοντίου τοῦ παγκόσμιου ρέκορντμαν τοῦ 2000, ποὺ ἴσως εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅση θὰ μπορούσε νὰ προσδώσῃ στὸ δόρυ τοῦ ἑνὸς πάνοπλος πολεμιστῆς σὲ μάχη ἐκ τοῦ συστάδην.

«Δ»: *Πὼς λειτούργησε δηλαδὴ τὸ πείραμα;*

Σ.Π.: Ἀπὸ τὴ μία μεριὰ ἔχουμε τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέα, ποὺ ξεκινᾷ μὲ κάτι πολὺ σκληρὸ ἀπὸ ἔξω, μὲ κάτι πιὸ μαλακὸ ἀπὸ μέσα καὶ στὸ κέντρο κάτι τελείως μαλακό. Ὅπως γνωρίζετε, ὁ καθαρὸς χρυσὸς εἶναι πολὺ μαλακός, γι' αὐτὸ ἄλλωστε δὲν ὑπάρχουν χρυσὰ κοσμήματα, ποὺ νὰ μὴν περιέχουν χαλκό. Μπαίνει λοιπὸν μέσα τὸ δόρυ ἢ τὸ βέλος ὑπὸ κάποια γωνία, καί, ὅταν συναντᾷ τὴ διαχωριστικὴ ἐπιφάνεια, λόγω τῆς διαφορᾶς σκληρότητας παθαίνει ὅ,τι καὶ τὸ φῶς, ἐκτρέπεται. Ἔτσι ἡ διάδοση τῆς ρωγμῆς δὲν γίνεται κατὰ τὸ πάχος τῆς ἀσπίδας ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐπίπεδό της. Ἡ πλαστικὴ παραμόρφωση τοῦ μαλακοῦ χρυσοῦ μετατρέπει τὴν κινητικὴ ἐνέργεια τοῦ βλήματος σὲ θερμότητα, ἀναστέλλοντας ἔτσι τὴ διάτρησι τῆς ἀσπίδας. Σημειώνεται, ὅτι τέτοιου εἶδους φαινόμενα ἔχουν ἐρευνηθῇ ἐπιστημονικὰ τὰ τελευταῖα 20-30 χρόνια.

Ἡ περιγραφή τοῦ διχτύου, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Ἥφαιστος συνέλαβε τὴν Ἀφροδίτη καὶ τὸν Ἄρη, παραπέμπει στὴ σύγχρονη Τεχνολογία τῶν σύνθετων ὑλικῶν, ὅπως π.χ. στὰ ἀνθρακονήματα, ποὺ διαθέτουν ἰσχυρὴ ἀντοχή. (Ὁ εἰκονιζόμενος πίνακας εἶναι τοῦ Μάρτιν Βὰν Χίμσκερκ, 16ος αἰ.)

Ἡ ἀσπίδα τοῦ Αἴαντα λειτουργοῦσε διαφορετικά: Ἡ παραμόρφωση τῆς ἀσπίδας κατὰ τὴν κρούση προκαλοῦσε τριβὴ ἀνάμεσα στὶς στρώσεις δέρματος, ἡ ὁποία καὶ μετέτρεπε τὴν κινητικὴ ἐνέργεια τοῦ δόρατος σὲ θερμότητα. Τόσο θεωρητικὰ ὅσο καὶ πειραματικὰ ἐπιβεβαιώσαμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς 7 τῶν στρωμάτων ἦταν ὁ καλύτερος δυνατός. Χρησιμοποιήσαμε μικρότερο ἀριθμὸ παχύτερων στρωμάτων, ἀλλὰ τὸ βλῆμα τὰ διαπέρασε μὲ εὐκολία. Χρησιμοποιήσαμε 8 στρώματα μὲ τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα, προφανῶς ἐπειδὴ τότε παρεμποδιζόταν ἡ παραμόρφωση τῆς ἀσπίδας καὶ δὲν ἀναπτυσσόταν ἀρκετὴ τριβή. Θὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀσπίδες καὶ τὰ κράνη βασίστηκαν σὲ ἀνάλογη, προηγμένη γιὰ τὴν ἐποχή, Τεχνολογία.

Νευτώνιες γνώσεις καμπυλόγραμμης κίνησης

«Δ»: Ἐχετε ἀναφερθῇ στὴν ἔρευνά σας στὴν καμπυλόγραμμη κίνηση, ποὺ ἐντοπίσατε στὴ ραψοδία Ψ τῆς Ἰλιάδας (στίχοι 306 - 372). Γιὰ τί ἀκριβῶς πρόκειται;

“Ἀναφέρεται ἓνα ἄρμα, ποὺ σύρεται ἀπὸ δύο ἄλογα, φθάνει στὴν ἄκρη ἐνὸς σταδίου, ὅπου ὑπάρχει ἓνας στῦλος, καὶ πρέπει νὰ γυρίση κατὰ 180 μοῖρες. Ὅλα αὐτὰ περιγράφονται ἀπὸ τὶς ἐξισώσεις τῆς καμπυλόγραμμης κίνησης, ὅπως διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸν Νεύτωνα κάπου 2.800 χρόνια μετὰ.”

Σ.Π.: Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ αὐτὴ εἶναι ἡ θεωρία τοῦ Νεύτωνα γιὰ τὴν κίνηση τῶν πλανητῶν, ποὺ ἀναφέρεται σ' ἓνα στερεὸ σῶμα ποὺ κινεῖται γύρω ἀπὸ ἓνα κέντρο. Στὴν παρούσα περίπτωση ἓνα ἄρμα, ποὺ σύρεται ἀπὸ δύο ἄλογα, φθάνει στὴν ἄκρη ἐνὸς σταδίου, ὅπου ὑπάρχει ἓνας στῦλος, καὶ πρέπει νὰ γυρίση κατὰ 180 μοῖρες, χωρὶς νὰ ἀνατραπῇ ἢ νὰ χάσῃ χρόνον μειώνοντας τὴν ταχύτητά του. Μάλιστα τὸ περιγράφει πολὺ ὠραῖα ὁ Νέστορας στὸ γυιὸ τοῦ Ἀντίλοχου. «Πρέπει νὰ πᾶς ὅσο πιὸ κοντὰ γίνεται στὸν στῦλο, ὅχι τόσο κοντὰ ποὺ νὰ ἀκουμπήσῃς τὴν πέτρα ποὺ τὸν στηρίζει, γιατί θὰ ἀνατραπῇς. Ἐκεῖ θὰ μαστιγώσῃς τὸ δεξιὸ ἄλογο, γιὰ νὰ τρεῖξῃ περισσότερο ἀπὸ τὸ ἀριστερό, ἐνῶ ἐσὺ θὰ γύρῃς πρὸς τὰ μέσα.» Τοῦ λέει δηλαδὴ νὰ κατεβάσῃ τὸ κέντρο βάρους του ὅσο πιὸ χαμηλὰ γίνεται.

Ὅλα αὐτὰ περιγράφονται ἀπὸ τὶς ἐξισώσεις τῆς καμπυλόγραμμης κίνησης, ὅπως διατυπώθηκαν ἀπὸ τὸν Νεύτωνα κάπου 2.800 χρόνια μετὰ. Πρόκειται γιὰ τὴν εἰδικὴ περίπτωση ἀναστροφῆς τῆς κίνησης μὲ πολὺ μικρὴ ἀκτῖνα καμπυλότητας. Τί εἶναι αὐτό; Εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν μαχητικῶν ἀεροσκαφῶν, ποὺ ὅταν ὁ ἄλλος μπῇ στὴν οὐρά σου, ἔχεις κυριολεκτικὰ χάσει τὸ παιγνίδι. Πρέπει νὰ πάρῃς στροφή 180 μοιρῶν καὶ νὰ βρεθῇς πίσω ἀπὸ τὸν ἀντίπαλό σου, ὑφιστάμενος τρομακτικῆς δυνάμεως ἀδράνειας.

Πλοῖα τῶν Φαιάκων καὶ «ἱπτάμενα δεῦφνία»

«Δ»: Συγκρίνετε στὴν ἔρευνά σας τὰ πλοῖα τῶν Φαιάκων μὲ τὰ σημερινὰ «ἱπτάμενα πλοῖα», τὰ ἐλικοφόρα καὶ τὰ ἀεριοθούμενα. Δὲν εἶναι ἐκπληκτικό;

Σ.Π.: Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ σκάφος δὲν εἶναι βυθισμένο, ἀλλὰ γλιστράει πάνω

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

Ἡλεκτρολόγος - Ἡλεκτρονικὸς Μηχανικὸς ΕΜΠ
Ἀντισυνταγματάρχης Τ/Χ - Ἐμπειρογνάμων Ἐξοπλισμῶν

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

ΔΑΥΛΟΣ 2003

Ἡ ἀνάλυση ὑψηλῆς Τεχνολογίας στὰ Ὅμηρικὰ ἔπη στὸ βιβλίο «Ἡ Τεχνολογία τῶν Θεῶν» (ἐκδ. «Δαυλός» 2003) συμφωνεῖ πλήρως μὲ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ καθηγητῆ κ. Παϊπέτη καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

στὴν ἐπιφάνεια, ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἀναπτύσσει μεγάλη ταχύτητα, καθὼς ἀντιμετωπίζει μόνον τὴν ἀντίσταση τοῦ ἀέρα. Ἡ ὁμηρικὴ περιγραφὴ τῆς κίνησής τους ἀντιστοιχεῖ σὲ ἓνα σημερινὸ «ἱπτάμενο πλοῖο» ἢ Hydrofoil καὶ μάλιστα ἀεριοθούμενο, ὄχι ἐλικοφόρο.

Ὅσο γιὰ τὴν «νοημοσύνη» τῶν σκαφῶν αὐτῶν (πρόκειται γιὰ μίαν θαυμάσια περιγραφὴ σκάφους ποὺ διαθέτει τεχνητὴ νοημοσύνη), στὴ ραψοδίᾳ θ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ Ἀλκίνοος, βασιλεὺς τῶν Φαιάκων, ἀπευθυνόμενος στὸν Ὀδυσσεύα τοῦ λέει: «Πές μου, ξένε, τὸ ὄνομα τοῦ τόπου σου, ὅχι ἐπειδὴ εἶμαι ἀδιάκριτος, ἀλλὰ γιὰ νὰ πῶ στὸ πλοῖο, ποῦ νὰ σὲ πάη.» Τὰ πλοῖα τῶν Φαιάκων δὲν ἔχουν τιμόνι, καπετάνιο ἢ ναῦτες (τὸ σημερινὸ ἔμβλημα τῆς νήσου Κέρκυρας εἶναι ἡ «ἀπήδαυλος ναῦς», δηλ. τὸ πλοῖο χωρὶς τιμόνι!). Οἱ ἀντίστοιχες σημερινὲς κατασκευὲς εἶναι τὰ λεγόμενα UAVs (Unmanned Air Vehicles) ἢ Μὴ Ἐπανδρωμένα Ἀεροχίματα.

Πρόκειται γιὰ ἀεροσκάφη ὄχι κατευθυνόμενα, ἀλλὰ ποὺ διαθέτουν εὐφυΐα, μποροῦν δηλ. νὰ παίρνουν ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴ τους καὶ εἶναι ἀπὸ μεγάλα βομβαρδιστικὰ μέχρι μικροσκοπικὲς κατασκοπευτικὲς συσκευές. Τὸ κατὰ πόσον τέτοιου εἴδους διατάξεις ὑπῆρχαν στὴν Ὑστερὴ Ἑποχὴ τοῦ Χαλκοῦ, παραμένει ἀνοικτὸ γιὰ περαιτέρω διερεῦνηση. (Βλέπε φωτογραφίες.)

«Δ»: *Καὶ ὁ Ἥφαιστος εἶχε αὐτόματες φουσῶνες;*

Σ.Π.: Τὸ ἐργαστήριο τοῦ Ἥφαιστου εἶναι ἓνα τέλεια αὐτοματοποιημένο ἐργοστάσιο. Ὁ Ὅμηρος δὲν μᾶς δίνει λεπτομερεῖς περιγραφὰς ὡς πρὸς τὴν πηγὴ ποὺ τροφοδοτοῦσε τοὺς φουσητήρες τῆς φωτιᾶς καθὼς καὶ τὴν μέθοδο τοῦ ἐλέγχου τῆς μετῴσης ἀκριβείας. Ἐπίσης δὲν γνωρίζουμε λεπτομέρειες γιὰ τὶς θαυμαστὰ κατασκευὲς ποὺ φτειάχονταν ἐκεῖ, ὅχι μόνο πανοπλίες τοῦ τεχνολογικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀσπίδας τοῦ Ἀχιλλέα ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ρομπότ, ὅπως ἦταν τὰ χρυσὰ κορίτσια ποὺ ὑπηρετοῦσαν τὸν Χωλὸ θεὸ μετὰ πίστη καὶ ἀφοσίωση, οἱ χρυσοὶ τρίποδες ποὺ ὑπηρετοῦσαν τὰ δῶματα τῶν θεῶν, τὰ ἀργυρόχρυσά σκυλιὰ ποὺ φύλαγαν τὸ παλάτι τοῦ Ἀλκινόου κ.λπ.

«Δ»: *Τί ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ἐπιτυχὲς πέρασμα τοῦ Ὀδυσσεύα μέσα στὸ θαλάσσιο στενὸ τῆς Σκύλλας καὶ τῆς Χάρυβδος;*

Σ.Π.: Οἱ ὁδηγίες τῆς Κίρκης πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα, γιὰ τὸν τρόπο ποὺ μπορεῖ νὰ περάσῃ τὸ στενὸ χωρὶς νὰ χαθῇ, δείχνουν βαθεῖα γνώση τῆς ὑδροδυναμικῆς τῶν στρόβιλων. Τὸν στρόβιλο ἢ θαλάσσια δίνη προκαλοῦσε ἓνα «τέρας», ἢ «Χάρυβδη». Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἡ δίνη προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἀνώμαλη διαμόρφωση τοῦ βυθοῦ, ποὺ φθάνει μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ ἀποκαλύπτῃ καὶ νὰ κατακλύξῃ ὑπόγειες σπηλιές, μετὰ ἀποτελέσματα νὰ ἀκούγεται καὶ ὁ τρομακτικὸς γδοῦπος ποὺ περιγράφεται στὴν Ὀδύσεια. Σύμφωνα μετὰ τὶς ὁδηγίες τῆς Κίρκης τὸ πλοῖο ἔπρεπε νὰ μπῇ στὸν στρόβιλο ἐφαπτομενικά, δηλ. ὑπὸ πολὺ μικρὴ γωνία καὶ μετὰ μεγάλη ταχύτητα, γιὰτὶ διαφορετικὰ θὰ τὸν τραβοῦσε στὸ κέντρο καὶ θὰ τὸν ἐξαφάνιζε. Μετὰ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο ἔπρεπε νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν δίνη.

Σημειώνεται ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ μέθοδος τῆς «βαρυτικῆς σφενδόνης». Γιὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ ἡλιακὸ μας σύστημα ἓνα διαστημόπλοιο, τὸ θέτουμε σὲ τροχιά γύρω ἀπὸ τὸν Δία, αὐτὸ ἐπιταχύνεται καὶ σὲ κάποια στιγμή μετὰ πολὺ μικρὴ ἐνέργεια ἐκτοξεύεται πρὸς τὸ ἐξωτερικὸ διάστημα χωρὶς μεγάλη κατανάλωση ἐνέργειας.

«Δ»: *Ἀναφέρεσθε καὶ στὴν ἀντισεισμικὴ κατασκευὴ τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ Ἀτρεΐα στὶς Μυκῆνες.*

Σ.Π.: Ἀντέχει σὲ τρομερὴ ἔνταση σειсмоῦ, πρᾶγμα ποὺ ἀποδείχθηκε μετὰ ἀνάλυση τοῦ καθηγητῆ Δημήτρη Μπέσκου, στὸ πρῶτο συνέδριο ποὺ πραγματοποιήσαμε τὸ 2001 στὴν Ὀλυμπία. Ἦταν ἀπίστευτο, ὅτι τὸ μνημεῖο ἔχει τρομακτικὴ ἀντοχὴ σὲ σειμούς, ἀκόμη καὶ πάνω ἀπὸ 7 ρίχτερ.

«Δ»: *Ἐχετε πραγματοποιήσει καὶ κάποιο ἄλλο πείραμα σὲ σχέση μετὰ τὶς περιγραφὰς τοῦ Ὀμήρου πέραν ἐκείνου μετὰ τὶς ἀσπίδες;*

Σ.Π.: Ἡ ἔρευνα δὲν σταματᾷ ποτέ, ἰδίως ὅταν ἔχουμε μπροστὰ μας ἓνα τέτοιο χρυσωρυχεῖο γνώσης ὅπως ἡ Ἰλιάδα καὶ ἡ Ὀδύσεια. Καί, ὅπως ἀποδείχθηκε ἀπὸ τὴν μελέτη τῶν ἀσπίδων, ἓνα σημαντικὸ μέρος τῶν περιγραφῶν τοῦ Ὀμήρου ἀναφέρεται ἀναμφισβήτητα σὲ πραγματικὰ τεχνολογικὰ ἐπιτεύγματα, βασισμένα σὲ στέρεα ἐπιστημονικὴ γνώση καὶ ὅχι ἀπλᾶ στὴν ἐμπειρία ἢ στὸ ἐφευρετικὸ πνεῦμα ἀνήσυχων τεχνιτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ταξιαρχοῦλα Λαδᾶ

Η ΒΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

**Μιὰ ἀνάλυση χωρὶς φόβο
καὶ μία πρόταση χωρὶς πάθος**

πλήρης ἀνικανότητα τοῦ ἐλληνο-χριστιανικοῦ συστήματος νὰ ἐξαλείψῃ τὴν βία στὴ χώρα μας, μᾶς στρέφει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ πρὸς τοὺς προγόνους μας. Μὲ τὴν διάδοση τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τὴν κυριαρχία τῆς ἁρμονίας γιὰ ἐκτεταμένα χρονικὰ διαστήματα ἡ κτηνώδης φύση τῶν ἀνθρώπων ἐξευγενίσθηκε, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ λαοὶ νὰ γίνωνται ὅλο καὶ πιὸ δημιουργικοί, ὅλο καὶ πιὸ εὐτυχισμένοι, ὅλο πιὸ χαρούμενοι, ἀλλὰ τὸ κυριώτερο: ὅλο καὶ πιὸ ἐλεύθεροι, μὲ σεβασμὸ γιὰ τὴν Φύση καὶ τὸ Σύμπαν, τὰ ὁποῖα πλέον προσέγγιζαν ἄφοβα.

Μὲ τὴν ἐκτροπὴ τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ τὸν Παῦλο, ποὺ διακήρυξε ἕναν ἀνύπαρκτο «Θεάνθρωπο», ἐγκαθιδρύθηκε στὸν πλανήτη ἡ κυριαρχία τοῦ χάους καὶ τῆς βίας. Ὁ Χριστιανισμός, ποὺ γιγαντώθηκε ἀπὸ τὴν ἀγριότητα τῶν χριστιανῶν, τὶς λεηλασίες, τοὺς πολέμους καὶ τὶς γενοκτονίες, γέννησε ἕναν περίεργο ἐγκέφαλο, τὸν χριστιανὸ ἄνθρωπο, προῖδὸν τῆς ἄγνοιας συμφιλιωμένης μὲ τὸν αὐτοεξευτελισμὸ, τὰ βασανιστήρια, τὸ μαστίγιο, τὴν μιζέρια, τὴν πείνα καὶ τὴν φρίκη, ποὺ συνήθισε νὰ ζῇ σὰν δοῦλος, μέσα στὸν αὐτοβασανισμό, τὴν ἀπαγόρευση

τοῦ γέλιου, τῆς χαρᾶς, τῆς μουσικῆς, τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ Λόγου, δηλαδὴ τῶν στοιχείων ποὺ δίνουν στὸν ἄνθρωπο φτερά, γιὰ νὰ λύσῃ τὰ μυστήρια τῆς ζωῆς. Σιγά-σιγά ὁ χριστιανὸς μεταλλάχθηκε σὲ ἓνα παρανοϊκὸ ἀνθρωποειδὲς μὲ ἀντάλλαγμα τὴν «προστασία» τῆς χριστιανικῆς μεταφυσικῆς, κάτι ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ χρόνια φοβία. «Ὁ ἄνθρωπος θὰ γίνῃ εὐτυχισμένος, ἐὰν ἡ θρησκεία ἐξαφανισθῇ καὶ ὁ φόβος καταργηθῇ.» (Μ. Ράσσελ.) Οἱ θεοκρατικὲς κοινωνίες στηρίζονται στὴν βία καὶ μαστίζονται ἀπὸ αὐτήν, γιατί ψάχνουν τὰ αἷτια ἔξω ἀπὸ αὐτὲς καὶ ὄχι μέσα σ' αὐτές.

Ὁ Σωτὴρ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γελάσῃ ποτὲ

Qαράλληλα μὲ τὸν θρησκευτικὸ ρατσισμό, ποὺ ὠδήγησε στὴν τραγωδία τῆς ἀνθρωπότητας, κινήτοποιήθηκε ἓνας πανίσχυρος μηχανισμός, ποὺ ἐπεβλήθη βίαια μὲ τὴν ἐπένδυση στὴν δυστυχία καὶ σύμβολο τοῦ ἑναντιστοῦ ἀνδρὸς ἐσταυρωμένου, ποὺ κάνει τὴν σταύρωση θρίαμβο καὶ τὸ γέλιο ἀνάρμοστο. Ὁ «Σωτὴρ» δὲν μπορεῖ νὰ γελάσῃ, γιατί εἶναι φορτωμένος μὲ προσδοκίες, ποὺ δὲν πρόκειται νὰ ἐκπληρωθοῦν, γιατί περιμένει καὶ ὁ ἴδιος ἓναν Σωτῆρα πάνω στὸν Σταυρό, ποὺ γνωρίζει ὅτι δὲν θάρθῃ. Οἱ δύο δυνά-

Γιὰ τὴν ἄσκηση βίας
χρειάζονται ἄνθρωποι,
ποὺ πρέπει νὰ
πιστεύουν ἐκείνους
ποὺ τοὺς λένε ὅτι
ἡ βία εἶναι καλή.

Ὁ χριστιανικὸς μηχανισμὸς διαφαίνεται
στὰ λόγια τοῦ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσόστομου: «Ἐὰν ὁ Θεὸς σὲ
διατάξῃ νὰ κάνῃς
ἓναν φόνο, καὶ ἐσὺ
δὲν τὸν κάνῃς, τότε
εἶσαι διπλῶ ἔνοχος.»

στες, Πατὴρ καὶ Υἱός, ποὺ κρυφοκνιττάζουν μέσα ἀπὸ τὶς κλειδαρότρυπες καὶ κρυφακοῦνε πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες, ἔτοιμοι νὰ τιμωρήσουν τοὺς πιστοὺς, δὲν ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἁρμονία, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀνθρωπιά, ἀλλὰ μὲ τὰ ἀντίθετά τους: τὸ χάος, τὴν βία, τὸν τρόμο, τὸν θάνατο. Οἱ ἐκκλησίες λένε, ὅτι κάθε ἐξουσία πηγάζει ἀπὸ τὸν Θεό, συνεπῶς καὶ ὁ Θεὸς πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἐξουσία.

Ἡ ἀπανθρωπία τῆς Θεοκρατίας καταργεῖ τὸ αὐτονόητο (ἐλευθερία), ἀπαιτώντας ἀπὸ τὸ ποίμνιο πίστη καὶ ἐμπιστοσύνη, δύο χρήσιμα ἐργαλεῖα γιὰ ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ ἐξαπατήσουν· καὶ χρησιμοποιώντας τα ἐπιτυχῶς, διότι πηγαίνουν ἀπὸ τὸν πιὸ ἀδύναμο στὸν πιὸ δυνατό, ἐξασφαλίζουν τὶς προϋποθέσεις ποὺ θέτουν σὲ λειτουργία τὸ ἐξουσιαστικὸ σύστημα.

Γιατί ὅμως οἱ δυνατοί, ἐνῶ προτιμοῦν τὴν βία καὶ τὴν ἄγνοια γιὰ τὶς μᾶζες, πάντα ζητοῦν τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη ἀπὸ αὐτές; Διότι γιὰ τὴν ἄσκηση βίας χρειάζονται ἄνθρωποι καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πρέπει νὰ πιστεύουν ἐκείνους ποὺ τοὺς λένε ὅτι ἡ βία εἶναι καλὴ πράξη. Χωρὶς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ὅπλα τῆς βίας εἶναι ἄχρηστα.

Ὁ χριστιανικὸς μηχανισμὸς διαφαίνεται κυνικὰ στὰ λόγια τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, ποὺ λέει, ὅτι: «ἐὰν ὁ Θεὸς σὲ διατάξῃ νὰ κάνῃς ἓναν φόνο, καὶ ἐσὺ δὲν τὸν κάνῃς, τότε εἶσαι διπλῶ ἔνοχος». Προϋπόθεση τῆς βίας εἶναι ἡ ἀδικία, δηλαδὴ ἡ προδοσία τῆς ἐμπιστοσύνης, ὥστε ὁ προδομένος ἐγκέφαλος νὰ νοιώσῃ τὴν ὀργή, τὴν ἀπελπισία, τὴν ἀπόγνωση καὶ νὰ ὀδηγηθῇ στὴν βία, γιὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσουν μὲ ἀκόμη χειρότερη βία.

Στὴν στρεβλωμένη κοινωνία εὐνοεῖται μόνον τὸ πνεῦμα τῆς ἀδιατάρακτης ρουτί-

Σκοπός της παρεχόμενης «παιδείας» τών με βαθιά ριζωμένες χριστιανικές αντιλήψεις καθεστώτων δεν είναι ή διαμόρφωση έλλογων κατά φύση ζώντων πολιτών, αλλά ή παραγωγή μιᾶς παρὰ φύση ἄβουλης, ἄλογης κι εύκολα χειραγωγήσιμης μάζας.

«Λέν χρειαζόμαστε ἐκπαίδευση, δέν χρειαζόμαστε έλεγχο τής σκέψης» ἀναφερόταν στὸ «Ἄλλο ἓνα τοῦβλο στὸν τοίχο» ἀπὸ τοὺς Πινκ Φλόυντ στὴν ταινία «The Wall» (1982). Τὸ σχολεῖο παρουσιαζόταν σὰν μιὰ γραμμὴ παραγωγῆς ἐργοστασίου, στὴν ὁποία εἰσέρχονταν παιδιὰ (φωτογραφία), κι ἐξερχόταν κιμάς.

νας. Ὁ τρομερὸς ἐχθρὸς εἶναι ἡ Ἑρευνα καὶ ἡ Γνώση, καὶ πρέπει τὸ Ἄγνωστο νὰ τρομοκρατῇ τοὺς εὐσεβεῖς μαθητές, ποὺ ὅσο πιὸ δυστυχησμένοι εἶναι, τόσο λιγώτερο τολμοῦν ἀπὸ τὸν φόβο περισσότερης δυστυχίας, ὠθοῦμενοι ἀριστοτεχνικὰ νὰ γαντζωθοῦν πάνω σ' ἓνα χριστιανικὸ παρελθὸν ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν μιζέρια, γιατί ἓνα λαμπρὸ παρελθὸν (ποὺ μόνον οἱ Ἕλληνες διαθέτουν) ἀπαγορεύεται νὰ τὸ μάθουν. Σκόπιμα ὁ ἱερέας μεταδίδει τὸν φόβο τοῦ διαβόλου στοὺς ἄλλους, σκόπιμα οἱ νόμοι θεσπίζονται ἀπὸ μία σύνοδο θρησκόληπτων, ποὺ ἀπαιτοῦν ἀπὸ ἐμᾶς νὰ σεβώμαστε αὐτὰ τὰ ἐξαμβλώματα - κληροδοτήματα τῶν κληρικῶν καὶ ἱεροεξεταστῶν ἀντὶ τῶν νομοθετῶν! Στὶς θεοκρατικὲς κοινωνίες οἱ ἀσαφεῖς νόμοι πληθαίνουν διατηρῶντας τὴν ἄγνοια καὶ τὴν σύγχυση (βασικώτατα ὅπλα τῆς Θεοκρατίας), γιατί κάθε καινούργιος νόμος σημαίνει τὴν ἀποτυχία μας νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸ λάθος μας, ὅτι ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἐλευθερία μας δέν θὰ προέλθουν ἀπὸ τὴν νομοθεσία (τὴν σύγχρονη ἐκδοχὴ τοῦ Σωτῆρα), ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ἐμᾶς, μέσα ἀπὸ τὴν Παιδεία μας, τὴν ὑγιὴ κατάσταση τοῦ ἐγκεφάλου μας καὶ τῶν ἠθῶν μας.

Ἡ διδασκαλία τοῦ «Ἀληθινὸ εἶναι τὸ ψεύτικο»

ἔναι ἀδύνατον ὅμως νὰ ἔχουμε ὑγιὴ ἐγκέφαλο, ἀπὸ τότε ποὺ θριάμβευσε ὁ παρανοϊκὸς μηχανισμὸς τῆς Θεοκρατίας, ἐξαπολύοντας «προγραμματιστὲς Ἐκπαίδευσης», ποὺ συνεχίζουν μέχρι σήμερα ἀνενόχλητοι μέσω τοῦ «Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων» νὰ ἀποφασίζουν, βάσει ποίων πληροφοριῶν θὰ «κατασκευασθοῦμε» ἐμεῖς ὡς εὐσεβεῖς ὑποταχτικοί, ποιά

- «Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν» (Ματθ. 10,34).
- «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ» (Ματθ. 25,41).

Ὁ Χριστιανισμὸς προπαγανδίζεται ὥς ἡ δῆθεν θρησκεία τῆς ἀγάπης· τὰ ἱερὰ του κείμενα ὅμως εἶναι γεμᾶτα βίαιες πράξεις καθαγιασμένες στὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. Τὸ ἴδιο κι ἡ χριστιανικὴ εἰκονογραφία. Ὅλα αὐτὰ σκοποῦ ἔχουν τὴ διαμόρφωση βίαιων χριστιανικῶν ἐγκεφάλων.

συμφέροντα ἡμεῖς θὰ θεωροῦμε «δικά μας», γιὰ ποιές ἀπὸ τὶς ἄπειρες δυνατότητές μας ἡμεῖς «θὰ μάθουμε» καὶ ποιές θὰ χρησιμοποιήσουμε ἀποκλειστικὰ πρὸς ὄφελος τοῦ διδύμου Ἑκκλησίας-Ἐξουσίας. Γιατὶ ὁ ἔκτροπος ἐγκέφαλος δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τὰ συμφέροντά του συνδέονται ἅμεσα μὲ τὰ πρόσωπα ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν τὸν μηχανισμό αὐτόν. Ὁ μαθητὴς διδάσκεται **νὰ μὴν θέλῃ ἀλλαγές**, γιὰτὶ ἡ παραμικρὴ παράβαση τῆς ἀδιατάρακτης ρουτίνας θὰ φέρῃ τὴν συμφορὰ στὴν ἀδιατάρακτη δουλεία, καὶ δὲν ξέρει ποιά λάθη τῶν δασκάλων του πρέπει νὰ καταπολεμήσῃ, ἀφοῦ ὁ σημερινὸς δάσκαλος προγραμματίσθηκε νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια ἄγνοια μὲ τὸν μαθητὴ, καὶ ἔτσι κανεὶς δὲν ἐπιθυμεῖ κάτι ποὺ δὲν ἄκουσε ποτέ του.

Τὸ πρῶτο, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ σύγχρονη διδασκαλία ἀπὸ τοὺς μαθητές, εἶναι νὰ συνηθίζουν ὡς ἀληθινὸ κάτι ποὺ εἶναι ἐμφανῶς ψεύτικο· π.χ. οἱ χριστιανοὶ δάσκαλοι μὲ τὴν λέξη Θεὸς εἰσάγουν στὸν ἐγκέφαλο τῶν μαθητῶν ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ἐθνικότητα. Πρέπει νὰ συνηθίσουν οἱ μαθητὲς νὰ θεωροῦν τὴν ἀδικία ὡς δικαιοσύνη, νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ἀδικὴ τιμωρία τοῦ «εὐσεβοῦς» Ἰὼβ ὡς εὐεργεσία, νὰ ἐκλάβουν τὴν ἐγκληματικότητα τοῦ δολοφόνου Δαυὶδ ὡς εὐλογία καὶ νὰ μὴν θίξουν ποτέ τὴν κτηνώδη βία τῶν σταυροφόρων, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὴν χριστιανικὴ νεολαία τῆς ἐποχῆς, ποὺ εἶχε γαλουχηθῇ μὲ εὐσεβέστατη χριστιανικὴ διδασκαλία, βάσει τῆς ὁποίας κατέσφαξαν τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν οἱ «Ἅγιοι Πατέρες» δὲν σέβωνται τὴν ζωὴ καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ ἄλλου, γιὰτὶ οἱ νέοι νὰ τὴν σεβασθοῦν;

**Ἡ κατασκευὴ τῶν
βίων ἀτόμων
ὁλοκληρώνεται πρὶν
τὴν ἐνηλικίωσή
τους. Χωρὶς τὸν
Ἀριστοτέλειο Λόγο
τὸ ὄν μετατρέπεται
σὲ ἄ-λογο κτῆνος.**

Συνεπῶς, ὅταν τελειώνουμε τὸ σχολεῖο, ἓνα μέρος τοῦ ἐγκεφάλου μας εἶναι κατεστραμμένο, ἐνῷ οἱ εἰκόνες καὶ τὰ ἀκουσμάτα γύρω μας στήνουν ἓνα συνωμοτικὸ χορὸ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς κτηνώδους φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ ἄνθρωπος, ποὺ διακατέχεται ἀπὸ τὴν ἐσκεμμένη σύγχυση καὶ τὴν ἀσάφεια, θὰ στραφῇ πρὸς τὸν φανατισμὸ καὶ τὴν βία, νομίζοντας ὅτι μέσα στὶς πολυάριθμες ἀγέλες εἴτε τῶν κομμμάτων εἴτε τῶν συμμοριῶν θὰ βρῇ ἐπιτέλους τὴν ἀσφάλεια ποὺ τοῦ ἀρνιέται ὁ χαλασμένος ἐγκέφαλός του. Ἡ ἐξίσωση πέτυχε: Ὁ φανατισμὸς εἶναι ἡ μοναδικὴ θέληση, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ κάποιος στοὺς ἀδύναμους καὶ νὰ τοὺς προγραμματίσῃ γιὰ ὅποια μορφή βίας ἀποφασίσῃ.

Προγραμματίζεται ἡ βία;

βία προγραμματίζεται. Γιὰ τὴν βία ἐπιστρατεύονται χιλιάδες προγραμματιστές, γιὰ νὰ δημιουργήσουν τὶς συνθήκες ποὺ τροφοδοτοῦν τὸν ἐγκέφαλο τῶν μαθητῶν μὲ σκόπιμες πληροφορίες, ἐνῷ τοῦ στεροῦν σκόπιμα κάποιες ἄλλες, γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ σχέδια τῆς Ἐξουσίας. Ἐν συνεχείᾳ θὰ «προγραμματισθοῦν» χιλιάδες δάσκαλοι, γιὰ νὰ διδάξουν πράγματα παράλογα. **Τὰ σχολεῖα εἶναι ἐργαστήρια κατασκευῆς ἀνθρώπων καὶ τὸ ἐργαλεῖο εἶναι ἡ πληροφορία. Δὲν ὑπάρχει πληροφορία χωρὶς σκοπὸ, καὶ οἱ πληροφορίες, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἀνάλογες μὲ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων ποὺ θέλουμε νὰ κατασκευάσουμε.** Ἄν θέλουμε

Τὴ σκντάλη τῆς χριστιανικῆς παιδείας στὸν ἐθισμὸ τῶν νέων στὴν βία παίρνουν τὰ κινούμενα σχέδια, τὰ ὁποῖα στὸ σύνολό τους περιέχουν ἀκραΐα βίαιες σκηνές.

νὰ κατασκευάσουμε βίαιους ἀνθρώπους, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τοὺς τροφοδοτήσουμε μὲ τὶς ἀνάλογες πληροφορίες. Μέσα στὰ σχολεῖα τῶν περασμένων γενεῶν παγκοσμίως κατασκευάσθηκαν ἄτομα μὲ ἀνάλογη τύφλωση, ὥστε θεώρησαν χρήσιμο νὰ σφάζουν καὶ νὰ σφάζονται σὲ δύο παγκόσμιους πολέμους ἢ σὲ προγραμματισμένες «ἐπαναστάσεις» καὶ ἐμφυλίους καὶ γενικὰ σὲ ἓνα προγραμματισμένο μακελειό, μέχρι νὰ γονατίσουν ἀπὸ τὸ πένθος καὶ τὴν δυστυχία καὶ νὰ ὑποκλιθοῦν ξανὰ στὴν ἐπαναπροσδιορισθεῖσα στυγνὴ ἀλλὰ παλαιὰ Παν-Κοσμοκρατορία! Δὲν εἶναι λοιπὸν κάτι καινούργιο, ὅτι οἱ καταπιεστὲς ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βία καὶ τοὺς ἀνθρώπους της, γιὰ νὰ διατηροῦνται στὴν Ἑξουσία. Ἡ κατασκευὴ τῶν βίαιων ἀτόμων ὁλοκληρώνεται πρὶν τὴν ἐνηλικίωσή τους.

Πόσα ξέρουμε γιὰ τὶς συνθήκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐνεργοῦμε βίαια, ἀφοῦ τὰ ὅσα ξέρουμε ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ δεχόμαστε; Τί εἶδους πληροφορίες δεχόμαστε ὅμως; Πῶς προστατεύεται ἡ ἐξυπνάδα ἀπὸ τὴν βλακεία, καὶ πῶς θὰ βροῦμε ἐμεῖς πληροφορίες, ἐὰν δὲν ξέρουμε ὅτι μᾶς λείπουν; Οἱ πληροφορίες τῶν προγόνων μας ἔγιναν ξένη ιδιοκτησία πλέον, καὶ σὲ αὐτὸν τὸν ἀδυσώπητο πόλεμο τὸν ἀριθμὸ τῶν νεκρῶν τὸν ἀποφασίζει ὁ ἐχθρὸς, ἐν προκειμένῳ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς πληροφορίας.

Χωρὶς τὸν Ἀριστοτέλειο Λόγο τὸ ὄν μετατρέπεται σὲ ἄ-λογο κτῆνος. Καὶ εἶναι καιρὸς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν αὐτὸ οἱ σύγχρονες κοινωνίες καὶ οἱ σύγχρονοι διανοούμενοι. Τὸ ζητούμενο εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ μέσω αὐτῆς ἡ ἐξάλειψη τῆς βίας τῶν ἐφήβων, γι' αὐτὸ καὶ πρέπει οἱ δάσκαλοι καὶ ἐπιστήμονες νὰ βγοῦν ἀπὸ τὰ λαγούμια τους καὶ νὰ διαλαλήσουν δυνατὰ, ὅτι στὴν προ-χριστιανικὴ Ἑλλάδα δὲν εἶχαμε αὐτοκτονίες, ναρκωτικά, παιδεραστίες, ὁμοφυλοφιλία καὶ παιδικὴ βία. Οὔτε ἐπιτρέπαμε γάμους

μεταξύ όμοφυλόφιλων ή υίοθεσίες παιδιών από όμοφυλόφιλους, που επιτρέπουν αηδιαστικά σήμερα οι χριστιανικές κοινωνίες. Να διαλαλήσουν δυνατά όλοι, ότι μόνον με την Αρχαία Ελληνική Παιδεία θα επικρατήσει ή Αρμονία και ό καταστραμμένος έγκέφαλος των παιδιών θα θεραπευθώ με την Λογική, την Απόδειξη, την Έπιστήμη, την Φιλοσοφία. Να επαναφερωθώ ή γλυκειά μουσική της Άρπας την ώρα του μαθήματος, γιατί απεδείχθη έπιστημονικά τώ πόσο καλμάρει και έξυψώνει τώ πνεύματα ή γλυκύτητά της, τώ πόσο τελειοποιεί τόν ευαίσθητο παιδικώ έγκέφαλο, απομακρύνοντας την σύγχυση των άναρθρων ήχων και διαπεραστικών κραυγών.

Οί κυνηγημένοι υπερέφανοι γιά τούς κυνηγούς!

οία είναι λοιπόν ή αίτία, που οι στρεβλώσεις της παράλογης Θεοκρατίας άντέχουν στώ χρόνω; Είναι ότι οι πεποισθώεις και οι συνήθειες, που έδραιώνονται στην παιδική ήλικία, έχουν πολύ μεγάλη άντοχή στώ χρόνω, και την αίτία την βλέπουμε στώ κυνικό αποτέλεσμα, ότι οι κυνηγημένοι είναι υπερέφανοι γιά τούς κυνηγούς τους! Τώ εκατομμύρια των πιστών άνά τόν πλανήτη, άκόμη και γιατροί, δικηγόροι, βουλευτές, καθηγητές, έπιστήμονες, έρευνήτες πιστεύουν ότι οι θρησκείες είναι πιώ σημαντικές από αυτούς τούς ίδιους.

Ό παρανοϊκός μηχανισμός έδω δέν χρειάζεται καν να έπισημανθώ. Οί προγραμματιστές χτύπησαν πρώτα-πρώτα τόν κριτικό νοώ, διαφορετικά θα έβλεπαν όλοι, ότι, παρω την διατυμπανιζόμενη έλευθερία έκφρασης, ουδέις επιτρέπεται να θίξω τόν έξουσιαστικό πλούτω και κυρίως δέν επιτρέπεται να έντοπίσω κανείς την σχέση

που υπάρχει άνάμεσα σέ αυτήν την απαγόρευση και στα πλούτη της Έξουσίας. Η κορδέλλα παραγωγής αρχίζει να παράγω άδικία, όργή, άπελπισία, άπόγνωση, και τέλος τώ πολυπόθητω ζητούμενό τους: την βία. Τώ κέντρα που έλέγχουν τις πληροφορίες είναι τώ κέντρα Έξουσίας και άντιστρόφως.

Όταν αποκτήσουμε την συνήθεια να ρωτάμε και να ύπολογίζουμε, δηλαδή τόν κριτικό νοώ, μόνον τότε θα αποβάλουμε τις βλαβερές συνήθειες της έμπιστοσύνης και της ύπακοης έναντι εκείνων που μάς επέβαλαν τόν παρανοϊκό τους τρόπο σκέπτεσθαι. Πρέπει να ξέρουμε, ότι οι προγραμματιστές της Παιδείας μάς έξαπατουν, και άντι να έμπιστευώμαστε τώ μάθημα, πρέπει να τώ έλέγχουμε. Όλες τις γενιές τις κοροίδεσαν. Δέν θα κάνουν εξαίρεση τώρα. Την εξαίρεση θα την κάνουμε έμεις.

Συνηθισμένο φαινόμενο στις δυτικές κοινωνίες αποτελούν οι βίαιες συμπεριφορές στα γήπεδα.

Τίς πταίει;

Έλεγχος της Έκπαίδευσης είναι ή ασφαλιστική δικλείδα του Συστήματος για την παραγωγή ανθρώπων με έναιο μοντέλλο σκέψης. Ό σφετερισμός της ελευθερίας των ατόμων στηρίζεται στους δασκάλους, οι όποιοι εκπαιδεύονται, για να «γεμίσουν» τους μαθητές με ασάφειες, και να αποφευχθή ή ενεργός συμμετοχή τους στο γίνεσθαι, ώστε να ικανοποιούν μόνον ξένες προθέσεις. Για να αφαιρεθῇ λοιπόν ή παντοδυναμία από τους προγραμματιστές μιᾶς τέτοιας Παιδείας, πρέπει οι εκπαιδευτικοί να πάψουν να είναι τὸ ὄπλο του Ἐξουσιασμοῦ καὶ να γίνουν τὸ ὄπλο τῆς Κοινωνίας.

Οί εκπαιδευτικοί ξέρουν ὅτι διδάσκουν ψέματα. Ξέρουν, ὅτι δὲν εἶναι ἀλήθεια τὸ δῆθεν «Κρυφὸ Σχολεῖο», ξέρουν ὅτι δὲν πρέπει νὰ διδάσκουν ὡς πρωτοπόρους τῆς Ἐπιστήμης χριστιανούς, ὅπως τὸν Γαλιλαῖο, τὸν Κοπέρνικο, τὸν Κάντ, τὸν Κέπλερ, τὸν Βάιςμαν ἢ τὸν Αἰνστάιν, ἀλλὰ τοὺς προχριστιανικοὺς Ἕλληνες, τὸν Ἡράκλειτο, τὸν Ἐπίκουρο, τὸν Ἀρίσταρχο, τὸν Ἐπίχαρμο, τὸν Ἀριστοτέλη, τὸν Ἀναξίμανδρο, τοὺς ὁποίους ὅλοι οἱ «εὐσεβεῖς» ἀντέγραψαν, γιατί δὲν εἶχαν δικές τους ιδέες. Οἱ δάσκαλοι ξέρουν ὅτι τὰ Θρησκευτικὰ εἶναι ἡ Ἑβραϊκὴ Ἱστορία καὶ ἡ Ἑβραϊκὴ Ἱστορία δὲν εἶναι θρησκεία. Οἱ δάσκαλοι ξέρουν, ὅτι ὑπὸ τὸ καθεστῶς θεοκρατικῶν ιδεολογιῶν δὲν παράγεται καινούργια γνώση, ἀλλὰ μόνον ἐφαρμογὲς τῆς παλαιᾶς γνώσης, ποὺ ὑπηρετοῦν μόνο τὴ δύναμη τοῦ Ἐξουσιασμοῦ.

Συνεπῶς εἶναι συναρπαστικὲς ἐποχὲς γιὰ τοὺς εκπαιδευτικούς, εἰδικὰ γιὰ τοὺς νηπιαγωγούς. Οἱ εκπαιδευτικοί ἄς ἀναλογισθοῦν, ὅτι κρατοῦν στὸ χέρι τους τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο τῶν παιδιῶν μέσῳ τῆς πληροφορίας ποὺ μεταδίδουν καὶ ἄς κάνουν μία νέα ἀρχή, ἐλέγχοντας τὶς πληροφορίες ποὺ θὰ διδάξουν. Εἶναι **αὐτοὶ** ποὺ κατασκευάζουν τὴν νοοτροπία τῶν γονιῶν καὶ τῆς οἰκογένειας, τοὺς ὁποίους κατηγοροῦν ἀργότερα γιὰ τὴν βία τῶν παιδιῶν τους. Εἶναι στὸ χέρι τῶν εκπαιδευτικῶν, ἐὰν θὰ

Βίαιες πράξεις στους δρόμους δυτικών πόλεων.

τοὺς εὐγνωμονοῦν ὅλες οἱ γενεές τοῦ πλανήτη ἢ ὄχι γιὰ τὶς ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρουν τώρα, γιὰτὶ λυτρώνοντας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν θεοκρατικὴ Ἑκπαίδευση, λυτρώνουν καὶ ὁλόκληρὴ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀντὶ νὰ γρονθοκοποῦνται γιὰ 150 €, δίνοντας οἱ ἴδιοι λαμπρὸ παράδειγμα βίας στοὺς μαθητές τους, **ᾧς ἀρνηθοῦν ἄφοβα νὰ διδάξουν ψεῦδη.** Οἱ ἔντιμες δυνάμεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, ποὺ εἶναι οἱ περισσότερες, ἀφοῦ συντηροῦν τὸν κρατικὸ μηχανισμό, θὰ σταθοῦν στὸ πλευρὸ τους μὲ εὐγνωμοσύνη – νὰ εἶναι σίγουροι γι' αὐτό. Ἀκόμη καὶ ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς παραδέχεται, ὅτι διαθέτει τὶς λίγες δυνάμεις ποὺ ἀπλᾶ κάνουν περισσότερη φασαρία καὶ ἐπίδειξη, καὶ οἱ ἐξουσιαστὲς ξέρουν ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶναι ποὺ θὰ κάνῃ τὴν διαφορὰ.

* * *

ὁ πρόβλημα τῆς βίας θὰ λυθῇ μὲ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας, ὅχι ὡς σχολαστικῆς μάθησης, ὅπως συμβαίνει ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος κήρυξε τὴν ἐλληνογνωσία ὡς ἀπλὴ ἀποστήθιση λέξεων καὶ ρητορικῶν σχημάτων καὶ ἀναθεμάτισε τοὺς ἐμβαθύνοντες στὶς ιδέες καὶ τὸ πνεῦμα τῆς. Ἡ βίαιη αὐτὴ ἀποξήρανση τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, ποὺ ἴσχυσε πάντοτε στὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ τίποτε – μᾶλλον ὑπηρετεῖ τὸν Δογματισμὸ. Ὅταν μιλοῦμε γιὰ ἐπαναφορὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματείας, ἐννοοῦμε τὴν ἀνάδειξη τῆς ποιοτικῆς ἀνθρωποπλαστικῆς θέσης τῆς – καὶ μόνον αὐτῇ. Αὐτὴν τὴν ποιότητα τρέμουν οἱ προγραμματιστὲς τοῦ μηχανισμοῦ τῆς βίας. Ξέρουν καλά, ὅτι ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία θὰ καταργήσῃ τὴν βία, διότι στηρίζεται στὴν Ἀλήθεια, τὴν Ἐπιστὴμη, τὴν Ἀπόδειξη καὶ τὴν Ἀριστοτέλεια Λογικὴ καὶ μ' αὐτὲς διαλύει κάθε ψευδὴ κατασκευὴ τῆς μεταφυσικῆς θεοκρατικῆς παρανόιας.

Δὲν θεραπεύουμε τὸν καρκίνο μὲ λιβάνια καὶ ξόρκια, χρειάζονται χειρουργικὰ

Αποτέλεσμα του θεοκρατικού προσανατολισμού της «παιδείας» είναι ή διαμόρφωση κοινωνιών, που δεν βασίζονται στον ὀρθολογισμό με ἄ-λογα μέλη, ἱκανὰ γιὰ παράλογες καὶ βίαιες συμπεριφορὲς καὶ τὴ διάπραξη τῶν πλέον εἰδεχθῶν ἐγκλημάτων στὸ ὄνομα τοῦ ὅποιου θεοῦ. Στὶς φωτογραφίες φαίνονται μερικὰ παραδείγματα τῆς διαχρονικῆς καὶ ὑπερτοπικῆς θρησκευτικῆς βίας: Κατεστραμμένα ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικὰ γλυπτικά ἀριστουργήματα καὶ μουσουλμάνοι, ποὺ ἔχουν ξεσπάσει σὲ ἀκραῖες διαμαρτυρίες, διότι ἐφημερίδα τῆς Λανίας δημοσίευσε κάποια σκίτσα τοῦ Μωάμεθ.

ἐργαλεῖα, καὶ οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοὶ τὰ ἔχουν ξεχασμένα στὰ ράφια τους. Ἀντὶ τοῦ μισόγυνμου ἐσταυρωμένου μέσα στὰ σχολεῖα πρέπει νὰ ἀναρτηθοῦν οἱ εὐγενικὲς μορφὲς τῶν αὐθεντικῶν ἐρευνητῶν καὶ κατακτητῶν τῆς Γνώσης, ποὺ ἐκδιώχθηκαν βίαια, καὶ ποὺ εἴχαμε τὴν τύχη νὰ εἶναι Ἕλληνες.

Οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ξέρουν ὅτι, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ὁ παιδικὸς ἐγκέφαλος χρειάζονται 7 ἔτη, συνεπῶς τὸ σχολεῖο πρέπει νὰ ἀρχίζῃ στὸ 7ο ἔτος καὶ ὄχι νωρίτερα, διότι καταστρέφεται. Αὕτῃ ἡ διανοητικὴ βία πρέπει νὰ σταματήσῃ, καὶ πρῶτοι οἱ ἐπιστήμονες ὀφείλουν νὰ ἐναντιωθοῦν σὲ ὁποιοδήποτε νομοσχέδιο ποὺ θὰ ἐπιτρέπῃ νὰ ἀρπάζουν τὰ παιδιά ἀπὸ τὸ 3ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους, ὅπως ἤδη προγραμματίζουν στὴν Ἀγγλία καὶ μάλιστα με ἐπιβολὴ προστίμου.

Καταλήγοντας, ἃς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀφιερῶσω στοὺς ἐκπαιδευτικούς, τοὺς ὁποίους ἐκτιμῶ ἀπεριόριστα, ἓνα ἀρχαῖο ρητό, ποὺ ἔχει ξεχασθῇ: «Αὐτὸς ποὺ μοῦ ἔδωσε τὴ ζωὴ, εἶναι ὁ πατέρας μου. Ἀλλὰ ὁ δάσκαλος ποὺ με δίδαξε, θὰ εἶναι γιὰ ὅλη μου τὴν ζωὴ ὁ πατέρας μου.»

Ἀγγελικὴ Ρέτουλα

ΑΙΣΙΜΑ ΚΑΙ ΑΔΗΡΙΤΑ

«300»

«Έσωσε» τὸν Δυτικὸ Πολιτισμὸ ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴ βαρβαρότητα ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν Περσῶν, διαπιστώνει πολὺ σωστὰ ὁ καλοπροαίρετος σκηνοθέτης τῆς ταινίας «300» σὲ μιὰ σπανιώτατα μὴ διαστρεβλωτικὴ χολλυγουντιανὴ προσέγγιση τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Αὐτὸ εἶναι ἡ μισὴ ἀλήθεια. Δὲν λέει τίποτε γιὰ τὴν ἄλλη μισὴ ἀλήθεια αὐτῆς τῆς ἐπίθεσης τοῦ Ἀνατολίτικου ἔξουσιασμοῦ, ὁ ὁποῖος στὴ συνέχεια πῆρε πανηγυρικὴ ἐκδίκηση εἰσβάλλοντας στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Δύση ὄχι πιά μὲ στρατιωτικὴ διείσδυση, ἀλλὰ μὲ ιδεολογικὴ κατάκτηση ὑπὸ τὴν μορφή τῆς θεοκρατικῆς μεταφυσικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Μιὰ κατάκτηση πολὺ χειρότερη τῆς στρατιωτικῆς, γιὰτὶ ἀλλοίωσε τὸν τρόπο σκέψεως τοῦ Δυτικοῦ Ἀνθρώπου καὶ τὸν ἔρριξε στὸν βαθὺ ζόφο τοῦ χιλιόχρονου Μεσαίωνα, ποὺ ἐν μέρει συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ἀλλά, γιὰ νὰ συλλάβῃ ὁ ἐγκέφαλος τοῦ σκηνοθέτη τὴ νέα συμφορὰ, ποὺ ἐξανέμισε πλήρως τὴ «σωτηρία» ἀπὸ τὴ νίκη ἐπὶ τῶν Περσῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶναι ἀλλοιωμένος ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴ θεοκρατία –κάτι ποὺ δυστυχῶς δὲν ἔχει ἐπιτευχθῇ ἀκόμη στὸν τρόπο σκέψεως οὔτε τῶν Ἀμερικανῶν οὔτε τῶν Εὐρωπαίων– καί, τὸ τραγικώτερο, οὔτε ἡμῶν τῶν ἀπογόνων τῶν σωτήρων τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ, κλασικῶν Ἑλλήνων, ποὺ καταντήσαμε καὶ παραμένουμε, αἰῶνες τώρα, θλιβεροὶ πιστοὶ τῆς ἐλληνοχριστιανικῆς ἀπάτης.

Δ.Ι.Α.

Ἱερὸς ναὸς Ὀλυμπιακὸ Ποδηλατοδρόμιο

Τὸν Διάβολο, ποὺ «κάνει πομπὴ στὰ στάδια» (ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Migne, «Patrologia Graeca» 63,897) ἴσως ἤθελε νὰ ἐξορκίσῃ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος στίς 10.12.06 τέλεσε ἀρχιερατικὴ θεία λειτουργία ἐντὸς τοῦ κατάλληλα διαμορφωμένου Ὀλυμπιακοῦ Ποδηλατοδρομίου. Ἐνδεχομένως ὅμως ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ κ. Χριστόδουλου νὰ ἀποτελῇ μιὰ ἔμμεση πρόταση πρὸς τὴν εὐσεβῆ μας κυβέρνησις σχετικὴ μὲ τὴν πολυσυζητημένη μεταολυμπιακὴ χρῆσις τῶν ὀλυμπιακῶν ἐγκαταστάσεων.

Γ.Γ.

Τὸ ρόκ στὴν Κόλαση

Στὸ ἄρθρο «Ὁ διονυσιασμὸς τῶν Ἀρχαίων καὶ ἡ ἔκστασις στὴ ρόκ μουσικὴ» («Δ», τ. 294) ἀναπτύχθηκε ἡ ἄποψη, πὼς ἡ Κλασικὴ Μουσικὴ στὸ σύνολό της εἶναι βαθιὰ χριστιανικὴ, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ μουσικὴ ρόκ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μιὰ καθαρὰ διονυσιακὴ ἔκφρασις, γι' αὐτὸ ἔχει «δαίμονοποιηθῇ» διεθνῶς ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ Κατεστημένο.

Ἡ ἐπιβεβαίωσις τῶν ἀνωτέρω ἦρθε ἀπὸ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία: Τὴν «Θεία Κωμωδία»

σὲ ὅπερα -μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ Πάπα- θὰ παρουσιάσῃ τὸ φθινόπωρο στὸ Βατικανὸ ὁ καθολικὸς ἱερέας καὶ μουσικοσυνθέτης Μάρκο Φρισίνα: Ἡ μουσικὴ ἐπένδυση θὰ διαφέρει στὰ μέρη τῆς παράστασης, ποὺ ἀντιστοιχοῦν σὲ αὐτὰ τῆς Θείας Κωμωδίας. Στὸ Καθαρτήριο θὰ ἀκούγονται Γρηγοριανοὶ ὕμνοι, στὸν Παράδεισο Κλασικὴ συμφωνικὴ Μουσικὴ, ἐνῶ στὴν Κόλαση θὰ ἀκούγονται ἥχοι ρόκ.

Γ.Α.

Τὰ Λ.Ο.Κ. τοῦ Ἁγίου Ὁρους

«Μύδρους» ἐξάπελνε ἀπὸ τηλεοπτικὸ παράθυρο γνωστὸς τηλεμαϊντανὸς ἱερέας ἐναντίον ἐκείνων, ποὺ μετέρχονται διαφορῶν μέσων, προκειμένου νὰ ἀποφύγουν νὰ ὑπηρετήσουν τὴ θητεία τους. Σὲ ἐρώτηση τοῦ παρουσιαστῆ τῆς ἐκπομπῆς ὁμως σχετικῆς μὲ τὸ ποῦ εἶχε αὐτὸς ὑπηρετήσει, ὁ ἱερέας ἀπάντησε μὲ εἰρωνικὸ χαμόγελο: «Υπηρετήσα στὰ Λ.Ο.Κ. τοῦ Ἁγίου Ὁρους.» (Λ.Ο.Κ. = Λόχοι Ὁρεινῶν Καταδρομῶν, ἐπίλεκτες στρατιωτικὲς μονάδες.)

Δυστυχῶς, τὸ θράσος ὠρισμένων κληρικῶν εἶναι εὐθέως ἀνάλογο τοῦ πνευματικοῦ εὐνουχισμοῦ, ποὺ ἐδῶ καὶ αἰῶνες ἔχουν ὑποστῇ οἱ ἐντελῶς ἀποπροσανατολισμένοι καὶ σὲ ἐθνικὴ ἀφασία εὐρισκόμενοι σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδας.

Ι.Α.

Πατριάρχης καὶ ραββῖνος καρκινολόγος

Ὅταν ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Διόδωρος πληροφορήθηκε ὅτι ἡ ἡθοποιὸς καὶ πρώην ὑφυπουργὸς κ. Άννα Συνοδινου ἔπασχε ἀπὸ καρκίνου, τῆς συνέστησε νὰ ἐπισκεφθῇ ἕναν ραββῖνο στὸ Τελ Ἀβίβ. Ἀφοῦ ὁ ραββῖνος τὴν ἐξέτασε, τῆς ἔδωσε συγχαρητήρια ποὺ ἦταν χριστιανὴ καὶ τῆς συνέστησε νὰ παίρνῃ τὰ χάπια τῆς καὶ νὰ μεταλαμβάνῃ τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ δήλωσε ἡ κ. Συνοδινου στὴν ἐκπομπὴ «Ἀρχονταρίκι» τῆς 28ης Ἰανουαρίου 2007. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τιμῇ βέβαια τὴν κ. Συνοδινου μὲ τὸ Χρυσὸ Σταντὸ τοῦ Ἀπ. Παύλου.

Κ.Ε.

Τὸ προφυλακτικὸ καὶ ὁ ...Βενέδικτος

Σύμφωνα μὲ ἀνακοίνωση τοῦ καρδινάλιου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας τοῦ Βατικανοῦ ὁ Πάπας Βενέδικτος ἐξετάζει τὴν πιθανότητα νὰ ἐπιτρέψῃ (σ.σ. ὅχι νὰ συστήσῃ) στοὺς καθολικοὺς τὴ χρῆση προφυλακτικοῦ, προκειμένου νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὸ AIDS.

Ι.Α.

Σχολικὰ βιβλία

Τὸ ὅτι ἕνας γιγάντιος πολιτισμὸς κεῖται σὲ ἀφύλακτα ἐρείπια, ὅπου τὸ Σύστημα (ἄλλα λόγια ν' ἀγαπιώμαστε) συνεχίζει τὴ δολιοφθορά, γνωστὸ... Ἔχουν φροντίσει νὰ μὴν ὑπάρχῃ κανονικὴ ἀρχαιοελληνικὴ θέση (ὁ «Δαυλός» εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον), ὁπότε πετάει ὁ ἕνας τὸ μπαλάκι στὸν ἄλλο, ἀπὸ τοὺς ὑποτακτικοὺς τοῦ Γιαχβὲ τῆς πλούσιας γκάμας, ἀπὸ κουλτοურიάρχους ἕως Ἑβραιοχριστιανοὺς καὶ οἰκουμενιστές, αὐτόκλητους διαχειριστὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γιάννης κερνά-Γιάννης πίνει, μὲ τελικὴ κατὰληξιν νὰ κἀνῃ ὁ ἕνας τὴ δολιοφθορά, καὶ τάχατες νὰ τὸν ἀποκροῦν οἱ ἄλλοι, ἐνῶ εἶναι προσχεδιασμένα τὰ πάντα ἀπὸ τὰ φερέφωνα.

Ὁ σημερινὸς τάχατες ὑποστηρικτὴς εἶναι ὁ χθεσινὸς διώκτης, ὥστε νὰ ἀναπαράγεται τὸ Σύστημα κάτω ἀπὸ τὸ ἀπίθανο Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἐκεῖνο τὸ «Παιδείας» τί τὸ θέλουν, ἀφοῦ παγκόσμια ὁ Γιαχβὲ διὰ τοῦ πλανητάρχου στέλνει τὶς ἐντολὰς του, περισσότερες τῶν δέκα.

Καημένα Ἑλληνόπουλα, τί θαύματα θὰ διδασκόσαστε –καὶ δὲν σὰς ἀφήνουν· καὶ ὄχι μόνον ἐσὰς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ τοῦ κόσμου.

Π.Γ.

Μαθήματα Γυμνασίου

Στὴν πίσω πλευρὰ τοῦ εἰκονιζόμενου χάρτινου ἀστεριοῦ ἀναγράφεται: «Εἶδα στὸν ὕπνο μου τὴν Παναγιά τὴ Γλυκοφιλοῦσα... Θέλω ἓνα ἐκκλησάκι ἀφιερωμένο στὴν Παναγιά, ποὺ ἦρθε στὸ ὄνειρό μου. Θέλω νὰ ἔξῃ μέσα καὶ 52...ἀγιάκια. Ὅλα αὐτά, ποὺ ὁραματίστηκε ὁ Χρῆστος, ἔγιναν πραγματικότητα. Τὴν ἡμέρα τῶν θυρανοξίων τοῦ ναοῦ ὁ Χρῆστος χτυποῦσε μὲ δύναμη καὶ πίστη τὴν καμπάνα τῆς Παναγίας τῆς Γλυκοφιλοῦσας, καλώντας ὅλο τὸ χωριὸ νὰ μοιραστῇ μαζί του τὴ μεγάλη χαρὰ καὶ τὴ συγκίνησή του.» Τὸ ἀστέρι «Κάνε μιὰ εὐχή» πωλοῦσε πρὶν τὰ Χριστούγεννα ἔναντι 2 € εὐσεβῆς διευθύντρια Γυμνασίου τῶν βορείων προαστίων στοὺς μαθητές της.

[Ἡ ὑπ' ὄψῃ διευθύντρια στὴν ὁμιλία, ποὺ ἐκφώνησε στὴν κεντρικὴ πλατεῖα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο τοῦ '21, ἀνέφερε, ὅτι «ὁ ἀγῶνας ξεκίνησε ἀπὸ τοὺς πατριάρχες καὶ τοὺς μητροπολίτες, πῶς «μὲ τέτοιους παπᾶδες ἡ χώρα μας δὲν πρόκειται νὰ πεθάνῃ ποτέ», ἐνῶ στὸ τέλος ἀντὶ γιὰ «Ζήτω ἡ Ἑλλάς» ἀνεφώνησε: «Ζήτω ἡ Ρωμοσύνη».]

Γ.Α.

Προτιμώτερο

- «Ὁ ἀρχιεπίσκοπος δὲν εἶναι εἰλικρινής.»
- «Ὁ ρεβανισμὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου δὲν ἔχει ὄρια.»
- «Τὸ μίσος τοῦ ἀρχιεπισκόπου, γιὰ νὰ κυριαρχήσῃ, καὶ ἡ διάθεσή του νὰ πατήσῃ ἐπὶ πτωμάτων δὲν εἶναι τυχαία.»

Αὐτὰ δήλωσε γιὰ τὸν κ. Χριστόδουλο ὁ μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος στὶς 26 Ἰανουαρίου 2007 στὴν ἐφημερίδα «Μετρό». Ἀπὸ τὸ νὰ ὑβρίζουν οἱ ἱεράρχες τοὺς Ἕλληνες (βλ. «Τὰ ὑβριστικὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπίσημα κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. «Δανλὸς» 2007), σαφῶς εἶναι προτιμώτερο νὰ ὑβρίζονται μετὰξὺ τους.

Γ.Γ.

Αἷμα καὶ σπέρμα

Ἐντὸς τῶν 2.000 τελευταίων ἐτῶν ἀνίκανη ἡ μᾶζα περνώντας ἀπὸ τὴν κρεατομηχανὴ τῶν πολέμων δὲν κατάλαβε τίποτε. Ὁ θανατολάγνος θεοκεντρισμὸς ἐκάλυπτε καὶ καλύπτει πλήρως τὸ εἶναι της. Τὸ φαινομενικὸ θέατρο τῆς φάρσας τῆς Ἱστορίας κρύβει τὴν ὑποδὸρια τραγικὴ ἀλήθεια. Ἀδίστακτοι μέσα σὲ σκηνοθετημένους πολέμους ἀνανεώνουν τὴν... «αἰώνιο βασιλεία» καὶ τὸ χρῆμα, ποὺ τὰ ἐλέγχουν ἀπόλυτα. Γιάννης κερνᾷ, Γιάννης πίνει, ὅταν πότε-πότε ἀρπάζουν καὶ κανέναν ποὺ ἀριστοτεχνικὰ τὸν ἐξωθοῦν νὰ γίνῃ τάχατες ἀντίθετος, καὶ ὥσπου νὰ καταλάβῃ, τὸν ἔχουν... ἀπαγχονίσει (βλέπε Σαντάμι) ἐν μέσῳ βαθεῖας πολυθρόνας τῆς τηλεόρασης καὶ τοῦ πορνογραφικοῦ σόου της. Ἐφαρμόζουν τὸ ρωμαϊκὸ ἄρτον καὶ θεάματα τῶν ἵπποδρομιῶν. Βλέπεις τὰ στάδια καὶ οἱ παλαιστρες δὲν τοὺς χωρᾶνε, θέλουν αἷμα καὶ σπέρμα, καθὼς λένε, στὴ σαδομαζοχιστικὴ ἀπόλαυση τῆς ψυχικῆς κάκωσης τοῦ Γιαχβέ.

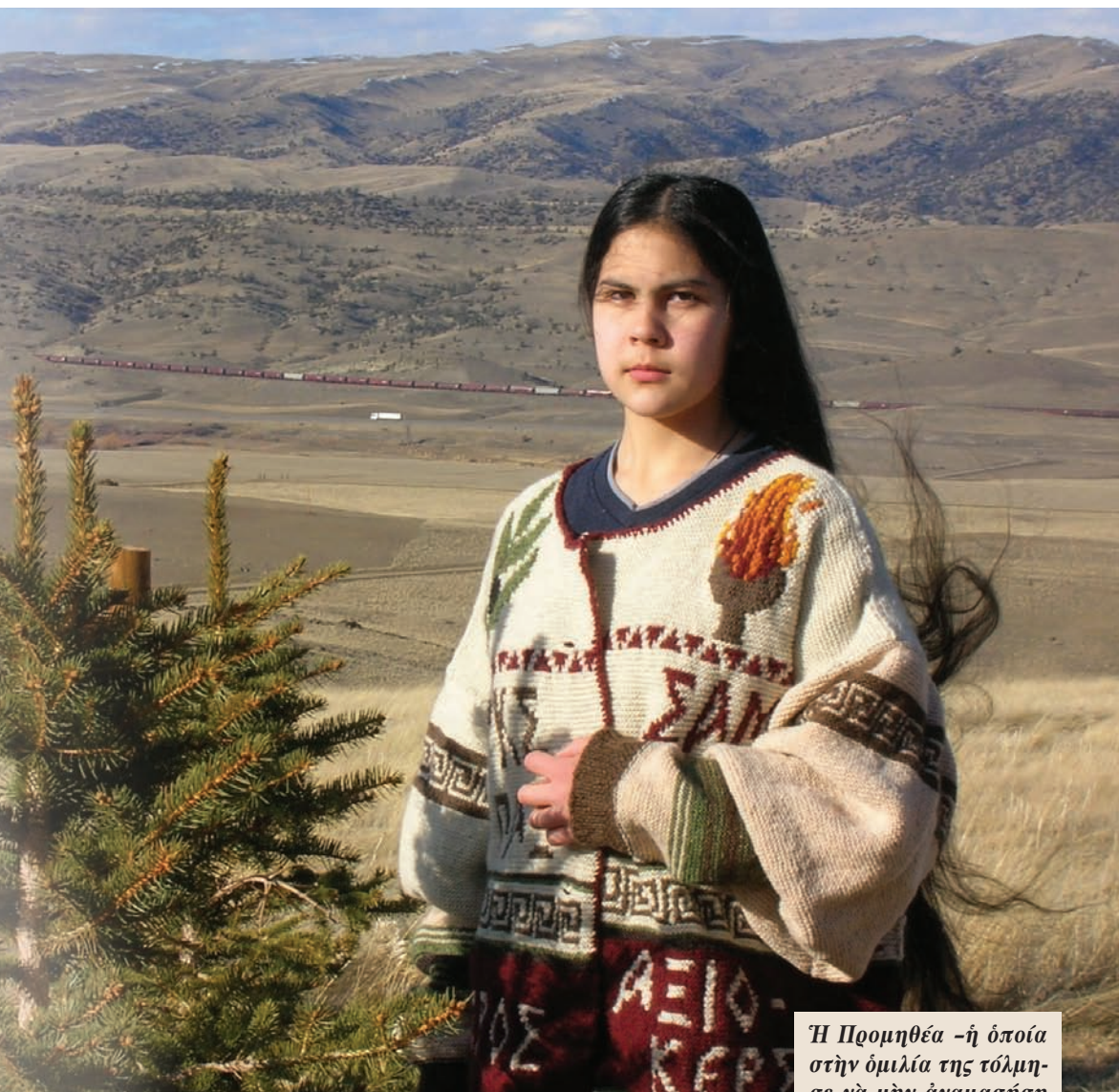
Π.Γ.

ΠΡΟΜΗΘΕΑ: «Αὐτὴ εἶμαι»

**Κατέρρευσε ἡ ἱστοσελίδα
τοῦ «Δαυλοῦ» ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον
γιὰ τὸ «παιδί-θαῦμα»**

Ξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον ἔδειξε τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ τὸ θέμα τῆς διάλεξης ποὺ ἔδωσε στὸ Σικάγο στὶς 28 Ἰανουαρίου ἡ Προμηθεά, ἡ 15χρονη Ἑλληνοαμερικανίδα, ποὺ εἶναι ἤδη πτυχιούχος Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν καὶ σπουδάζει Ἀστροφυσικὴ, Τεχνικὴ Νόηση καὶ Κβαντομηχανικὴ στὸ Τεχνολογικὸ Ἰνστιτοῦτο τῆς Μασσαχουσέτης (Μ.Ι.Τ.). Ἡ ὁμιλία της, ἡ ὁποία στηρίχτηκε σχεδὸν ἀποκλειστικὰ στὶς ἔρευνες τοῦ «Δαυλοῦ», καλύφθηκε, ὡς γνωστόν, ἀπὸ μεγάλο μέρος τῶν Μ.Μ.Ε. Ὑστερα καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάρτηση τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὁμιλίας της, ὅπως τὶς περιγράφει ἡ ἴδια ἡ Προμηθεά μὲ ἐπιστολὴ της στὸν «Δ», καθὼς καὶ τῶν 155 χειρογράφων σελίδων τῆς ἴδιας στὴν ἱστοσελίδα τοῦ «Δαυλοῦ» (www.davlos.gr) τὸ ἐνδιαφέρον ἐκτοξεύθηκε σὲ πρωτοφανῆ επίπεδα. Τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς δημοσίευσης τῶν χειρογράφων ἡ ἱστοσελίδα μας δέχθηκε χιλιάδες ἐπισκέψεις καί, ὅπως ἦταν φυσικό, κατέρρευσε. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἀναβαθμίσθηκε, ἀλλὰ οἱ ἐπισκέψεις ὅλο καὶ αὐξάνονταν, καὶ μέσα σὲ μία ἐβδομάδα εἶχε ἤδη καταρρεύσει καὶ πάλι.

Για πολλές ημέρες τὸ ὄνομα Προμηθεΐα ἀποτελέσῃ τὸ πρῶτο ὄνομα στὶς μηχανὲς ἀναζήτησης τοῦ ἑλληνικοῦ ἱστοχώρου. Οἱ χειρόγραφες σημειώσεις τῆς ἀνατυπώθηκαν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα μας ἀπὸ διάφορους καὶ κυκλοφοροῦν σὲ φωτοτυπίες, ἀκόμη καὶ ἀπὸ μαθητὲς χέρι-χέρι στὰ σχολεῖα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἑκατοντάδες γράμματα καὶ ἠλεκτρονικὰ μηνύματα ἐπαίνων ἢ συμπαράστασης στὴν Προμηθεΐα ἔφθασαν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο στὰ γραφεῖα μας.

Ἡ Προμηθεΐα -ἡ ὁποία στὴν ὁμιλία τῆς τόλμησε νὰ μὴν ἀναμασῇ τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ φληναφήματα, ἀλλὰ νὰ ἀρθρώσῃ λόγο καθαρὸ-κατ' ἀρχὰς ἀναστάτωσε τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ στὴ συνέχεια τοὺς ὑπόλοιπους Ἕλληνες. (Ἡ φωτογραφία παραχωρήθηκε εὐγενῶς ἀπὸ τὴν Προμηθεΐα γιὰ ἀποκλειστικὴ δημοσίευση στὸ «Δαυλὸ».)

ΧΡ. ΤΟΜΑΡΑΣ: Τὸ ΣΑΕ δὲν ἔχει δώσει τὴν ὑποτροφία στὴν Προμηθέα-Πυθία

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ ἀνώτατο στέλεχος τοῦ Συμβουλίου Ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ στὶς Η.Π.Α. καὶ διακεκριμένος Ἑλληνοαμερικανὸς κ. Χρῆστος Τομαρᾶς, ὁ ὁποῖος προλόγισε τὴν περιμάχητη ὁμιλία τῆς Προμηθέας στὸ Σικάγο καὶ ἐγκωμίασε τὶς ἐπιδόσεις τῆς στὴν Ἐπιστήμη, μᾶς ἀπέστειλε ἐπιστολή, στὴν ὁποία διευκρινίζει, ὅτι, α) δὲν ἦταν «βαλτὴ ἀπὸ τὸν ἴδιο» ἡ ὁμιλήτρια, γιὰ νὰ πῇ ὅσα εἶπε, β) τὸ ΣΑΕ εἶναι ἄσχετο μὲ τὸ θέμα, γ) ἡ ὑποτροφία εἶχε δοθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ δ) στὴν ἐκδήλωση τοῦ Σικάγου δὲν ἦταν παρὼν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς Δημήτριος, ἀλλὰ ὁ ἐπίσκοπος Μοκησσοῦ Δημήτριος. Τὸ πλήρες κείμενο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Χρήστου Τομαρᾶ πρὸς τὸν «Δ» ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σικάγο, 19 Μαρτίου 2007

Ἀγαπητὲ κ. Λάμπρου,

Ἔλαβα τὸ βιβλίο σας «Τὰ ὑβριστικὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπίσημα κείμενα τῆς Ὁρθοδοξίας. – Ὅσα χρησιμοποιεῖ καὶ ἐγκρίνει σήμερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος» καὶ σὰς εὐχαριστῶ.

Λόγῳ φόρτου ἐργασίας καὶ ἄλλων πρόσφατων οἰκογενειακῶν συμβάντων (μόλις ἀπεβίωσε ἡ σύζυγός μου), δὲν εἶχα τὸ χρόνο νὰ ἐμβαθύνω στὰ κείμενα, ἀλλὰ ἔνα σύντομο ξεφύλλισμα μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω τὴν ἔκταση τοῦ θέματος καὶ τὶς διαστάσεις ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ αὐτό. Σύντομα θὰ σὰς γνωρίσω περισσότερα.

Μὲ τὴν εὐκαιρία σὰς γνωρίζω, πὼς τὸ θέμα τῆς Προμηθέας ἔχει πάρει τεράστια δημοσιότητα στὴν Ὁμογένεια τῶν Η.Π.Α. ἀλλὰ καὶ στὴν Ἑλλάδα, κάτι ποὺ ὀδηγεῖ σὲ παρερμηνεῖες ἀκόμα καὶ σὲ κακοήθειες ὑποψίες (ὅτι ἴσως ἦταν βαλτὴ ἀπὸ ἐμένα). Ἄν δοθῇ εὐκαιρία διόρθωσης, παρακαλῶ, ἀναφέρετε πὼς τὸ ΣΑΕ εἶναι ἄσχετο μὲ τὸ θέμα, ἡ ὑποτροφία τῆς Προμηθέας ἐδόθη ἀπὸ τὸ Πανελλήνιο Ἰδρυμα Ὑποτροφιῶν (ἓνας καθαρὰ δικός μου ὀργανισμός), καὶ ὅτι στὴν ἐκδήλωση τῆς 28ης Ἰανουαρίου ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος οὔτε παρενρέθη οὔτε καμμία σχέση μὲ τὸ θέμα εἶχε. Παρενρέθη ὁ ἐπίσκοπος Μοκησσοῦ Δημήτριος, καὶ ἡ συνωνυμία προκάλεσε τὴν παρεξήγηση, ἀλλὰ χρειάζεται διόρθωση.

Παρακαλῶ, ἐντάξτε με ὡς συνδρομητὴ τοῦ «Δαυλοῦ» καὶ στείλτε μου τὸ σχετικὸ τιμολόγιο. Εὐχομαι σ' ἐσὰς καὶ τὴν οἰκογένειά σας ὅ,τι καλό.

Μὲ ἐκτίμηση
Χρῆστος Π. Τομαρᾶς

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «Δ»

Ἡ Προμηθέα μετὰ τὶς δύο ἐπιστολές τῆς πρὸς τὸν «Δ», ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος, μᾶς ἀπέστειλε καὶ ἄλλες, ποὺ διευκρινίζουν διάφορες παρερμηνεῖες ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν μεγάλη δημοσιότητα ποὺ ἔλαβε ἡ ὁμιλία τῆς,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΚΑΓΟΥ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η γιορτή των Τριών Ιεραρχών, που ονομάστηκαν Οικουμενικοί Διδάσκαλοι μας δίδουν την ευκαιρία να εορτάσουμε και τα Ελληνικά Γράμματα, γιατί ήσαν εκείνοι που σφιχταγκάλιασαν την Ελληνική σκέψη, την παιδεία και ανεδείχθησαν «μέγιστοι φωστήρες, ποταμοί σοφίας, εραστές του Θείου και του ελληνικού λόγου, Πατέρες Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
for the day of the Three Hierarchs
Ο ΣΙΚΑΓΟΥ ΙΑΚΩΒΟΣ

Μήνυμα του μητροπολίτη Σικάγου Ιάκωβου από το πρόγραμμα της «Εορτής των Γραμμάτων» (Ιλλινόις, 28.1.07). Οί δύο παρακαθήμενοι της Προμηθέας ιεράρχες τήρησαν στάση αναμονής κατά τη διάρκεια της όμιλίας της. Όταν αμέσως μετά ωρισμένοι από το ακροατήριο άρχισαν να φωνασκούν, οί ιεράρχες θα μπορούσαν να τούς σταματήσουν και να αφήσουν την Προμηθέα να ολοκληρώσει την όμιλία της, εάν αυτό επιθυμούσαν. Μετά την απομάκρυνση της Προμηθέας από το βήμα ο μητροπολίτης τούς επέπληξε, γιατί της είχαν αφαιρέσει το λόγο.

άλλα και εκφράζουν εκ βαθέων την προσωπικότητα και τόν όραματισμό αυτού του παιδιού-θαύματος της Επιστήμης με έναν έφηβικό αυθορμητισμό, που κάνει εντύπωση στον κοινό άνθρωπο. Δημοσιεύουμε κατά λέξιν τις έπιστολές αυτές (πλήν αυτών που περιέχουν προσωπικά στοιχεία ή άφορούν στην ίδια και στον «Δ»), θεωρώντας τες κείμενα ιδιαίτερου και άσυνήθιστου ενδιαφέροντος, σπάνια για τόν καθιερωμένο τρόπο σκέπτεσθαι της έποχής μας.

«Δάσκαλός μου είναι ή ψυχή μου, αυτή ή όμορφη “μνήμη” κατά Πλάτωνα»

Άγαπητέ κ. Λάμπρου,

Σήμερα είδα τὸ σχετικὸ μὲ ἐμένα ἄρθρο στὴν ιστοσελίδα σας. Χρειαζόμουν κάποιο χρόνο καὶ γιὰ τὶς ἄλλες μου ἀνάγκες, εἰδικὰ γιὰ τὶς σπουδές μου. Ἔχασα μαθήματα πηγαίνοντας στὸ Σικάγο, τὰ ὁποῖα πρέπει τώρα νὰ ἀναπληρώσω. Δὲν βιάζομαι νὰ πάρω ἀποφάσεις. Ὅταν πιέζωμαι ἀπὸ τὸ χρόνο, ἀφήνω τὴ λήψη τῶν σημαντικῶν ἀποφάσεων γιὰ ἀργότερα, ὅταν θὰ ἔχω περισσότερο διαθέσιμο χρόνο.

Γνώριζα, ὅτι ἡ ὁμιλία στὸ Σικάγο θὰ ξεσήκωνε θύελλα, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ θεοκρατία. Λοιπὸν βομβαρδίστηκα ἀπὸ ἑκατοντάδες γράμματα, ποὺ μοῦ ἔστειλαν Ἕλληνες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο. Ὅλα τὰ γράμματα ἦταν ἀπὸ μορφωμένους ἀνθρώπους. Τοῦλάχιστον τὸ 40% αὐτῶν

**“Γνώριζα, ὅτι ἡ
ὁμιλία στὸ Σικάγο
θὰ ξεσήκωνε θύελλα,
λαμβάνοντας
ὑπ' ὄψη ὅτι στὴν
Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ
θεοκρατία.”**

εἶναι πανεπιστημιακῆς μορφώσεως. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπέροχοι Ἕλληνες εἶχαν τὰ καλύτερα λόγια νὰ μοιραστοῦν μαζί μου. Ἀσφαλῶς ἀνάλωσα πολὺ χρόνο, προκειμένου νὰ ἀπαντήσω σὲ κάθε ἓναν ἀπὸ αὐτοὺς μὲ ἓνα ἐγκάρδιο εὐχαριστῶ. Ἐν τῷ μεταξὺ σὰς ἄφησα νὰ περιμένετε. Παρακαλῶ, συγχωρήστε τὴν ἀργοπορία μου.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρὶν καταπληκτικὰ πράγματα ποὺ συνέβησαν μέσω αὐτῆς τῆς ἀλληλογραφίας εἶναι, ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες μοῦ ἔστειλαν βιβλία. Μοῦ εἶπαν ἀπλᾶ, πῶς ἤθελαν νὰ με τιμήσουν καὶ νὰ με εὐχαριστήσουν στέλνοντάς μου βιβλία! Ἀσφαλῶς μοῦ ἔδωσαν καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπιλέξω, ποῖα βιβλία ἤθελα. Δεδομένου ὅτι πάντα ἔχω ἓνα μεγάλο κατάλογο βιβλίων, ποὺ θὰ ἤθελα νὰ διαβάσω, ἦταν πολὺ εὐχάριστο νὰ συμπληρώνω νέα βιβλία στὸν κατάλογο.

Ἀπίστευτο! Καταβροχθίζω βιβλία. Διαβάζω ὅλη μου τὴ ζωὴ κι ὅταν βρίσκω ἐνδιαφέρον ὑλικό, διαβάζω χιλιάδες νέες σελίδες κάθε ἡμέρα. Δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω μὲ λέξεις πόσο χαρούμενη εἶμαι. Ἐνας ἀγαπητὸς Ἕλληνας μοῦ ἀποστέλλει ὅλους τοὺς Προσωκρατικοὺς φιλοσόφους, ἄλλος τὴν «Πάπισσα Ἰωάννα» τοῦ Ροῖδη, ἄλλος τὴν «Ὠγυγία»..., τὰ βιβλία ποὺ φθάνουν τελειωμὸ δὲν ἔχουν.

Μόλις ὠλοκλήρωσα τὴν ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου σας «Ἀναζήτηση» (σ.σ.: ἔκδ. «Δ», 1980) καὶ εἶμαι βαθιὰ ἐντυπωσιασμένη. Σὰς εὐχαριστῶ, ποὺ μοιρασθήκατε αὐτὴ τὴν φιλοσοφικὴ ἐργασία μὲ ἐμένα. Σήμερα ἐπίσης διάβασα στὸ «Δαυλὸ», πῶς πέθανε ὁ πατριάρχης Γρηγόριος Ε' (σ.σ.: βλ. «Δ», τ. 300, Μάρτιος 2007). Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ. Ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ «Δαυλοῦ» τοῦ τεύχους Μαρτίου 2007 ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐπιλεγμένα καὶ κατάλληλα γιὰ τὸ συγκεκριμένο χρόνο.

Σὰς ἀπέστειλα ὅλη τὴν ὁμιλία μου, ποὺ εἶχα γράψει γιὰ τὴν ἐκδήλωση στὸ Σικάγο, ἡ ὁποία εἶχε προγραμματισθῇ νὰ διαρκέσει μίᾳ ὥρᾳ. Δύο μέρες πρὶν τὴν ἐκδήλωση μὲ εἰδοποίησαν, ὅτι θὰ εἶχα τελικὰ λιγώτερα ἀπὸ 20 λεπτὰ διαθέσιμα. Ὅπως θὰ παρατηρήσατε, ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ὁμιλίας παραλείφθηκε.

Η Προμηθέα στο μάθημα Φυσικής στο πανεπιστήμιο.

Διάβασα περισσότερα από 50 βιβλία, προκειμένου να έτοιμάσω αυτή την όμιλία και περισσότερα από ένατο άρθρα σε έξι ημέρες. Έμαθα πολλά πράγματα για την Ελληνική Ιστορία. Δεν θέλω να κανηθώ, αλλά είχα διαβάσει όλους τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, που είχαν εκδοθή από την Loeb Classical Library of Oxford University, από μικρή ηλικία. Δυστυχώς μόνο στα Άγγλικά. Η άριστερή πλευρά κάθε βιβλίου ήταν γραμμένη στα αρχαία Έλληνικά, των οποίων την ανάγνωση άρχισα σε ηλικία 12 ετών, περιστασιακά όμως και τόσο, όσο να καταλαβαίνω με μία πρώτη ματιά το νόημα του περιεχομένου.

Έκανα μία περισσότερο έμβριθη ανάγνωση απομονώνοντας τις λέξεις και ψάχνοντας τη σημασία τους σε δύο παλιά μεγάλα λεξικά, που μου εξασφάλισε η μητέρα μου. Το Liddell and Scott και το Ξενοφώντα Μόσχου. Αυτά τα δύο λεξικά χρησιμοποίησα, για να κατανοήσω πλήρως τα βιβλία πριν την όμιλία, καθώς και για να συντάξω το κείμενο. Αντιμετώπισα δυσκολία στα λόγια του Θ. Κολοκοτρώνη. Τα λεξικά δεν μου ήταν πολύ χρήσιμα για μετάφραση τέτοιων λέξεων. Προκειμένου να τον καταλάβω, διάβαζα και ξαναδιάβαζα τα κείμενά του πολλές φορές και τελικά για κάποιον ανεξήγητο λόγο καταλάβαινα το νόημα.

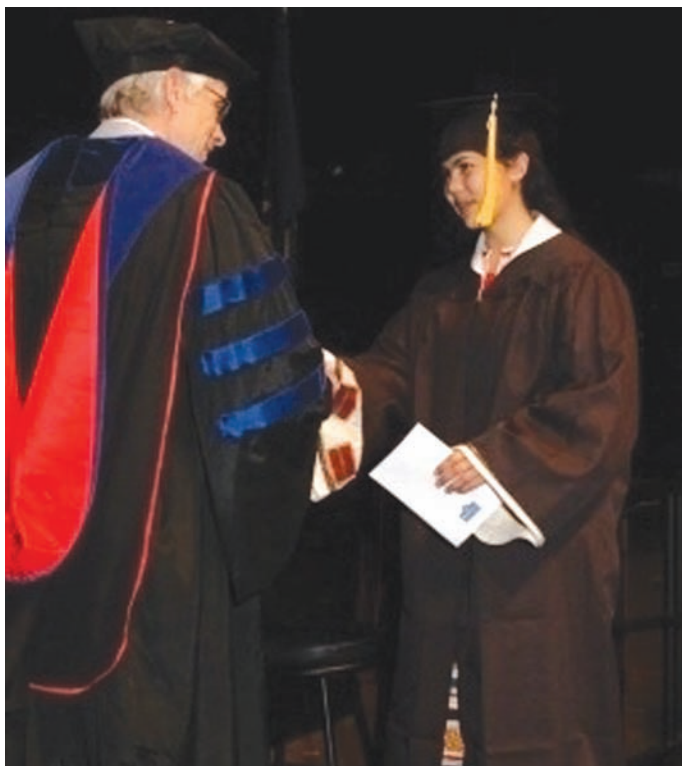
Σας ευχαριστώ, όπως επίσης ευχαριστώ και τους συνεργάτες του «Δαυλού» και τους συγγραφείς από όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, που αποτέλεσαν τους δασκάλους μου από την παιδική μου ηλικία. Υπάρχει όμως ένας ακόμη δάσκαλος, που αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω. Αυτή είναι η ψυχή μου, αυτός ο αιώνιος νοῦς, αυτή η όμορφη ΜΝΗΜΗ, πού, όπως λέει ο Σωκράτης, κρατάει όλη τη γνώση, και το μόνο που χρειάζεται ο άνθρωπος είναι μία υπενθύμιση, προκειμένου να αντιληφθῇ τις αλήθειες.

Έτσι λοιπόν διαβάζω πολύ μέχρι τώρα. Διαβάζω ακόμη Λατίνους συγγραφείς της Loeb Classical Library, για να αντιληφθώ καλύτερα το παρελθόν μας, όπως φαίνεται μέσα από τα μάτια των Ρωμαίων. Τα βιβλία που έχω διαβάσει για την ηλικία των 14 ετών είναι πολλά. Αυτό που τελικά κρατώ είναι εκείνο, που μου είναι γνωστό βαθύτερα μέσα μου και λογίζεται ως μία ΜΝΗΜΗ. Συχνά συνταράσσομαι, όταν διαβάζω κάποια πράγματα και βρίσκω τον εαυτό μου να σκέφτεται, να συλλογίζεται και να ανακαλύπτει μέσα μου έναν άλλον εαυτό, που αντιλαμβάνεται βαθύτερα το σκοπό του να ζῇς. Για παράδειγμα συλλογίσθηκα πολύ, όταν διάβασα Πλάτωνα, Ἡράκλειτο και τη δική σας «Αναζήτηση» ἢ Ἀριστοτέλη και Ἡσίοδο, ακόμη και Ἀμμαιανό Μαρκελλίνο ἢ Προκόπιο.

Ἡ Ἱστορία είναι ένας σημαντικός δάσκαλος. Ὅπως λέμε ἐδῶ: «Αὐτοὶ ποὺ ἀποτυγχάνουν νὰ μάθουν Ἱστορία εἶναι καταδικασμένοι νὰ τὸ ἐπαναλάβουν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἀποτυγχάνουν νὰ μάθουν Ἱστορία σωστὰ εἶναι ἀπλῶς καταδικασμένοι.» Εἶναι σημαντικό ἢ Ἑλλάδα νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ ψεῦδος, ποὺ τὴν μολύνει.

Σας ευχαριστώ, κ. Λάμπρου, που παρέχετε στους Έλληνες αυτό που θα ικανοποιήσει ακόμα και τους σκεπτικιστές. Εἶμαι κι ἐγὼ μία σκεπτικίστρια. Προτιμῶ νὰ εἶμαι σκεπτικίστρια παρὰ πρόβατο!

Ἐρρωσθε
Προμηθέα

Ἡ Προμηθέα, ἐνῶ τῆς ἀπονέμεται τὸ πτυχίον Μαθηματικῶν στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Μοντάνα.

ΥΓ. Ἀκολούθησα τὴ «συνταγή» σας, ὅπως τὴ χαρακτηρίσατε, γιὰ τὸ πῶς θὰ μάθω μόνη μου, χωρὶς δασκάλους, ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ καὶ τὴν ἐφαρμόζω κάθε μέρα, ὅχι τόσο πολὺ ὅσο θὰ ἤθελα, ἀλλὰ ἀρκετά, ὥστε νὰ ἀρχίσω νὰ βλέπω πρόοδο.

2

Ἡ Ὀδύσσεια τῶν σπουδῶν τῆς σὲ συνθηκῆς οἰκονομικῆς ἔνδειας

[Ἡ Προμηθέα ἀπέστειλε πρὸς τὸν «Δ» τὴν ἀκόλουθη αὐτοβιογραφία τῆς σύντομης (15χρονης) διαδρομῆς τῆς στίς σπουδὲς καὶ στὴ ζωὴ γενικώτερα:]

Ἀγαπητὲ κ. Λάμπρου,

Ἡ σχολικὴ μου ἐκπαίδευση ἄρχισε κατ' οἶκον σὲ ἡλικία τεσσάρων ἐτῶν. Ἡ μητέρα μου, ποὺ εἶχε παρακολουθήσει ἑπτὰ χρόνια πανεπιστημιακὴ ἐκπαίδευση, ἦταν πολὺ καλὴ στὰ Μαθηματικά, τὴν Ἀγγλικὴ Γλῶσσα, τὴν Φιλοσοφία καὶ τὴν Φιλολογία.

Σὲ ἡλικία ἑξὶ ἐτῶν, ἀφοῦ πέρασα στὶς ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Στάνφορντ, ἔγινα δεκτὴ σὰ μαθήτρια στὸ Πρόγραμμα EPGY, τὸ Πρόγραμμα Ἐκπαίδευσης Προικισμένων Παιδιῶν. Τότε ἀποκτήσαμε δικό μας σπίτι κι ἐπιστρέψαμε στὴν Μοντάνα, ὅπου εἶχα γεννηθῇ. Συνέχισα νὰ σπουδάζω στὸ Πανεπιστήμιο Στάνφορντ κι ὠλοκλήρωσα τὸ Μεσαῖο Ἐπίπεδο τῆς Ἀλγεβρας καὶ τὰ προκαταρκτικὰ μαθήμα-

τα του Διαφορικού Λογισμού, και τα δύο με βαθμό Άριστα.

Στη συνέχεια, κι ενώ άρχισα να παρακολουθώ την πρώτη από τις τρεις σειρές Διαφορικού Λογισμού, ή έκπομπή του CBS «48 Ώρες» εισέβαλε στη ζωή μου με το ρεπορτάζ «Whiz Kids», που είχε ως θέμα την περίπτωσή μου. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να στρέψω την προσοχή του σεμένα ο διευθυντής του Πανεπιστημίου της Μοντάνα δρ Μαλόνε (σήμερα δεν ζή), ο οποίος μου πρόσφερε ύποτροφία. Άφου παρακολούθησα τα μαθήματα για δύο χρόνια, έγινα δεκτή σαν «π περισσότερο από επαρκής μαθήτρια», προκειμένου να έπωμισθώ το πανεπιστημιακό φορτίο, και μου προσφέρθηκε ή ευκαιρία να δηλώσω το κύριο μάθημα επιλογής. Έπλεξα βέβαια τα Μαθηματικά.

Ένα χρόνο μετά πρόσθεσα τη δεύτερη κύρια επιλογή, της Μοριακής Πυρηνικής Χημείας. Λόγω της διακοπής της οικονομικής άρωγής κι άφου έχασα τρία πλήρη έξάμηνα σπουδών, βιάσθηκα να άποφοιτήσω, καταφέροντας να άποκτήσω μόνο το πτυχίο των Μαθηματικών σε ήλικία 13 έτων, στις 17 Δεκεμβρίου 2004. Τότε άπογοητεύθηκα πολύ, γιατί θα μπορούσα εύκολα να είχα άποκτήσει και τα δύο

πτυχία των κυρίων επιλογών μου σε ήλικία δέκα, το πολυ ένδεκα έτων.

“Δεν με ένωχλούσε ή πείνα, ούτε το κρύο στο σπίτι ούτε οί τόσες άλλες ανάγκες, που είχαμε. Ήμουν εύτυχισμένη, γιατί μπορούσα να κάθωμαι στις τάξεις και να μαθαίνω.”

Μετά την άποφοίτηση δεν ύπηρχαν χρήματα διαθέσιμα για περαιτέρω σπουδές. Πέρασε ένας όλόκληρος χρόνος, ό χειρότερος χρόνος της ζωής μου. Είχα καταρρεύσει ψυχικά, έπειδή δεν μπορούσα να άντέξω την άδράνεια, στην όποία είχε περιπέσει ή ζωή μου. Ή μελέτη ήταν ή ζωή μου και το κάθε τι είχε φθάσει σε ένα άνέλπιδο τέλος. Ήταν τότε όμως, που συνέλαβα την ιδέα για την Νανοτεχνολογία. Είχα άρχίσει να κυριεύμαι από την ιδέα, ότι αυτό ήταν το πεπρωμένο μου, όποτε σχημάτισα μια καθαρή εικόνα για το τί σπουδές ήθελα να ακολουθήσω.

Έπισκέφθηκα και παρακάλεσα το νέο πρόεδρο του Πανεπιστημίου της Μοντάνα Δρ Γκάμλ να μου έπιτρέψει την είσαγωγή και τη συνέχιση των σπουδών μου. Μου είπε, ότι είχα ήδη άρκετη μόρφωση και δεν χρειαζόταν να προχωρήσω περισσότερο. Ή καρδιά μου έσπασε.

Σκέφθηκα όμως μία «μεγάλη ιδέα». Κάθε παιδι με άμερικανική ύπηκοότητα σπουδάξει δωρεάν από το Κράτος. Έγώ ήμουν παιδί. Είχα τα ίδια δικαιώματα. Έτσι έγραψα στους νομοθέτες της Μοντάνα. Μέσω αυτών μου είχε έπιτραπή να εισέλθω στο Πανεπιστήμιο της Μοντάνα και να σπουδάσω με έξοδα του πανεπιστημίου. Το πανεπιστήμιο κάλυψε τα έξοδα σπουδών, όχι όμως τις άμοιβές των έργαστηρίων, τα βιβλία και όλα τα άλλα φοιτητικά έξοδα, τα όποια έπωμίσθηκα ή μητέρα μου.

Οί οικονομικές ανάγκες είχαν γίνει άσφυκτικές. Ή ζωή άρχισε να γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Χωρίς τις ύποτροφίες που έπαιρνα, το μικρό εισόδημα της μητέρας μου δεν έφτανε. Πολλές ζωτικές ανάγκες είχαν παραμεριστεί, γιατί έπρεπε να εξοικονομήσουμε χρήματα για τα βιβλία, για τη μεταφορά, για την παρακολούθηση

τῶν μαθημάτων. Δὲν μὲ ἐνωχλοῦσε ἡ πείνα, οὔτε τὸ κρύο στὸ σπίτι οὔτε οἱ τόσες ἄλλες ἀνάγκες, ποὺ εἶχαμε. Ἦμουν εὐτυχισμένη, γιατί μπορούσα νὰ κάθωμαι στὶς τάξεις καὶ νὰ μαθαίνω.

Πέρασε ἐνάμισυς χρόνος, ἀπὸ τότε ποὺ ξανάρχισα τὸ σχολεῖο. Τώρα εἶμαι στὸ μέσον γιὰ τὶς ἐπόμενες τρεῖς βαθμίδες τῶν σπουδῶν μου, στὴ Μοριακὴ Φυσικὴ, στὰ Μαθηματικά (σὲ ἐπίπεδο master), στὴν Ἐπιστὴμὴ τῶν Ὑπολογιστῶν καὶ στὴ Χημεία. Αὐτὸ τὸ χρόνο δίνω ἐξετάσεις στοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστές, προκειμένου νὰ ἀποκτήσω PhD στὰ Μαθηματικά.

Ἀσφαλῶς αὐτὲς οἱ τρεῖς ἐπιδιώξεις μου πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἓνα ὄνειρο, καθ' ὅσον τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Μοντάνα θὰ σταματήσῃ τὴ χρηματοδότηση τῶν σπουδῶν μου τὸ καλοκαίρι τοῦ 2007, κι ἔτσι δὲν θὰ ἔχω πλέον τὴ δυνατότητα νὰ παρακολουθῶ μαθήματα.

Σὲ περίπτωσι ποὺ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα λυθῇ, θὰ ὁλοκληρώσω τὶς παραπάνω σπουδὲς καὶ μετὰ θὰ ἐπιδιώξω τὰ ἐπόμενα πτυχία (τὶς σπουδὲς μερικῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχω ἤδη ἀρχίσει): Ἡλεκτρολόγου Μηχανικοῦ, Μηχανικοῦ Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν, Μηχανολόγου Μηχανικοῦ, Στατιστικῆς καὶ Βιοχημείας. Μέχρι τότε θὰ εἶμαι 22 ἢ 23 ἐτῶν, ἔχοντας ὅλες τὶς ἀπαραίτητες γνώσεις, γιὰ νὰ ἐπιδιώξω σπουδὲς ἐπιπέδου διδακτορικοῦ, ἀπαραίτητες γιὰ νὰ ἐκπληρώσω τὸ ἐρευνητικὸ ὄραμά μου στὴ Νανοτεχνολογία.

Ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς μου εἶναι νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὸ τὸ δυναμικὸ πεδίο, γιὰ νὰ ἐπιλύσω προβλήματα, τὰ ὁποῖα πρὸς τὸ παρὸν προβληματίζουν τὴν ἐπιστημονικὴ κοινότητα, χωρὶς αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἔως τώρα παρουσιάσει πρακτικὲς λύσεις τους.

Μὲ σεβασμὸ
Προμηθέα-Πυθία

3

«Θὰ ἦμουν Προκρούστης, ὄχι Προμηθέα, ἀν ζητοῦσα οἰκονομικὴ βοήθεια...»

[Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἀπευθύνθηκε πρὸς ἄλλο πρόσωπο, τὸ ὁποῖο ἄνοιξε τραπεζικὸ λογαριασμὸ στὸ ὄνομά του (!), δηλώνοντας ὅτι θὰ συγκεντρώσῃ χρήματα ὑπὲρ τῆς Προμηθέας. Ἡ ἴδια κοινοποίησε αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ τῆς καὶ στὸν «Δ», γιὰ νὰ ἐκφράσῃ μὲ ἀξιοθαύμαστὴν πράγματι κατηγορηματικότητα τὶς ἀντιρρήσεις τῆς.]

...Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι, ἐὰν ἐγὼ ζητοῦσα αὐτὴν τὴν καλοπροαίρετὴ οἰκονομικὴ σας βοήθεια, θὰ ἦμουν τὸ ἴδιο ἔνοχη, ὅπως οἱ λογοκράτες ἐξουσιαστές, καὶ αὐτὴ μου ἢ πράξῃ θὰ συνέβαλε εἰς τὴν ὑποβάθμιση, τὴν ἐκβαρβάρωση καὶ τὴν ἰσοπέδωση τῆς ἀνθρωπότητας. Θὰ ἔπρεπε τότε νὰ λέγωμαι Προκρούστης καὶ ὄχι Προμηθέα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅμως, ὅτι ἤξερα ἀκριβῶς τὸν πιθανὸ κίνδυνο ποὺ θὰ μπορούσα νὰ βρῶ μπροστά μου, ὅταν θὰ ἔδινά τὴν ὁμιλία στὸ Σικάγο. Καὶ ἡ ἀπόφασή μου νὰ

ὑπερνηκίσω τὶς σκοτεινὲς αὐτὲς σκέψεις δὲν ἦταν οὔτε γιὰ δόξα οὔτε γιὰ πληρωμὴ, ἐφόσον ποτὲ δὲν φαντάστηκα, ὅτι ἔνα τόσο μικρὸ γεγονὸς θὰ ἔφθανε ὄχι μόνον στὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ μακρύτερα.

Ἡ ὁμιλία ἔγινε, διότι εἶμαι ἰδεαλίστρια καὶ θεωρῶ ἀπαραίτητο κάθε μου πράξη νὰ ἔχη ἠθικὴ ποιότητα, νὰ ἔχη δηλαδὴ ἓναν ἀνώτερο ἰδεαλιστικὸ στόχο καὶ νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν συνειδητὴ κίνηση τοῦ ἀνθρώπινου γένους πρὸς κάποια ἀνώτερη ἰδεαλιστικὴ κατεύθυνση. Ἔ! Μὰ τί νὰ κάνουμε! Ὀνειρεύομαι νὰ ξαναδῶ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ σήμερα ἔχει μεταβληθῇ σὲ τυφλὰ δρῶν ζῶο, πάλι **συνειδητὸ δημιουργό**.

Μὲ φιλικὴ ἀγάπη
Ἔρρωσθε
Προμηθεά

ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «Δ» ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗ ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Ὅπως ἀναφέραμε στὴν ἀρχή, ἡ συγκίνηση, ποὺ προκάλεσε τὸ γεγονὸς τῆς 28ης Ἰανουαρίου καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ὁμιλίας τῆς Προμηθεάς, ὑπῆρξε πρωτοφανὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό. Οἱ σχετικὲς ἐπιστολὲς πρὸς τὸν «Δ» εἶναι πολλὲς ἑκατοντάδες καὶ προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπους ὅλων τῶν κοινωνικῶν ἐπιπέδων. Δημοσιεύουμε παρακάτω ἐλάχιστες ἀπὸ αὐτές, λόγῳ ἑλλειψης χώρου, ὡς μικρὸ δεῖγμα τοῦ θαυμασμοῦ πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ καὶ τῆς βαθειᾶς κατανόησης τῶν ἀποσισπούμενων ἱστορικῶν ἀληθειῶν, ποὺ ἡ νεαρὴ Ἑλληνοαμερικανίδα εἶχε τὴν τόλμη νὰ ἐκφράσῃ δημόσια.

1

Διάβασα μὲ μεγάλη ἐκπληξη στὴν ἱστοσελίδα σας τὴν ἱστορία τῆς μικρῆς Προμηθεάς ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Ἄν ἡ κοπέλα ἔχασε τὴν ὑποτροφία της, μήπως θὰ πρέπει νὰ ξεκινήσουμε μέσῳ τοῦ «Δαυλοῦ» μία πρωτοβουλία χρηματοδότησης τῶν σπουδῶν της; Παρ' ὅλον ὅτι εἶμαι πατέρας τεσσάρων παιδιῶν, ποὺ σπουδάζουν ἐδῶ καὶ στὸ ἐξωτερικό, εἶμαι πρόθυμος νὰ συμμετέχω σὲ μία τέτοια ἐκστρατεία, συμβάλλοντας οἰκονομικὰ στὴν στῆριξη αὐτοῦ τοῦ γενναίου παιδιοῦ.

Ζάχος Τερζάκης
Τενόρος

[Σημείωση «Δαυλοῦ»: Ὁ «Δαυλός» δὲν δέχεται χρήματα, ποὺ προορίζονται γιὰ οἰκονομικὴ ὑποστήριξη τῆς Προμηθεάς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσουν οἰκονομικὰ τὶς σπουδές της, μποροῦν νὰ τὸ πράξουν καταθέτοντας στὸν προσωπικὸ της λογαριασμό, τὰ στοιχεῖα τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ ἑξῆς:

Wells Fargo, N.A. - 211 West Main, - Bozeman - MT 59715
Swift Code: WFBUS6S
ABA NO: 121000248
Account NO: 4010604674
Name: Promethea Olympia Kyrene **Pythaittha]**

2

Σὰς ἀποστέλλω ἓνα πολὺν ἐνδιαφέρον βίντεο ἀπὸ τὴν γιορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ποὺ ἔγινε πρόσφατα στὸ Σικάγο, μὲ ὁμιλήτρια μία γνήσια Ἑλληνίδα γεννημένη στὶς ΗΠΑ. Ἀρχίζει μὲ τὴν γνωστὴ συκοφαντικὴ προπαγάνδα ἐναντίον κάθε τι ἑλληνικοῦ, στὸ δεύτερο ἡμισὺ του ὅμως θὰ ἀπολαύσετε τὸν Ἑλληνισμὸ σὲ ὅλο του τὸ μεγαλεῖο στὸ πρόσωπο μιᾶς 15χρονης κοπέλλας. Ἐπίσης, ἐὰν ἐπισκεφθῇ-τε τὴν ἱστοσελίδα τοῦ τοπικοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ, θὰ δῆτε τὸ πόσο τὸ δόγμα τοῦ «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια» ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὴν ...ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ τὸ πόσο βιτριόλι εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐκτινάξουν, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ ἀντίπαλος-ἐχθρὸς εἶναι ἓνα ἄθῳ 15χρονο κορίτσι...

Ἀλέξανδρος Κωτσογιάννης
Νέα Ὑόρκη

3

Ἔλαβα γνῶσιν τῶν συμβάντων στὸ Σικάγο τὴν 28 Ἰανουαρίου 2007 κατὰ τὴν διάρκεια ὁμιλίας τῆς δεκαπεντάχρονης Προμηθέας Ὀλυμπίας-Κυρήνης-Πυθίας, ἡ ὁποία, διακατεχόμενη ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ μὲ τὴν εἰλικρινῇ παιδικὴ τῆς ἀγνότητα ἄφησε νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἀγανάκτησή της γιὰ τὰ ἀμέτρητα πάθη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ Ρωμαίους, Τούρκους καὶ Ἰουδαιοχριστιανομωαμεθανούς-Ρωμιοσυνιστές-Ταλιμπανιστές.

Ὁ J. Wiklman εἶπε: «Γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ἄνθρωπος, πρέπει πρῶτα νὰ γίνῃ Ἑλλη-λιν.» Καὶ αὐτοί, ποὺ ἐπιτέθηκαν στὴν Προμηθέα, ἔδειξαν πὼς δὲν εἶναι Ἑλληνες. Σκέπτονται ἄραγε ὅπως ὁ Γ. Σχολάριος, ποὺ καὶ ἐκεῖνος εἶπε γιὰ τοὺς ἐλληνίζοντες: «Τοὺς γοῦν δυσσεβεῖς καὶ ἀλάστορας τούτους ἐλληνιστὰς μᾶλλον δὲ τῆς εὐσεβείας ἀναιδεῖς ἀποστάτας καὶ πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ ὕδατι καὶ πᾶσι τρόποις, ἐξαγάγετε τῆς παρούσης ζωῆς... Τούτους ράβδιζε, εἶργε (φυλάκιζε), εἶτα γλώτταν ἀφαίρει, εἶτα χεῖρα ἀπότεμνε· καὶ ἂν καὶ οὕτω μένη κακῶς, θαλάττης πέμπε βυθῶ...» Οἱ σημερινοὶ ἱεράρχες, ὅλα αὐτὰ, σὺν αὐτὰ ποὺ πρόσθεσε ἡ Προμηθέα, δὲν τὰ ἔχουν ἀναιρέσει.

Καὶ διερωτᾶται κανεὶς: Πόση διαφορὰ ἔχουν μὲ τοὺς Ταλιμπάν; Ἡ ἡμερομηνία τῆς 28ης Ἰανουαρίου θέλω νὰ πιστεύω ὅτι θὰ γίνῃ ἡμέρα γιορτῆς, ὅχι μόνο γιὰ τοὺς Ἑλληνες ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς «τῆς ἡμετέρας παιδείας μετέχοντες».

Γεώργιος Κουράκος

4

Σήμερα τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης, 28 Φεβ. 2007, καθὼς πήγαινα στὴν ἐργασία μου, ἄκουσα ἀπὸ τὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Γιάννη Καλαμίτση στὴν NET, ὅτι μία νεαρὴ Ἑλληνίδα τῆς ὁμογένειας 15 ἐτῶν, ἡ ὁποία διαπρέπει στὸ σχολεῖο καὶ εἶναι θαυμάστρια τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὸ Σικάγο εἶπε, ὅτι γιὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτι-σμοῦ εὐθύνεται ὁ Χριστιανισμὸς (εἶπε τὴν ἀλήθεια δηλαδή). Φυσικὰ δὲν φαντάζεστε τί ἔγινε ἀπὸ τὸ ἀκροατήριο. Δυστυχῶς δὲν δόθηκαν πολλὲς λεπτομέρειες ἀπὸ τὸ ρα-διόφωνο, παρὰ μόνο ὅτι τὸ γεγονὸς αὐτὸ δημοσιεύθηκε στὴν «Ἐλευθεροτυπία».

Κωνσταντῖνος Δήμου

Χαίρομαι ιδιαίτερα για τις θέσεις και τον αγώνα σας για τον Έλληνισμό. Δυστυχώς οι κατεστημένες ιδεολογίες των έχθρων του αληθινού πολιτισμού μας (είναι απόλυτα τεκμηριωμένο ότι ο λεγόμενος Χριστιανισμός υπήρξε έχθρος του Έλληνισμού) συνεχίζουν να άναμασούν με κωμική, παιδαριώδη και προσβλητική για τον άνθρωπο επιχειρηματολογία τα καλά που προσέφεραν στην εξύψωση του πνευματικού επιπέδου του ανθρώπου από το επίπεδο κατάπτωσης των «είδωλολατρών». Η κωμωδία είναι, ότι σήμερα η είδωλολατρία του Χριστιανισμού είναι πραγματική και μάλιστα σε σημείο παρακρουσιακό, που χρήζει ψυχιατρικής μελέτης, έφ' όσον ή θρησκεία, στην οποία άπευθύνονται τα διάφορων ειδών τάματα, δεν άναγνωρίζει τον χαρακτήρα τους...

Η ποιότητα του Χριστιανισμού δεν φαίνεται μόνο από τις τόσες εκφράσεις κατάπτωσης στην περίοδο του Μεσαίωνα και μέχρι τα τέλη σχεδόν της περιόδου του Διαφωτισμού στην Εύρώπη, αλλά και από τις σημερινές καθημερινές μικροπρέπειες και έγωκεντρικές πρακτικές των εκπρόσωπών της, για τους οποίους υπάρχει πάντα το άλλοθι ότι είναι άνθρωποι... μεμονωμένοι και μπορούν να σφάλουν -τί κωμωδία! ...Το θέμα της ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, κύριε Λάμπρου, πρέπει να γίνη το σύμβολο των προσπαθειών σας και εκείνων των Ελλήνων, που τους άνήκει ο τίτλος του Έλληνα.

Από την ημέρα εκείνη έχω στείλει πολλές έπιστολές άναφερόμενες στο περιστατικό της 28ης Ιανουαρίου, έστιάζοντας στις ικανότητές της. Έχω επίσης μοιράσει πολλά ψηφιακά άντίγραφα του λόγου της (το άρχείο με το χειρόγραφο κείμενο). Το κείμενο δεν άποτελεί έναν άπλο λόγο. Είναι μία προσεγμένη δουλειά στα πλαίσια της πανεπιστημιακής κουλτούρας που διακρίνει τους έρευνήτες των ξένων πανεπιστημίων και σε άντιδιαστολή με τις συχνά παιδαριώδεις παρουσιάσεις πολλών φοβισμένων κολάκων της έδω πανεπιστημιακής κοινότητας.

Το θέμα της Προμηθέας πρέπει να άναδειχθή συστηματικά και χωρίς άνάπανλα, ιδιαίτερα αυτές τις ημέρες της παλιγγενεσίας του Έλληνισμού, που φρόντισε να οικειοποιηθή ή Έκκλησία με τα παιδαριώδη επιχειρήματα του άρχιεπισκόπου. Θεωρώ άκόμα, ότι ή έκδοση του λόγου της Προμηθέας θα πρέπει να άποτελέσει δοκίμιο προς κάθε νεοεισερχόμενο σε έλληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα, στους φοιτητές δηλαδή του ένός συγγράμματος, που δεν είναι σε θέση να στοιχειοθετήσουν ένα κείμενο με τον τρόπο που άκολούθησε ή Προμηθέα, ούτε όταν έχουν ολοκληρώσει το πτυχίο τους...

Θά έχετε διαβάσει άναρίθμητα κείμενα Ελλήνων κριτών της έπιρροής του Χριστιανισμού έπi του Έλληνισμού και θα έχετε έκπλαγή από την «μετά φόβου θεού» έκφρασή τους..., που στερεί την έπιστημονική τους εργασία κάθε άξιοπιστία.

Η μικρή Προμηθέα το κατάφερε, και γι' αυτό ή συμπαράστασή σας θα πρέπει να είναι συνεχής. Η μικρή Προμηθέα άξίζει όχι μόνο να συνεχίση τις σπουδές της στο MIT, αλλά και να φθάση στα άνώτερα σημεία της γνώσης. Μεταξύ άλλων έγραφα στο κύριο Τομαρά του ΣΑΕ, ζητώντας του να έκφραστή δημόσια με θάρρος και

παρρησία και ἐπιπλέον και πολὺ σημαντικώτερο νὰ γίνη ὁ συντελεστὴς δημιουργίας μιᾶς ἔδρας Φυσικῶν Ἐπιστημῶν σὲ ἓνα ἐξέχον ἀμερικανικὸ πανεπιστήμιο, ποὺ θὰ χρηματοδοτῆται ἀπὸ συνεισφορὰς Ἑλλήνων ἀνὰ τὸν κόσμιο, γιὰ νὰ δέχεται Ἑλληνόπουλα μὲ ἀσυνήθιστη ἀκαδημαϊκὴ ἔφεση. Ἡ ἔδρα θὰ ἔχη τὸν χαρακτήρα μιᾶς μίνι πανεπιστημιακῆς σχολῆς, ποὺ θὰ κατευθύνῃ τὰ Ἑλληνόπουλα στὴν κορύφωση τῶν δυνατοτήτων τους χάριν τῆς Ἐπιστήμης καὶ εἰς δόξαν τῆς Ἑλλάδας.

Ὁ τελικὸς στόχος τῆς προσπάθειας θὰ εἶναι νὰ κατευθύνῃ τὸ ἐρευνητικὸ της δυναμικὸ στὴν στελέχωση ἑλληνικῶν ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων καὶ πανεπιστημιακῶν σχολῶν σὲ τομεῖς αἰχμῆς τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης. Ἔτσι θὰ γεννηθοῦν νέοι σπόροι γνώσης στὰ μυαλὰ εὐφυῶν νέων ἐπιστημόνων, ποὺ θὰ ὀδηγήσουν ἀκολούθως τοὺς λιγώτερο ἱκανοὺς σὲ δρόμους γνώσης καὶ δυνάμης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Παναγιώτης Μπαζιωτόπουλος

Οἰκονομολόγος-Επιχειρηματίας

6

Τῆς ἀξιζεῖ ἓνα μεγάλο βραβεῖο ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς, ποὺ πιστεύουμε στὸν πραγματικὸ Ἑλληνισμό.

Εὐάγγελος Λουκαδάκης

7

Νὰ ποὺ ἓνα κορίτσι 15 χρονῶν μὲ πτυχίον Μαθηματικῶν (!), μὲ τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα Προμηθεά, στὴν ὁμιλία στοὺς ὁμογενεῖς τοῦ Σικάγου, μὲ θάρρος ποὺ δὲν διαθέτουν ἀκόμη καὶ πολιτικοὶ ἢ πανεπιστημιακοὶ στὴν Ἑλλάδα, εἶπε τὰ πράγματα μὲ τὸ ὄνομά τους, βγάζοντας ὅλη τὴν ἀγανάκτηση τῶν 1.700 χρόνων καταδίωξης τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Σὲ εὐχαριστοῦμε ἀπὸ καρδιᾶς, Προμηθεά.

Ἀκόμη ὅμως τὴν ἀλήθεια θὰ τὴν μαθαίνουμε ἀπὸ παιδιὰ κι ἀπὸ τρελλοὺς; Οἱ ἱστορικοὶ τῶν ἑλληνικῶν πανεπιστημίων καὶ τῆς Ἀκαδημίας δὲν ἔχουν ὑποχρέωση νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴν σχέση Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ; Γιατί δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ τὸ ζήτημα θέμα γιὰ διδακτορικὰ καὶ μεταπτυχιακὰς ἐρευνες;

Ὅδυσσέας Ἐπικουρίδης

Μαθηματικὸς

8

Ὁ τρόπος ποὺ ἔλαβε τέλος ὁ λόγος τῆς Προμηθεᾶς εἶναι βαθιὰ σκοταδιστικὸς.

Π. Καρράς

9

Μὲ τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή μου στὸ πρόσωπό της καὶ στὴν «παρὰ προσδοκίαν» ἐπιλογή της νὰ «τιμήσῃ» μὲ τὸν δικὸ της τρόπο τοὺς «Τρεῖς Ἱεράρχες τῆς Ὁρθοδοξίας»... Διότι πάνω ἀπ' ὅλα μίλησε ἡ Ἑλληνικὴ Ψυχὴ της. Κι ὅταν μία ψυχὴ θυμᾶται (*ἀναμμινήσκειται*, κατὰ Πλάτωνα), κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὴν διαψεύσῃ!

Γι' αὐτὸ εἶναι μάταιες οἱ προσπάθειες νὰ «καπελλωθῇ» εὐγενικὰ ἡ παρρησία καὶ ἡ ἑλληνοπρέπεια της ὅσο καὶ οἱ ἀπονεννημένες προσπάθειες τῶν ρασοφόρων νὰ

«ἀποκαταστήσουν τὴν τάξη» στὸ σοκαρισμένο ἀκροατήριό. Ἡ ἀλήθεια, φίλοι Ἕλληνες, εἶναι τὸ καλύτερο καθαρτικὸ τῆς διάνοιας. Ἀφήστε τὸ σὸκ νὰ σᾶς διαπεράσῃ, γιατί φαίνεται πὼς εἴσαστε πολὺν τυχεροί, ποὺ μία τέτοια νεαρὴ ἑλληνικὴ ψυχὴ σᾶς τίμησε μὲ τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν ἀλήθειά της.

Δυστυχῶς γιὰ τὸν Χριστιανισμό ὅσα εἶπε ἡ Προμηθέα - Πυθία εἶναι ἀλήθεια καθὼς καὶ ἄλλα χειρότερα, ποὺ τεκμηριώνονται μέσ’ ἀπὸ ἱστορικὰ καὶ νομικὰ κείμενα, πέραν πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅπως εἶναι οἱ κώδικες τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου (Θεοδοσιανός, Ἰουστινιάνειος, Βασιλικὰ Λέοντος Στ’ κ.λπ.), ὅπου κάθε τι τὸ ἑλληνικὸ εἶχε τεθῇ ὑπὸ ἀπηνὴ διωγμῷ.

Τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι οἱ διωγμοὶ αὐτοὶ συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Διωγμοὶ καθ’ ἐκείνην ἐποχὴν τῶν σύγχρονων Ἑλλήνων νὰ συνδεθοῦν κατὰ τρόπο ἐνεργὸ μὲ τὸ ἀρχαῖο παρελθόν τους (Γλῶσσα, Φιλοσοφία, Θρησκεία κ.λπ.). Γιατί συμβαίνει αὐτό; Ἄν ἡ Ὁρθοδόξια (ὁρθὴ δόξα = πλατωνικὸς ὅρος ποὺ σημαίνει ὁρθὴ γνώμη, ἀποψη) ἦταν «συνέχεια» τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τότε λογικὰ θὰ ἐνθάρρυνε κάθε προσπάθεια Ἑπανελληνίσης. Αὐτὴ ὅμως κάνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο.

Συγχαίρουμε τὴν Προμηθέα γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν παρησιία της –ιδιότητες ἄλλωστε κατεξοχὴν ἑλληνικές, τίς ὁποῖες οἱ δοῦλοι οὐδέποτε ἀνέπτυξαν οὔτε πρόκειται νὰ ἀναπτύξουν... Μὴν προσπαθῆτε νὰ «συνετίσετε» τὴν Προμηθέα γιὰ τὸ δῆθεν «ἀτόπημα» ἢ «ἀμάρτημά» της, ὥστε νὰ κάμψετε τὴν νεαρὴ ψυχὴ της... Ἀποποιηθῆτε τίς πεπαλαιωμένες «τεχνικὲς ἐνοχοποίησης καὶ περιθωριοποίησης», ποὺ τόσο ἀμείλικτα ἔχει ἐφαρμόσει ὁ Χριστιανισμὸς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ταχθῆτε μὲ τὸ μέρος τῆς Ἱστορικῆς Ἀλήθειας, ποὺ ἦταν καὶ τὰ τελευταῖα λόγια, ποὺ ἀφήσατε τὴν Προμηθέα - Πυθία νὰ ἐκφωνήσῃ, προτοῦ τῆς ἀφαιρεθῇ ὁ λόγος ἀπὸ τίς φωνὲς ὠρισμένων «ἀγανακτισμένων».

Συντασσόμαστε ἀνεπιφύλακτα μὲ τὴν Προμηθέα, ἐπειδὴ δὲν ταυτίστηκε μὲ τὸν καθωσπρεπισμὸ μιᾶς στεγνῆς, ἄχρωμης καὶ ἄγευστης ἐπετειακῆς ὁμιλίας, ποὺ θὰ τὴν ἔκανε ἀρεστὴ στὰ αὐτιά ὧν ἔχουν ἐθιστῇ στὸ ψεῦδος τῆς ἐπιβληθείσας ὡς μόνης «ἀλήθειας». Ἡ Προμηθέα φαίνεται ὅτι δὲν ἤθελε νὰ γίνῃ ἀρεστή, γιατί ἐπέλεξε νὰ εἶναι ἄριστη! Καὶ ἄριστος εἶναι αὐτὸς ποὺ δὲν φοβᾶται νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια. Τὴν ἀλήθεια ποὺ φλογίζει τὴν ψυχὴ του. Τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀποκαθιστᾷ τὰ δίκαια τοῦ Γένους του. Διότι ἦρθε «τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου», ὅπου ἡ ἀλήθεια καὶ ὁ λόγος τῶν Ἑλλήνων θὰ ἀκουστῇ ξανά. Καὶ ἡ Προμηθέα φαίνεται πὼς συντονίζεται μὲ αὐτὸ τὸ Νέο Πνεῦμα Ἀναγέννησης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄντὶ νὰ τὴν μέμφεστε, ἀντὶ νὰ μεμψιμοιρῆτε ἐναντίον της, ἀποδεχθῆτε τὸ ὑγιὲς Ἑλληνικὸ πνεῦμα της καὶ ἀφήστε τὸ σκότος τῆς ἄγνοιας καὶ τῶν σκοπίμων συγκαλύψεων νὰ παρῇ. Διότι «ἄγει πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος» καὶ ὅπου ἀρθρώνεται Ἑλληνικὸς Λόγος, τὸ ψεῦδος «ἀτύζεται» (κατὰ τὸν Πίνδαρο, κοινῶς τσατίζεται), ταράζεται καὶ τελικῶς καταρρέει.

Εὐγε στὴν Προμηθέα - Πυθία!

Γιῶργος Λαθούρης
Δικηγόρος παρ’ Ἀρείῳ Πάγῳ,
Συγγραφέας

Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν ἀγανάκτησή μου γιὰ τὸ γνωστὸ περιστατικὸ, ποὺ ἔγινε στὴν ἐορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων στὸ Σικάγο. Ὅταν ἡ κεντρικὴ ὁμιλήτρια δ. Προμηθέα Πυθία στὴν ὁμιλία της εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἡ «Ὁρθοδοξία κατὰστρεψε τὸν Ἑλληνισμό», ὡς γνωστόν, φανατικοὶ χριστιανοὶ ἐξωργίστηκαν καὶ φώναξαν «Αἷσχος», μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διακοπῇ ἡ ὁμιλία.

Θὰ ἤθελα νὰ πῶ στοὺς κυρίους αὐτοὺς, ποὺ λέγονται Ρωμιοὶ χριστιανοί, γιατί ἐξωργίστηκαν; Τί τὸ παράδοξο ἄκουσαν; Τοὺς πείραξε ἡ ἀλήθεια, ποὺ εἶπε μία νεαρὴ Ἑλληνίδα; Δὲν εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατέστρεψαν καὶ συνεχίζουν νὰ καταστρέφουν τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία καὶ τὰ ἑλληνικὰ ιδεώδη; Δὲν ξέρουν αὐτοὶ οἱ κύριοι ὅτι πάνω στοὺς ἑλληνικοὺς ναοὺς χτίστηκαν ὀρθόδοξες ἐκκλησίες, οἱ χαρούμενες ἐορτὲς τῶν Ἑλλήνων ἀντικαταστήθηκαν ἀπὸ χριστιανικὲς τελετουργίες, γιὰ νὰ δοξάσουν ξένους θεοὺς καὶ ἅγιους, ἐχθροὺς τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἐὰν αὐτοὶ οἱ κύριοι ἄκουγαν μὲ προσοχὴ καὶ καταλάβαιναν, τί διαβάζει κάθε Κυριακὴ καὶ σὲ κάθε λειτουργία ὁ ἱερέας στὴν Ἐκκλησία, βρίζοντας τοὺς Ἕλληνες καὶ τὸν Ἑλληνισμό, εἶμαι σίγουρος, πὼς δὲν θὰ κρατοῦσαν αὐτὴ τὴν στάση σὲ μία νέα φωνή, ποὺ εἶπε μὴ μεγάλη Ἀλήθεια. Ὁ Προμηθέας-Προμηθέα ξαναγύρισε καὶ μαζί μὲ τὸ φῶς ἔφερε καὶ μία ἀλήθεια. Ἄς ἐλπίσουμε νὰ ἀποκαλυφθοῦν καὶ πολλὲς ἄλλες ἀλήθειες, ὥσπου οἱ Ρωμιοὶ νὰ ξυπνήσουν καὶ νὰ διαβάσουν καὶ κάτι ἄλλο ἐκτὸς τῆς Κ. Διαθήκης, γιὰ νὰ βροῦν κι αὐτοὶ ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ἐλευθέριος Βασιλείου

Νιοῦ Χαμσάιρ, Η.Π.Α.

Ἀναρωτιέμαι: Θὰ ἦταν χρήσιμο νὰ μετέφραζα (ἐλεύθερα) τὰ χειρόγραφα τῆς Προμηθέας στὰ Ἀγγλικά μὲ δική της τελικὴ ἐπεξεργασία;

Νίκος Βελεστινιώτης

Πρόγονοι τῆς Προμηθέας εἶναι ὁ Ἀρχιμήδης, ὁ Δημόκριτος, ὁ Ἡράκλειτος... Αὐτοὺς τιμᾷ μὲ τὴν ἐξαίρετη πρόοδό της στὶς ἐπιστῆμες. Πρόγονοί της δὲν εἶναι ὁ Ἀβραάμ, ὁ Δαυίδ, ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ, ἡ Σάρα, ἡ Ἰουδήθ, ἡ Δαλιδᾶ, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἀπλῶς ἐτόλμησε νὰ πῇ δημοσίως ἐνώπιον χριστιανῶν πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι σὲ αὐτοὺς ἀρεστά, παρ' ὅτι ἀληθῆ.

Συγχαρητήρια στὴν Πυθία καὶ γιὰ τὶς λαμπρές της ἐπιδόσεις στὶς ἐπιστῆμες καὶ γιὰ τὸ ψυχικὸ σθένος νὰ τολμήσῃ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς πλανεμένους γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια. Λίγα πρόλαβε νὰ εἰπῇ. Θὰ ἔπρεπε νὰ ὁμιλῇ ἐπὶ ὥρες, γιὰ νὰ ἀναφέρῃ ἓνα μικρὸ μέρος μόνον τῶν καταστροφῶν, ποὺ ἐπέφερε ὁ Χριστιανισμὸς στὸν Ἑλληνισμό, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ στὴν ἀνθρωπότητα. Δυστυχῶς ἡ πραγματικότητα εἶναι τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ αὐτήν, τὴν ὁποῖαν σκοπῖμωσ μάς διδάσκουν, καὶ εἶναι πολὺ ὀδυνηρὴ γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸν Χριστιανισμό (ἐρευνήστε καὶ διαπιστώστε).

Σ.Β.

Η ΠΛΑΚΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΧΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗΣ

Ἀπὸ τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς γύρω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη
πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπιστροφὴ τῶν μαρμάρων τοῦ Παρθενῶνα

μπλεως ἐνθουσιασμοῦ ὁ
ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ.
Γ. Βουλγαράκης ἐνώπιον
τῶν τηλεοπτικῶν διαύλων,
ποὺ εἶχε προσκαλέσει, καὶ
μέσα σὲ κλίμα συγκίνησης τοποθέτησε
πρόσφατα ἓνα μικρὸ κομμάτι μαρμάρου,
ποὺ ἔλειπε, στὴν βόρεια ζωφόρο τοῦ
Παρθενῶνα. Τὸ μάρμαρο εἶχε ταξιδεύσει

μὲ τὸ πρωθυπουργικὸ ἀεροπλάνο ἀπὸ τὴ Χαϊδελβέργη, καὶ ἡ κίνηση τοῦ
ὑπουργοῦ θεωρήθηκε συμβολικὴ, ἀρωγὸς στὸ αἶτημα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν
μαρμάρων τοῦ Παρθενῶνα ἀπὸ τὴν Βρεταννία. Τέτοιες κινήσεις εἶναι ἐνδει-
κτικὲς τῆς σύγχυσης, ποὺ βρίσκονται οἱ Νεοέλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀδυνατοῦν νὰ
ἀντιληφθοῦν, ποιὸς ἔκανε τὶς μεγαλύτερες καταστροφές στὸν Παρθενῶνα,
καὶ ὅτι σὲ περίπτωση ποὺ πράγματι ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπιστροφὴ μαρμάρων, δὲν
χρειάζεται νὰ παρακαλοῦν τὸ Λονδίνο καὶ τὴν Χαϊδελβέργη. Ἄς ξεκινήσουν
ἀπὸ τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς, ποὺ βρίσκονται στοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώ-
ρους κάτω καὶ γύρω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη καὶ τὴν Πλάκα, ὅπου μποροῦν νὰ
βροῦν ὄχι μόνο μικρὰ κομμάτια, ἀλλὰ τόννους μαρμάρων ἀποσπασμένων
ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐνσωματωθῇ στὴ δόμησή τους.

Τὶς μεγαλύτερες καταστροφές τὶς ὑπέστη ὁ Παρθενῶνας ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς
χριστιανοὺς κατακτητὲς τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες κατὰ τὴ μετατροπὴ
του σὲ ἐκκλησίαν. Στὴν Ἀκρόπολη –ποὺ μετωνομάστηκε σὲ Κάστρο– μετατράπηκαν
οἱ χριστιανικοὺς ναοὺς τόσο ὁ Παρθενῶνας (ὡς ναὸς τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας
ἀρχικὰ καὶ Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας ἀργότερα) ὅσο καὶ τὸ Ἐρεχθεῖο (ὡς ναὸς
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ). Ὁ ἀρχαῖος κυρίως ναὸς ἀποτελέσε τὸ ναὸ τῆς χριστιανικῆς
βασιλικῆς, ἐνῶ τὸ δυτικὸ μέρος ἀποτελέσε τὸ νάρθηκα. Ἡ ἀνατολικὴ θύρα καταργή-

*Αριστερά ο ύπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης ἐνῶ τοποθετεῖ παρουσίᾳ τῶν Μ.Μ.Ε. τὸ θραῦσμα (διαστάσεων 8x10 ἐκ.), ποὺ ἀπεστάλη μὲ εἰδικὴ πτήση ἀπὸ τὴ Χαϊδελβέργη. Πο-
λὺς κόπος, πολλὴ φασαρία καὶ πολλὰ ἔξοδα. Μὲ ἓναν ἀπλὸ περίπατο στοὺς γύρω ἀπὸ τὴν
Ἀκρόπολη χριστιανικοὺς ναοὺς θὰ μπορούσε ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ ἔχῃ εὐκόλα ἐντοπίσει ἐνσω-
ματωμένους στὴ δόμησή τους τόνους θραυσμάτων ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. Στὴν ἀνωτέρω
φωτογραφία ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ναοὺς -ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος- ἀκριβῶς κάτω
ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. (Πηγή: «Ἡ Θαμμένη Ἑλλάδα», ἔκδ. «Δαυλός» 2006.)*

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ

὘τὸ ἀπὸ 1.8.06 ἔγγραφό της ἡ Α' Ἐφορεία Προϊστορικῶν καὶ Κλα-
σικῶν Ἀρχαιοτήτων ἐνημερώνει τὰ Ὑπουργεῖα Πολιτισμοῦ καὶ
Δημόσιας Τάξης, καθὼς καὶ τὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα Ἀκροπόλεως
γιὰ ἐπεισόδια συμμοριῶν ἀλλοδαπῶν καὶ χρηστῶν ναρκωτικῶν
στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο ἀνάμεσα στὴν Ἀκρόπολη καὶ τὴν Ἀρ-
χαία Ἀγορά. Τὸ πλῆρες κείμενο τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Σὰς γνωρίζουμε, ὅτι τὴν Κυριακὴ, 30.7.2006, κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες
(6.30μ.μ.) στὸν εὐρύτερο ἀρχαιολογικὸ χῶρο τοῦ Ἀρείου Πάγου, ποὺ βρίσκεται
ἀνάμεσα στὴν Ἀκρόπολη καὶ τὴν Ἀρχαία Ἀγορά, παρατηρήθηκαν συμπλοκὲς

θηκε, κι ἐκεῖ ἔγινε τὸ ἱερό. Προκειμένου νὰ μετατραπῇ σὲ χριστιανικὸ ναό, ἀνοίχτηκαν πλευρικὲς εἰσοδοί, κατασκευάστηκε κλιμακοστάσιο στὴ ΝΔ γωνία τοῦ σηκοῦ, ἀψίδα στὴν ἀνατολικὴ πλευρά, ἐνῷ ὁ γλυπτὸς διάκοσμος τῶν μετοπῶν τῶν δύο προσόψεων καὶ τῆς βόρειας πλευρᾶς ὑπέστη ἐκτεταμένη ἀπολάξευση. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ στὰ μεγαλύτερα ἀγάλματα τοῦ ἀνατολικοῦ αἱετώματος, τὰ ὁποῖα καθαιρέθηκαν. Στὴ ζωοφόρο ἀνοίχτηκαν παρὰθυρα, ποὺ κατέστρεψαν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ γλυπτὰ της. Ἀνάμεσα στὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ Ἐρεχθεῖο κτίστηκε ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδας, ἐνῷ τὰ Προπύλαια διαμορφώθηκαν σὲ ναὸ τῶν Ἀρχαγγέλων.

Τὸν στ' αἰ. μ.Χ. ὁ Ἰουστινιανὸς διέταξε τὴν ἀφαίρεση τῶν καλυτέρων μαρμάρων τοῦ Παρθενῶνα, ἀλλὰ καὶ ἄλλων σπουδαίων ἀρχαίων ναῶν, ὅπως τῶν Δελφῶν, τῆς Μιλήτου, τῆς Ἐφέσου κ.ἄ. καὶ τὴ μεταφορὰ τους στὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς Ἁγίας Σοφίας, τῶν ὁποίων τὴν ἐπιστροφή οὐδεὶς ρωμιοὺς μέχρι σήμερα διανοήθηκε νὰ αἰτήσῃ.

Τὸν ιβ' αἰ. προστέθηκε στὸν Παρθενῶνα ἡ κατοικία τῶν ὀρθόδοξων ἐπισκόπων. (Βλ. «Ἡ Θάμμένη Ἑλλάδα», ἔκδ. «Δαυλός» 2006.) Ἐπὶ αἰῶνες οἱ χριστιανοὶ κατέστρεφαν ἀναίσχυντα τὸν Παρθενῶνα κι ἐκτιζαν μὲ τὰ μάρμαρά του τίς πάμπολλες χριστιανικὲς ἐκκλησίες, ποὺ ὑπάρχουν γύρω ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Βράχο. Εἶχα ἐπισκεφθῇ πρὶν ἀπὸ χρόνια γιὰ ἐπαγγελματικὸς λόγους μὲ μιὰ ὁμάδα ξένων ἀξιωματούχων τὸ ναὸ τῆς Καπνικαρέας στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ, ὅπου -πρὸς μεγάλη μου ἐκπληξη- ἄκουσα τὸν ξεναγὸ νὰ ἐξηγῇ στοὺς ξένους, ὅτι ὁ ναὸς ἦταν καλὰ κτισμένος μὲ χρῆση πολλοῦ καλοῦ ὕλικου, μεταφερμένου εἰδικὰ ἀκόμα κι ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη!

Ἕνας ἀπλὸς περίπατος στοὺς χώρους γύρω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη εἶναι ἀρκετός, προκειμένου νὰ διακρίνῃ μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια κι ὁ κάθε μὴ εἰδικὸς ἐπισκέπτης τὰ ἀρχαῖα μάρμαρα, ποὺ εἶναι ἐνσωματωμένα στὸ πλῆθος τῶν χριστιανικῶν ναῶν, ποὺ βρίσκονται ἐντὸς τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη (Θέατρο Διονύσου, Ἀρχαία Ἀγορὰ κ.λπ.), ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Πλάκας. Ὁ περίπατος εἶναι λίγο ἐπικίνδυνος βέβαια, καθ' ὅτι τὸ ρωμαϊκὸ κράτος μας τρία χρόνια μετὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες ἔχει ἀφήσει σὲ πλήρη ἐγκατάλειψη τοὺς χώρους αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μετατραπῇ σὲ χώρους διακίνησης ναρκωτικῶν κι

καὶ πετροπόλεμος ἀνάμεσα στὶς συμμορίες τῶν Πακιστανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων χρηστῶν ναρκωτικῶν ποὺ συχνάζουν ἐκεῖ, μπροστὰ στοὺς ἐμβρόντητους διερχόμενους Ἕλληνες καὶ ξένους ἐπισκέπτες.

Ἐπίσης τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, 31.7.2006, στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου καὶ συγκεκριμένα στὴν περιοχὴ πλησίον τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Ἀπ. Παύλου καὶ Ἀστεροσκοπείου, βρέθηκε ἀνοιχτὴ μία βρύση καὶ δίπλα ἐνδείξεις ἀπὸ νυχτερινοὺς εἰσβολεῖς στὸ χῶρο (στρωμένες ἐφημερίδες, φλοῦδες φρούτων). Σημειώνουμε, ὅτι στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲν ἔχουν πρόσβαση οἱ ἐπισκέπτες, καθὼς ἡ περιοχὴ εἶναι δύσβατη καὶ περιορισμένη.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω παρακαλοῦμε νὰ πυκνώσετε τίς περιπολίες ποὺ πραγματοποιεῖτε στὴν περιοχὴ, καθὼς ὁ κίνδυνος πυρκαϊᾶς ἀπὸ καταπατητὲς τοῦ

ἄντρα περιθωριακῶν, ἀστέγων καὶ τοξικομανῶν (βλ. «Δ», τ. 295).

Ἐὰν ἐπιθυμοῦσε ὁ κ. Βουλγαράκης νὰ κάνῃ κάτι τὸ οὐσιαστικὸ ἀντὶ τῶν τηλεοπτικῶν «σώων» ἐμπρὸς ἀπὸ τὶς κάμερες, θὰ ἔπρεπε:

- Νὰ δώσῃ τὶς ἀπαραίτητες ἐντολὲς μαζὶ μὲ τὸν ὁμόλόγό του ὑπουργὸ Δημόσιας Τάξης, ὥστε νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν διόρθωση τῆς ἀπαράδεκτης κατάστασης, ποὺ βρίσκονται οἱ ἀρχαιολογικοὶ χώροι γύρω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη.
- Νὰ ἐκπονῇ τὸ ὑπουργεῖο του μελέτες γιὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν τεμαχίων τῶν ἀρχαίων μαρμάρων ἀπὸ τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς τῆς περιοχῆς τῆς Ἀκρόπολης, τὴν ἐπανατοποθέτησή τους στὸν Παρθενῶνα καὶ τὴν ἀπομάκρυνση ὅλων τῶν χριστιανικῶν ναῶν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους. (Τὸ εὐσεβὲς Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ βέβαια προτιμᾷ νὰ δαπανᾷ κονδύλια ὄχι γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση ἀλλὰ ἀντιθέτως γιὰ τὴ συντήρηση τέτοιων ναῶν, ὅπως π.χ. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸν ἀρχαιολογικὸν χώρῳ τῆς Βραυρώνας, δίπλα στὸ ἱερὸ τῆς Δήμητρας, τῆς Μονῆς Δαφνίου ἐπὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Δαφναίου Ἀπόλλωνος κ.λπ.)
- Ἀφοῦ ὁλοκληρωθῇ ἡ ἀφαίρεση τῶν μαρμάρων ἀπὸ τοὺς χριστιανικοὺς ναοὺς τῆς περιοχῆς καὶ ἡ ἐπανατοποθέτησή τους στὴν Ἀκρόπολη, τότε θὰ νομιμοποιηθῇ ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ κι ἀπὸ τοὺς ξένους τὴν ἐπιστροφή τῶν μαρμάρων τοῦ Παρθενῶνα, ἀρχῆς γεννησομένης ἀπὸ τοὺς γείτονες Τούρκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ αἰτηθῶν τὰ μάρμαρα τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν ναῶν, ποὺ ἀφαίρεσε ὁ Ἰουστινιανός, προκειμένου νὰ κτίσῃ τὴν Ἁγία Σοφία.

*Ἕνας ἀπλὸς
περίπατος στοὺς
χώρους γύρω ἀπὸ
τὴν Ἀκρόπολη εἶναι
ἀρκετός, προκειμένου
νὰ διακρίνῃ μὲ τὰ
ἴδια του τὰ μάτια
κι ὁ κάθε μὴ εἰδικὸς
ἐπισκέπτης τὰ
ἀρχαῖα μάρμαρα, ποὺ
εἶναι ἐνσωματωμένα
στὸ πλῆθος τῶν
χριστιανικῶν ναῶν.*

Γιάννης Λάζαρης

χώρου εἶναι μεγάλος, καὶ τὸ πρόβλημα μὲ τὰ περιθωριακὰ ἄτομα δυσφημεῖ τοὺς σημαντικώτερους ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς πρωτεύουσας καὶ ἐκθέτει τὴ χώρα μας διεθνῶς.»

Πλῆθος ἀστυνομικῶν εἶναι ἀποσπασμένοι σὲ πολιτικὰ γραφεῖα καὶ ἄλλου γιὰ τὴν ἀσφάλεια πολιτικῶν, δημοσιογράφων κ.λπ. παραγόντων ἔτσι τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ἀντιμετωπίζουν σοβαρώτατα προβλήματα στελέχωσης. Ἀμφιβάλλω, ἐὰν εἰδικὰ τὸ ἐντελὼς ἀποψιλωμένο ἀπὸ προσωπικὸ Ἀστυνομικὸ Τμήμα Ἀκροπόλεως εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀποστολή του, δεδομένου ὅτι καὶ ὁ τομέας εὐθύνης του εἶναι τεράστιος καὶ οἱ ὑποχρεώσεις του, ἰδιαίτερα τοὺς θερινὸς μῆνες, εἶναι πολλαπλές.

Λ.

Ο ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ἵναι ἀπόλυτα ξεκαθαρισμένο τὸ ποῦ καὶ πότε ἄρχισε ἡ Ἐπανάσταση. Στὶς 21 τοῦ Μάρτη ὁ τσαγκάρης Παναγιώτης Καρατζᾶς ξεσηκώνει τοὺς Πατρινοὺς, παίρνουν τὴν πόλη καὶ ἀναγκάζουν τοὺς Τούρκους νὰ κλειστοῦν στὸ κάστρο. Στὶς 23 Μαρτίου 1821 ἡ Καλαμάτα ἦταν λεύτερη ἀπὸ τὰ ἔνοπλα τμήματα τῶν Μανιατῶν μὲ τοὺς Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, Ἀναγνωσταρᾶ, Κολοκοτρῶνη, Παπαφλέσσα κ.λπ. Ἡ Ἐπανάσταση λοιπὸν δὲν ἄρχισε, ὅπως τὸ θέλει ἡ ἐπίσημη παράδοση, στὶς 25 Μάρτη στὴν Ἁγία Λαύρα μὲ τελετὲς καὶ δοξολογίες, αὐτὴ τὴν ἀλήθεια παραδέχεται πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ Σπ. Τρικούπης. «Ψευδὴς εἶναι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσα ἰδέα, ὅτι ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἁγίας Λαύρας ἀνυψώθη κατὰ πρῶτον ἡ σημαία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.» (Σπύρος Τρικούπης, *op. Cit.* τόμος α', σελ. 368.)

Ὁ Παλαιὼν Πατρὼν Γερμανὸς δὲν κήρυξε τὴν Ἐπανάσταση, σύρθηκε στὴν Ἐπανάσταση, γιατί δὲν μπορούσε νὰ κάνῃ ἄλλιῶς, φοβούμενος μὴ χάσῃ τὴν ἀρχιερατεία του. Ἀντίθετα ἔκανε ὅ,τι μπορούσε, νὰ μὴν κηρυχτῇ. Στὴ συνέλευση τῆς Βοστίτσας ὁ διάλογος μὲ τὸν φλογερὸ Παπαφλέσσα εἶναι χαρακτηριστικὸς, ὅπως καὶ τὰ λόγια τοῦ δεσπότη ἀποκαλεῖ τὸν Παπαφλέσσα, «ἄρπαγα», «ἀπατεῶνα», «ἐξωλέστατο», «μιαρό». Λένε, πὼς ὁ Παπαφλέσσας ἐξαγριωμένος τοῦ ἀπάντησε, πὼς εἶναι μασκαρᾶς, γυιὸς ξυλοκόπου καὶ πὼς ἔγινε ἀρχιερέας, ἀφοῦ δωροδόκησε τοὺς τρανοὺς τοῦ Πατριαρχείου (βλ. Φραντζῆ, «Ἐπίτομος Ἱστορία Ἀναγεν.», Κορδαῖτος, τόμος Χ', σελ. 178).

Στὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Παλαιὼν Πατρὼν Γερμανοῦ (ἔκδοσις δ', σελ. 81, Φωτιάδης, σελ. 19, τόμος 2) λέει ὁ δεσπότης, «Ὁ δὲ Δικαῖος, ἄνθρωπος ἀπατεὼν καὶ ἐξωλέστατος περὶ μηδενὸς ἄλλου φροντίζων εἰ μὴ τίνι τρόπῳ

ΚΑΙ ΤΑ ΤΣΕΒΑΪΡΙΚΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Κανείς ιστορικός δεν αναφέρει ως γεγονός την προπαγανδιζόμενη από την Εκκλησία ύψωση κάποιου λαβάρου και τη δήθεν όρκωμοσία των αγωνιστών από τον Π.Π. Γερμανό· δεν το αναφέρει ούτε ο ίδιος ο Π.Π. Γερμανός στα Άπομνημονεύματά του. Ο Θ. Βρυζάκης, που ζωγράφισε τον εικονιζόμενο πίνακα της «Ύψωσης της σημαίας της Έπανάστασης της Αγίας Λαύρας», είχε σπουδάσει με υποτροφία εκκλησιαστικών κύκλων στο Μόναχο. Ο Ν. Γύζης, που ζωγράφισε τον γνωστό πίνακα του «Κρυφού Σχολείου», είχε σπουδάσει επίσης στο Μόναχο με υποτροφία του ναού της Παναγίας της Τήνου. Οι δύο συγκεκριμένοι «στρατευμένοι» πίνακες γέμισαν έκτοτε τα βιβλία και τους τοίχους των σχολείων και των δημοσίων υπηρεσιών, μετουσιώνοντας σίς συνειδήσεις των άνυποψίαστων Ελλήνων τις καλλιτεχνικές παραστάσεις σε ιστορικές μαρτυρίες.

να ἐρεθίσῃ τὴν ταραχὴν τοῦ ἔθνους, διὰ τὰ πλουτίσῃ ἐκ τῶν ἀρπαγῶν, τοὺς βεβαίῳνε ὅτι τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα.»

Ὅταν κηρύχτηκε πᾶς ἡ Ἐπανάστασις, καὶ ἡ ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς τὴν ἐδραίωσε στὸ Μοριά, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν ἔδειξε ὅλη τὴν ἔκτασι τοῦ μηχανορράφου χαρακτηῖρα του. Γιὰ τὴ δράση του ὅλη ὁ ἱστορικὸς Τάκης Σταματόπουλος κυκλοφόρησε τὸ βιβλίο «Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς χωρὶς θρούλους».

Ἐμεῖς ἐδῶ θὰ σταθοῦμε μόνο σὲ ἓνα χαρακτηριστικὸ γεγονὸς, ποὺ εἶναι ἀρκετό, νὰ μᾶς διαφωτίσῃ καὶ προβληματίσῃ, «ποίος» ἦταν αὐτὸς ὁ δεσπότης... Μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Τριπολιτσᾶς ὁ θησαυρὸς ποὺ κυριεύτηκε περιῆλθε στὰ χεῖρια του. Μεταφέρθηκε στὴ Ζάκυνθο καὶ ὅχι μόνο δὲν διατέθηκε γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγῶνα, ἀλλὰ ἐγίνε αἰτία νὰ ξεκληριστῇ τὸ συγγενολοῖ του, στὴν προσπάθειά τους νὰ γίνουν ἀτόχοι τοῦ θησαυροῦ.

Πολὺ ἀποκαλυπτικὸς στὸ θέμα αὐτὸ ὁ ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 ὑποστράτηγος Κανέλλος Δεληγιάννης, ὁ ὁποῖος στὰ ἀπομνημονεύματά του στὸν πρῶτο τόμο, σελὶς 282, γράφει:

«Ὁ δὲ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὅταν ἐστάλῃ μετὰ τοῦ Γιωργάκη Μαυρομιχάλη, ἰκέται εἰς τὸν Πάπα τῆς Ρώμης, καὶ δὲν τοὺς ἐδέχθη, ἀλλὰ ἔμειναν διὰ τινὰ καιρὸν εἰς τὴν Ἀγκῶνα, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ τσεβαῖρικὰ (χρυσοφικὰ) ἐκεῖ καὶ τὰ μετασχημάτισε εἰς χρυσοχόους ἀπὸ τουρκικὰ εἰς εὐρωπαϊκὰ καλλωπίσματα, διὰ νὰ μὴν ἀναγνωρίζωνται, τὰ ὁποῖα εἶδε ὁ Γ. Μαυρομιχάλης ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς καὶ μᾶς διαβεβαίωσε, ὅτι τὰ ἐξετίμησαν ἐκεῖ ὀδοῦν χιλιάδες τάλληρα ὡς ἔγγιστα. Καὶ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἄφησε εἰς τὴν Ζάκυνθον παρακαταθήκη εἰς τὴν ἀδελφήν του, σύζυγον τοῦ Γεωργίου Καλαμογδάρτη.

» Καὶ λέγετο ἔκτοτε, καὶ πολλοὶ τὸ ἐπίστευον, ὅτι καὶ τοῦ ἰδίου τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τῆς ἀδελφῆς του ὁ θάνατος προεκλήθη ἔνεκα αὐτῶν τῶν τσεβαῖρικῶν, καθότι ἡ μὲν ἀδελφή του αὕτη ἔστειλε τὸν ἄνδρα τῆς εἰς τὸ Ναύπλιο, πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καὶ διαμείνας ἐκεῖ μερικὸν καιρὸν, τὸν ἐδηλητηρίασε, καὶ ἀπροσδοκῆτως ἀπέθανε, διὰ τὰ κερδίσι μόνῃ αὐτῇ τὰ τσεβαῖρικά, ἅτινα ὑπῆρχον εἰς χεῖρας τῆς.

» Τοῦτο μαθόντες οἱ ἄλλοι συγκληρονόμοι μετεχειρίσθησαν τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατώρθωσαν, ὥστε ἐκ δηλητηρίου ἀπέθανε καὶ ὁ Γ. Καλαμογδάρτης καὶ ἡ γυναῖκα του. Μείναντα δὲ τὰ τσεβαῖρικὰ αὐτὰ χωρὶς νὰ εὑρεθῇ ἄλλος κληρονόμος, ἐπεμβῆκε ἡ ἀστυνομία καὶ τὰ παρέλαβε καὶ οὕτως κατεστράφησαν κακὴν κακῶς, χωρὶς νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν οἱ λοιποὶ κληρονόμοι του.»

Λίτσα Ζήκου

«ΓΕΜΙΣΑΜΕ ΑΛΑΡΙΧΟΥΣ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ»

**Μία σημαντική συνέντευξη-άνάληυση
τοῦ τ. πρυτάνεως τοῦ Ε.Μ.Π. Ν. Μαρκάτου**

ντιπεπονθὸς < ἀντιπάζω (= ἀμοιβαίότης). Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ ζωὴ θὰ μᾶς φερθῇ μὲ ἀμοιβαιότητα, καὶ αὐτὸ ποὺ πράξαμε θὰ τὸ ὑποστοῦμε. Ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα μᾶς εἶχε ἤδη προειδοποιήσει γιὰ τὴν ἀναμενόμενη παρακμὴ μας, ὅταν μὲ τὴν ἀλλόκοτη σιωπὴ μας ἐπιτρέψαμε τὸ ἔγκλημα τῆς Παιδείας, ἐπιτρέψαμε τὴν ὀλέθρια κατεδάφιση τῆς Γλῶσσας καὶ τῆς Ἱστορίας μας, καὶ τώρα ἀποροῦμε μὲ τὰ συντρίμια καὶ τὸ χάος γύρω μας. «Ἐκσυγχρονισμός» σημαίνει, ὅτι χρησιμοποιοῦ τὴν Τεχνολογία ὡς βοήθημα τῆς δικῆς μου σκέψης. Ἀλλὰ στὴν Ἑλλάδα ἡ Σκέψη καταδιώκεται σὰν ἀπειλὴ καὶ ἡ Τεχνολογία ὡς προδοσία καὶ ἁμαρτία. Κάποτε τὸ Ἑλληνικὸ Πανεπιστήμιον ἦταν 4ο στὸν κόσμον. Τώρα εἶναι τελευταῖον. Ὁ ξεπεσμός τῶν πανεπιστημίων δείχνει καὶ τὸν ξεπεσμό τῆς εὐσεβέστατης ἐλληνικῆς κοινωνίας, ποὺ παραπαίει καὶ σέρνεται χωρὶς ἐλπίδα καὶ χωρὶς ἠθικόν.

Γιὰ τὴν κρίση τῆς Παιδείας καὶ τὴν κατάντια τῶν πανεπιστημίων θὰ μᾶς μιλήσῃ ὁ τέως πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καὶ νῦν πρόεδρος τοῦ Τμήματος Χημικῶν Μηχανικῶν κ. Νικ. Μαρκάτος.

«Α»: *Τί συμβαίνει στὸ χῶρον τῆς Παιδείας;*

Ἔχει φωτισθῇ μόνον μία πτυχὴ τοῦ δράματος τῆς Παιδείας. Ἡ ἔντεχνη ἐξαπάτηση ἔχει ἤδη βαρύτερες συνέπειες, ἀλλὰ τὸ 80% τῆς κοινωνίας δὲν ἔχει ἰδέα γι' αὐτές, σὲ σχέση μὲ τοὺς τομεῖς ποὺ μᾶς ἀποκρύπτονται. Ἦδη κάποιον ἐπιτίθεται ἔχουν ἐκμεταλλευσθῇ αὐτὲς τὲς συνέπειες πρὸς ὄφελός τους. Ὁ κοινωνιολόγος Ε. Λεμπέσης μᾶς εἶχε προειδοποιήσει ἀπὸ τὸ 1941 στὴν «Ἐφημερίδα Ἑλλήνων Νομικῶν», ὅτι : «Ἡ μόνη φιλοσοφία, ποὺ μᾶς χρειάζεται, εἶναι αὐτή, ποὺ θὰ μᾶς κἀνὴ νὰ καταλάβουμε τὴν ὑπέροτατη βλακεία, ὥστε νὰ μὴν ἐμπλουτίσουμε τὴν πινακοθήκη τῶν βλακῶν, ποὺ ἀσκοῦν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτη!» Ἡ πολιτικὴ σημασία τοῦ βλακὸς εἶναι θεμελιώδης γιὰ τὸν

Ο τέως πρόεδρος του Ε.Μ.Π. και νυν πρόεδρος του Τμήματος Χημικών Μηχανικών κ. Νικόλαος Μαρκάτος.

Έχουν δημιουργικότητα, απλώς πρέπει να μάθουν να την αξιοποιούν, να μάθουν να χρησιμοποιούν την κρίση τους. Συνεπώς η Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Παιδεία (ό όρος Έκπαίδευση είναι λάθος) χρήζουν πολύ μεγάλης προσοχής. Επιβάλλουμε στα παιδιά να παπαγαλίζουν, και έτσι δεν μαθαίνουν, για να μάθουν, αλλά μαθαίνουν, για να εξετάζονται, κάτι που συνεπάγεται και την στρέβλωση της αλήθειας για την Δημόσια Παιδεία και για τον κρίσιμο ρόλο του σχολείου. Οί μαθητές εξαντλούνται στα φροντιστήρια, για να εξετάζονται, όχι να μαθαίνουν.

Το 70% των εισακτέων στις Ανώτατες Σχολές είναι ή αφρόκρεμα της ελληνικής νεολαίας, αφού είναι μαθητές του 20' και όμως εδώ, στο Πολυτεχνείο, παρατηρώ, ότι στο πρώτο έτος αποτυγχάνουν στην Φυσική και στα Μαθηματικά σε θέματα, τολμώ να πω, εύκολωτερα από εκείνα των εισαγωγικών εξετάσεων, που σημαίνει, ότι μετά από 12 χρόνια Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Έκπαίδευσης ο Έλληνας φοιτητής δεν ξέρει Μαθηματικά-Φυσική, ούτε έμαθε να σκέφτεται, έμαθε μόνον να εξετάζεται.

Γεμίσαμε Αθάριχους κατεδαφιστές της Παιδείας

«Α»: Ποιό είναι το διακύβευμα της εκπαιδευτικής πολιτικής; Γιατί όλοι οι ύπουλοι οδηγούν την Παιδεία σε αδιέξοδο;

Το διακύβευμα είναι η δομή της Έξουσας, το πώς θα αναπαραχθή έξουσία εντός των πανεπιστημίων, και ποιοί θα την χρησιμοποιήσουν για προσωπική τους άνοδο, συμπεριλαμβανομένων και ωρισμένων φοιτητο-πατέρων, που διακηρύσσουν, ότι «εμείς βγάζουμε πρύτανη», μεταφράστε το: «εμείς είμαστε η έξουσία». Τολμώ να πω, ότι δεν υπάρχει εκπαιδευτική πολιτική, και το αποτέλεσμα το βλέπουμε. Έδώ και χρόνια εγώ αποκαλώ το Υπουργείο «Παιδείας» ως Υπουργείο Αντι-παιδείας και Παρα-παιδείας.

κρατικό και κομματικό μηχανισμό. Επί 30 χρόνια παλεύουμε με την Παιδεία άσκοπα. Δεν θα υπάρξει καμμία βελτίωση λοιπόν, γιατί αυτή θα σημάνη την απώλεια της κομματικής πελατείας, ενώ η αναταραχή ευνουεί τις πολιτικές σκοπιμότητες. Ελάχιστοι αντιλαμβάνονται όμως, ότι οδηγούμεθα στον όλεθρο.

«Α»: Ποιός είναι ο ρόλος της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Έκπαίδευσης;

Είναι τεράστιος. Τα σχολεία πρέπει να δημιουργούν ανθρώπους ικανούς να επιζητήσουν στην σύγχρονη κοινωνία, ανθρώπους με φαντασία και δημιουργικότητα, γιατί τα νιάτα

Ἡ Ἐλεύθερη Σκέψη εἶναι ἀντιπαθητική, ἡ ἀγελαία βολεύει, γι' αὐτὸ μιλοῦν γιὰ νομοσχέδια καὶ ὄχι γιὰ Παιδεία. Ἡ Παιδεία δὲν εἶναι συμβατὴ μὲ τὸν τρόπο ποὺ ζοῦμε. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐνιαῖο μέτωπο, διότι δὲν συνεργάζονται ὅλοι οἱ ἐμπλεκόμενοι φορεῖς, φοιτητές-γονεῖς-καθηγητές, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὴν κοινωνία μας, μὴν ἐλπίζετε λοιπὸν νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας. Ἐμεῖς γεννήσαμε τὴν Ἐπιστήμη καὶ τελικὰ δὲν ἐνδιαφερόμαστε γι' αὐτήν, γεμίσαμε Ἀλάριχους, ποὺ τὴν κατεδαφίζουν.

Ὁ διάλογος μεταξὺ Ὑπουργείου καὶ πανεπιστημίων εἶναι ἀνύπαρκτος. Σὲ ἓναν διάλογο συγκροτοῦνται οἱ θέσεις, ὅχι οἱ ἄνθρωποι καὶ δυστυχῶς σήμερα συγκροτοῦνται οἱ ὁμάδες, ὅχι οἱ θέσεις. Στὸν διάλογο τίθενται οἱ προτάσεις, ἐλέγχονται καὶ βγαίνει ἡ σύνθεσις, δηλαδὴ ἡ ἀποδοχὴ μιᾶς νέας προτάσεως, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὴν θεώρηση τοῦ εὐρύτερου πλέγματος τῶν σχέσεων καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἡ λέξις *συ-ζητῶ* σημαίνει «ἔχω κοινὸ ζητούμενο μὲ τὸν ἄλλον», ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖο «Ἀντι-Παιδείας» οὐδέποτε εἶχε κοινὸ ζητούμενο μὲ τὴν Παιδεία, ἀποφασίζουν καὶ διατάσσουν, «πέστε μας τὶς ἀπόψεις σας, γιὰ νὰ σᾶς πυροβολήσουμε». Συνεπῶς, ἀφ' οὗ συγκροτοῦνται οἱ ἄνθρωποι, οὔτε διάλογος εἶναι οὔτε ὑπάρχει Πανεπιστημιακὴ Κοινότητα μὲ κοινὰ ἐνδιαφέροντα. Ἔχουν γίνει 50 παρεμβάσεις στὴν Παιδεία ἀπὸ τὸ '74 καὶ ἐντεῦθεν, ἀλλάζουν οἱ νόμοι, ἀλλὰ ὄχι ἡ νοοτροπία, δὲν ὑπάρχει ταύτιση ἀπόψεων, καὶ τὸ βαρὺτατο τίμημα τὸ πληρώνει ἡ Γνώση, ποὺ χάνεται. Τρέχουμε χωρὶς φρένα ἀνάμεσα στὸ συνεχές Ὅχι τοῦ Ὑπουργείου, σὲ ἀπεργίες καὶ ἀποχές, καὶ χάθηκε τελικὰ ἡ ἀξιοπιστία τῶν πανεπιστημίων. Πιθανὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτὸ νὰ ἦταν τὸ τελικὸ ζητούμενο, ἡ διάλυση τῶν πανεπιστημίων, ἡ ἀποσάθρωση, ἡ πτωματοποίηση καὶ ὁ τεμαχισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐὰν τὰ κόμματα εἶχαν ἵχνος σοβαρότητας, θὰ ἔστελναν μία διακομματικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ συζητήσῃ δημόσια μὲ τοὺς πανεπιστημιακοὺς γιὰ τὸ θέμα τῆς Παιδείας. Ἀντιθέτως ὅμως γιὰ τὸ θέμα τῶν μεταναστῶν ἡ ἴδια αὐτὴ ἐπιτροπὴ σχηματίσθηκε ἐπειγόντως καὶ ἀνέλαβε τὴν προστασία τους. Πρὶν χρόνια χιλιάδες

ΝΕΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ☐ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ☐

Ἐτήσια Ἑλλάδος **Κανονική:** 53 € ☐ Ἐτήσια Ἑλλάδος **Φοιτητική:** 43 € ☐ Ἐτήσια **Ἐξωτερικῆ:** 80 € ☐

(ΟΝΟΜΑ)		(ΕΠΩΝΥΜΟ)		Πληρωμὴ μὲ Τραπεζ. Κατάθεση ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ 146/40417714 Ταχυδρομικὴ Ἐπιταγὴ ΕΛΤΑ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ POST RESTANTE 175 01 Π. ΦΑΛΗΡΟ
(ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ)		(Τ.Κ.)	(ΠΟΛΗ)	
(ΧΩΡΑ)		(Τηλ.)	(E-mail)	
Πληρωμὴ μὲ Πιστωτικὴ Κάρτα		VISA ☐	MasterCard ☐	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΡΤΑΣ: _ _ _ _ _				
ΤΡΙΨΗΦΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (ἀναγράφεται στὸ πίσω μέρος τῆς κάρτας): _ _ _				
ΗΜΕΡ. ΛΗΞΗΣ: _ _ / _ _		Ὑπογραφή: _____		

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΕ **ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ:** Περιοδικὸ «ΔΑΥΛΟΣ», Κυδαθηναίων 29, 105 58, Ἀθήνα **FAX:** (+30) 210 3314997

θερμόαιμων διαδηλωτών ανέβηκαν πάνω στην Ακρόπολη και άπλωσαν σημαίες για την παροχή ασύλου σε κάποιο πολιτικό πρόσωπο, άσχετο με έμās. Για τὸ θέμα τῆς Παιδείας εἶδατε τέτοια ὁμοψυχία; Ποτέ! Δὲν νομίζω νὰ ἀνακάμψουμε ποτέ, διότι ἡ ἀνάκαμψη δὲν εἶναι τὸ ζητούμενο κανενός.

«Δ»: Δηλαδή υπάρχουν προτάσεις και τὸ Ὑπουργεῖο σωπαίνει;

Στὸ διάστημα τῆς θητείας μου ὡς Πρυτάνεως Πολυτεχνείου εἶχαμε καταθέσει ὡς Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο ἕναν ὁλόκληρο τόμο προτάσεων στὸν ὑπουργό· τὸν τοποθέτησαν στὴν βιβλιοθήκη τους, χωρὶς νὰ τὸν ἀνοίξουν, ἴσως καὶ νὰ τὸν πέταξαν, δὲν ξέρω. Δὲν λειτουργεῖ τίποτα, διότι οὐδείς συνεργάζεται με τὸν ἄλλον, νομίζουμε ὅτι καλύτερος ἀπὸ ἐμās δὲν ὑπάρχει. Ὁ Ἕλληνας σήμερα παραπαίει διχασμένος ἀνάμεσα στὴν χαμένη του Γνώση καὶ τὴν στυγνὴ πραγματικότητα καὶ κάθε πρωί, ποὺ κυττάζεται στὸν καθρέφτη του, βλέπει τὸν Ράμπο, τὸν Ἐξολοθρευτὴ καὶ τὸν Καζανόβα, ἀντὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τοῦ Σωκράτη καὶ τοῦ Πλάτωνα, καὶ δὲν ἐπιτρέπει στὴν Ἑλληνικὴ του Ψυχὴ νὰ προσεγγίσῃ τὰ ὅσα ἀντιπροσωπεύουν αὐτοὶ οἱ θαυμαστοὶ διδάσκαλοι, ὥστε νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ νὰ δημιουργήσῃ αὐτὸς τὶς συνθήκες, ὅχι νὰ τὶς ὑφίσταται. Οἱ διαδηλώσεις εἶναι ἀναγκαῖες, ἀλλὰ τὸ κλειδί τῆς Παιδείας δὲν βρίσκεται στὸ Ἄσυλο οὔτε στὴν «πολιτικὴ τῆς κουκουῦλλας», γιατί ἔτσι θὰ καταντήσουν τὰ πανεπιστήμια σὲ ἄσυλα ἀνιάτων. Τὸ κλειδί τῆς Παιδείας βρίσκεται ἄλλοῦ,

Καὶ μόνον ἡ ρέξη «κόμμα» μās ρέει ποῦθὰ...

«Δ»: Ποιό εἶναι τὸ κλειδί τῆς Παιδείας λοιπόν;

Τὸ κλειδί τῆς Παιδείας εἶναι ἡ παραγωγή καινούργιας Γνώσης με μεγάλα καὶ ὑπερσύγχρονα ἐρευνητικὰ ἰδρύματα. Θὰ γίνουμε ἀξιόπιστοι καὶ ἀξιόλογοι ἀνάλογα με τὶς δαπάνες ποὺ θὰ χορηγηθοῦν γιὰ τὴν Ἔρευνα, ὥστε ἡ Ἔρευνα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀποκαρδίωση. Δυστυχῶς στὴν Ἑλλάδα τὸ παιχνίδι παίζεται ἔτσι, ὥστε οἱ Ἕλληνες φοιτητὲς νὰ μείνουν ἀγράμματοι καὶ κακομοιρηδες, νὰ τρομοκρατηθοῦν ἀπὸ μία

ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ ΕΤΗΣΙΩΝ ΤΟΜΩΝ & ΤΕΥΧΩΝ

ΔΑΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΙ ΔΑΥΛΟΥ 58 €

_____ (ΟΝΟΜΑ) _____ (ΕΠΩΝΥΜΟ)

_____ (ΑΝΑΓΡΑΨΤΕ ΕΤΟΣ)

_____ (ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ)

ΤΕΥΧΗ ΔΑΥΛΟΥ 6 €

_____ (Τ.Κ.)

_____ (ΠΟΛΗ)

_____ (ΑΝΑΓΡΑΨΤΕ ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ)

_____ (ΧΩΡΑ)

_____ (Τηλ.)

Οἱ τιμὲς ἐπιβαρύνονται με κόστος ταχυδρόμησης μέσω ΕΛΤΑ, ποὺ γιὰ ἀποστολὲς ἐντὸς Ἑλλάδος εἶναι 2,80 €.

Πιστωτικὴ Κάρτα

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΡΤΑΣ: _____

VISA ☐

ΤΡΙΨΗΦΙΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (ἀναγράφεται στὸ πίσω μέρος τῆς κάρτας): _____

MasterCard ☐

ΗΜΕΡ. ΛΗΞΗΣ: ____/____/____ ΥΠΟΓΡΑΦΗ: _____

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΜΕ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ:

Περιοδικό «ΔΑΥΛΟΣ», Κυδαθηναίων 29, 105 58, Αθήνα

FAX: (+30) 210 3314997

παρατεταμένη και καλοστημένη ανεργία, ώστε να εξαγορασθούν οι μελλοντικοί μας επιστήμονες για ένα κομμάτι ψωμί, ευγνωμονώντας ταπεινά τον δυνάστη που τους το προσφέρει. Η κυρία ύπουργός ξέρει πολύ καλά, ότι η Παιδεία είναι κατάθεση ψυχής, και ότι όλοι εμείς οι εμπλεκόμενοι δεν πρέπει να έχουμε ελλειμματική ψυχή, αλλά πληθωρική αγάπη για το αντικείμενό μας. Από τον ύπουργό έως τον πιό απομονωμένο δάσκαλο οφείλουμε να μεταδώσουμε ένθουςιασμό, έμπνευση, θάρρος και όραμα στα παιδιά, που μās έχουν εμπιστευθεί. Η μάχη γίνεται, για να μεταβάλουν τους καθηγητές σε άπλοους γραφειοκράτες, οι όποιοι θα εξουσιάζουν τους μαθητές τους και τίποτε άλλο.

Χωρίς όραμα όμως στην Παιδεία θα καταλήξουμε σκουπιδάνθρωποι και θα παράγουμε σκουπιδανθρώπους. Αυτούς τελικά θέλουμε να παράγουμε; Τότε να μās τὸ δηλώσουν καθαρά, ότι δεν θέλουν επιστήμονες. Τὸ μόνο που τους απασχολεί είναι οι «λμινάζοντες φοιτητές», οι όποιοι δεν ενοχλούν κανένα, αφού δεν πατούν στις σχολές.

«Εάν μου πη κάποιος ύπουργός, τί να κάνω με τους ενεργούς φοιτητές, δηλαδή τους φοιτητές που έρχονται και στοιβάζονται σε άμφιθέατρα, που δεν είναι σύγχρονα, όπως θα έπρεπε, για να διδάσκεται η Γνώση, η στα εργαστήρια, που χρειαζόμαστε χρήματα, για να πάρουμε αντιδραστήρα και να κάνουμε μία άσκηση παραπάνω, εάν λοιπόν μου πη ο ύπουργός, τί να κάνω με όλα αυτά τα παιδιά, τότε θα δεχθώ και τις προτάσεις του για τους «λμινάζοντας φοιτητές».

«Α»: Άρα συμφωνείτε, ότι τα σχολεία είναι εργαστήρια κατασκευής ανθρώπων, και ότι οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται είναι ανάλογες με το είδος των ανθρώπων, που θέλουμε να κατασκευάσουμε;

Συμφωνώ απολύτως, ότι οι άνθρωποι κατασκευάζονται μέσα στα σχολεία, και οι άρχουσες τάξεις πάσης μορφής χρειάζονται άτομα χωρίς ερωτηματικά, άτομα τα όποια θα λιβανίζουν τους ίδιους, και συνεπώς τέτοιους ανθρώπους θα κατασκευάσουν, ανθρώπους που θα αναπαράγουν μόνον μια μακάβρια επανάληψη και θα εμποδίζουν κάθε πρόοδο. Η Παιδεία είναι ο μόνος τομέας της κοινωνίας, όπου, ενώ χρηματοδοτείται (και θεραπεύεται) από την άρχουσα τάξη, εν τούτοις όμως παράγει δυνάμεις άμφισβήτησης. Προτιμάει λοιπόν να παράγη βλακεία και μίξερια, όπως είπαμε, παρά να παράγη έξυπνους ανθρώπους, διότι θα συνειδητοποιήσουν ως έξυπνοι άνθρωποι, τὸ ποιοί είναι αυτοί οι όποιοι αποτελούν την Έξουσία, και επομένως θα την ανατρέψουν. Η Βλακοκρατία είναι βολική και απαραίτητη στὸν κρατικό και κομματικό μηχανισμό, γιατί η προκοπή παράγεται από ανθρώπους δημιουργικούς και ελεύθερους, όχι μίξερους, ούτε από ιδιωτικοποιημένους καταναλωτές. Και μόνον η λέξις κόμμα, που προέρχεται από τὸ ρήμα κομματιάζω- διαιρῶ, μās λέει πολλά.

Σχολικά βιβλία τῆς... θλίψης και τῆς βλακείας

«Α»: Καὶ τὰ μίξερὰ σχολικὰ βιβλία τοῦ Δημοτικοῦ - Γυμνασίου ἐκεῖ στοχεύουν;

Η συγγραφή των σχολικῶν βιβλίων δεν ἀνατίθεται σε άριστους δασκάλους με βαθειά γνώση και αγάπη για τὰ παιδιά, ἀλλὰ ἀνατίθεται σε φίλους τοῦ ύπουργοῦ η τῆς ύπουργοῦ η σε φίλους τοῦ γενικοῦ γραμματέα κ.λπ., καὶ ἔτσι ἄνθρωποι με πλήρη άγνοια γράφουν, ότι θέλουν, διότι δεν τους ἐλέγχει κανείς. Συνεπῶς τὰ βιβλία τοῦ

Δημοτικού δείχνουν την μιζέρια του έγκεφάλου τους, την οποία διοχετεύουν στα άτυπα περιβάλλοντα, σκοτεινιάζοντας την ψυχή τους. Έπιπλέον έχουν πολλά όρθογραφικά λάθη, και με τέτοιο άθλιο περιεχόμενο τα παιδιά δεν μπορούν να αγαπήσουν μία γλώσσα, που τους μιλάει διαρκώς για δυστυχία και θλιβερά θέματα, π.χ. ο παππούς είναι άρρωστος και πάλι ο παππούς πέθανε, ένας γάιδαρος... τραγουδοῦσε, αλλά ήταν... φάλτσος, ενώ έχουν ξεβελισθή οι μεγάλοι μας ποιητές, και την θέση τους έχουν καταλάβει κάποιοι έντελως άγνωστοι. Δεν διδάσκεται ολόκληρο το έργο του Παλαμά, του Έλύτη, του Καβάφη ή του Κάλβου από το Δημοτικό με την άστοχη δικαιολογία ότι οι μαθητές δεν καταλαβαίνουν. Δηλαδή όλη αυτήν την δυστυχία και την θλίψη την καταλαβαίνουν καλύτερα;

Αυτά τα μίξερ βιβλία καλλιεργούν την ήττοπάθεια και την νοοτροπία του βλακός. Αποβλακώνουμε εμείς τα πανέξυπνα παιδιά μας, και ούδέποτε συγκεντρώθηκε μία λαοθάλασσα γονέων έξω από το Υπουργείο «Παιδείας» εναντίον των σχολικών βιβλίων. Δεν έτριξε ποτέ η καρδιά του κυρίου ή της κυρίας ύπουργού Παιδείας, γιατί να ενδιαφερθῇ λοιπόν;

«Δ»: Νοείται Παιδεία χωρίς Θέατρο, Μουσική, Χορό και Γυμναστική; Οί δικοί σας φοιτητές ασχολούνται με τις Τέχνες;

Πολύ σημαντική ερώτηση. Στόν όρο «Παιδεία» άπαραιτήτως πρέπει να συμπεριλαμβάνεται το Θέατρο, ή Μουσική, ή Χορός, ή Γυμναστική. Στο Πολυτεχνείο εὐτυχώς έχουμε Θεατρική Όμάδα, έχουμε Μουσική με ένα πολύ καλό συγκρότημα παραδοσιακής και σύγχρονης, έχουμε Χορευτικό Τμήμα και Τμήμα Γυμναστικής με 50 δραστηριότητες. Τα άκρως καταπιεστικά προγράμματα σπουδών όμως απορροφούν όλη την ζωτικότητα των φοιτητών, δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος, και τώρα ή ίδια τακτική εφαρμόζεται και στα Δημοτικά. Στο Καίμπριτζ το πολύ να έχουν 15 ώρες την εβδομάδα, αλλά είναι πολύ έστιασμένοι στο αντικείμενό τους. Έμεις έχουμε 35 ώρες μάθημα την εβδομάδα, που σημαίνει άλλες 70 στο σπίτι. Παρά την πληθώρα αξιόλογων καθηγητών στην Ελλάδα δεν χωρίζουν σε τμήματα τους φοιτητές, ώστε να αποδώσει ή διδασκαλία από έδρας, αλλά δικαιολογούν τους μισθούς με μία σκληρή ύπερφόρτωση των φοιτητών. Η Παιδεία μας σήμερα φρόντισε να μην περιλαμβάνει ούτε στο Γυμνάσιο τις Άνθρωπιστικές Έπιστήμες. Έξοβέλισαν την Ποίηση, και έχουμε μία στεγνή τεχνοκρατική εκπαίδευση, χωρίς όμως να είναι και επιτυχημένη. Η κυβέρνηση θα πρέπει να κάνει ένα μακροπρόθεσμο Πρόγραμμα Χρηματοδότησης της Μέσης Έρευνας, να τονώσει την καλλιτεχνική δημιουργία και την πολιτιστική και να βοηθήσει τομείς που σήμερα πάσχουν, διότι, στόν τεχνοκρατικό κόσμο που ζούμε, δεν μπορούν εύκολα να βρεθούν χρηματοδότες για τις Τέχνες.

Έγκαταλείπεται ή έρευνα στις Φιλοσοφικές Σχολές

«Δ»: Τί κατάσταση επικρατεί στα άμφιθέατρα και τα εργαστήρια; Οί έρευνες δεν χρηματοδοτούνται;

Υπάρχουν άμφιθέατρα και εργαστήρια, τα όποια ζουν μέσα στην μιζέρια, που άδυνατούν να χωρέσουν τόσους φοιτητές, ειδικά τώρα τελευταία που οί φοιτητές επέστρεψαν μαζικά στα Άνώτατα Ίδρύματα υπό τον φόβο της άνεργίας, διότι ένα διάστημα δεν πατούσαν· και όμως δεν έχουμε τους κατάλληλους χώρους ειδικά στα εργαστήρια,

όπου και η πληθώρα των φοιτητών απαιτεί καθημερινές δαπάνες, διότι σὲ ἓνα χημικὸ ἐργαστήριο γιὰ μία ἄσκηση χρειαζόμαστε π.χ. θεϊκὸ ὄξυ ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουμε. Πῶς λοιπὸν θὰ παραχθῇ Ἐπιστήμη καὶ εὐημερία, ὅταν τὸ Πανεπιστήμιο εἶναι βυθισμένο στὴν μιζέρια καὶ τὴν ἀνέχεια;

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως στὸ Ἑθνικὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο, εἴμαστε τυχεροί, διότι οἱ ἔρευνες χρηματοδοτοῦνται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Ε.Ε., καὶ τὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο εἶναι τὸ 2ο στὴν Εὐρώπη στὰ ἀνταγωνιστικὰ προγράμματα Ἑρευνας, κάτι ποὺ μὲ χαροποιεῖ ἰδιαίτερος. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μὲ γεμίζει μὲ ἀγωνία σὰν καθηγητὴ εἶναι τὸ τί θὰ συμβῇ στὴν Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, τώρα ποὺ ὁ κόσμος ἔχει στραφῇ πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις, καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς νὰ χρηματοδοτήσῃ τὶς ἔρευνες καὶ τὶς μελέτες τῶν θεωρητικῶν μας ἐπιστημόνων.

«Δ»: *Τί εἶναι ἡ περίφημη «Ἐπιτροπὴ τῶν Σοφῶν»;*

Ἡ Κυβέρνηση, προκειμένου νὰ ἐμφανίσῃ ὅτι θέλει διάλογο γιὰ τὸ πλαίσιο τῆς Παιδείας, δημιούργησε μία «Ἐπιτροπὴ Σοφῶν», ἄγνωστο πῶς τὴν ἐπέλεξε· καλοὶ εἶναι οἱ Σοφοί, ἀλλὰ τοῦλάχιστον νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ κάποιους καὶ μετὰ νὰ ἀποστέλλωνται. Ἐὰν ἡ κ. ὑπουργὸς εἶχε ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Σύγκλητο τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου νὰ ὀρίσῃ κάποιον ἐκπρόσωπο, θὰ τῆς εἶχαμε στείλῃ, διότι ἐμεῖς στὸν διάλογο πιστεύουμε, καὶ μόνον ἔτσι θὰ λυθῇ τὸ θέμα τῆς Παιδείας, ποὺ εἶναι ἐθνικὸ καὶ ὑπερεθνικὸ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔγινε ἔτσι. Συνεστήθη λοιπὸν μία «Ἐπιτροπὴ Σοφῶν», ποὺ κανεὶς δὲν ξέρεי πῶς δημιουργήθηκε καὶ ἡ ὁποία διελύθη εἰς τὰ ἑξ ὧν συνετέθη, διότι δὲν συμφώνησαν σὲ τίποτα. Οἱ νέοι, ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν προέρχονται, ἔχουν ἄδολο χαρακτῆρα καὶ δὲν γίνονται Κατεστημένο, ἀφοῦ κάθε 5 χρόνια ἀλλάζουν. Ἐνῶ ἐμεῖς, οἱ καθηγητές, ἀναπόφευκτα δενόμαστε μὲ τὴν καρέκλα καὶ γινόμαστε Κατεστημένο. Καὶ τότε χάνουμε τὴν ἔννοια τοῦ νὰ αὐτοαξιολογούμεθα καὶ νὰ ἀναρωτιώμαστε, ἐὰν οἱ πράξεις μας ἦταν πράγματι ἀξιόπιστες. Αὐτὴν τὴν ἱκανότητα τὴν χάνουμε μὲ τὰ χρόνια. Ἀντιθέτως ἡ νεολαία παρατηρεῖ καὶ κρίνει. Δυστυχῶς τοὺς λείπει ἡ κρίση στὰ ἐπιστημονικά, διότι δὲν τοὺς τὴν ἀναπτύξαμε ἐμεῖς.

Παρατηρήστε αὐτὸ
τὸ ἀστεῖο πολεμικὸ
σκηνικὸ, ποὺ στήνεται
κάθε τόσο ἔξω ἀπὸ
τὸ Κοινοβούλιο, μὲ
τὴν ἐξουσία καλὰ
προστατευμένη ἐντὸς
μιᾶς θωρακισμένης
Βουλῆς καὶ τοὺς
ἀντιεξουσιαστὲς νὰ
πετοῦν μολότωφ σὲ
ἄσχετο κόσμο.

Τὸ Ἄσυλο καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς «Ἐτεροζήτησης»

«Δ»: *Μιλήστε μας γιὰ τὸ πανεπιστημιακὸ Ἄσυλο, τὰ αὐτόφωρα κακουργήματα ἐντὸς τοῦ Ἀσύλου, καὶ πότε αὐτὸ καταργεῖται.*

Τὸ πανεπιστημιακὸ Ἄσυλο εἶναι μία πανεπιστημιακὴ ἀρχή, ποὺ δὲν ἔχει νὰ κἀνὴ μὲ βία καὶ καταργεῖται ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἀσκεῖ βία ἢ παρεμποδίζει τὴν διακίνηση τῶν ιδεῶν. Κακῶς νομίζουμε ὅτι τὸ Ἄσυλο μόνον ἡ Ἀστυνομία τὸ παραβιάζει. Καὶ ἐσεῖς, ἐὰν ἔλθετε σήμερα ἐδῶ καὶ μοῦ ἀφαιρέσετε τὸν λόγο, θὰ ἔχετε καταργήσῃ τὸ Ἄσυλο. Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ. Τὸ Ἄσυλο δὲν καλύπτει κακουργήματα ἐντὸς αὐτοῦ. Οὔτε οἱ διαδηλώσεις γιὰ δωρεὰν Παιδεία μποροῦν νὰ σχετισθοῦν μὲ καταστρο-

φές, με βανδαλισμούς, με την ἐρήμωση τῶν γραφείων καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἐξοπλισμοῦ, αὐτὰ εἶναι πολιτικὲς σκοπιμότητες. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καθελώνονται στὴν «ἀληθοφανή» θέση τους, ὅπως ἓνα ἄλογο, ποὺ καθελώνεται ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει σανός.

Γιὰ νὰ πάψουν λοιπὸν τὰ κόμματα νὰ ἐλέγχουν πλήρως τὸν πανεπιστημιακὸ χῶρο, πρέπει ἡ Πρυτανικὴ Ἀρχή, ὅλοι οἱ πανεπιστημιακοὶ καὶ ὅλοι οἱ φοιτητὲς νὰ ἐκλέγονται με κληρωτίδα, ὄχι κομματικά. Ἔτσι θὰ πάψουν τὰ πανεπιστήμια νὰ εἶναι συμψηφισμὸς ἀνομιῶν. Πρέπει κάποτε νὰ ὑπάρξουν κυρώσεις πειθαρχικά, νὰ ληφθοῦν ἐπισήμως μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν πανεπιστημίων. Οἱ ἑξῆς νεαροί, ποὺ πετοῦν μολότωφ, κινδυνεύουν νὰ ἀλληλοσκοτωθοῦν ἢ νὰ σκοτώσουν ἄλλους, νὰ σκοτώσουν νήπια καὶ γέροντες, γιὰ τὸ Ἄσυλο προστατεύει μόνον τοὺς διαδηλωτές. Καὶ ἡ Ἀστυνομία διστάζει νὰ μπῇ στὸν χῶρο, διότι, ἂν θὰ γίνῃ συμπλοκὴ καὶ ὑπάρξῃ κάποιος νεκρὸς μέσα, τότε κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ τὸ κόστος. Τότε τίθεται σὲ ἐφαρμογὴ ὁ μηχανισμὸς τῆς «ἐτεροζήτησης».

«Δ»: Δώστε μας τὸν ὀρισμὸ τῆς «Ετεροζήτησης».

Ἡ «Ετεροζήτησις» εἶναι ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος π.χ. ἀπὸ τὴν Παιδεία ἢ ἀπὸ τὴν βαρεῖα φορολογία σὲ ἓνα ἄσχετο θέμα. Κατασκευάζουν ἓναν ἐχθρὸ με κουκούλλα ἢ χωρὶς αὐτὴν καὶ παρὰγουν τὴν ἀποσάθρωση. Παρατηρήστε αὐτὸ τὸ ἀστεῖο πολεμικὸ σκηνικὸ, ποὺ στήνεται κάθε τόσο ἔξω ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιο, με τὴν ἐξουσία καλὰ προστατευμένη ἐντὸς μιᾶς θωρακισμένης Βουλῆς καὶ τοὺς ἀντιεξουσιαστὲς νὰ πετοῦν μολότωφ σὲ ἄσχετο κόσμος! Ἔτσι δυναμιτίζουν τὸν δημόσιο βίον καὶ παραλύουν τὸ κράτος. Ὁ κόσμος, τρομοκρατημένος ἀπὸ τὴν λαοκρατία τῶν κουκουλλοφόρων, δὲν ἀναρωτιέται τί δράμα παίζεται στὰ παρασκήνια, πῶς χειρίζονται τὰ ἐθνικά μας θέματα, ποὺ ὁδηγοῦν τὴν Οἰκονομία μας καὶ τὴν Παιδεία μας. Σὰν ἐπιδόρπιο «σερβίρονται» καὶ μισόγυμνες ξανθές, ποὺ δίνουν ἓνα αἶσθημα ἀσφάλειας.

Κάποιοι ἀκριβοπληρωμένοι «Διαχειριστὲς Κρίσεων» πληρώνονται ἡγεμονικά γιὰ τὴν ἀποβλάκωσή μας καὶ τὰ καταφέρνουν μία χαρά. Ἐὰν ὅμως ἡ χώρα αὐτὴ δὲν ἀνήκῃ στὴν «μειοψηφία τῶν κουκουλλοφόρων», τότε γιὰ τὴν πλειοψηφία δὲν μπορεῖ νὰ κυκλοφορήσῃ στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν;

Ἡ βία στὰ σχολεῖα καὶ ὁ Ἀθητισμὸς

«Δ»: Καὶ ἡ βία στὰ σχολεῖα; Τί συμβαίνει με τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων;

Ὅταν μία κοινωνία νοσῇ καὶ ἔχει περίσσειμα νοσηρότητας θὰ δημιουργήσῃ καὶ τοὺς μηχανισμοὺς ποὺ θὰ «κάψουν» αὐτὴν τὴν νοσηρότητα. Τὰ παιδιά μας μεγαλώνουν σ' ἓνα διαστρεβλωμένο περιβάλλον. Δὲν ὑπάρχει φυσικὸ περιβάλλον δίπλα τους, δὲν

Τὸ φοιτητικὸ κίνημα τῆς προδικτατορικῆς περιόδου εἶχε μετατρέψει τὸ Πανεπιστήμιο σὲ πολιτικὸ προμαχῶνα τῆς ἐλεύθερης διακίνησης καὶ πάλης ἰδεῶν καὶ τὸ πανεπιστημιακὸ Ἀσύλο σὲ ἀσπίδα ἀπέναντι στὴν ἀστυνόμευση τῆς πανεπιστημιακῆς ζώνης. Σήμερα συζητεῖται ὁλοένα καὶ περισσότερο ἡ ἀνάγκη ἀναμόρφωσης τοῦ τρόπου ἀντιμετώπισης τοῦ πανεπιστημιακοῦ Ἀσύλου, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν γίνεταί κατάχρησή του μὲ τὴν ἀνοχή ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν.

ὑπάρχει πολιτισμικὸ περιβάλλον δίπλα τους, οἱ γονεῖς τρέχουν διαρκῶς, νοιώθουν ἐγκυριασμένα, ἀποκαταλαμβάνονται στὸ ἔλεος τῶν ἠλεκτρονικῶν παιχνιδιῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαράδεκτα βίαια. Ὑπάρχουν παιχνίδια, ποὺ ὁ σκοπὸς τους εἶναι νὰ δολοφονῇ τὸ παιδί πολλοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ πάρῃ πόντους! Στὸ τέλος τοὺς περιμένει ὡς ἑπαιγμένον μία ξανθὴ κυρία, ἡ ὁποία, ἀνάλογα μὲ τὸ πόσους ἔχει δολοφονήσει τὸ παιδί, θὰ προσφέρει καὶ τὶς ἀντίστοιχες ὑπηρεσίες. Μιλάμε γιὰ φριχτὰ πράγματα. Ἡ κοινωνία μας εἶναι στυνγνή, παράγουμε περιθώριο, τὸ ὁποῖο καταδιώκουμε καὶ μᾶς καταδιώκει, ἐνῶ μία σημαντικὴ μερίδα τῆς νεολαίας ἀγνοεῖ τὶς λέξεις «συντροφικότητα», «ἀγάπη», «φιλία», ἀκόμη καὶ «ἔρωτας». Ὅλα αὐτὰ τὰ σύμβολα τῆς συλλογικότητος ἔχουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸν ἄκρατο ἀνταγωνισμό. Ἡ ἀνύπαρκτη πολιτιστικὴ Παιδεία γενικὰ ἔχει σὰν ἀποτελεσματὸν αὐτὴ τὴν ἐκρηκτικὴν βία, ἡ ὁποία ἐκτονῶνεται στὰ γήπεδα, στὸ Πολυτεχνεῖο, σὲ

κλοπές, ιδιαιτέρως δὲ σὲ καταστροφές. Τὰ παιδιὰ χρειάζονται χρόνο καὶ ὄχι χρῆμα, δηλαδή «πάρτε λεφτὰ καὶ ἀφήστε μας ἥσυχους!». Τὸ χρῆμα στὰ χέρια ἐνὸς ἐφήβου χωρὶς Παιδεία, χωρὶς Πολιτισμό, χωρὶς προσοχή, σημαίνει ἀλκοόλ, ναρκωτικά καὶ τέλος τὴν ὠμὴν βία.

Βλέπω μὲ δέος καὶ πικρία τὴν τεράστια σημασία τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων στὸν ψυχισμό τῶν νέων, ὅπου ἡ προετοιμασία καὶ ἡ συμμετοχή τους ἐκτόνωνε τὴν πληθωρική τους ἐνέργεια, καὶ παρατηρῶ, πόση σοφία κρύβει ὁ κότινος στέφανος, διότι *κόττος* σημαίνει ὁ χόλος, ἡ χολή, ἀρνητικὴ σκοτεινὴ ἐνέργεια, καὶ συνεπῶς ὁ ἀγῶνας μέσα στὸν στίβο γιὰ ἓνα ταπεινὸ στεφάνι ἀπὸ κότινο θεραπεύει αὐτόματα καὶ τὰ ἐπικίνδυνα στοιχεῖα, ποὺ θὰ παρασύρουν ἓναν ἔφηβο στὴν βία.

Εἶναι πασίγνωστο, ὅτι ὁ Ἴφιτος κατ' ἐντολὴν τῆς Πυθίας ἐπανάφερε τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες ὡς μοναδικὸ θεραπευτικὸ μέσον σὲ μία ἐποχὴ δραματικῆς παρακμῆς, ἀντίστοιχης μὲ τὴν σημερινή. Δὲν μᾶς ἐμποδίζει κανεὶς νὰ τοὺς ἐπαναφέρουμε κάθε τετραετία, τὸ ἀποτέλεσμά τους θὰ εἶναι ἐκπληκτικὸ, ἀπλᾶ δὲν τὸ ἔχουμε σκεφθῇ. Ἡ Δ.Ο.Ε. ἂς ἐξακολουθήσῃ νὰ περιφέρει τοὺς ντοπαρισμένους ἀθλητὲς ἀνὰ τὸν κόσμον σὰν νὰ εἶναι τσίγκο, ἀλλὰ οἱ γεννιήτορες αὐτῆς τῆς ιδέας εἴμαστε ἐμεῖς, καὶ δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα νὰ μᾶς ἐναντιώνωνται, μιλάμε γιὰ τὰ δικὰ μας παιδιὰ, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑκκλησία ἔβγαλε τὴν Παιδεία

«Δ»: Ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο εἶναι κέντρο διακίνησης πληροφοριῶν. Ἀπλάδῃ οἱ καθηγητὲς ἐλέγχουν τὴν πληροφορία ποὺ μεταδίδουν ἢ ἀντιθέτως ἐλέγχονται αὐστηρὰ στὴν διακίνηση τῶν πληροφοριῶν;

Ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ τῶν πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν εἶναι, ὅτι ἀληθινὰ ἐμεῖς μποροῦμε νὰ ἐλέγξουμε τὴν πληροφορία ποὺ μεταδίδουμε. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἐκεῖ. Τὸ πρόβλημα εἶναι, ἐὰν ἐμεῖς θέλουμε νὰ μεταφέρουμε τὴν πληροφορία ὅπως πρέπει ἢ ἐὰν ἐμεῖς θέλουμε νὰ τὴν ἐλέγξουμε. Μήπως τὴν λογοκρίνουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα.

«Δ»: Γιὰ παράδειγμα, τὰ κινητὰ τηλέφωνα κινοῦνται στὰ κύματα τοῦ αἰθέρος. Γιὰ τὸν αἰθέρα μιλάει ὁ Ὁρφέας στὰ «Ὀρφικά» καὶ ὁ Ὅμηρος στὴν «Ἰλιάδα». Εἰσθε ἐλεύθερος νὰ τὸ ἀναφέρετε αὐτὸ ἢ πρέπει νὰ ἐγκωμιάσετε χριστιανοὺς ἐφευρέτες, ὅπως θέλει τὸ Ὑπουργεῖο;

Ἦδη στὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο διδάσκει ὁ καθηγητὴς κ. Θεοδόσιος Τάσιος, ποὺ εἶναι πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μελέτης τῆς Ἀρχαίας Τεχνολογίας (Ε.Μ.Α.Ε.Τ) καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Τεχνολογία, ἐνῶ τὰ βιβλία του εἶναι καταπληκτικά. Πιστεύω σ' αὐτὸ ποὺ λέει, ὅτι ἡ πρώτη Βιομηχανικὴ Ἐπανάσταση ἔπρεπε νὰ εἶχε ἀρχίσει στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὴν π.Χ. ἐποχὴ, διότι τότε συνέτειναν ὅλες οἱ συνθήκες, ποὺ ἐμφανίσθηκαν ἀργότερα τὸ 1800 περίπου. Στὴν Ἀλεξάνδρεια ὑπῆρχε ἡ μεγαλύτερη βιβλιοθήκη τοῦ πλανήτη, ὑπῆρχαν τὰ βιομηχανικὰ κέντρα καὶ ὑπῆρχαν τέτοιου εἶδους μηχανισμοί, ποὺ πραγματικά θὰ μπορούσαν ὅλα νὰ ἔχουν ξεκινήσει ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Τὰ κύματα τοῦ αἰθέρος ἦταν πασίγνωστα καὶ ἡ χρῆση τους ἐπίσης. Ἐπιπλέον ὅμως ὑπῆρχαν ἀληθινοὶ σοφοὶ καὶ θαυμαστοὶ ἐπιστήμονες, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ εἶχαν καὶ τὶς λύσεις γιὰ τὴν ἐπιβάρυνση τοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ δυστυχῶς πρῶτα ἡ

Ρωμαϊκή κατοχή και ἐν συνεχείᾳ ἡ κατοχή μας ἀπὸ τὴν Θεοκρατία καὶ τὸν Δογματισμὸ μᾶς βύθισαν στὸ σκοτάδι καὶ κατόπιν στὴν ἀπότομη καὶ ἀλόγιστη χρῆση τῶν φυσικῶν πόρων, κάτι ποὺ τελικὰ θὰ μᾶς στραγγαλίσει.

Ἀσφαλῶς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας θέλει τὴν προβολὴ τῶν πιστῶν του, ἀλλὰ τὰ θρησκευόμενα εἶναι θέμα τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν καὶ ὄχι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, γιὰ νὰ ἐλέγχουν τὰ σχολικὰ βιβλία. Γιὰ παράδειγμα στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 εἴχαμε καὶ γυναῖκες πλοίαρχους, ἀληθινὲς καπετάνισσες, ποὺ κυβερνοῦσαν πλοῖα καὶ πολεμοῦσαν, τὶς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει νὰ τὶς ἀναφέρει, οὔτε ἡ Ἐπανάσταση ἄρχιζε τὴν ἡμέρα τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», διότι ἡ Καλαμάτα εἶχε ἀπελευθερωθῇ ἀρκετὲς ἡμέρες πρὶν, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ συμπίπτῃ ἡ Ἐπανάσταση μὲ τὸν Εὐαγγελισμὸ καὶ νὰ μειώνεται ἡ τεράστια σημασία της.

«Δ»: *Καὶ ὅμως στὴν τρίτη χιλιετία οἱ καθηγητὲς ἀνέχονται τὴν ἀνάμειξη τῆς Ἐκκλησίας στὴν Παιδεία, ἀνέχονται νὰ προστατεύουν τὴν ἐβραϊκὴ ἱστορία καὶ τὸ «Ὀλοκαύτωμα» σὲ βάρος τῆς Ἑρηννας, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ παρελθόντος.*

Ὅχι, οἱ καθηγητὲς δὲν τὸ ἀνεχόμεστε αὐτό, ἀπλᾶ δὲν παίρνουμε πλακάτ νὰ βγοῦμε στοὺς δρόμους ἢ νὰ πετάξουμε μολότωφ γι' αὐτὰ τὰ θέματα. Ἐμεῖς κάνουμε τὴν ἔρευνά μας, ἐμβαθύνουμε τὴν ἐπιστήμη μας, ποὺ εἶναι συναρπαστική, χωρὶς νὰ ἔχουμε εὐτυχῶς καμμία ἀνάμειξη οὔτε μὲ Ἐκκλησίες, οὔτε μὲ «Ὀλοκαυτώματα», ποὺ οὕτως ἢ ἄλλως εἶναι καταδικαστέα, καὶ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τὰ περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει ἀρκετοὺς ψήφους στὴν ἐλληνικὴ κοινωνία, ἀσκεῖ ὑπουργικὴ πίεση, καὶ οἱ κυβερνήσεις τὴν ὑπολογίζουν, θεωρῶ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους, ποὺ ἐπιμένουν γιὰ τὰ ιδιωτικὰ πανεπιστήμια, εἶναι γιὰ νὰ ἰδρυθῇ καὶ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύω ὅτι θὰ εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα. Παράλληλα, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάμειξη ὡς μεγαλομέτοχος σὲ τράπεζες, σὲ ξενοδοχεῖα καὶ μεγάλα ἐμπορικὰ κέντρα, ἄρα ἔχει καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν πολιτῶν σὲ πάρα πολλοὺς τομεῖς.

Σὲ λίγο ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ μιᾷ Ἑλληνικά

«Δ»: *Σὰν πρύτανις ἀγωνισθήκατε γιὰ τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα. Εἶναι ἀδιανόητο οἱ Ἕλληνες γαιτροὶ νὰ μὴν μιλοῦν τὴν γλῶσσα τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἢ τοῦ Ἱπποκράτη, καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῆς ΝΑΣΑ νὰ μελετοῦν δωρεὰν τὶς πολὺτιμες πληροφορίες τῶν προγόνων μας.*

Ἀγαπῶ πολὺ τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα, καὶ ἡ καταδίωξή της ἀντίκειται στὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ἀλλὰ τελικὰ δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ τὴν καταργήσουν. Τὰ Λατινικά εἶναι ἡ νεκρὴ γλῶσσα, ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι ὀλοζώντανη, διότι ὁ ἐφημέριος στὸ Καίμπριτζ μιλάει Ἑλληνικά, ὁ ἀντίστοιχος σὲ βαθμὸ τοῦ δικοῦ μας πατριάρχη (!) στὴν Ἀγγλία ἐπίσης μιλάει Ἑλληνικά. Εἶναι δυστύχημα γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἐπιστήμονες, ποὺ δὲν μιλοῦν τὴν ἐπιστημονικὴ γλῶσσα τῶν προγόνων τους, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὀλόκληρη ἡ Εὐρώπη σὲ λίγο θὰ ὁμιλῇ Ἀρχαία Ἑλληνικά, ὑποχρεωτικὰ ὁ αὐθεντικὸς Ἕλλην Λόγος θὰ εἰσβάλλῃ σάν...μύδα στὴν πατρίδα μας. Παρὰ τὸν κατατρεγμὸ τῆς ἡ Ἑλληνικῆ τελικὰ θὰ γιγαντωθῇ, δὲν θὰ καταργηθῇ.

Ὁ Ἕλλην εἶναι προμηθεϊκὴ μορφή, ποὺ δὲν κρατᾷ τὴν Γνώση γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ τὴν μεταδίδει, ἀπεχθανόμενος τὴν μυστικοπάθεια καὶ τὰ δόγματα τῆς Ἀνατολῆς,

που του έπεβλήθησαν βιαίως. Συνεπώς αυτή ή ανιδιοτελής δωρεά προς την ανθρωπότητα επιστρέφει σ' εμάς στο εκατονταπλάσιο. Προς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχει ὀργανωμένη Παιδεία, καὶ μᾶς ἐμποδίζουν νὰ ἀναγνώσουμε τὸν Ἀρχαῖο Λόγο, διότι θὰ θυμηθοῦμε πολλά. Κατάφεραν νὰ καταντήσουν τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ δυσάρεστη γιὰ τὸν διδάσκοντα καὶ ἀνυπόφορη γιὰ τὸν διδασκόμενο. Ὅμως πρέπει νὰ προσελκύσουμε πρῶτα –πρῶτα τὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ νὰ διαβάζουν τὸν Ὅμηρο, τὸν Ὀρφέα καὶ τοὺς χιλιάδες φιλοσόφους καὶ μαθηματικούς μας, γιὰτὶ θὰ ἔχουμε τεράστιο ὄφελος ὅλοι μας.

Χρειάζεται ἡ ἀλλαγὴ τῆς μεθοδολογίας, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔχω προωθήσει ἓνα σύστημα ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ γιὰ τὴν ἐκμάθηση τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας, διαπιστώνοντας ὅτι οἱ νέοι γύρω στὰ 20, ποὺ εἶναι ἐλεύθεροι, κυριολεκτικὰ διψοῦν νὰ ἐρευνήσουν τὴν Ἑλληνικὴ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἠλεκτρονικὴ βοήθεια. Ἡ ἐταιρεία ποὺ ἀσχολήθηκε τότε, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἔχη ἐξελίξει πολὺ.

«Δ»: Καὶ ἡ Γραμματικὴ;

- Θεωρῶ τὴν Γραμματικὴ σπουδαία, διότι γυμνάζει τὸν Νοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἄποψή μου ἔχει σχέση μὲ τὰ Μαθηματικά· καὶ ἐγὼ, παρόλο ποὺ ἤμουν σὲ Πρακτικὸ Σχολεῖο, τὴν ἀπολάμβανα. Τὸ ἴδιο ἰσχύει γιὰ τοὺς τόνους καὶ τὰ πνεύματα, ἀλλὰ ἡ μάχη δὲν ἔχει κριθῆ ἀκόμη. Ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς Τεχνολογίας, διότι περιέχει χιλιάδες τεχνολογικοὺς ὅρους, αὐτὸ τὸ ἔχει παραδεχθῆ δημόσια καὶ ἡ ἴδια ἡ ὑπουργὸς Παιδείας.

«Δ»: Μιλήστε μας γιὰ τὴν αὐτονομία καὶ τὴν χρηματοδότηση τῶν πανεπιστημίων. Ὑπάρχουν κωδικοὶ ἐξόδων;

Ἡ χρηματοδότηση τῶν πανεπιστημίων εἶναι μία πραγματικὰ θλιβερὴ ἱστορία. Σὲ ὅλη τὴν Ε.Ε. οἱ δαπάνες γιὰ τὴν Παιδεία εἶναι τὸ 5% τοῦ ΑΕΠ. Ἀλλὰ δυστυχῶς στὴν χώρα μας τὸ ποσοστὸ ἦταν 3,3% καὶ παρὰ τὶς ἐξαγγελίες σήμερα μειώθηκε στὸ 3,1%. Αὐτὸ βεβαίως δείχνει καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ θέλουν νὰ κατασκευάσουν. Τὸ δημόσιο λογιστικὸ καταπνίγει κάθε ἐλευθερία τοῦ Πανεπιστημίου. Πρῶτα ὅμως πρέπει ὅλοι οἱ πανεπιστημιακοί, οἱ ὁποῖοι καὶ κατηγοροῦμεθα ὅτι εὐνοοῦμε τὸν «συμψηφισμό τῶν ἀνομιῶν», νὰ ξεκαθαρίσουμε, τί πανεπιστήμιο θέλουμε καὶ κατόπιν νὰ ἀποφασίσουμε, τί αὐτοτέλεια θὰ τοῦ δώσουμε. Ἄν θέλουμε αὐτονομία, γιὰ νὰ κανονίζουμε τὰ προγράμματα τῶν Σπουδῶν καὶ νὰ διορίζουμε καθηγητὲς χωρὶς τὴν παρέμβαση τοῦ Ὑπουργείου, δὲν θὰ πρέπει νὰ διορίζουμε τὸν γυιό μας, τὴν κόρη μας ἢ τοὺς γαμβροὺς μας, ὅπως γίνεται σήμερα. Παντοῦ ὅλα τὰ πανεπιστήμια εἶναι αὐτόνομα, ἀλλὰ ἐδῶ δὲν ἔχουμε ξεπεράσει ἀκόμη τὴν κομματικὴ δουλικότητα. Σήμερα πάντως μπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ πρύτανης ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς κωδικοὺς ἐξόδων γιὰ συγκεκριμένους ἀγορές, δηλαδὴ μπορεῖ νὰ τοῦ διαθέσουν 5.000 € μὲ αὐστηρὴ ἐντολὴ νὰ ἀγοράσῃ μόνον... γομολάστιχες, ἐνῶ τὸ Πανεπιστήμιο νὰ χρειάζεται λαμπτήρες, συνεπῶς τὸν ὠθοῦν νὰ συνεργασθῇ μὲ ἓνα πρόθυμο ἔμπορο, ποὺ θὰ τοῦ ὑπογράψῃ ὅτι ἀγοράσαμε γομολάστιχες, ἐνῶ ἀγοράσαμε λαμπτήρες, καὶ ἔτσι γινόμαστε ὅλοι συνεργοὶ στὴν ἀπατεωνιά, διότι πρέπει τὸ Πανεπιστήμιο νὰ λειτουργήσῃ.

«Δ»: Πιστεύετε στὸν Θεό;

Θεωρῶ ὅτι στὴν ἐποχή μας, μὲ τὴν πρόοδο τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνολογίας, εἶναι παράλογο νὰ πιστεῦῃ κανεὶς στὸν Θεό.

Ἀγγελικὴ Ρέτουλα

ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ

Ψυχ(ρ)οθεραπεία στο Γάγγη

Έκατομμύρια πιστών Ινδών βούτηξαν στις 4.54' το πρωί στα παγωμένα νερά του Γάγγη, για να ξεπλύνουν τις αμαρτίες τους, κατά τη διάρκεια πολυήμερης θρησκευτικής γιορτής, που έλαβε χώρα στο Άλ-λαχαμπάντ της Βόρειας Ινδίας τον Ιανουάριο. Η έπιλογή της συγκεκριμένης ώρας έγινε ύστερα από τις σχετικές προβλέψεις τοπικών ινδουιστών ιερέων. Το λειτουργικό-πέραν του ξεπαγιάσματος- προέβλεπε και χύσιμο γάλακτος στον ποταμό, το οποίο συμβόλιζε το νέκταρ, που έχυσαν οι θεοί κατά τη διάρκεια μιάς ουράνιας μάχης της ινδουιστικής μυθολογίας.

Γ.Α.

Υπερφυσική οδική βοήθεια

Παρέχεται από την υπερμεγέθη εικόνα του Ιησού στην εθνική οδό Λαμίας-Λάρισας.

Υποστήριξε τὸν τοπικὸ σου παιδόφιλο

Γαρίδες χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης

Στὴ μόνιμη στήλη «Μοναχῶν Γεύσεις» τῆς ἐφημερίδας «Ἀλληλέγγυος Πολίτης», ποὺ ἐκδίδει ἡ ἐπιχορηγούμενη ἀπὸ τὸ Κράτος ὁργάνωση τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς «Ἀλληλεγγύη», ἀναγράφονται συνταγὲς φαγητῶν ἀπὸ μοναστήρια τῆς χώρας μας. Ἡ εἰκονιζόμενη συνταγὴ γαριδῶν γιουβέτσι ἀποτελεῖ ἓνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα (φύλλο 83).

Γ.Γ.

Πήγαινε σὲ μία καθολικὴ ἐκκλησία.
(Ἀμερικάνικο καπέλλο, διατιθέμενο μέσῳ Διαδικτύου.)

ΜΟΝΑΧΩΝ ΓΕΥΣΕΙΣ

Γαρίδες γιουβέτσι καὶ αρωματικὸ ψωμί
ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Ευαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σκιάθου σελ. 12

Γαρίδες γιουβέτσι

ΥΛΙΚΑ

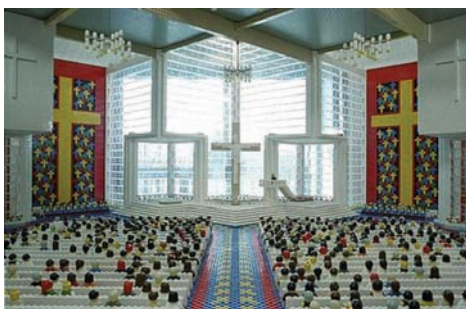
1 κιλό γαρίδες - 1 πακέτο μανέστρα ψιλή - 1 κοντί ντοματάκια ἢ κονκασέ - 1 κούπα κρασί λευκὸ - 1 μεγάλο κρεμμύδι ψιλοκομμένο - 1/2 κούπα ελαιόλαδο - αλάτι - πιπέρι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Καθαρίζουμε τὶς γαρίδες καλῶς. Κρατοῦμε στὴν ἀκρὴ τὸ περιεχόμενό τους καὶ βράζουμε τὰ καβούκια τους γιὰ 30 λεπτά. Σουπνύνουμε τὰ καβούκια καὶ τὰ πιέζουμε καλῶς ὥστε νὰ βγαῖουν ὅλο τους τὸ ζουμί. Σὲ μία κατσαρόλα σιτάρουμε τὸ κρεμμύδι στὸ ελαιόλαδο, προσθέτουμε τὸ κρασί, τὴ ντομάτα, τὸ ζουμί ἀπὸ τὶς γαρίδες, τὸ αλάτι, τὸ πιπέρι καὶ στο τέλος τὴ μανέστρα. Δέκα λεπτά πρὶν τὸ τέλος βάζουμε καὶ τὶς καθαρισμένες γαρίδες.

Ἡ εὐσέβεια μὲ τὰ τοῦβλα

LEGO λέγονται τὰ τουβλάκια, μὲ τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ γίνουν γιὰ παιχνίδι ἀπλὲς κατασκευές. Στὶς φωτογραφίες φαίνονται πολυσύνθετες κατασκευές μὲ χιλιάδες LEGO στὴν ὑπηρεσία τῆς εὐσέβειας. Ἀριστερὰ εἰκονίζεται τὸ ἐσωτερικὸ μιᾶς ἐκκλησίας καὶ δεξιὰ ἡ κατασκευή, ποὺ ὀνομάστηκε «Τόσοι πολλοὶ Ἑβραῖοι» καὶ εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν «Παλαιὰ Διαθήκη» («Ἐξόδος», α' 7), ὅπου ἀναγράφεται: «Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠϋξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυον σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς.»

Ι.Α.

ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΘΟΥΝ ΟΙ ΥΒΡΕΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΚΑΤΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐπιστολὴ τοῦ σκηνοθέτη Θόδωρου Μαραγκοῦ

Ὁ σκηνοθέτης Θόδωρος Μαραγκὸς («Λάβετε Θέσεις», «Μάθε, παιδί μου, γράμματα», «Ὁ θεὸς εἶναι ἀόρατος, γιατί εἶναι μικροσκοπικός», «Black Μπέεε» κ.ἄ.).

Ἀγαπητὲ κύριε Λάμπρου,
Τὸ βιβλίο μὲ τὸν τίτλο «ΤΑ ΥΒΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» θεωρῶ ὅτι εἶναι μία μεγάλη προσφορὰ τοῦ περιοδικοῦ «Δαυλός» γιὰ ὅσους ψάχνουν νὰ βροῦν τὶς ἀλήθειες καὶ τὶς γνώσεις, ποὺ τὶς ἔκρυψαν αἰῶνες τώρα οἱ χριστιανοί.

Τὸ βιβλίο αὐτὸ μέσα στὶς σελίδες του ἔχει συμπυκνώσει ὅλα ὅσα λένε οἱ χριστιανοὶ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ 2.000 χρόνια τώρα. Δίνει μία συνολικὴ εἰκόνα, ποὺ βοηθάει τὸν καθένα μας νὰ συνειδητοποιήσῃ, μὲ πόσο πολὺν μένος πολεμάει ἡ Ὁρθοδοξία τὸν Ἑλληνισμό. Βοηθάει ἐπίσης τὸν καθένα μας νὰ ἀναλογιστῇ, ὅτι αὐτὲς οἱ ὑβρεῖς δὲν ἔμειναν μόνο στὰ λόγια. Μετατράπηκαν σὲ ἐγκληματικὲς πράξεις. Ἐσφαξαν Ἕλληνες, κατέστρεψαν ἀριστουργήματα τῆς κλασικῆς τέχνης, ἔκλει-

σαν ὅλες τὶς φιλοσοφικὲς σχολὰς καὶ ὅλα τὰ θέατρα, γκρέμισαν τοὺς ἀρχαίους ναοὺς καὶ στὴν θέσῃ τους ἔχτισαν τοὺς δικούς τους. Συμμάχησαν μὲ τοὺς Τούρκους στὰ 400 χρόνια σκλαβιάς, πρόδωσαν τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, πολέμησαν τὴν μόρφωση καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία μέχρι καὶ σήμερα, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ τὴν ἐλέγχουν (βλέπε Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων).

Ποτὲ καὶ πουθενὰ στὴν Ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ὑπῆρξε τόσο μῖσος καὶ τόση καταστροφὴ γιὰ 2.000 χρόνια συνεχόμενα, ὅσο ἡ χριστιανικὴ μισαλλοδοξία εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐτσι μετὰ ἀπὸ πλῆσιν

ἐγκεφάλου αἰώνων, μετὰ ἀπὸ σφαγῆς καὶ τρομοκρατία ἐξανάγκασαν γενι-
ες καὶ γενιές Ἑλλήνων νὰ πιστέψουν, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ θρησκεία
τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παρουσιάζεται σήμερα τὸ ἔκτρωμα
τοῦ «Ἑλληνοχριστιανισμοῦ».

Γιὰ νὰ ἐδραιωθῇ αὐτὸ τὸ ἔκτρωμα, βοήθησαν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς φανατι-
κοὺς ὀρθόδοξους χριστιανοὺς καὶ κάποιοι ἄλλοι. Ἄν ἀνατρεξοῦμε στὸν
προηγούμενο αἰῶνα καὶ φθάσουμε στὰ παιδικὰ μας χρόνια, θὰ θυμη-
θοῦμε οἱ περισσότεροι, ὅτι στὸ σχολεῖο μᾶς μάθανε τὴν Ἱστορία τῶν
Ἑβραίων, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Μωϋσῆ καὶ τῶν λοιπῶν, μὲ τὸ ζόρι. Ὅσοι
ἀπὸ ἐμᾶς καταφέραμε μεγαλώνοντας νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ αὐτὴν τὴν...
ἐλληνικὴ ἐκπαίδευση, προσχωρήσαμε στὸ ἀριστερὸ κίνημα τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης, στὸν μόνον ὥρο ποὺ ἀμφισβητοῦσε τὸν Χριστιανισμὸ τότε. Ξε-
φύγαμε ἀπὸ ἓνα δόγμα καὶ πήγαμε σὲ ἓναν ἄλλο ὥρο, ποὺ μετατράπη-
κε κι αὐτὸς σὲ δόγμα. Τὰ δύο αὐτὰ δόγματα, ἐνῶ ἦταν ἀντίθετα μεταξύ
τους, συμφωνοῦσαν καὶ τὰ δύο στὴν κατασυκοφάντηση τοῦ Ἑλληνικοῦ
Πολιτισμοῦ. Ἄν στὰ σχολεῖα τὸ ἐπίσημο κράτος πίεσε τὰ Ἑλληνόπουλα
νὰ μάθουν τὴν Ἱστορία τῶν Ἑβραίων, τὸ ἀριστερὸ κόμμα τῆς Ἑλλάδος
πίεσε τὰ Ἑλληνόπουλα νὰ μάθουν τὴν Ἱστορία τῆς μεγάλης μητέρας πα-
τρίδας, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνωσης.

Τὴν Ἱστορία τῶν Ἑλλήνων ἀνέλαβαν κάποιοι ἄλλοι νὰ μᾶς τὴν μάθουν.
Κάποιοι, ποὺ ξεφύτρωσαν μέσα ἀπὸ τὴν Χούντα καὶ παρουσιάστηκαν
στὸν κόσμον ὡς εἰδήμονες, ὡς γνῶστες τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ὡς ὑπε-
ρασπιστὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐνῶ ὅμως ὑψωσαν τὴν σημαία τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, ὑψωσαν ταυτόχρονα καὶ τὴν σημαία τοῦ Χριστιανισμοῦ.
Προσπάθησαν συνειδητὰ νὰ παρουσιάσουν τὸν Χριστιανισμὸ ὡς ἐξέλι-
ξη τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὅταν τὸ ἀριστερὸ κίνημα ἔπαψε νὰ ὑπάρχει, κι ὁ κόσμος, ἐλεύθερος
πλέον ἀπὸ δόγματα καὶ παρωπίδες, ἦταν ἑτοιμος ν' ἀκούσῃ ἐπὶ τέλους καὶ
κάτι καλὸ γιὰ τὴν πατρίδα του καὶ τὴν Ἱστορία του, αὐτοὶ οἱ χριστιανο-
έλληνες τὸν μπερδεψαν ἀκόμα περισσότερο, γιατί ταύτισαν τὴν ἐλληνικὴ
του ὑπερηφάνεια μὲ τὸν Χριστιανισμό. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἦταν καὶ ἐξακο-
λουθοῦν νὰ εἶναι μέρος τῆς Ἐξουσίας ἢ πλησίον αὐτῆς. Ἦταν καὶ εἶναι ἄν-
θρωποι τῆς Πολιτικῆς, στελέχη τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, μεγαλοεκδότες,
συγγραφεῖς, θεωρητικοὶ καὶ λοιποί. Ἐλέγχουν τὰ κέντρα πληροφόρησης
κι ἐνημέρωσης, κινοῦνται στὰ σκοτάδια καὶ μέσα ἀπὸ δαιδαλώδεις μηχανι-
σμοὺς ἐμποδίζουν νὰ βγῇ στὸ φῶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία.

Ἐνῶ τὰ κάνουν ὅλ' αὐτά, ἀπλώνουν ὑποκριτικὰ χέρι φιλίας καὶ ἐνότη-
τας. Ἄν ὅμως παρ' ὅλ' αὐτὰ δεχθοῦμε, ὅτι κάποιοι ἀπὸ τοὺς χριστιανο-

Έλληνες είναι μεπερδεμένοι κι αυτοί σαν τον απλό τον κόσμο και τείνουν το χέρι φιλίας με καλή πρόθεση, γιατί θέλουν πραγματικά την ένότητα, πρέπει πρώτοι απ' όλους αυτοί οι ίδιοι να απαιτήσουν από τους χριστιανούς να αφαιρεθούν όλες οι ύβρεις κατά του Έλληνισμού, που υπάρχουν στα επίσημα βιβλία της Ορθοδοξίας. Πώς είναι δυνατόν να σου ζητάνε να συμφιλιωθής με κάποιον, ό οποίος, πέρα από τα εγκλήματα που έχει διαπράξει εις βάρος σου στο παρελθόν, εξακολουθεί και σήμερα να σε βρίζει, να συκοφαντῇ και να σε ύπονομεύῃ.

Όσο όμως δεν απαιτούν από τους χριστιανούς να αφαιρέσουν αυτές τις ύβρεις, δεν νομίζω ότι υπάρχει καμμία ειλικρινής πρόθεση από την πλευρά τους. Πιστεύω, ότι με την τακτική τους αυτή θέλουν να φμώσουν όσους τολμούν ν' ανοίξουν το στόμα τους, για να πουν αλήθειες, και ταυτόχρονα να προστατεύσουν τους χριστιανούς, συγκαλύπτοντας τα εγκλήματά τους. Χάριν αυτής της προστασίας οι χριστιανοί εξακολουθούν ακόμα και σήμερα να βρίζουν τους Έλληνες ανενόχλητοι.

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς από την στιγμή που δεν μπόρεσαν να εξαφανίσουν αυτόν τον λαμπερό πολιτισμό, ούτε καν να μειώσουν την λάμψη του, όσα εγκλήματα κι αν έκαναν, έχει αρχίσει πλέον να αλλάζῃ το κλίμα.

Μία στροφή προς τον Έλληνισμό φαίνεται να πραγματοποιητῇ τα τελευταία χρόνια. Εγώ προσωπικά έχω την ευκαιρία και την χαρά να το διαπιστώσω μέσα από τις προβολές της ταινίας μου «BLACK MΠΕΕΕ...», που κάνω σε διάφορους πολιτιστικούς χώρους, αλλά και από τις συζητήσεις που ακολουθούν μετά. Εκεί κάθε φορά βλέπω την δίψα για μάθηση, που έχει ό κόσμος για τις γνώσεις που του στέρησαν. Βλέπω επίσης την όργη που εκδηλώνει για την συμπεριφορά της Εκκλησίας απέναντι στους Έλληνες.

Θέλω να τονίσω όμως, ότι ἡ στροφή προς τον Έλληνισμό δεν πραγματοποιεῖται από μόνη της. Πρωτοπόροι Έλληνες ἐρευνητές, αγωνιστές, ἐπιστήμονες κατάφεραν ν' ἀκουστή ἡ φωνή τους και να βγάλουν στο φῶς κρυμμένες αλήθειες. Μὲ ἀδιάσειστα στοιχεία ξεσκεπάζουν διαρκῶς τὰ ψέματα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση πρωτοστατεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια με συνέπεια καὶ μαχητικότητα τὸ περιοδικὸ «Δαυλός».

Συγχαρητήρια στὸ περιοδικὸ «Δαυλός» γιὰ τὸν ἀγῶνα ποὺ δίνει χρόνια τώρα, υπερασπίζοντας τις μεγάλες ἀξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τιμὴ
Θόδωρος Μαργκὸς
Σκηνοθέτης

ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ Ο «ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ»

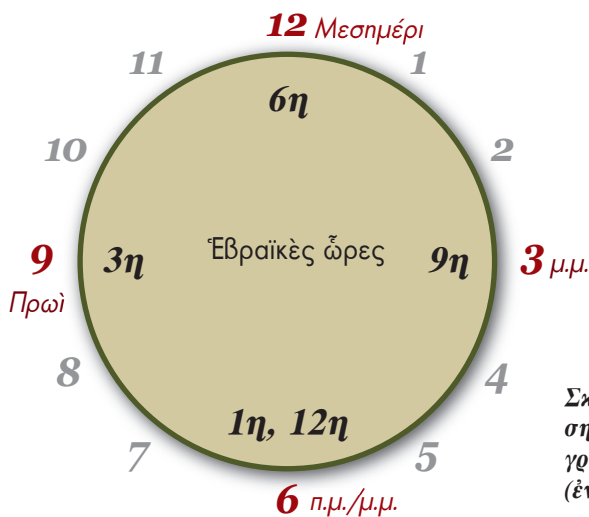

ἐ ἀφορμὴ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων τὰ σχετικά μετὲ τῇ συνέντευξιν τοῦ Τζέιμς Κάμερον, ποὺ ἀφοροῦν στὸν «τάφο τοῦ Ἰησοῦ», τὰ «ὀστᾶ του», τῆς «Μαρίας τῆς μητέρας του», τῆς «Μαγδαληνῆς» καὶ τοῦ «Ἰούδα», «υἱοῦ» του, θέλω νὰ πῶ, πῶς μπορεῖ ν᾿ἔναι ἀληθινά, μπορεῖ καὶ ὄχι. Ἀληθινά, γιατί μία προσεχτικὴ ἔρευνα στὰ Εὐαγγέλια σὲ ὁδηγεῖ στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν πέθανε πάνω στὸ Σταυρό. Γιὰ νὰ τὸ κατανοήσουμε αὐτό, σκαρίφησα αὐτὸ τὸ ὑποτυπῶδες ρολόι, γιὰ νὰ δοῦμε πῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μετροῦσαν τὶς ὥρες τῆς ἡμέρας.

*Οἱ Ἑβραῖοι τὴν
ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας
τὴ μετροῦσαν
ἀπὸ τὶς 6 μ.μ.
δικῆς μας, πράξη
ποὺ ἡ Ὁρθόδοξη
Ἐκκλησία τὴ
διατηρεῖ μέχρι
σήμερα, μετὲ
λεγόμενον Ἑσπερινό,
ποὺ ἀποτελεῖ
προοίμιο
τῆς ἐπόμενης μέρας.*

Πρώτη ὥρα γι' αὐτοὺς ἦταν ἡ ἕκτη πρωινὴ ἢ δική μας τώρα. Ἡ τρίτη γι' αὐτοὺς, ἡ ἑννιά τὸ πρωὶ δική μας. Ἡ ἕκτη γι' αὐτοὺς, ἡ 12η = μεσημέρι δική μας. Ἡ ἐνάτη γι' αὐτοὺς, ἦταν ἡ τρεῖς τὸ ἀπόγευμα δική μας καὶ ἡ 12η γι' αὐτοὺς, ἡ ἕκτη (6η) ἀπογευματινὴ-βραδυνὴ γιὰ μᾶς. Ὑπογραμμίζουμε, πῶς οἱ Ἑβραῖοι τὴν ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας τὴ μετροῦσαν ἀπὸ τὶς 6 μ.μ. δικῆς μας, πράξη ποὺ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὴ διατηρεῖ μέχρι σήμερα, μετὲ λεγόμενον Ἑσπερινό, ποὺ ἀποτελεῖ προοίμιο τῆς ἐπόμενης μέρας.

Ὁ «Μάρκος» 15, 25 ἀναφέρει: «Ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν», ποὺ θὰ πῇ, πῶς στὶς ἑννιά τὸ πρωὶ ὁ Ἰησοῦς σταυρώθηκε καὶ μετὰ ἕξι ὥρες ἐπὶ σταυροῦ, κατὰ τὸν «Μάρκο» 15, 33-37, τὴν ἐνάτη ὥρα, δηλαδὴ στὶς τρεῖς τ' ἀπόγευμα, ὁ Ἰησοῦς πέθανε. Ὅποτε ἀργὰ τὴν Παρασκευὴ («Μάρκος» 15,43) καὶ Σάββατο «ἐπέφωσκε» κατὰ τὸν «Λουκᾶ» 23,54, δηλαδὴ πλησίαζε ἡ ἕκτη ἀπογευματινὴ, ποὺ φεύγει ἡ Παρασκευὴ καὶ μπαίνει τὸ

1η ὥρα ἐβραϊκὴ = 06:00
 3η ὥρα ἐβραϊκὴ = 09:00
 6η ὥρα ἐβραϊκὴ = 12:00
 9η ὥρα ἐβραϊκὴ = 15:00
 12η ὥρα ἐβραϊκὴ = 18:00

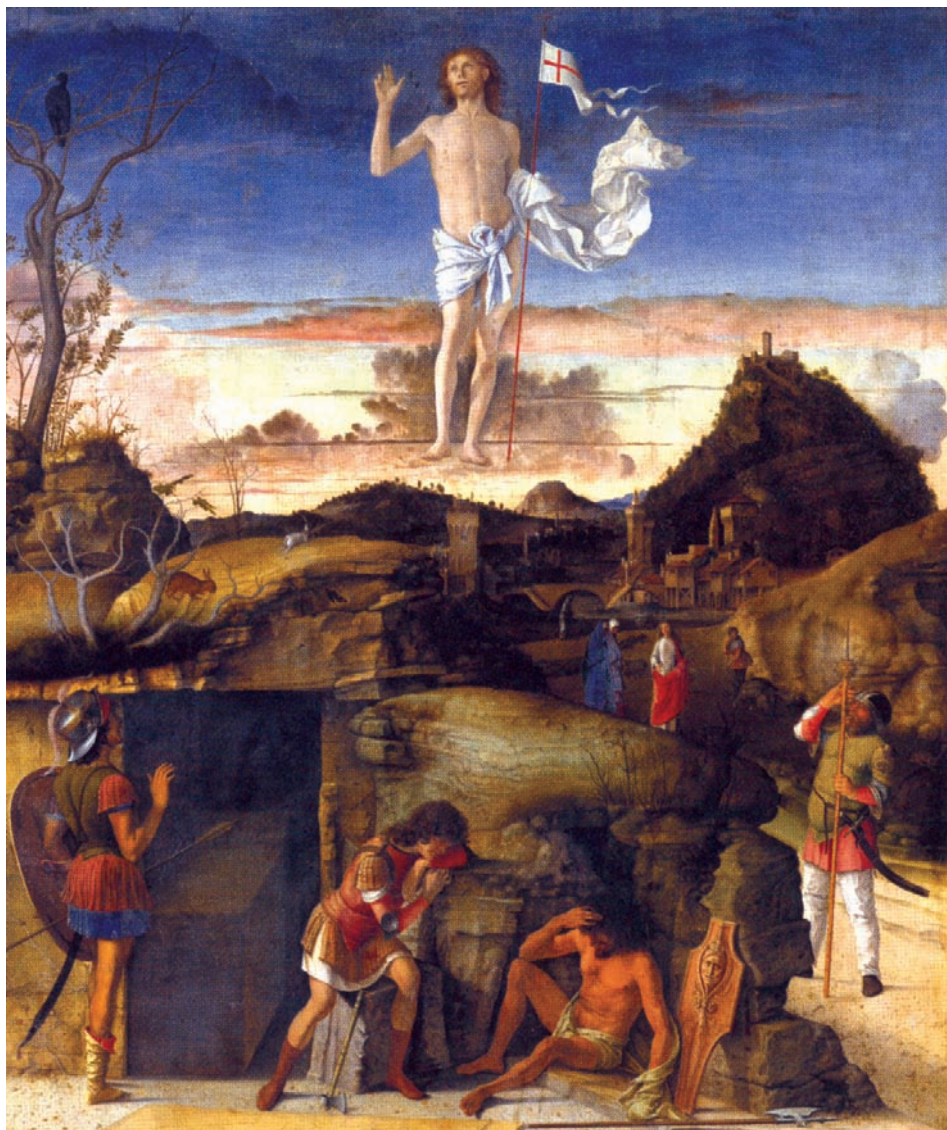
Σκαρίφημα ρολογιοῦ γιὰ σύγκριση τῶν ἐβραϊκῶν ὥρῶν, ὅπως περιγράφονται ἀπὸ τοὺς εὐαγγελιστὲς (ἐντὸς τοῦ κύκλου) μὲ τὶς σημερινὲς ὥρες (ἐκτὸς τοῦ κύκλου).

Σάββατο, ποῦταν καὶ Πάσχα μαζί, τρέχει στὸν Πιλάτο ὁ Ἰωσήφ, νὰ πάρῃ ἄδεια ταφῆς. Ποιὰ ὥρα πῆγε; Πάντως μετὰ τὶς τρεῖς (3 μ.μ.) καὶ πρὶν τὶς ἕξι (6 μ.μ.). Ὅμως ὅποτε κι ἂν πῆγε, ὁ Πιλάτος ἐκ πείρας γνώριζε, ὅτι ὁ χρόνος ποὺ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ δὲν ἐπαρκοῦσε, νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατο. Διότι «ὁ Πιλάτος ἐθαύμασε, εἰ ἤδη τέθνηκε» («Μάρκος», 15,44). Ἔτσι γιὰ τὸν ἔμπειρο Πιλάτο ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Ἰησοῦς εἶναι ζωντανός.

Εἶναι ὅμως ζωντανός; Ἄς ρωτήσουμε τὸν Ἰωάννη, ποῦταν καὶ παρὼν στὴ σταύρωση. Λέει λοιπὸν («Ἰωάννης» 19,14), πῶς ὁ Ἰησοῦς τὴν ἕκτη ὥρα (6η), δηλαδὴ δώδεκα τὸ μεσημέρι, ἀκόμα βρισκόταν μπροστὰ στὸν Πιλάτο καὶ ἀνακρινότανε. Ἄν λοιπὸν σταυρώθηκε μετὰ τὶς δώδεκα (12) τὸ μεσημέρι, ἔφταναν οἱ ὥρες νὰ φέρουν τὸν θάνατο; Ὁχι βέβαια.

Ἄρα εἴτε τὴν ἀπορία τοῦ Πιλάτου πάrouμε ὑπόψη, ἂν σταυρώθηκε στὶς ἐννιά τὸ πρωί, εἴτε τὴν μετὰ τὸ μεσημέρι σταύρωση, γιὰ τὴν ὁποία μιλᾷ ὁ Ἰωάννης, ὁ Ἰησοῦς κατέβηκε ἀπὸ τὸν σταυρὸ ζωντανός. Δέστε, ὁ Ἰωσήφ κατὰ τὸν «Ματθαῖο» 27,57 ἦταν καὶ κρυφὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ καὶ πολὺ πλούσιος. Καὶ συμπληρώνει ὁ «Μάρκος» 15,43-45, πῶς ὁ Ἰωσήφ ἦταν καὶ βουλευτής. Καὶ παρ' ὅτι ἦταν βουλευτής, «τολμήσας, εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ».

Μὰ γιατί «τολμήσας»; Ὁ Ἰησοῦς καταδικάστηκε ὡς πολιτικὸς ἐγκληματίας μὲ τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν. Διέπραξε κατὰ τὸν Ρωμαϊκὸ Ποικινὸ Κώδικα «ἐσχάτη προδοσία». Καὶ «τολμήσας», γιατί ὁ Ἰωσήφ ἦταν κρυφὸς μαθητὴς αὐτουνοῦ τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, καὶ ἀκόμη «τολμήσας», γιατί γνώριζε πῶς ὁ δάσκαλός του ἦταν ἀκόμα ζωντανός καὶ χρησιμοποιώντας τὰ χρήματά του κουβάλησε τὸν «κεντυρίωνα» (ἐκατόνταρχο), γιὰ νὰ βεβαιώσῃ τὸν δῆθεν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἀφοῦ πῆρε τὴν ἄδεια ἀποκαθίλωσης καὶ ταφῆς, ἔστειλε τὶς γυναῖκες

Ὁ Ἰησοῦς -σύμφωνα με τοὺς εὐαγγελιστὲς- σταυρώθηκε καὶ πέθανε τὴν Παρασκευή, ἐνῶ ἀναστήθηκε τὸ Σάββατο τὸ βράδυ, ὁπότε τὸ «ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς» δὲν ἰσχύει. Ὁ εἰκονιζόμενος πίνακας τῆς Ἀνάστασης εἶναι τοῦ Τζοβάνι Μπελίνι (15 αἰ.).

στὴν πόλιν νὰ φέρουν ἀρώματα, μὰ τὶς ἔπιασε Σάββατο, πέρασαν τὶς ἑξι (6 μ.μ.) καὶ «τὸ μὲν Σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν» (Λουκᾶς 24,1). Ἔτσι στὸν Γολγοθαῖ ἔμεινε ὁ Ἰωσήφ μετὰ τὸ «σῶμα» τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ γυναῖκες γύρισαν ὕστερα ἀπὸ εἰκοσιτέσσερις ὥρες καὶ βρῆκαν, λένε, τὸν τάφο ἄδειο, χωρὶς τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Λοιπόν; Τί λοιπόν;

Ὁ Ἰωάννης (19,38-12) μάλιστα, προσπαθώντας νὰ «μπαλώσῃ τ' ἀμπάλωτα» τῶν ἄλλων εὐαγγελιστῶν καὶ θέλοντας νὰ παρουσιάσῃ μία παντοδύναμη ἀνάσταση

τοῦ Ἰησοῦ, σχεδιάζει ἓνα τέλειο ἐνταφιασμὸ μ' ὅλα τ' ἀρώματα καὶ τὰ σάβανα, δηλαδή ἓναν Ἰησοῦ φασκιωμένο χειροπόδαρα, «καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζει». Ἄν ὅμως εἶναι ἔτσι, ὅπως μᾶς τὰ λὲς Ἰωάννη μου, τί πῆγε νὰ κάμη στὸ μνήμα ἢ Μαγδαληνῇ, στ' ἄγρια χαράματα, «σκοτίας ἔτι οὔσης», ἀφοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ δῇ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ ὁ τάφος του ἦταν ἐρμητικὰ κλειστὸς μ' ἓνα τεράστιο λίθο; Ὅλα εἶχαν γίνε κανονικά, ἡ πρόσβαση ἦταν ἀδύνατη, πῶς, μὰ τί ζητοῦσε; Λὲς «σκοτίας ἔτι οὔσης», ἄρα οἱ πύλες τῆς πόλεως ἦταν κλειστὲς κι ὁ τάφος ἦταν ἔξω τῶν τειχῶν αὐτά, ὅταν τὰ ἔγραφες, δὲν τὰ γνώριζες;

Βλέπεις ἡ ἐπίσκεψη τῶν μυροφόρων (Μάρκος 16,48) ἔχει μία λογικὴ ἀκολουθία. Πῆγαν πρῶτ. «Ἀνατεílοντος τοῦ ἡλίου» καὶ κουβαλοῦσαν τ' ἀρώματα, γιὰ ν' ἀποτελειώσουν τὸν πρόχειρο ἐνταφιασμό, ἀλλὰ βρῆκαν τὸν τάφο ἄδειο. Ὅμως «χωριό» ἦταν τότε ἡ Ἱερουσαλήμ, οἱ «μυροφόρες» τοῦ Μάρκου δὲν ἔμαθαν ὅτι φυλασσόταν ὁ τάφος; Ἦξεραν μόνο ὅτι ἦταν κλειστὸς μὲ τεράστιο λίθο! Ἕνας ἄνθρωπος, ὁ Ἰωσήφ, κατὰ τοὺς τρεῖς εὐαγγελιστές, δύο κατὰ τὸν Ἰωάννη, Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος, μποροῦσαν νὰ κυλίσουν τὸν λίθον; «Ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.» Γιατί ν' ἀναρωτιοῦνται, «τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου»; Μάρκο μου, μόνες τους, ποῦ τίς στέλνει; Γιατί ξεχάσανε τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν «Νικόδημο»; Θὰ μποροῦσαν οἱ φύλακες νὰ τίς βοηθήσουνε. Ἀλλὰ, βλέπεις, ὁ τάφος δὲν ἐφρουρεῖτο, γιατί ἦταν ἀδύνατο νὰ παραβιαστῇ τὸ Σάββατο, καὶ ὡς Πάσχα μάλιστα, ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, ὅπως θέλει ὁ Ματθαῖος. «Τῇ ἐπ' αὐριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον» (27, 66) καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ φυλακισθῇ ὁ τάφος.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν «ἀνάσταση τοῦ Λάζαρου», εἶναι ὀλοφάνερο, ὅτι προσβάλλει κάθε ὑγιὴ νοημοσύνη. Νὰ τί μᾶς λέει ὁ Ἰωάννης καὶ μόνο ὁ Ἰωάννης (11, 1-44): «...Ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἣν δὲ σπηλαιον καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ... καὶ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἰπὼν, φωνὴ μεγάλη ἐκραύγασεν· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις καὶ ὄψις αὐτοῦ σου δαρίῳ περιεδέδετο· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν καὶ ἄψετε αὐτὸν ὑπάγειν.»

Δηλαδή ὁ Λάζαρος μέσα στὴ σπηλιά, «μνημεῖο», «μνήμα», «τάφος», ἐφόσον ἦταν νεκρὸς «τεταρταῖος», τετραήμερος, ἦταν «κοκκαλιασμένος» καὶ ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτυλιγμένος, «πατόκορφα», χειροπόδαρα μὲ τὰ σάβανα, καὶ μὲ τὴ φωνὴ «πετάχτηκε ἔξω»; Σοβαρολογοῦμε; Τί ἦταν ἡ σπηλιά, χιονοδρόμιο, ποὺ γλίστρησε ὁ Λάζαρος, καὶ νάτος ἔξω; Ἦ καθόταν σὲ καρότσι μὲ ράγες σιδηροδρόμου, ποὺ κύλισε μὲ ἄνεση; Λύστε τον, φωνάζει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀφήστε τον νὰ φύγῃ. Δὲν ἦταν δηλαδή ψευδαίσθησι. Ἦταν «μπαγλαρωμένος». Καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσο δάκρυ γιὰ τὸ φίλο του προστάζει ἔτσι ψυχρά, «λύστε τον κι ἀφήστε τον νὰ φύγῃ»; Οὐτ' ἔν' ἀγκάλιασμα, οὐτ' ἓνα δάκρυ χαρᾶς; Λοιπὸν ποιὸν πᾶνε νὰ πείσουν;

Ἀτταβύριος

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ!

Μεσαιωνικοί νόμοι για τὸ «Ὀλοκαύτωμα»

Ἡ ἄρνηση τοῦ «Ὀλοκαυτώματος» θὰ ἀποτελεῇ βαρὺ ποινικὸ ἀδίκημα σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη τοῦ μέλλοντος. Ἡ Γερμανίδα ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Μπριγκίτε Τσίρπιν φοβερίζει ὅτι «ὑπάρχουν ὅρια στὴν ἐλευθερία ἔκφρασης». Δηλαδή ὅποιος ἀρνιέται τὸ «Ὀλοκαύτωμα», παραβιάζει τὰ ὅρια τῆς ἐλεύθερης ἔκφρασης. Ποιὸς ἀφοροῦν αὐτὰ τὰ ὅρια ὅμως; Ἀφοροῦν μήπως καὶ τὶς Κυβερνήσεις, ποὺ ἀρνοῦνται δικαιώματα καὶ ἐλευθερίες; Θὰ δικάζονται καὶ αὐτές;

Ἀπὸ κοντὰ ὁ κ. Ζὰκ Σιράκ δηλώνει: «Ἡ ἄρνηση τοῦ Ὀλοκαυτώματος ἀποτελεῖ “διαστροφή τῆς ψυχῆς καὶ ἔγκλημα κατὰ τῆς ἀλήθειας”». Ἡ ἄρνηση εἶναι διαστροφή; Κι ἀπὸ πότε ἀποτελεῖ ἔγκλημα; Τὰ ἐγκλήματα π.χ. τοῦ Χριστιανισμοῦ ΔΕΝ εἶναι ἐγκλήματα διεστραμμένων ψυχῶν, δὲν εἶναι ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀλήθειας; Τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως τῶν Ἑλλήνων στὴν Σκυθόπολη δὲν ἐμπίπτουν στὶς διατάξεις περὶ «Ὀλοκαυτώματος» ἢ ἐγκλήματος; Στὴν Μ. Ἀσία ἡ ἄγρια σφαγὴ καὶ ἡ ἐθνοκτονία τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶναι Ὀλοκαύτωμα;

Ἡ καταστροφάντηση τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ δὲν εἶναι ἔγκλημα κατὰ τῆς Ἀλήθειας; Ἡ ἀμφισβήτηση τῶν μεγίστων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς δὲν εἶναι ἔγκλημα διεστραμμένων ψυχῶν; Οἱ ἐπίσημες ὕβρεις τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἐκτοξεύονται μέχρι σήμερα, οἱ ἀφορισμοί, οἱ ἀναθεματισμοὶ δὲν ἀποτελοῦν ἐγκλήματα; Ἡ ἀπόκρυψη τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας γενικὰ δὲν εἶναι σκοταδισμός – ἓνα ἔγκλημα κατὰ τῆς προόδου ἀπὸ τὰ πιδ στυγερά;

Ἀλλὰ γιατί τὸ «Ὀλοκαύτωμα» ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τόσο κραυγαλέα προστασία; Οἱ μεγάλες ἀλήθειες δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ «προστάτες» καὶ «νονοὺς». Ἀπόδειξις ἐπ’ αὐτοῦ εἶναι οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες Κλασικοί, ποὺ διώχθηκαν μὲ τόση βία καὶ βαρβαρότητα καὶ ὑβρίζονται μέχρι σήμερα καὶ ἐπὶ αἰῶνες ἀπὸ τοὺς χριστιαν-

Χωρίς λόγια (<http://www.ihr.org>).

νούς, ἀλλὰ ἐπανήλθαν κατακτώντας ἀβίαστα τὸν πλανήτη, βάσει τῆς ἀλήθειας τῶν ἔργων τους καὶ ὄχι βάσει προπαγάνδας, νόμων καὶ ἀπειλῶν. Οὔτε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἔχει ἀνάγκη προστασίας, διότι ὁ πλανήτης γνωρίζει πολὺ καλά τί σημαίνει «Μέγας», καὶ ποιοὺς πραγματικὰ ἦταν, γι' αὐτὸ καὶ γκρέμισε μονομιᾶς τὸν κ. Στόουν καὶ τὴν διεστραμμένη ταινία του, ὁ ὁποῖος χρεωκόπησε καὶ ἐγκαταλείφθηκε ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς πατέρωνές του.

* * *

ντεκα εὐρωπαϊκὲς χώρες καὶ ἀνάμεσά τους ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία ἡ Ἰσπανία ἔχουν ἤδη νομοθεσίες ἐναντίον τῆς ἄρνησης τοῦ «Ὀλοκαυτώματος», τίς ὁποῖες ὀνομάζουν καὶ «ἐθνικὲς»! Τὸ ξέσπασμα τοῦ κ. Σιράκ καὶ τῆς κ. Τσίπρις ἀποκαλύπτει τὴν βαθεῖα ἡττα τῶν διδασκάλων-καθοδηγητῶν τοῦ Σιωνισμοῦ, ποὺ γνωρίζουν καλὰ ὅτι οἱ φήμες εἶναι χειρότερες ἀπὸ τὸ γεγονός, διότι δὲν μποροῦν νὰ ἀπευθυνθοῦν προσωπικὰ στὸν καθένα καὶ νὰ τοῦ ἐξηγοῦν. Ἐνα γεγονός, ἐὰν συνέβη, πάντα ἀποκαλύπτεται καὶ ἀντιστρόφως. Ὅσες φοβέρες, ἀπειλὲς καὶ νομικοὺς διωγμοὺς ἐὰν ἐξακοντίσουν, ὅσες νομοθεσίες καὶ ἂν ἐπιβάλουν, τὸ ζητούμενο πάντα θὰ εἶναι τὸ ἀληθινὸ γεγονός, καὶ πάντα οἱ φήμες θὰ διαρρέουν καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατικοὺς συνεργάτες τους. Ἡ ἀπορία ἢ δική μου εἶναι: Πῶς ξεφύτρωσαν τόσα ἑκατομμύρια πάμπλουτων Ἑβραίων σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη μετὰ τὸ «Ὀλοκαύτωμα» καὶ ποὺ βρέθηκαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι τραπεζίτες, ἐνῶ οἱ ἐπιζήσαντες τοῦ «Ὀλοκαυτώματος» ἦσαν ἐλάχιστοι; Ἡ μήπως καὶ οἱ ἀπορίες ἀπαγορεύονται;

Ἀγγελικὴ Ρέτουλα

ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὶς ἐγχειρήσεις μέχρι τὸ μπόηλιασμα
ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς φάσεις τῆς

ἀρχαῖος ἄνθρωπος σὲ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Γῆς ζοῦσε γιὰ πολλὰς χιλιάδες χρόνια σὲ μεγάλο βαθμὸ σὲ ἀρμονία μὲ τοὺς ρυθμοὺς τῆς Φύσεως, ὑπακούοντας στὴν ἀναγκαιότητά της. Οἱ πανάρχαιοι Πελασγοὶ πρόγονοί μας μελέτησαν τὶς ἀκριβεῖς πορεῖες καὶ τροχιὰς τῶν ἄστρον, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐπιρροὲς ποὺ ἀσκοῦσαν οἱ ρυθμοὶ αὐτοὶ στὴν ζωὴ τους. Ἐφτείαξαν

*«Τ' ἀστέρια γύρω ἀπ' τὴν καλλίμορφη Σελήνη
γρήγορ' ἀποκρύπτουν τὴν φωτεινὴ τους μορφή,
ὅταν αὐτὴ ὀλόγιμπ λάμπη σὰν ἀσήμι πάν' ἀπ' τὴν Γῆ»
(Σαπφώ, βιβλίο Α' 3).*

*Διαδοχικὲς φωτογραφίσεις τῆς Σελήνης καθὼς ἀνατέλλει ἐπάνω ἀπὸ μία πόλη.
(<http://www.pikespeakphoto.com>)*

ἓνα ἡμερολόγιο σύμφωνα μὲ τὶς πορεῖες τοῦ Ἡλίου, τῆς Σελήνης καὶ τῶν ἄστρον, ποὺ τοὺς χρησίμευε, ν' ἀνακαλύψουν ὠρισμένες δυνάμεις, τάσεις καὶ ὠθήσεις, ποὺ ἐπιδροῦσαν σὲ συγκεκριμένες μόνο στιγμὲς στὴν Φύση, τὰ ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπο, οἱ ὁποῖες ἐπανέρχονταν σὲ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα. Παρατήρησαν, ὅτι οἱ δυνάμεις αὐτὲς σὲ συγχρονισμό μὲ τὴν πορεία τῆς Σελήνης ἐπηρεάζουν ὅλα τὰ εἶδη ζωῆς στὸν πλανήτη μας.

Ἡ Σελήνη στὸ ἄρμα της ἀπὸ ἀγγεῖο τοῦ ε΄ αἰ. π.Χ.

Κατὰ τὴν Κλασικὴ Ἑποχὴ ἡ γνώση αὐτὴ ἐξελίχθηκε σὲ ἐπιστήμη: «Αὐτοί, ποὺ ἀναμειγνύουν στὶς φυσικὲς ἐρμηνεῖες καὶ ἀστρονομικὲς καὶ μαθηματικὲς, ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Τυφῶνας εἶναι ὁ Ἡλιακὸς κόσμος καὶ ὁ Ὅσιρις ὁ Σεληνιακός. Διότι, ἐπειδὴ τὸ φῶς τῆς Σελήνης εἶναι γόνιμο καὶ ὑγροποιό, ἔχει εὐμενὴ ἐπίδραση στὶς γεννήσεις τῶν ζώων καὶ τὴν βλάστηση τῶν φυτῶν.» (Πλούταρχος, «Περὶ Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος» 41d.) Πολλὰ χρόνια ἀργότερα καὶ μετὰ ἀπ' τ' ἀποκαΐδια καὶ τὶς στάχτες τοῦ Μεσαίωνα ὁ Κάρολος Δαρβίνος στὴν εἰσαγωγή τοῦ ἔργου του «Περὶ Καταγωγῆς τῶν Εἰδῶν» ἀναβίωνε τὶς ἀρχαῖες γνώσεις περὶ Σελήνης, προκαλώντας θύελλα στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας:

«Ο ἄνθρωπος ὑπόκειται ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὰ θηλαστικά, τὰ πουλιὰ καὶ ἀκόμη καὶ τὰ ἔντομα σ' ἐκείνον τὸν μυστηριώδη νόμο, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο ὠρισμένες φυσιολογικὲς διαδικασίες, ὅπως ἡ ἐγκυμοσύνη, ἡ ἀνάπτυξη καὶ ἡ ὠρίμαση τῶν φυτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ διάρκεια ὠρισμένων ἀσθενειῶν ἐξαρτῶνται ἀπ' τὴς σεληνιακῆς περιόδου.»

«Ἔτσι καὶ ἡ Σελήνη τρέφει τοὺς ἀνθρώπους»

ἑλληνικὴ μυθολογικὴ παράδοση θέλει τὴν Σελήνη-Ἄρτεμη ἀδελφὴ τοῦ Ἡλίου-Ἀπόλλωνα: «Ἐπὶ πλέον δίδοντας κατὰ κάποιον τρόπο πίστη σὲ μία παλιὰ παράδοση θὰ ποῦμε, ὅτι θεωρεῖται πὼς εἶναι ἡ Ἄρτεμις, ἐπειδὴ εἶναι παρθένα καὶ ἄγονη, ἀπὸ ἄλλη ἄποψη ὅμως βοηθητικὴ καὶ ὠφέλιμη.» (Πλούταρχος, «Περὶ τοῦ ἐμφαινομένου προσώπου τῷ κύκλῳ τῆς Σελήνης» 938 F.) Σύμφωνα μ' αὐτὴν τὴν παλαιὰ παράδοση, ποὺ ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος, οἱ Ἕλληνες σοφοὶ γινώριζαν ὅτι ἡ Σελήνη ἦταν πάντοτε ἄγονη καὶ ἀκατοίκητη. Ἄρα καὶ γι' αὐτὸ τὸν λόγο τὴν παρωμοίαζαν μὲ τὴν θεὰ Ἄρτεμη, ἡ ὁποία ἦταν παρθένα.

Λόγῳ ὅμως τῆς μαγνητικῆς κυρίως ἐπιρροῆς, ποὺ ἀσκεῖ ἐπάνω στὴν Γῆ καὶ στὰ ἔμβια ὄντα, βοηθᾷ καὶ ὠφελεῖ. Στὸ ἴδιο ἔργο ὁ Πλούταρχος μᾶς λέει ὅτι ἡ Σελήνη ἦταν ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ, ποὺ παρακάτω τὴς ταυτίζει καὶ τὴς δύο μὲ τὴν Ἴσιδα: «...ἔτσι καὶ ἡ Σελήνη, ποὺ λέγεται ἀλλὰ καὶ εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ τρέφει τοὺς ἀνθρώπους» (938 B).

Ἡ Σελήνη ταυτιζόταν ἐπίσης καὶ μὲ τὴν θεὰ τῶν ψυχῶν, τὴν Ἑκάτη: «Ἡ Ἑκάτη πάλι εἶναι ἡ Σελήνη λόγῳ τῶν ἀλλαγῶν τοῦ σχήματός της καὶ τῶν σχηματισμῶν τῶν δυνάμεών της. Ἡ δύναμη αὐτὴ εἶναι τρίμορφη. Κατὰ τὴν νοσηνίαν εἶναι ντυμένη στὰ λευκά, φορῶντας χρυσὰ σανδάλια καὶ κρατῶντας ἀναμμένες λαμπάδες. Ὁ κάλαθος, ποὺ φέρει στὸ κεφάλι της, συμβολίζει τὴν κατεργασία τῶν καρπῶν, ποὺ γίνεται κατὰ τὴν αὔξησιν τοῦ φωτός της. Ὅταν πάλι συμβολίξῃ τὴν πανσέληνον, φορᾷ χάλκινα σανδάλια.» (Πορφύριος, «Περὶ ἀγαλμάτων».) Οἱ Ρωμαῖοι ὠνόμαζαν τὴν Σελήνη Luna ἀπ' τὴν ρίζα *lucio* = λάμπω, ποὺ προέρχεται μὲ τὴν σειρὰ της ἀπ' τὴν ἑλλ. ρίζα *λυκ-*, ποὺ σημαίνει φῶς (πρβλ. *λυκό-φως*, *ἀμφι-λύκη* κ.λπ.).

Οἱ ἐπιστήμονες τῆς Κλασικῆς Ἑποχῆς γινώριζαν πολὺ καλὰ τὴς κινήσεις τῆς Σελήνης καὶ τὴν ἐλλειπτικὴ της πορεία γύρω ἀπ' τὴν Γῆ. Ἀλλωστε καὶ ἡ πρώτη ἐπιτυχημένη πρόβλεψη γιὰ ἐπικείμενη ἔκλειψή της ἔγινε 700 περίπου ἔτη πρὶν ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Πλουτάρχου ἀπὸ τὸν μεγάλο φυσικὸ φιλόσοφο τῆς Μιλήτου, τὸν Θαλῆ: «Ἄν καὶ δὲν κινῆται μὲ μία κίνηση παρὰ, ὅπως λέγεται, εἶναι Τριοδίτις, καθὼς φέρεται νὰ κινῆται ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ ταυτόχρονα σὲ μῆκος, πλάτος καὶ βάθος. Ἀπ' αὐτὲς τὴς κινήσεις μία ὀνομάζουν περιφορὰ, μία ἔλικα καὶ μία -δὲν ξέρω γιατί ἀλλὰ- ἀνωμαλία ἀποκαλοῦν οἱ μαθηματικοί, ἂν καὶ βλέπουν ὅτι δὲν ἔχει καμμία ὁμαλὴ κίνηση οὔτε τακτικὴ στίς ἐπανεμφανίσεις της.» (Πλούταρχος, «Περὶ τοῦ ἐμφαινομένου προσώπου τῷ κύκλῳ τῆς Σελήνης», παρ. 937 F.) Ἡ σύγχρονη Ἀστρονομία ἀπέδειξε τὴν γνώση γιὰ τὴν ὑπερβολικὰ ἀνώμαλη τροχιά τῆς πορείας τῆς Σελήνης, ποὺ γινώριζαν μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια οἱ ἀρχαῖοι ἀστρονόμοι.

Ἡ θεώρηση τῆς Σελήνης ὑπὸ τὸ πρῶμα τῆς Ἀνατολῆς γέννησε κατὰ τὸν χριστιανικὸ Μεσαίωνα τοὺς λυκανθρώπους καὶ τὰ βαμπύρ, ποὺ ἐπιβιώνουν ἕως τὶς μέρες μας σὲ βιβλία σὲ κόμικς καὶ σὲ ταινίες. Στὴν φωτογραφία σκηνὴ ἀπὸ ταινία μὲ τὸν Δράκουλα, ὁ ὁποῖος ἐξουδετερώνεται ἀπὸ τὴ θέα καὶ μόνο τοῦ σταυροῦ.

Οἱ «σεληναῖοι δαίμονες» τῶν χριστιανῶν

Οἱ Ἀσιατικοὶ λαοὶ εἶχαν διαφορετικὴ θεώρηση γιὰ τὴν Σελήνη. Ἀπ' τὰ ἀρχαῖα χρόνια καὶ πρὸ τοῦ Μωυσῆ οἱ πολυθεϊστὲς νομάδες Ἑβραῖοι πίστευαν ὅτι στὴν ἀθέατη μεριὰ τῆς Σελήνης ζοῦσε μία στυγερὴ καὶ τρομακτικὴ δαιμόνισσα, ἡ Λίλιθ, ἡ ὁποία ἀπ' τὴν μέση καὶ πάνω ἦταν γυναῖκα καὶ κάτω ἀπ' τὴν μέση ἐρπετό. Ὑπῆρξε ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Ἀδάμ, μετὰ τοῦ ὁποίου πλάστηκε συγκολλημένη μαζί του. Ἀργότερα ἀποχωρίστηκε καὶ τὸν ἐγκατέλειψε. Ἦταν ἐχθρὰ τῶν βρεφῶν καὶ τῶν μητέρων, ἀντίστοιχη τῆς Στρίγγλας καὶ τῆς Λάμνιας. Ἡ Σελήνη ὑπῆρξε ἐπίσης ὁ φανταστικὸς τόπος ἐξορίας τοῦ Κάιν. Ἀπὸ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες οἱ χριστιανοὶ πατέρες δίδασκαν, ὅτι ἡ Σελήνη κατοικεῖτο ἀπὸ «σεληναῖους δαίμονες καὶ δαιμόνισσες», τὴν Ἑκάτη, τὴν Ἀθηνᾶ, τὴν Ἄρτεμη, ἀλλὰ καὶ τὴν Λίλιθ. Κατ' αὐτοὺς οἱ σεληναῖοι δαίμονες καὶ δαιμόνισσες εἰσέρχονταν μέσα στὸν ἄνθρωπο, καθιστώντας τὸν δαιμονισμένο.

Ὁ Μέγας Βασίλειος περιλαμβάνει τὴν ἀσθένεια τοῦ σεληνιασμοῦ στοὺς ἐξορκισμούς του. Στὴν Καινὴ Διαθήκη («Ματθαῖος», παρ. Δ' 24) ὁ Ἰησοῦς θεραπεύει σὲ ὅλη τὴν Συρίᾳ δαιμονισμένους καὶ σεληνιασμένους: «δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς». Τὰ χριστιανικὰ μυθὰ τοῦ Μεσαίωνα γέννησαν τοὺς λυκανθρώπους καὶ τὰ βαμπύρ, τὰ ὁποία διήθεν βγάζουν τρίχωμα, σουβλερὰ δόντια καὶ νύχια ἢ μεταμορφώνονται σὲ λύκους καὶ νυχτερίδες πάντα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς πανσελήνου, κατασπαράσσοντας ἄλλους συνανθρώπους τους. Κάποια ἀπ' τὰ κύρια ὅπλα, ποὺ ἐξοντώνουν τὰ δαιμονικὰ αὐτὰ τέρατα, εἶναι βέβαια οἱ στίχοι τῆς Βίβλου, ὁ ἁγιασμός καὶ ὁ σταυρός, ἐνῶ ἐχθροὶ τους οἱ χριστιανοὶ ἱερεῖς καὶ ὁ Χριστός.

Ἡ πλύση ἐγκεφάλου, ποὺ συνεχίζει νὰ γίνεται καὶ σήμερα ἀπ' τὰ Μ.Μ.Ε. καὶ τὸν Τύπο, ἀναβιώνει συνεχῶς αὐτὲς τὶς δεισιδαιμονίες. Κατὰ τὴν Βυζαντινὴ Περίοδο στοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν οἱ ἀρχαῖες γνώσεις γιὰ τοὺς ρυθμοὺς τῆς Φύσεως διασώθηκαν, ἀνακατεμένες ὁμως μὲ τὶς χριστιανικὲς προλήψεις.

Οἱ ἐπιρροὲς τῆς Σελήνης στὴν Γῆ καὶ στὰ ἔμβια

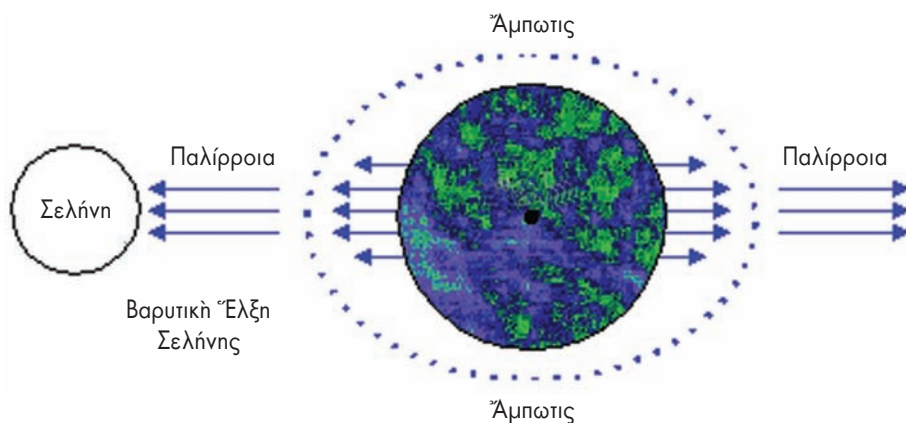

οιές εἶναι ὁμως οἱ ἐπιρροὲς τῆς Σελήνης στὸν πλανήτη μας, στὰ ὄντα καὶ τὰ φυτὰ, ποὺ μᾶς ἀνέφερε ἀρχικὰ ὁ Πλούταρχος: Ἡ σεληνιακὴ ἐπιρροὴ πρὸς τὴν Γῆ εἶναι σαφῶς ἰσχυρότερη ἀπὸ ἐκείνη τοῦ Ἡλίου λόγῳ τῆς πολὺ μεγαλύτερης ἐγγύτητάς της, παρὰ τὸ μικρὸ τοῦ μεγέθους της σὲ σχέση μὲ τὸν Ἥλιο. Ἀπ' τὴν σεληνιακὴ πορεία, τὴν βαρύτητα, τὴν ἔλξη καὶ τὸν μαγνητισμό, ποὺ ἀσκεῖ ἡ Σελήνη, πολλὰ φυσικὰ φαινόμενα ἐπηρεάζονται ἄμεσα στὸν πλανήτη μας. Κύρια εἶναι ἡ διόγκωση τοῦ ἰσημερινοῦ ἐξογκώματος τῆς Γῆς καὶ τὸ φαινόμενο τῆς μεταπτώσεως τῶν ἰσημεριῶν, ἡ κίνηση τοῦ γήινου ἄξονα περιστροφῆς καὶ ἡ ἀμπωτις μὲ τὴν παλίρροια.

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς γεμίσεως τῆς Σελήνης ἔχουμε τὸ φαινόμενο τῆς παλίρροιας = ἐπανεμφάνιση τῆς ροῆς, φούσκωμα τῶν ὑδάτων, ἐνῶ τὸ ἀντίθετο συμβαίνει κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἀμπώτιδος. Ἄν ἐδῶ προσέξουμε, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς μας, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ἔμβια ὄντα ἀποτελοῦνται κατὰ τὴν ἐκπληκτικὴ ἀναλογία σὲ 60-70% ἀπὸ νερό, καταλαβαίνουμε τὶς συνεχεῖς ἐναλλαγὲς ποὺ συμβαίνουν στὸν ὀργανισμό μας ἀλλὰ καὶ στὸν κόσμον γύρω μας ἀπ' τὶς σεληνιακὲς ἐπιρροές.

Ὁ Βυζαντινὸς λόγιος Ἰσαάκιος Τζέτζης διασφίξει στὸ ἔργο του «Σχόλια εἰς Ἡσίοδον-Ἔργα καὶ Ἡμέραι», σελ. 130-178, ὅτι ὁ Ὀρφεὺς εἶχε συγγράψῃ τὸ «Περὶ Γεωργίας», ὅπου ἔδινε ὁδηγίες γιὰ τοὺς σεληνιακοὺς ρυθμοὺς καὶ ἐπιρροές: «Ὁ Ὀρφεὺς ἀπ' τὴν Θράκη στὸ ἔργο του “Περὶ Γεωργίας” δὲν λέει ἀπλᾶ ὅτι ἡ τάδε ἡμέρα τῆς Σελήνης εἶναι ὠφέλιμη ἢ ἀνώφελη, ἀλλὰ ὅταν κἀνὴ σχηματισμὸ μὲ ὠρισμένο τρόπο, κινεῖται μαζὶ μὲ τὰ ζῶδια καὶ τὰ ἄστρα. Ἐὰν δέ, καθὼς λέει ὁ Ὀρφεὺς, ἡ δεκάτη ἐβδόμη ἡμέρα ἀφεθῇ στὴν σύγχυση, τότε εἶναι κατάλληλη γιὰ ὑλοτόμηση καὶ γιὰ ἀποφλοιώση καρπῶν. Ὁ Ὀρφεὺς παροτρύνει ὅλους νὰ ἐνεργοῦν μὲ μαθηματικὸ τρόπο. Παραδείγματος χάριν, ὅταν ἡ Σελήνη κινῆται γύρω ἀπ' τὴν Παρθένον, νὰ φυτεύουν τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ ἀμπέλια. Διότι ἡ Παρθένος ἐξ αἰτίας τοῦ πατέρα της Ἰκάριον μισεῖ τὸ ἀμπέλι. Ὅταν ὁ Ζεὺς περιφέρεται στὸν Ὑδροχόον, νὰ μὴν ταξιδεύῃς, διότι τότε ἡ θάλασσα εἶναι πολὺ ἄγρια. Ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Ζεὺς βρίσκεται στοὺς Ἰχθεῖς, εἶναι καλὸ νὰ κἀνῃς γάμον. Καὶ τὰ ὑπόλοιπα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.»

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἱπποκράτης μᾶς λέει ἀνάλογες ἐπιρροὲς ἐπὶ τῆς ὑγείας: «Ἄν κάποιος βλέπῃ τὸν Ἥλιο, τὴν Σελήνην, τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ ἄστρα καθαρὰ καὶ φωτεινὰ κανονικὰ στὴν θέσιν τους, αὐτὸ εἶναι καλόν, διότι ὑποδηλώνει ὑγείαν σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος. Ἄν ὁμως κάποιος βλέπῃ κάτι διαφορετικὸ ἀπ' αὐτά, ὑποδηλώνει σωματικὴ ἀσθένεια, σοβαρότερη ὅσο πιὸ ἔντονα εἶναι τὰ φαινόμενα. Τὰ ἄστρα βρίσκονται στὴν ἐξωτερικὴ σφαῖρα, ὁ Ἥλιος στὴν μεσαία καὶ ἡ Σελήνη στὴν σφαῖρα πρὸς τὰ κοιλώματα.» («Περὶ Διαιτήσεως», Δ', παρ. 89.)

Ἡ ἐπίδραση τῆς Σελήνης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Γῆς δημιουργεῖ τὰ φαινόμενα τῆς παλίρροιας καὶ τῆς ἀμπώτιδος. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἐπιδρᾷ στὰ ἔμβια ὄντα τῆς Γῆς, ποὺ ἀποτελοῦνται κατὰ μεγάλο ποσοστὸ ἀπὸ νερό.

Φαινόμενα στὶς 4 φάσεις τῆς Σελήνης

ἰ καιρικὲς συνθήκες, ὁ ἔμμηνος κύκλος τῶν γυναικῶν, ὁ τοκετὸς καὶ οἱ γεννήσεις, τὰ συναισθήματα καὶ ἄλλες καταστάσεις ἐπηρεάζονται ἅμεσα ἀπ' τὴν σεληνιακὴ περίοδο. Ἡ Ἀρτεμις-Σελήνη ἦταν ἡ θεὰ τῶν τοκετῶν καὶ τῶν γεννήσεων. Ὅσο ἄγνωστο καὶ παρὰ ξένο κι ἂν φαίνεται, μὲ τὴν σεληνιακὴ πορεία σχετίζεται ἡ ἀποτελεσματικότητα καὶ ἡ ἐπιτυχία πολλῶν καθημερινῶν μας δραστηριοτήτων, ὅπως τὸ κόψιμο τῶν ξύλων, τὸ πλύσιμο, τὸ βάψιμο ἐπιφανειῶν, τὸ κόψιμο τῶν μαλλιῶν μας κ.ἄ.

Πανσέληνος: Κατὰ τὴν περίοδο τῆς πανσελήνου ἡ δύναμη τῆς σεληνιακῆς ἀκτινοβολίας εἶναι ἐμφανὴς πάνω στὴν γῆ, στὸν ἄνθρωπο, στὰ ζῶα καὶ στὰ φυτά. Ἡ διάθεση καὶ ἡ ἐνέργειά μας ἀνεβαίνει κατὰ τὴν πανσέληνο, οἱ «σεληνιασμένοι» ἄνθρωποι ὑπνοβατοῦν, τὰ ζῶα ἔχουν ἐντονη ἀνησυχία, ἡ σεξουαλικότητα αὐξάνεται, οἱ πληγὲς ματώνουν ἐντονώτερα, ἡ ἐγκληματικότητα καὶ τὰ ἀτυχήματα ἐπίσης αὐξάνονται. Στὴν γεωργία εἶναι ἡ κατάλληλη περίοδος γιὰ λίπανση τῶν καλλιεργειῶν. Τὰ θεραπευτικὰ βότανα, ὅταν μαζευτοῦν κατὰ τὴν περίοδο τῆς νύχτας τῆς πανσελήνου, ἔχουν πολὺ περισσότερα δραστικὰ συστατικά, ἀπ' ὅτι ἂν μαζευτοῦν σὲ ἄλλες περιόδους. Τὰ ξύλα, ποὺ κόβονται κατὰ τὴν περίοδο αὐτῇ, σαπίζουν.

Στὴν Ἱατρικὴ οἱ ἐγχειρήσεις (λόγω τῆς ἐντόνου κυκλοφορίας τοῦ αἵματος στὸ σῶμα) γίνονται σὲ πιὸ δυσμενεῖς συνθήκες γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἓνα σημεῖο ποὺ δὲν λαμβάνεται καθόλου ὑπ' ὄψιν ἀπ' τὴν σύγχρονη Ἱατρικὴ. Ὁ πατέρας τῆς Ἱατρικῆς Ἱπποκράτης λέει: «Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλὰ γιὰ τὴν ἀνατολὴ καὶ τὴν δύση τῶν ἀστρον, γιὰ νὰ ξέρῃ νὰ προφυλάσσεται ἀπ' τὴς ἀλλαγὲς καὶ ὑπερβολὲς τῶν τροφῶν, τῶν ὑγρῶν, τοῦ ἀνέμου καὶ τοῦ περιβάλλοντος, ἀπ' ὅπου προέρχονται οἱ ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων.» («Περὶ Διαιτήσεως», βιβλίο Πρῶτον, παρ. 2.)

Νουμνία: Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Νουμνίας = νέος μὴν ἢ νέα Σελήνη ὅλες οἱ ἐντάσεις καὶ οἱ ρυθμοὶ πέφτουν, ἐνῶ ἡ κούραση καὶ οἱ τάσεις ὑπνηλίας εἶναι ἐμφανεῖς. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ ὀργανισμὸς μας λόγω τῆς χαμηλῆς λειτουργίας του ἔχει τὴν τάση ν' ἀποτοξινώνεται. Ἐπομένως καλύτερα εἶναι νὰ ἀπέχουμε ἀπὸ τὰ πάντα, ἂν φυσικὰ μποροῦμε, ὅπως ἄλλωστε ἔκαναν παραδοσιακὰ πολλοὶ ἀπ' τοὺς κλασικοὺς φιλοσόφους, κάτι ποὺ τὸ εἰσήγαγαν οἱ Πυθαγόρειοι: «*Διότι τὴν τελευταία ἡμέρα κάθε μῆνα νήστευε καὶ δὲν ἔτρωγε οὔτε πρωινό, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὴν πρώτη ἡμέρα κάθε μῆνα τὴν ἑώραξε μὲ λαμπρότητα.*» (Μαρίνος, «Βίος Πρόκλου», παρ. 19.) Ἡ νηστεία κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Νουμνίας ἢ τὴν προηγούμενη εἶναι ἐνδεδειγμένη, διότι ἀφήνει τὸν ὀργανισμὸ ἥρεμα ν' ἀποτοξινωθῇ καὶ νὰ ξεκουραστῇ αὐτόματα μόνος του, κάτι ποὺ χρειάζεται ὅπωςδήποτε νὰ γίνεται γιὰ μία τοῦλάχιστον ἡμέρα τὸν μῆνα. Τὰ φυτὰ, ὅταν κλαδευτοῦν κατὰ τὴν νέα Σελήνη, ἀναγεννῶνται.

Γέμιση: Ἀπ' τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ νέου σεληνιακοῦ μῆνα (νέα Σελήνη) ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζεται σταδιακὰ ἡ στραμμένη πρὸς τὴν Γῆ πλευρὰ τῆς Σελήνης. Τότε ἓνα λεπτὸ φωτεινὸ τόξο διαφαίνεται, εἶναι ἡ περίοδος γεμίσεως τῆς Σελήνης. Ἡ πορεία πρὸς τὸ πρῶτο τέταρτο κρατᾷ περίπου ἐξιμήσιν ἡμέρες, καὶ σὲ 13-14 ἡμέρες φθάνουμε στὴν πανσέληνο. Αὕτὴ εἶναι μία περίοδος θρέψεως καὶ ἐνδυναμώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Οἱ δραστηριότητές μας δὲν θέλουν μεγάλες ἐντάσεις, διότι τὸ σῶμα ἀναλαμβάνει δυνάμεις καὶ ἀποθηκεύει ἐνέργεια. Ἡ γῆ τότε δὲν ἀπορροφᾷ πολλὴ ὑγρασία καὶ τὰ στέρεα ἀντικείμενα μένουν στὴν ἐπιφάνεια. Τὰ ὑπέργεια φυτὰ πρέπει νὰ φυτεύωνται καὶ νὰ σπέρνονται κατὰ τὴν περίοδο αὐτή. Τὰ ἄνθη, ποὺ προορίζονται γιὰ ἀποξήρανση, διατηροῦνται περισσότερο, ἂν ἔχουν κοπῇ μὲ Σελήνη στὴν γέμιση. Εὐνοεῖται ἐπίσης τὸ μπόλιασμα.

Χάση: Ἀμέσως μετὰ τὴν πανσέληνο ἀρχίζει ἡ περίοδος τῆς χάσεως, εἶναι μία σταδιακὴ πορεία πρὸς τὸ σκότος καὶ τὴν νέα Σελήνη. Εἶναι ἡ ἀντίστοιχη 14ήμερη πορεία, ἀντίθετη ἀπ' τὴν γέμιση. Ἐδῶ ἡ συγκεντρωμένη δύναμη μπορεῖ νὰ ἐκτονωθῇ, ἐνῶ αὐξάνεται συνεχῶς μέχρι καὶ τὶς πρώτες ἐξιμήσιν ἡμέρες μετὰ τὴν πανσέληνο, ὅπου καὶ πέφτει σταδιακὰ μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς νέας Σελήνης. Ἐπομένως οἱ δραστηριότητες ἐδῶ μποροῦν νὰ εἶναι αὐξημένες.

Οἱ δουλειές τοῦ νοικοκυριοῦ γίνονται εὐκολώτερα, διότι τὰ πάντα καθαρίζονται πρὸς ἀποτελεσματικὰ (ροῦχα, σπίτι), ἀλλὰ καὶ κάθε εἶδος βᾶψιμο ἔχει καλύτερα ἀποτελέσματα (ἀσβέστωμα, βαφές), λόγω ὅτι τότε ἡ γῆ ἀπορροφᾷ εὐκολώτερα τὴν ὑγρασία.

Στὴν κηπουρικὴ εὐνοοῦνται ἡ σπορὰ καὶ τὸ φύτεμα λαχανικῶν καὶ ὑπόγειων βολβῶν, διότι οἱ χυμοὶ τῶν φυτῶν κατεβαίνουν περισσότερο πρὸς τὶς ρίζες καὶ ἡ γῆ ἀφομοιώνει συστατικὰ πρὸς εὐκόλα, σὰν νὰ εἰσπνέ. Εἶναι κατάλληλη περίοδος γιὰ τὸ κλάδεμα φυτῶν καὶ ὀπωροφόρων, γιὰ τὴν καταπολέμηση ζυμῶν καὶ ἀγριόχορτων μὲ φυσικὰ μέσα καὶ γιὰ τὴν λίπανση (προτιμώτερη κατὰ τὴν πανσέληνο). Εὐνοεῖται ἐπίσης ἡ ἀποθήκευση τῶν φρούτων καὶ τῶν λαχανικῶν καὶ ἡ κοπὴ τῶν ξύλων, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ διάφορες ἐργασίες.

Περιερχόμενη ή Σελήνη τὸν οὐρανὸ (κατὰ μία παράδοση) καὶ φωτίζοντας τὴν νύχτα εἶδε τὸν Ἐνδυμῖωνα, ἕναν πανέμορφο νέο, νὰ κοιμᾶται στὸ Λάτμο ὄρος τῆς Καρίας καὶ τὸν ἐρωτεύτηκε. Ἐκτοτε κάθε νύχτα κατέβαινε πρὸς αὐτόν, γιὰ νὰ τὸν δῇ, μὴ φωτίζοντας τὸ ὄρος, γιὰ νὰ μὴν τὴν δοῦνε οἱ θεοί. Στὸν πίνακα τοῦ Γάλλου ζωγράφου Νικολὰ Πουσὰν (17οῦ αἰ.) εἰκονίζεται ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἐνδυμίων.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες διακρίσεις καὶ συσχετισμοὶ στὴν σεληνιακὴ πορεία, ποὺ σημαίνουν πολλὰ καὶ διάφορα πράγματα, ὅπως ἡ ἀνερχόμενη καὶ κατερχόμενη Σελήνη (ὅταν ἡ ἡμισέληνος κοιτᾷ πρὸς τὰ πάνω ἢ πρὸς τὰ κάτω ἀντιστοίχως), ἡ Σελήνη στὸν ζωδιακὸ (σημεῖα στὸν οὐράνιο ὀρίζοντα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τῆς Σελήνης), ἡ ξανθὴ Σελήνη, ἡ Σελήνη τοῦ ἀμυτοῦ κ.ἄ. Εἶναι πραγματικὰ πάρα πολλὰ αὐτὰ ποὺ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ ὠφεληθῇ σὲ σχέση μετὰ τὸν συντονισμό του μετὰ τοὺς σεληνιακοὺς ρυθμοὺς.

Τέλος ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι συννύαρχουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ρυθμοὶ καὶ παράγοντες τῆς Φύσεως, ποὺ μᾶς ἐπηρεάζουν ἅμεσα ἢ ἔμμεσα ὡς ὄντα (π.χ. οἱ ἀνθρώπινιοι βιορυθμοί, οἱ ἐπιρροὲς τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, οἱ γεωπαθητικές ἀκτινοβολίες, οἱ κοσμικὲς ἀκτινοβολίες), κάποιους ἀπ’ τοὺς ὁποίους ἔχουμε παρουσιάσει σὲ προηγούμενα τεύχη τοῦ «Δαυλοῦ». Ἀπ’ τὴν γνώση τῶν ρυθμῶν αὐτῶν θὰ μπορούσαν νὰ ἐπωφεληθοῦν πολλοὶ κλάδοι τῆς κοινωνίας μας, ὅπως γεωργοί, ἱατροί, ἀθλητὲς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ σημερινὸς παρὰ φύσιν ποθιτισμὸς

σημερινὸς ἄνθρωπος περιφρονεῖ τοὺς σεληνιακοὺς ρυθμούς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ρυθμούς τῆς Φύσεως, διότι τοῦ εἶναι ἄγνωστοι ἢ τοῦ φαίνονται ξεπερασμένοι. Ἡ ζωὴ τῶν σύγχρονων ἀνθρώπων ἀκολουθεῖ ἄκρως παρὰ φύσιν ρυθμούς. Ὁ τεχνολογικὸς πολιτισμὸς μας ἐθελοτυφλεῖ στὰ μηνύματα τῆς Φύσεως. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀκολουθοῦμε λανθασμένες ἐπιθυμίες καὶ συμπεριφορὲς σὲ λανθασμένες στιγμές.

Τὸ σῶμα μας ἀντιδρᾷ, ὅσο τὸ ἀναγκάζουμε νὰ πηγαίνει κόντρα στοὺς φυσικοὺς αὐτοὺς ρυθμούς. Ὅσο εἴμαστε νέοι, αὐτὸ ξεπερνιέται προσωρινά. Ὅσο ὅμως συσσωρεύονται αὐτὲς οἱ ἐπιπτώσεις, τότε ξεπροβάλλει τὸ ἄγχος, ἡ κόπωση, ἡ πρόωρη γήρανση καὶ ἡ ἀρρώστια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴ τοῦ παγόβουνου, γιατί, ὅπως μᾶς λέει ὁ Ἱπποκράτης, «οὐ γὰρ εὐθέως αἱ νοῦσοι τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐπιγίνονται, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν συλλεγόμεναι ἀθρόως ἐκφαίνονται», δηλαδὴ οἱ ἀσθένειες δὲν παρουσιάζονται στοὺς ἀνθρώπους ξαφνικά, ἀλλὰ συσσωρεύονται βαθμιαία καὶ ξεσποῦν ἀπὸτομα μὲ τὴν παθολογικὴ κρίση. («Περὶ Διαίτης Α΄» παρ. 2.) Ὁ κακὸς αὐτὸς συντονισμὸς μας ἐνάντια στὴν ἴδια μας τὴν φύση εἶναι καὶ ἓνας σοβαρὸς παράγων τῆς ἐξάρσεως τῶν χιλιάδων πλέον παλαιῶν καὶ νέων ἀσθενειῶν, ποὺ μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα.

* * *

ὑπερβολικὴ χρῆση καὶ καλλιέργεια τῆς γῆς μὲ μηχανές, χημικὰ λιπάσματα, παρασιτοκτόνα, φυτοφάρμακα καὶ μεταλλαγμένα ἔχουν ἐπιφέρει ὡς ἓνα μεγάλο βαθμὸ τὴν καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν μόλυνση τοῦ ὑδροφόρου ὀρίζοντα. Κανεῖς δὲν μπορεῖ πλέον νὰ κλείνῃ τὰ μάτια του μπροστὰ στὸ τίμημα, ποὺ ἤδη πληρώνουμε, ἀπ’ τὴν περιφρόνηση τῶν νόμων καὶ τῶν ρυθμῶν τῆς Φύσεως. Φαινόμενο θερμοκηπίου, λειψυδρία, ἀκραῖα καιρικὰ φαινόμενα κ.ἄ. Ἡ ἀμείλικτη θεὰ Δίκη ἐπιβάλλει τὸν αἰώνιο νόμο, ποὺ ὅποιος τὸν παραβαίνει, τιμωρεῖται, ἀκόμη καὶ οἱ θεοί: «Οὔτε ὁ μέγας Ἥλιος δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ καθωρισμένα μέτρα, διότι οἱ Ἑρινύες, οἱ βοηθοὶ τῆς Δίκης, θὰ τὸν ἀνακαλύψουν» (Ἡράκλειτος, ἀπόσπασμα 94). Οἱ σεληνιακοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ρυθμοὶ τῆς Φύσεως μπορούν νὰ φανοῦν πολὺ ὠφέλιμοι σὲ ὅποιον ἔχει τὴν διάθεση νὰ τοὺς ψάξῃ, νὰ τοὺς βρῇ καὶ νὰ τοὺς ἐμπιστευτῇ.

Βασίλειος Μανρομμάτης

ΒΙΒΛΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ: ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

χω φτάσει πια σὲ μιὰ ἡλικία, ποὺ μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάζω (μετὰ τὰ τόσα καὶ τόσα ποὺ ἔχω περάσει) τὸν ἑαυτό μου σὰν ἓνα ταπεινὸ παράδειγμα. Γιατὶ τὸ παράδειγμα βγαίνει ἀπὸ μία πράξη ποὺ ἔγινε, ἀπὸ μία ζωὴ ὑπαρκτή, δηλαδὴ τὴν ἱστορία μου καὶ κατ' ἐπέκταση τὴν ἱστορία μας.» Θὰ ἀσχοληθῶ μόνο μὲ τὸ κεφάλαιο τῶν σχέσεών μου μὲ τὴν ὀργανωμένη πνευματικὴ καθοδήγηση, χωρὶς νὰ μακρολογήσω.

Στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς μου, στὸ «μαντρί» τοῦ σχολείου, μὲ δίδαξαν κυρίως πῶς νὰ γίνω ἓνας καλὸς χριστιανὸς καὶ πειθίμιο στρατιωτάκι τῆς «πλειοψηφίας» τοῦ κοινοβουλίου. Ζοῦσα τὴν περίοδο τοῦ... «πίστευε». Στὴν πράξη, στὴ ζούγκλα τῆς βιοπάλης, ἄλλα βρῆκα, κι ἄρχισαν τὰ γιατί καὶ τὰ «μὰ πῶς»... Γιὰ καλὴ μου τύχη γνωρίστηκα μ' ἄλλους «ἀτίθασους» καὶ μαζί τους πέφτοντας μὲ τὰ μοῦτρα στὴν ἐξωσχολικὴ πληροφόρηση, διαβάζοντας στὰ διαλείμματα τῆς δουλειᾶς, βρεθήκαμε στὸν κόσμο τοῦ «ερεῦνα»!

Ἦρθαν καὶ χρόνια καταπίεσης, ἀλλὰ λίγο ἀργότερα ἐμφανίστηκε ὁ «Δαυλός», ποὺ τοῦ χρωστῶ πολλά. Ἀμέτρητες ἀνακατατάξεις δημιουργήθηκαν μέσα μου. Πολλὰ ἀπ' τὰ γιατί καὶ τὰ «μὰ πῶς» ἀπαντήθηκαν χωρὶς ἀπειλὲς ἀπὸ τοὺς ἐνταγμένους. Ὅσες λιγώτερες ἀμφιβολίες εἶχα τόσο πιὸ ἡρεμὸς ἔνοιωθα. Ἀπέρριψα τὴ μυθ-ἱστορία τῆς λεγόμενης Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης ὡς συρραφὲς φαντασιώσεων ἐξουσιαστῶν, ποὺ προφανῶς κατ' εἰκόνα κι ὁμοίωση προβάλλουν θεοὺς καὶ προφῆτες ἐγωπαθεῖς, αἰμοσταγεῖς, κλέπτες καὶ μοιχοὺς, ποὺ σπρώχνουν λαοὺς σὲ ἀκατονόμαστες βιαιοπραγίες ἐναντίον ἄλλων λαῶν καὶ ποὺ κατασκευάζουν ἐσωστρεφεῖς μαυροφορεμένους μοναχοὺς ἢ ταλμπαὺν ἑτοιμοὺς ν' ἀκολουθήσουν τὰ παραδείγματα τέτοιων θεῶν. Κατασκευάσματα, ποὺ διαιροῦν καὶ φανατίζουν. Κατασκευάσματα ποὺ παραποιοῦν τὴ γνώση ἀρχαιότερων λαῶν, κατ' ἐξοχὴν τῶν Ἑλλήνων, γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα λαῶν, ποὺ δὲν ἔχουν νὰ κάνουν σὲ τίποτα μὲ τὴν ἐλληνικότητα.

Ἀπέρριψα τὴν παραπλάνηση ἀπ' τοὺς κατευθυνόμενους ἀντιπροσώπους τῶν αὐτοδιορισμένων «ἀντιπροσώπων» -δύο λίαν προσοδοφόρα ἐπαγγέλ-

ματα. Τελευταῖο παράδειγμα, κάποιος λάγνος χριστιανὸς δημοσιογράφος, ποὺ καμώνεται τὸν «προοδευτικὸ» καὶ ποὺ μαινόμενος ζήτησε τὴν ἀπόσυρση τοῦ νέου βιβλίου Ἱστορίας τοῦ δημοτικοῦ, ἀπὸ τὸ βῆμα ποὺ τοῦ ἔδωσε ἓνα ἀπὸ τὰ ἱερόδουλα κανάλια, καὶ χαρακτήρισε τοὺς συγγραφεῖς του ὡς ἀνιστόρητους κι ἀνθέλληνες, γιατί ἔγραψαν ὅτι πρὶν τὸ 1821 δὲν ὑπῆρχε Ἑλλάδα οὔτε Ἕλληνες. Ἄν ὅμως οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου εἶχαν στὸ νοῦ τους τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ χριστιανοῦ δημοσιογράφου, ποὺ ὄχι μόνο διέλυσαν ὀτιδήποτε τὸ ἐλληνικὸ, ἀλλὰ ποὺ κατήργησαν καὶ τὰ ὀνόματα Ἑλλὰς καὶ Ἕλληνες, τότε ποιοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἀνθέλληνες; Ὁ δὲ δημοσιογράφος εἶναι ἀνιστόρητος ἢ ἀπλᾶ ἓνας ἀκόμα βαλτὸς νὰ παραπλανῇ; Ἡ Ἑλλάδα ζῇ στὶς καρδιὲς τῶν Ἑλλήνων.

Προτίμησα νὰ ψάξω καὶ νὰ βρῶ τὶς ὁμορφες διδαχὲς στὰ ὅσα κείμενα ἐπέζησαν τῆς καταστροφικῆς μανίας τῶν φανατισμένων, ποὺ εἶναι βγαλμένες ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῶν προγόνων μας καὶ τῇ σοφίᾳ τῶν φιλοσόφων. Προτίμησα νὰ ζῶ μὲ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ πραγματικῶν ἀνθρώπων (Ἱστορία), ἐλεύθερος νὰ ἐπιλέγω. Προτίμησα τὸν δρόμο τῶν Ἑλλήνων, τῆς ἔρευνας, ποὺ δημιούργησε τὸ φῶς τῆς Ἀθήνας, τῆς Ἀλεξάντρειας, τῆς Βαγδάτης τῶν Ἀράβων, τῆς Φλωρεντίας, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Διαδικτύου καὶ ποὺ θὰ συνεχίσῃ νὰ προσφέρει Φῶς στὶς ἐπερχόμενες γεννεές.

Σήμερα, στὰ ἑξήντα ἔξι μου χρόνια εἶμαι ἤδη ἓνα αὐτοδύναμο κομμάτι τοῦ συνόλου, ποὺ χωρὶς αὐτὸ δὲν θὰ ὑπῆρχα. Δὲν εἶμαι οὔτε «πιστὸς» οὔτε «πειθήνιος». Δὲν εἶμαι σπάταλος καὶ προσπαθῶ νὰ εἶμαι χρήσιμος στοὺς συνανθρώπους μου. Τὸ μόνο παράπονο ποὺ ἔχω εἶναι, ὅτι πῆγαν σχεδὸν χαμένα τὰ πιὸ φρέσκα χρόνια τῆς ζωῆς μου.

Ἐλπίζω τὸ παράδειγμά μου ν' ἀπαντᾷ καὶ στὸ γιατί κάθε ἀγῶνας ποὺ γίνεται, γιὰ νὰ βροῦν τὰ νιάτα μας, ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα, τὸ δρόμο τῆς ἔρευνας, πρέπει νὰ στηριχθῇ. Ναὶ λοιπόν, σὲ βιβλία Ἱστορίας (ὄχι μυθ-ιστορίας), ποὺ σπρώχνουν στὴν ἔρευνα, κι ἃς ἔχουν ἀτέλειες! Αὐτὲς διορθώνονται εὐκολά. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν διορθώνεται εἶναι ἡ διάπλαση γενεῶν κατευθυνόμενων βλημάτων!

Νικηφόρος Πολίτης
Hersall, Ἀγγλία

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

MICHEL ONFRAY, «Πραγματεία υπέρ τῆς Ἀθείας: Ἡ ἐπιχειρηματολογία κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.»

Δὲν εἶναι εὐκόλο προᾶγμα νὰ εἶναι κανεὶς ἄθεος. Τὸ ἀβάσιμο τῆς θρησκείας μὲ τὸν ἀόρατο Θεό, τὰ σκοτεινὰ ἱερὰ κείμενα καὶ τὰ ἀντιφατικὰ δόγματα εἶναι προφανές. Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι σπεύδουν νὰ πιστέψουν, καὶ ἡ κοινωνία ἀντιμετωπίζει τοὺς πιστοὺς μὲ ὑπερβάλλοντα σεβασμό. Αὐτὸ ἐξωθεῖ τοὺς ἐκ πεποιθήσεως ἄθεους στὰ ὅρια τους.

Αὐτὸ φαίνεται ὅτι συνέβη καὶ στὸν Michel Onfray. Ἔχει τόσο ἀγανακτήσει μὲ τὴν ἀλογία, τὴν ὑποκρισία καὶ τὴν ἐμπάθεια, ποὺ βλέπει στὴν θρησκεία, ὥστε μοιάζει νὰ θέλῃ νὰ τὴν καταστρέψῃ μὴ καὶ καλὴ μὲ αὐτὸ τὸ ἐκρηκτικὸ βιβλίο. Ἄν ἡ περιφρόνηση, ὁ καυστικὸς σαρκασμὸς καὶ ἡ χλεύη μποροῦσαν νὰ ἀνατρέψουν αὐτὴν τὴν κατάστασι, αὐτὸ σίγουρα θὰ εἶχε ἐπιτευχθῇ μὲ τὴν Πραγματεία περὶ Ἀθείας.

Ὁ Μ. Onfray εἶναι γνωστὸς Γάλλος διανοούμενος καὶ ἔχει συγγράψῃ πάνω ἀπὸ 30 βιβλία. Μετὰ ἀπὸ 20 χρόνια διδασκαλίας Φιλοσοφίας προχώρησε στὴν σύστασι ἁνοικτοῦ πανεπιστημίου στὴν Καὲν τῆς Νορμανδίας καὶ ἔγινε γνωστὸς προω-

Ο ΘΕΪΣΜΟΣ, Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

ἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶναι οἱ ρίζες τοῦ δέντρου ποὺ λέγεται Πολιτισμός· καὶ γι' αὐτὸ ἐμεῖς, οἱ Νεοέλληνες, ἔχουμε καὶ ὑποχρέωσι καὶ εὐθύνη νὰ γνωρίσουμε ὅσο περισσότερο μποροῦμε τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, νὰ τὸν μάθουμε καὶ νὰ τὸν ποῦμε καὶ στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ τὸν μάθουν καὶ αὐτοί. Ἐπομένως ἔχουμε ἓνα μεγάλο πρόβλημα: νὰ διατηρήσουμε τὴν παράδοσή μας, ἡ ὁποία ἔχει πίσω της αὐτὸν τὸν ὑπέρλαμπρο πολιτισμό, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀφομοιώσουμε τίς ἀξίες του, δημιουργώντας τὸν δικό μας σημερινό, χωρὶς νὰ μείνουμε στατικοὶ καὶ ἀνεξέλικτοι.

Δυστυχῶς μετὰ λύπης μου βλέπω κάποιους Νεοέλληνες νὰ προσκολλῶνται στὸ θρησκευτικὸ κίνημα τοῦ Δωδεκαθεϊσμοῦ ἢ Πολυθεϊσμοῦ καὶ νὰ νομίζουν, ἐπεὶδὴ τὸ Δωδεκάθεο παραπέμπει στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ στὸν πολιτισμὸ της, ὅτι ἀκολουθώντας το γίνονται καὶ αὐτοὶ κάτι, ἀποκοτῶν ταυτότητα, γίνονται Ἕλληνες!

Ὅπωςδήποτε στὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ θρησκεία ἐπικρατοῦσε κάποιο κλίμα ἐλευθερίας, σὲ ἀντίθεσιν μὲ τίς ἀσιατικὰς θεοκρατίες, καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ἄφηνε περιθώρια, γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ Φιλοσοφία καὶ ὁ Πολιτισμός. Αὐτὰ τὰ «περιθώρια» ὅμως δὲν ταυτίζονται μὲ τὴν Φιλοσοφία καὶ τὸν Πολιτισμό.

θώντας μία φιλοσοφία ἡδονισμοῦ, φιλελευθερισμοῦ καὶ ἀναρχίας. Ἐχει παρουσιασθῇ πολλές φορές στὴν Γαλλικὴ Τηλεόραση καὶ τὸ βιβλίο του εἶναι ἤδη μπεστ-σέλλερ στὴν Γαλλία καὶ τὴν Ἰταλία.

Προηγούμενες ἀναφορὲς στὸν Τύπο ἀνέφεραν, ὅτι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου στὴν ἀγγλικὴ μετάφραση θὰ ἦταν «Τὸ Μανιφέστο τῶν ἄθεων», τίτλος ποὺ ἴσως ἔδινε καλύτερα τὸ στίγμα τοῦ βιβλίου. Ὁ Onfray δὲν ρητορεύει, τὸ ὕφος του εἶναι ἀφοριστικό, ἄλλοτε βίαιο καὶ διεκδικητικό καὶ ἄλλοτε σαρκαστικό. Ὁ Onfray πιστεύει, ὅτι ὡς κοινωνία διανύουμε μία «μεταχριστιανικὴ περίοδο», ἡ ὁποία ἄρχισε μὲ τὸν Διαφωτισμό. Διανοητὲς ὅπως οἱ Βολταῖρος, Μοντεσκιέ, Ρουσσώ καὶ Κἀντ βοήθησαν στὴν καλλιέργεια τοῦ ἀνθρώπινου λόγου, στὴν ἀνύψωσή του πάνω ἀπὸ τὴν ἐξουσία, τὴν δεισιδαιμονία καὶ τὶς προλήψεις. Κανεῖς ὅμως δὲν προχώρησε ὅσο ἔπρεπε. Εἰδικώτερα ὁ Κἀντ ἔδειξε τόλμη ἀλλὰ καὶ συστολή, κάνοντας κάποια βήματα πρὸς τὴν ἄρνηση τῆς ὑπαρξῆς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὴν ὁλοκληρώνοντας τὴν πορεία του. Χρειάστηκε ὁ Νίτσε, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν θάνατο τοῦ Θεοῦ στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα, γιὰ νὰ ἀναθαρρήσουν οἱ ἄθεοι. Κατὰ τὸν Onfray ὁ Νίτσε κάνει τὴν πρώτη σοβαρὴ προσπάθεια γιὰ τὴν δημιουργία μεταχριστιανικῶν ἠθικῶν κανόνων. Ὡστόσο ἡ κοινωνία, ἡ σύγχρονη, ἡ οὐμανιστικὴ, ἡ κοσμικὴ, υἱοθέτησε τὴν χριστιανικὴ ἠθικὴ, ἔστω κι ἂν δὲν ἀσπάζεται τὴν χριστιανικὴ θρησκεία. «Τὰ ἐγχειρίδια ἠθικῆς τῶν δημοκρατικῶν σχολείων κηρύττουν τὴν ἀξία τῆς οἰκογένειας, τὶς ἀρετὲς τῆς ἐργασίας, τὸν σεβασμὸ στοὺς γονεῖς, τὴν ἀπόδοση τιμῆς στοὺς ἡλικιωμένους, τὴν ὀρθότητα τοῦ ἐθνικισμοῦ, τὶς πατριωτικὲς ὑποχρεώσεις, τὴν δυ-

Ἐπομένως τὸ νὰ γνωρίζουμε καὶ νὰ ἀναφέρουμε μία ἀναμφισβήτητὴ ἱστορικὴ ἀλήθεια δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ ταυτιζώμαστε μὲ τὸ Δωδεκάθεο στὸν 21ο αἰῶνα. Ἡ ἀπόρριψη τοῦ Χριστιανισμοῦ -πολὺ σωστὴ- δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὀδηγῇ σὲ τέτοιον εἶδος ψευδοδιλήμματα: Ὅλοι οἱ -ισμοὶ (Χριστιαν-ισμός, Μουσουλμαν-ισμός, Βουδ-ισμός, Ζωροαστρ-ισμός, Δωδεκαθε-ισμός, Τοτεμ-ισμός κ.λπ.) εἶναι ἀνθρώπινα κατασκευάσματα τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς.

Τὰ πρῶτα δείγματα μὴ ἑλληνικοῦ φανατισμοῦ

Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἰδιαίτερη προσοχή, γιὰτὶ ἡ μεγαλύτερη μᾶζα, οἱ μὴ γνωρίζοντες καὶ οἱ πρὸ ἀμφιταλαντευόμενοι, εἶναι περισσότερο ἐπιρρεπεῖς σὲ θρησκευτικὸν φανατισμὸν. Στὴν προσπάθειά τους καὶ ἐπιθυμία τους νὰ ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τὸν Ἰουδαιοχριστιανισμό, ποὺ κατέστρεψε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμό, μπορεῖ νὰ περιπέσουν σὲ ἕναν ἀκόμα μεγαλύτερο θρησκευτικὸ φανατισμό, αὐτὸν τοῦ στεῖρου προγονολατρικοῦ Θεϊσμοῦ ἢ Δωδεκαθεϊσμοῦ καὶ νὰ πᾶνε ἀπὸ τὸ ἕνα ἄκρο στοῦ ἄλλο. Μὲ ἀγανάκτηση διάβασα σὲ κάποια ἱστοσελίδα τὰ ἑξῆς:

«Ὅλα τὰ μαλθακὰ συναισθήματα φιλίας, ἀνοχῆς καὶ ἀγάπης πρέπει νὰ καταπινογῶν. Ἡ ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων στοῦ θρήσκευμα... δὲν δικάζει τὸν ἐχθρό. Τὸν ἐξοντώνει. Ἐξολοθρεύει ὁμαδικῶς τὶς ἀντεθνικὲς δοξασίες. Μόνο μία σκέψη,

σπιστία πρὸς τὴν σάρκα, τὸ σῶμα καὶ τὰ πάθη, τὴν ὁμορφιὰ τῆς χειρωνακτικῆς ἐργασίας, τὴν ὑποταγὴν στὴν πολιτικὴ ἐξουσία καὶ τὸ χρέος μας πρὸς τοὺς φτωχοὺς. Τί ἄραγε θὰ μπορούσε νὰ ἀντιτάξῃ ὁ ἱερέας τοῦ χωριοῦ σὲ ὅλα αὐτὰ;»

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο οἱ ἰουδαιοχριστιανικὲς ιδέες μόλυναν τὴν Ἱατρικὴν, τὴν Δικαιοσύνην, τὴν Παιδείαν, τὴν Αἰσθητικὴν, τὴν Φιλοσοφίαν καὶ τὴν Πολιτικὴν. «Χρειάζεται κι ἄλλη ὥθηση, ὥστε νὰ εἴμαστε σὲ θέσιν νὰ ἀποκαλοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀληθινοὺς δημοκράτες», γράφει ὁ Onfray καὶ μάλιστα κάνει μία προσπάθεια σκιαγράφησης τῆς νέας ἀθεϊστικῆς ἠθικῆς, ποὺ θὰ προέκυπτε μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν τελικὴ ὥθηση. Θὰ βασιζόταν στὴν Φιλοσοφίαν, τὸν Λόγον, τὸ Ὁφέλιμον, τὸν Πραγματισμὸ καὶ τὸν Ἡδονισμὸ. Θὰ συμβουλευόμασταν τὰ ἔργα τοῦ Jeremy Bentham καὶ τοῦ John Stuart Mill. Θὰ ξεφορτωνόμασταν τὸν Θεό, τὴν μετὰ θάνατον ζωὴ καὶ κάθε τι τὸ ὑπερβατικόν. «Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ Παράδεισος δὲν θὰ ἦταν μία φαντασίωση ἀλλὰ ἓνα ἰδανικόν, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ πραγματοποιηθῇ ἐδῶ στὴν Γῆ.» Μέχρι τότε ὅμως ἡ θρησκεία πρέπει νὰ ἀποδομηθῇ, νὰ σβήσουν καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη της. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὁ συγγραφέας μᾶς ὁδηγεῖ στὴν κεντρικὴ ιδέα τοῦ βιβλίου.

Ὅλες οἱ θρησκείες, γράφει ὁ Onfray, δημιουργοῦνται ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Ἀνίκανοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ θνητὸν τῆς ὑπαρξέως τους, οἱ ἄνθρωποι ἐπινόησαν τὸν Θεὸ καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν. Κι ἀντὶ αὐτοῦ νὰ ἀποτελέσῃ ἀνακούφιση, μετετράπη σὲ κίνητρο θανάτου καὶ ἐμπόδιο γιὰ τὴν ἀπόλαυση τῆς ζωῆς. Τὸ κίνητρο τοῦ θανάτου ὁδηγεῖ σὲ μῖσος γιὰ τὸν Λόγον, τὴν εὐφυΐαν, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ βιβλία, τὴν σεξουαλικότητα, τὶς γυναῖκες, τὴν εὐχαρίστηση, τὸ σῶμα. «Μὲ ἄλ-

ἓναν σκοπὸ ἔχει στὸ μυαλό του ὁ Ἕλληνας πολεμιστής: ἀμείλικτη ἐξόντωση τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους. Γιὰ τὸν Ἕλληνα ὑπάρχει μόνο μία εὐχαρίστηση: ...μὲ ψυχρὴ Μακιαβελικὴ (!!!) ἠθικὴ... νὰ ἐξολοθρευθῇ ὅτιδήποτε στέκει ἐμπόδιο στὸ δρόμο γιὰ τὴν παγκοσμίαν κυριαρχίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ!»

Αὐτὸς ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς –ἂν δὲν ἀποτελῇ προβοκάτσια– εἶναι ἰσάξιος καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν Πρωτοκόλλων τῆς Σιών. Ναί, μπορεῖ βέβαια ὅλα αὐτὰ νὰ εἶναι μόνο ἡχηρὲς ἐκφράσεις, καὶ νὰ μὴν τὰ ἐννοοῦν κατὰ γράμμα. Ὅμως πῶς μπορούμε νὰ εἴμαστε σίγουροι, ὅτι, ἂν δοθῇ ἡ κατάλληλη εὐκαιρία, ὠρισμένοι πιδ φανατικοὶ δὲν θὰ δράσουν ἀκριβῶς ἔτσι καὶ δὲν θὰ ἀρχίσουν νὰ σκοτώνουν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας; Τὰ ἴδια ἔκαναν καὶ οἱ χριστιανοί, γιὰ νὰ ἐπικρατήσουν, τὰ ἴδια κάνουν καὶ στὸ Ἰσλάμ κ.λπ. Σὲ τί θὰ διαφέρουμε;

Ὅλοι οἱ τέως, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, πανίσχυροι θεῖσκοι τῶν διαφόρων θρησκειῶν στὴν ἀναμέτρησή τους μὲ τὸν Πολιτισμὸ νικῆθηκαν καὶ ἐξαφανίστηκαν. Τὸ ἴδιο θὰ γίνῃ καὶ μὲ τοὺς σημερινοὺς θεοὺς ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἐπόμενους, ποὺ δυστυχῶς θὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Ὅσο ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῆς ἀνθρωπότητος βρίσκεται σὲ χαμηλὸ ἐπίπεδο γνώσης καὶ παιδείας καὶ ἐπιπλέον ἔχει ἄγνοια τῆς Ἱστορίας, τόσο θὰ πέφτῃ θῦμα στοὺς διαφόρους ἐπιτήδειους τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκμεταλλεύονται τὶς ἀνάγκες ποὺ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι

λα λόγια σταύρωση τῆς ζωῆς καὶ ἐξύψωση τῆς μηδενικότητος.» Ἐνα μεγάλο μέρος τοῦ βιβλίου καταγίνεται μὲ τὴν χλεύη τῶν τριῶν μεγάλων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν. Ὁ Ἰουδαϊσμός, κατὰ τὸν συγγραφέα, εἶναι κατὰ βάση ἡ θρησκεία μιᾶς φυλῆς, ποὺ ἐπινόησε τὸν Θεό, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ὀλοκληρωτικό της πόλεμο ἐνάντια στὶς γειτονικὲς φυλές. Οἱ τελετουργίες ἐξαγνισμού τοῦ Ἰσλάμ χλευάζονται ὡς πρακτικὲς ὑγιεινῆς, ποὺ δὲν γίνονται σωστά. Ἡ χριστιανικὴ Θεία Κοινωνία, κατὰ τὴν ὁποία ὑποτίθεται ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος γίνονται τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀποκαλεῖται «Ὀντολογία τοῦ φούρνου», οἱ ἄγγελοι, «σεραφικὰ πουλερικά».

Ὁ Χριστιανισμὸς ὑπάρχει μόνο καὶ μόνο λόγῳ τῆς διανοητικῆς διαταραχῆς τοῦ Παύλου τῆς Ταρσοῦ, μεγάλου ἀποστόλου τῆς πρώιμης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἔγινε χριστιανός, ἀφοῦ εἶδε ἕνα φῶς στὸν οὐρανὸ καὶ ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ. Ἡ θέση τοῦ Παύλου ὑπὲρ τῆς ἀγαμίας εἶναι κατὰ τὸν Onfray τὸ σύμπτωμα τῆς ὑστερίας, ποὺ προκλήθηκε ἀπὸ σεξουαλικὴ ἀνικανότητα, καὶ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὸ μῖσος γιὰ τὸν ἑαυτό του, τὸ μῖσος γιὰ τὸν κόσμον, τὸ μῖσος γιὰ τὶς γυναῖκες, ποὺ ὁ Παῦλος μετέτρεψε σὲ θρησκεία. «Δύο χιλιάδες χρόνια τιμωρίας γιὰ τὶς νευρώσεις, ποὺ εἶχε ἕνα ἀνθρώπακι.»

Στὸ ἴδιο πνεῦμα ὁ Onfray ἀποκαλεῖ τὸ Ἰσλάμ «αἰμοδιψή» θρησκεία, ἀσύμβατη μὲ τὶς ἀξίες τοῦ Διαφωτισμοῦ καὶ ἡ ὁποία θὰ μπορούσε νὰ μετατρέψῃ τὴν κοινωνία σὲ ἕνα «ἀπέραντο στρατόπεδο νομάδων».

Καὶ οἱ τρεῖς μονοθεϊστικὲς θρησκείες δὲν προκάλεσαν παρὰ μῖσος, πολέμους,

καὶ θὰ τοὺς σερβίρουν εἴτε καινούργιους ψευτοθεῖσκους εἴτε ἀνανεωμένους καὶ ἀναβαθμισμένους ἐκδόσεις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων, γιὰ νὰ τοὺς διατηροῦν μέσα στὸ λήθαργο τῆς θρησκευτικῆς τους ἀφασίας.

Ἀπὸ τὸ ἕνα «μαντρί» στὸ ἄλλο...

Οἱ Ἕλληνες χωρίζονται σὲ δύο κατηγορίες: Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τοὺς γνώστες τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ποὺ, ἐπειδὴ τὸν γνωρίζουν, κατανοοῦν τὸ βάρος ποὺ μεταφέρουν στὶς πλάτες τους ὡς ἀπόγονοι αὐτῶν ποὺ τὸν δημιούργησαν καὶ αἰσθάνονται τὴν εὐθύνη νὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ κάτι, γιὰ νὰ μὴν χαθοῦν τὰ μηνύματα καὶ οἱ ἀξίες ποὺ αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς ἔχει νὰ δώσῃ ὄχι μόνον στοὺς Νεοέλληνες ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Στὴν δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνεται δυστυχῶς ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ὑπολοίπων. Αὐτοὶ ποὺ δὲν ἔχουν καμμία ἀπολύτως ἰδέα (καὶ κοιμοῦνται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου) καὶ αὐτοὶ ποὺ γνωρίζουν κάτι, ὄχι ὅμως ἀρκετό, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἔχουν δική τους γνώμη ἐπὶ τῶν περισσοτέρων θεμάτων, ὅσον ἀφορᾷ στὸν Ἑλληνικὸ Πολιτισμὸ. Καὶ οἱ ὁποῖοι ἀκριβῶς, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουν οἱ ἴδιοι ἀρκετά, γίνονται εὐκολώτερα ὁπαδοὶ τῶν ἐκάστοτε ἐπιτήδειων, ποὺ δημιουργοῦν κόμματα, ὁμάδες, θρησκείες, συλλόγους κ.λπ. Αἰσθάνονται τὴν ἀσφάλεια, ποὺ τοὺς προσφέρει μία τέτοια ὁμαδοποίηση. Ἐπιθυμοῦν ὅπωςδήποτε νὰ ξεφύγουν

δυστυχία καὶ ἄγνοια.

Τὸ πρόβλημα μὲ τὸ βιβλίο τοῦ Onfray δὲν εἶναι ὅτι εἶναι προσβλητικὸ – ἂν καὶ εἶναι βέβαιο, ὅτι οἱ «εὐσεβεῖς» θὰ τὸ βροῦν προσβλητικὸ – ἀλλὰ ὅτι εἶναι ὑπεραπλουστευμένο. Ὁ Onfray ἐξοργίζεται ἀπὸ τὰ δεινὰ ποὺ ἔχουν προκληθῇ στὸ ὄνομα τῆς θρησκείας καὶ δὲν βλέπει τίποτε τὸ καλὸ. Δὲν βλέπει ἐπίσης τὰ δεινὰ, ποὺ ἔχουν προκληθῇ ἀπὸ ἄλλους, μὴ θρησκευτικούς λόγους.

Οἱ ἄθεοι θὰ πρέπει νὰ συνεχίσουν νὰ ἀμφισβητοῦν τὴν θρησκεία. Ὅμως ἡ ἀποψή τους θὰ πρέπει νὰ εἶναι τεκμηριωμένη καί, γιὰ νὰ γίνη αὐτό, θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζουν τὴν θρησκεία στὴν ὁλότητά της, ἔχοντας σὰν βάση τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ θρησκεία ὑπῆρξε δύναμις καλοῦ καὶ κακοῦ, γνώσης καὶ ἄγνοιας, ἀγάπης καὶ μίσους, χαρᾶς καὶ λύπης. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συνεχίσουν νὰ κτυποῦν τὴν ἀλογία τῆς θρησκείας, ἀντιλαμβανόμενοι ὅμως, ὅτι πολλοὶ πιστοί, ποὺ διαθέτουν εὐφυΐα, θὰ διαφωνήσουν μαζί τους.

Ἡ Δύση βρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς πολέμου, ποὺ ἔχει ξεσπάσει ἀνάμεσα σὲ φανατικούς χριστιανούς καὶ φανατικούς μουσουλμάνους. Οἱ κοσμικοὶ καὶ οἱ θρησκευόμενοι ἄνθρωποι προσπαθοῦν νὰ ὀριοθετήσουν τὴν σχέση ἀνάμεσα σὲ θρησκεία καὶ κοινωνία. Οἱ ἄθεοι θὰ πρέπει νὰ συμμετάσχουν σ' αὐτὸν τὸν διάλογο. Ὅμως, γιὰ νὰ ὑπάρξῃ καρπός, θὰ πρέπει νὰ παρουσιάζουν σοβαρὰ ἐπιχειρήματα καὶ νὰ μὴν προβαίνουν σὲ ἀστόχαστες προκλήσεις.

Δρ Ἄγγελος Μακροδημήτρης

ἀπὸ τὴ μοῖρα ἢ τὸ μαντρί, στὸ ὁποῖο βρίσκονταν πρὶν, ὅμως δὲν καταλαβαίνουν ὅτι ἀπλῶς ἀλλάζουν μαντρί.

Τὸ ζητούμενο δὲν εἶναι νὰ ἀλλάξουμε θρησκευτικὴ παράταξη καὶ νὰ γίνουμε ὁπαδοὶ κάποιας ἄλλης. Γιατὶ τὸ **ὁπαδός**, μὲ ἓνα μόνο κ μπροστὰ μᾶς δίνει τὸ (κ)οπάδι ἢ κοινῶς ποίμνιο, ὅπως ἡ τωρινὴ ἐπικρατοῦσα θρησκεία συνηθίζει νὰ ἀποκαλῇ τὰ μέλη της. Ἐνα πρόβατο, εἴτε ἀνήκει στὸ χριστιανικὸ κοπάδι εἴτε στὸ δωδεκαθεϊστικὸ, πρόβατο παραμένει...

Ὅχι ἀγαπητοὶ δωδεκαθεῖστες, δὲν γινόμαστε Ἕλληνες μὲ τὸ νὰ πνιγώμαστε στὴν προγονολατρία καὶ νὰ τελοῦμε τελετὲς στὸν Δία, τὴν Ἀθηνᾶ, τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἀφροδίτη! Δὲν γινόμαστε Ἕλληνες ἀπλῶς ἀλλάζοντας μαντρί καὶ πηγαίνοντας ἀπὸ τὸ χριστιανικὸ στὸ δωδεκαθεϊστικὸ. Αὐτὰ εἶναι λύσεις μόνον γιὰ ἀφελεῖς.

Δὲν πρέπει νὰ ἀφήνουμε τὸ παρελθὸν νὰ κρατᾷ ὥς ὄμηρο τὸ παρόν. Σημασία γιὰ ἐμᾶς σήμερα ἔχει τὸ τί κάνουμε ἐμεῖς καὶ ὄχι τὸ τί ἔκαναν οἱ πρόγονοί μας.

Γιὰ νὰ προοδεύσουμε ὥς χώρα, πρέπει νὰ προσαρμοστοῦμε στὰ νέα δεδομένα, διαφορετικὰ θὰ λαμβάνουμε πάντα τὴν ἴδια ἐρώτηση καὶ χλευασμὸ ἀπὸ τοὺς ξένους: «Εντάξει, κάποτε ἦσασταν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ μονοί. Τώρα ὅμως τί εἴστε;»

Χρήστος Αὐγερινὸς

Ὁσλο, Νορβηγία

www.avgerinos.no